

ΕΓΧΕΙΡΙΔΙΟΝ
ΑΝΩΜΑΛΩΝ ΡΗΜΑΤΩΝ

ΚΑΙ

ΟΝΟΜΑΤΩΝ

ΤΩΝ ΑΤΤΙΚΩΝ ΠΕΖΩΝ ΣΥΓΓΡΑΦΕΩΝ

ΠΡΟΣ ΧΡΗΣΙΝ

ΤΩΝ ΜΑΘΗΤΩΝ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΙΚΩΝ ΣΧΟΛΕΙΩΝ
ΚΑΙ ΤΩΝ ΜΙΚΡΟΤΕΡΩΝ ΤΑΞΕΩΝ ΤΩΝ ΓΥΜΝΑΣΙΩΝ

ΥΠΟ

Α. Α. ΣΑΚΕΛΛΑΡΙΟΥ

ΔΙΔΑΚΤΟΡΟΣ ΤΗΣ ΦΙΛΟΣΟΦΙΑΣ ΚΑΙ ΚΑΘΗΓΗΤΟΥ ΤΟΥ ΒΑΡΒΑΚΕΙΟΥ ΛΥΚΕΙΟΥ

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ

ΕΚ ΤΟΥ ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟΥ Π. Δ. ΣΑΚΕΛΛΑΡΙΟΥ

ΟΔΟΣ ΑΘΗΝΑΣ ΑΡΙΘΜΟΣ 56.

—
1883

ΕΠΙΧΕΙΡΗΣΙΑ

ΑΝΩΤΑΤΗ ΣΧΟΛΗ ΕΚΠΑΙΔΕΥΣΗΣ ΚΑΙ ΚΑΤΑΡΤΙΣΗΣ

ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΩΝ

ΕΠΙΧΕΙΡΗΣΙΑΚΟ ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ

1883-160

ΕΓΧΕΙΡΙΔΙΟΝ
ΑΝΩΜΑΛΩΝ ΡΗΜΑΤΩΝ

ΚΑΙ

ΟΝΟΜΑΤΩΝ

ΤΩΝ ΑΤΤΙΚΩΝ ΠΕΖΩΝ ΣΥΓΓΡΑΦΕΩΝ

ΠΡΟΣ ΧΡΗΣΙΝ

ΤΩΝ ΜΑΘΗΤΩΝ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΙΚΩΝ ΣΧΟΛΕΙΩΝ
ΚΑΙ ΤΩΝ ΜΙΚΡΟΤΕΡΩΝ ΤΑΞΕΩΝ ΤΩΝ ΓΥΜΝΑΣΙΩΝ

ΥΠΟ

Α. Α. ΣΑΚΕΛΛΑΡΙΟΥ

ΔΙΔΑΚΤΟΡΟΣ ΤΗΣ ΦΙΛΟΣΟΦΙΑΣ ΚΑΙ ΚΑΘΗΡΗΤΟΣ ΤΟΥ ΒΑΡΒΑΚΕΙΟΥ ΛΥΚΕΙΟΥ.

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ

ΕΚ ΤΟΥ ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟΥ Π. Δ. ΣΑΚΕΛΛΑΡΙΟΥ

ΟΔΟΣ ΑΘΗΝΑΣ ΑΡΙΘΜΟΣ 56.

—
1883

ΤΟΙΣ ΦΙΛΟΙΣ ΔΙΔΑΣΚΑΛΟΙΣ

Τὸ βιβλίον τοῦτο συνετάχθη καὶ ἐκδίδεται κατ' ἐπίμονον αἵτησιν πλείστων Σχολαρχῶν καὶ Ἑλληνοδιδασκάλων τοῦ κράτους· διότι δὲν ἠδύναντο νὰ ἔχωσιν ἐν τοῖς αὐτῶν Ἑλληνικοῖς Σχολείοις, ὡς λίαν ὀγκώδη, τὰ ὑπ' ἐμοῦ ἐκδεδομένα Ἀνώμαλα καὶ Ἑλλιπῆ Ῥήματα τῶν πεζῶν συγγραφέων καὶ ποιητῶν τῆς Ἑλληνικῆς γλώσσης.

Ἐν αὐτῷ ὑπάρχουσιν ἅπαντα τὰ ἀνώμαλα καὶ ἑλλιπῆ ῥήματα τῶν ἀττικῶν συγγραφέων καὶ τινὰ ἐν τῷ τέλει αὐτῶν ἀνώμαλα οὐσιαστικά, ἅπερ ἄλλοτε εἰς τὰς πρώτας ἐκδόσεις τῶν Ἀνωμάλων ῥημάτων καὶ ὀνομάτων εἶχον δημοσιεύση. Ἐπειδὴ δ' ἐν τοῖς Ἑλληνικοῖς Σχολείοις καὶ Γυμνασίοις διδάσκονται καὶ μεταγενέστεροι συγγραφεῖς, Πολύβιος, Πλούταρχος, Διόδωρος, Λουκιανός, Χρυσόστομος κλ. ἐτέθησαν ἐν αὐτῷ καὶ ὅσοι ἀνώμαλοι τύποι ἐν τοῖς συγγράμμασι τούτων εὐρίσκονται μὲ τὴν σημείωσιν ἐν παρενθέσει μτγν.=μεταγενέστερον.

Ὡσαύτως ἐν τέλει ἐκάστου ῥήματος ἐτέθησαν καὶ πολλὰ παράγωγα ὀνόματα καὶ τινὰ ἐπιρρήματα τῶν ἀττικῶν συγγραφέων καὶ ἐν τῷ μεταξύ ἢ ἐν τῷ τέλει αὐτῶν πολλὰ ὀνόματα τῶν μεταγενεστέρων ἢ καὶ τῶν ποιητῶν μὲ τὴν σημείωσιν μτγν. ἢ ποιητ. ἵνα ἔχωσιν οἱ μαθηταὶ καὶ ταῦτα καὶ νὰ μὴ νομίζωσιν ἅπαντα ὡς ἀττικά.

Ἄπαντες οἱ ἐκδόντες ἐνταῦθα Ἐγχειρίδια ἀνωμάλων ῥημάτων καὶ ὀνομάτων πρὸς χρῆσιν τῶν μαθητῶν τῶν Ἑλληνικῶν Σχολείων, παραλαβόντες αὐτὰ ἐκ τῶν Ἀνωμάλων μου ῥημάτων καὶ ὀνομάτων καὶ ἐκ παλαιῶν μάλιστα λεξικῶν, ἔρριψαν αὐτὰ ἐν τοῖς βιβλίοις των φύρδην μίγδην. Τούτου ἕνεκα οἱ μαθηταὶ οἱ διδασκόμενοι ἐν τοῖς Ἑλληνικοῖς Σχολείοις καὶ Γυμνασίοις τοὺς ἀττικοὺς συγγραφεῖς δὲν ἔχουσι τὸ πρὸς τοῦτο κα

τάλληλον Ἐγχειρίδιον ἀνωμάτων ῥημάτων καὶ ὀνομάτων, ἐν ᾧ
 νὰ ἦνε διακεκριμένα τὰ τῶν ἀττικῶν ἀπὸ τὰ τῶν μεταγενε-
 στέρων συγγραφέων ἀνώματα ῥήματα καὶ ὀνόματα. Τὸ αὐτὸ
 δ' ἔπραξαν καὶ εἰς τὰ παράγωγα, περὶ λαβόντες ὅπως αὐτὰ
 ἦσαν ἐν τοῖς λεξικοῖς.

Τὰς ἐτυμολογίας αὐτῶν ἐν τῷ ἐγχειρίδιῳ τούτῳ ἀπέφυγον,
 ἀφήσας εἰς τὸν διδάσκαλον νὰ λαμβάνῃ αὐτὰς ἐκ τῶν Ἀνω-
 μάτων μου ῥημάτων ἢ καὶ ἐξ ἄλλων καταλλήλων πρὸς τοῦτο
 συγγραμμάτων, καὶ νὰ τὰς λέγῃ εἰς τοὺς μαθητὰς του, ὅσκις
 θεωρῇ τοῦτο ἀναγκαῖον. Οἱ μαθηταὶ ὅμως καὶ μάλιστα τῶν
 δύο μεγλειτέρων τάξεων τῶν Γυμνασίων δύνανται νὰ ἔχωσιν
 ὡς βοήθημα κατὰ τὰς ἰδίους των μελέτας τὰ μεγάλα Ἀνώ-
 ματα καὶ ἑλληνικά ῥήματα, ἐν οἷς ἐκτὸς τῶν τύπων καὶ ἄλλων
 ἔτι χρησίμων ἐτέθησαν καὶ αἱ τῶν ῥημάτων αὐτῶν ἐτυμολογίαι.

Παραδίδωμι τὸ βιβλίον μου τοῦτο εἰς τὰς χεῖρας τῆς νεολαίας,
 πέπεισμαι ὅτι θὰ ἦνε καὶ αὐτὸ χρήσιμον εἰς τὰς ἰδίους αὐτῆς
 μελέτας.

Α

Ἀγάλλω (ἀντί ἀ-γαλ-ίω = ἀγάλλω, κοσμῶ, λαμπρύνω)· ὁ δ' ἐνεργ. μέλ. ἀγαλῶ καὶ ὁ ἀορ. α. ἤγηλα εἶνε τῶν μεταγενεστερῶν. Μέσ. ἀγάλλομαι (ἀβρύνομαι, μέγα φρονῶ) παρτ. ἡγαλλόμεην. Παρ. ἀγαλμα, ἀγλάος, ἀγλάισμα.

Ἀ-γα-μαι (θαυμάζω, ἐπαινῶ) ἀποθ. παρτ. ἡγάμην, π. ἀορ. ἀντί μέσ. ἡγάσθην, μ. ἀορ. ἡγασάμην. Παρ. ἀγαστός.

Ἀγγέλλω (ἀντί ἀγγελ-ίω, ἀναγγέλλω), παρτ. ἡγγελλον, μελ. ἀγγελῶ, ἀορ. α. ἡγγεῖλα, παρκ. ἡγγεῖλα, ὑπερσ. ἡγγέλειν, π. παρκ. ἡγγεῖμαι, ὑπερσ. ἡγγέλμην, γ. πλ. ἡγγεῖμένοι ἦσαν, π. ἀορ. α. ἡγγέλθην, π. ἀορ. β. ἡγγέλην (μτγν.), π. μέλ. α. ἀγγεῖσθαι. Μέσ. σύνθ. ἀγγέλλομαι, παρτ. ἡγγελλόμεην, ἀορ. α. ἡγγεῖλάμην. Παρ. ἀγγελία, ἀγγελμα, ἀγγελος.

Ἀγείρω (ἀντί ἀγερ-ίω, ἀθροίζω, συλλέγω), παρτ. ἡγειρον, μελ. ἀγερῶ, ἀορ. ἡγείρα, π. παρκ. ἀγήγερμαι (μτγν.), ὑπερσ. ἡγεγέρμην (ὥσ.). Μέσ. ἀγείρομαι, ἀορ. ἡγειράμην (μτγν.). Παρ. ἀγερός, καὶ μτγν. ἀγεροσύνη, ἀγεροίς.

Ἀγνωῶ -ῶ (δὲν γνωρίζω, πλανῶμαι), παρτ. ἡγνούουν, μέλ. ἀγνοήσω, ἀορ. ἡγνόησα, παρκ. ἡγνόηκα. Πκθ. ἀγνοῦμαι, παρκ. ἡγνόημαι, ἀορ. ἡγνόηθην, μ. μελ. ἀντί παθ. ἀγνοήσομαι καὶ π. μέλ. ἀγνοηθήσομαι. Παρ. ἀγνόημα, ἀγνοίαι, ἀγνοητικός,

Ἀγ-γν-μι (θραύω, συντρίβω), καὶ σύνθ. κατ-ἀγνυμι, μελ. ἀξω, ἀορ. α. ἐάξα. Μέσ. κατ-ἀγνυμαι, παρκ. β. ἐαγα, π. ἀορ. β. ἐάγην, π. παρκ. ἐαγαί. Παρ. ἀγμός, ἀκτῆ, κῆτ-αγμα, κατ-ακτός, κυματωγή.

Ἀγορεύω (ὀμιλῶ ἐν τῇ συνελεύσει τοῦ λαοῦ, δημηγορῶ) καὶ σύνθ. προσ-αγορεύω, παρτ. ἡγόρευον, μέλ. ἀγορεύσω καὶ συνηθέστ. ἐρῶ, ἀορ. α. ἡγόρευσα, ἀορ. β. συνηθέστ. εἶπον, παρκ. ἡγόρευκα καὶ συνηθέστ. εἶρηκα, π. παρκ. ἡγόρευμαι καὶ συνηθέστ. εἶρημαι, ὑπερσ. εἰρήμην, π. ἀορ. ἡγορεύθην καὶ συνηθέστ. ἐρρήθην, μ. μελ. ἀντί παθ. ἀγορεύσομαι καὶ συνηθέστ.

ῥηθήσομαι. Παρ. ἀγορά, παν-ήγυρις, ἀγύρτης, ῥῆμα, ῥῆσις καὶ τὰ λοιπά, ἄπερ ἰδ' ἐν τῇ ρίζῃ Ῥε.

Ἄγριαίνω (ἄγριος γίνομαι, ἀγριεύω) σπάν. καὶ ἀμτῷ. παρτ. ἠγρίαινον, μελ. ἠάγριανῶ. Παθ. ἀγριαίνομαι, παρτ. ἠγριαίνουμην.

Ἄγριῶ -ῶ (κάμνω τινὰ ἄγριον), μᾶλλ. ποιητ. καὶ σύνθ. ἐξ-αγριῶ, ἀορ. ἠγρίωσα. Παθ. ἀγριοῦμαι (γίνομαι ἄγριος), παρτ. ἠγριοῦμην, παρκ. ἠγρίωμαι, μετχ. ἠγριωμένος, ἀορ. ἠγριώθην (μετγν.). Παρ. ἄγριος, ἀγριότης.

Ἄγροικίζομαι (ἀγροίκως φέρομαι) μόν. ἐν. εὐχρ. Παρ. ἀγρός, ἀγροϊκος, ἀγροϊκία.

Ἄγγω (σφίγγω, πνίγω), μᾶλλ. συνθ. ἀπ-ἀγγω, παρτ. ἠγchon, μελ. ἠγξω, ἀορ. ἠγξα (μετγν.). Μέσ. ἠγγομαι, παρτ. ἠγχομένην, μελ. ἠγγομαι, ἀορ. ἠγγάμην. Παρ. ἀγγόνη, ἀγγκτήρ, ἀγγιστρον.

Ἄγ-ω (ἰδὴ ἠγῶ ἐπὶ ἐμψύχων), παρτ. ἠγον, μελ. ἄξω, ἀορ. α. σπάν. ἠξα, συνηθέστ. ἀορ. β. ἠγαγον, παρκ. σύνθ. συν-ἠγα καὶ μὴ ἀττ. ἀγήνοχα, ὑπερσ. ἀγήνοχεῖν (ὦσ.), μ. μελ. ἀντὶ παθ. ἄξομαι. Παθ. καὶ μέσ. ἄγομαι, παρτ. ἠγόμην, μέλ. ἄξομαι, ἀορ. β. ἠγαγόμην, π. παρκ. ἠγμαι ὑπερσ. ἠγμην, γ. πλ. ἠγμένοι ἦσαν, π. ἀορ. ἠχθην, π. μελ. ἀχθήσομαι. Παρ. ἀκτός, ἀκτέος, ἀγωγή, ἀγωγός, ἀγωγεύς, ἀγώγιμος, ἀγυιά, ἀγών, ἀγῆμα.

Ἄγανίζομαι (ὑφίσταμαι ἀγῶνα, πολεμῶ), μέσ. ἀποθ. παρτ. ἠγανίζομην, μελ. ἀγωνίσομαι (μετγν.) καὶ ἀττ. ἀγανιοῦμαι, μ. ἀορ. ἠγανισάμην, παρκ. ἠγώνισμαι, ἀορ. ἠγανίσθην. Παρ. ἀγώνισμα, ἀγώνισις, ἀγωνιστέον, ἀγωνιστής, ἀγωνιστικός, ἀν-αγώνιστος.

Ἄθω (ἀντὶ ἀ-ἰδ-ω, τραγουδῶ, ἐπὶ πτηνῶν κελαδῶ), παρτ. ἠθον, μελ. σπαν. ἄσω, εὐχρηστέστ. μελ. ἄσομαι, ἀορ. ἠσκα. Παθ. ἄδομαι, παρτ. ἠδόμην, π. ἀορ. ἠσθην, παρκ. ἠσμαι (μετγν.). Παρ. ἄσμα, ἄσματιον, ἄστέον, ᾠδή, ἀθῶν.

Ἄερο-βατέω -ῶ (περιπατῶ εἰς τὸν ἀέρα, λεπτολογῶ, ματαιοπονῶ ἐπὶ φιλοσ.) ἐν. μόν. Παρ. ἀεροβάτης.

Ἄερο-μετρέω -ῶ (μετρῶ τὸν ἀέρα) ἐν. μόν. εὐχρ.

Ἀθανατίζω (ἀθάνατον κάμνω τινά) μόν. ἐν. συνθ. εὐχρ. ἀπ-αθνακτίζω. Παρ. ἀθνασία, ἀθνάκτος.

Αἰδέομαι -οῦμαι (ἐντρέπομαι, σέβομαι), ἀποθ. μέσ. καὶ παθ. παρτ. ἡδούμην, μελ. αἰδέσομαι, π. παρκ. ἡδέσμαι, π. ἀορ. ἀντί μέσ. ἡδέσθην, μ. ἀορ. σπαν. ἡδεσάμην. Παρ. αἰδεσις, αἰδώς, αἰδήμων, αἰδοῖος, αἰδεστός, αἰδέσιμος.

Αἶθω (καίω, ἀνάπτω, φλέγομαι) σπάν. Παθ. αἶθομαι. Παρ. αἶθων, Αἶτνη.

Αἰκίζομαι (κακῶς μεταχειρίζομαι τινα, δέρνω) μέσ. παρτ. ἡκίζομην, μελ. αἰκιοῦμαι, ἀορ. ἡκισάμην, παρκ. ἡκισμαι, ὑπερσ. ἡκίσμην, π. ἀορ. ἡκίσθην. Παρ. αἰκία, αἰκισμα, αἰκισμός, αἰκιστικός (μ.τ.γ.).

Αἰρέω -ῶ (ἐπαινῶ, ἐγκωμιάζω) σπαν. ἀπλοῦν, καὶ παθ. αἰνοῦμαι, σύνθη. εἶνε τὸ σύνθ. ἐπ-αινῶ, παρ-αινῶ, ὕπερ ἴδε.

Αἰρίσομαι (αἰνιγματωδῶς, ἀσαφῶς ὁμιλῶ) καὶ αἰνιττομαι ἀποθ. μέσ. παρτ. ἡμισσόμεν καὶ ἡνιττόμην, μελ. αἰνίζομαι, ἀορ. ἡνιζάμην, παρκ. ἡνιγμαι, π. ἀορ. ἡνίχθην. Παρ. αἰνιγμα αἰνιγμός, αἰνιγματώδης, αἰνικτός, αἰνικτήρ.

Αἰολέω -ῶ (ποικίλλω), μόν. ἐν. ἀπκρ. αἰολεῖν.

Αἶρω -ῶ (καταλαμβάνω, κυριεύω), παρτ. ἤρουν, μελ. α. αἶρήσω, μελ. β. ἐλῶ (μ.τ.γ.), ἀορ. β. εἶλον, ὑποτ. ἔλω, εὐκτ. ἔλοιμι, ἀπαρ. ἐλεῖν, μετγ. ἐλών, παρκ. ἤρηκα. Μέσ. καὶ παθ. (α) αἶροῦμαι (δέχομαι, ἀπολαμβάνω, ἐκλέγω, προαιροῦμαι), παρτ. ἡρούμην, μελ. αἶρήσομαι, ἀορ. β. εἰλόμην, ὑποτ. ἔλωμαι, προστ. ἐλοῦ, εὐκτ. ἐλοίμην, ἀπαρ. ἐλέσθαι, μετγ. ἐλόμενος, π. παρκ. ἤρημαι, ὑπερσ. ἡρήμην, π. ἀορ. ἡρέθην, π. μελ. αἶρεθήσομαι, μετ' ὄλ. μελ. σπαν. ἡρήτομαι. Παρ. αἶρεσις, αἶρέσιμος, αἶρετός, αἶρετικός.

Αἶρω (ἀντί ἀρ-ίω, σηκώνω, ὑψώνω), παρτ. ἤρον, μελ. ἀρῶ, ἀορ. ἤρα, προστ. ἄρον, ἀπκρ. ἄραι, μετγ. ἄρας, παρκ. ἤρακα, ὑπερ. ἤρκειν, π. ἀορ. ἤρθην, π. μελ. ἀρθήσομαι (μ.τ.γ.). Μέσ.

(α) Παθητικὸν κυρίως τοῦ αἶρω εἶνε τὸ αἰρίσομαι.

αἰσθόμαι, μελ. ἀροῦμαι, ἀορ. ἡράμην, παρκ. ἦραμι, ὑπερσ. ἦρ-
μην. Περ. ἄρσις, ἄρμα.

Αἰσθ-άν-ομαι (διὰ τῶν αἰσθήσεων λαμβάνω τινὸς γῶσιν, ἐννοῶ) ἀποθ. καὶ σπκν. ἀττ. αἰσθόμαι, περτ. ἦσθάνομην, μελ. αἰσθήσομαι, περκ. ἦσθημι, ἀορ. ε. ἦσθόμην. Περ. αἰσθημα, αἰσθησις, αἰσθητός, αἰσθητικός, αἰσθητής, αἰσθητήριον.

Ἄισσω (κινουῦμαι ταχέως, σπεύδω, ὀρμῶ) ἄσσω καὶ ἄττω, περτ. ἦσσον, ἀορ. α. ἦξα. Μεσ. ἔσσομαι.

Αἰσχύνω (ἄσχημον ποιῶ τινα, ἐντροπιάζω), μελ. αἰσχυνῶ, ἀορ. ἦσχυνα. Μέσ. αἰσχύνομαι, περτ. ἦσχυνόμην, μέλ. αἰσχυ-
νοῦμαι, π. ἀορ. ἦσχύνθη, π. μέλ. αἰσχυνθήσομαι, π. περκ. ἦ-
σχυμμι (μτγν.). Περ. αἰσχύνη, αἰσχυντός, αἰσχυντέον, αἰσχυν-
τικός, αἰσχυντηλίξ, αἰσχυντηλὸς καὶ αἰσχυντηρός, αἰσχυντήρ,
αἰσχύρος, αἰσχύρότης.

Αἰτιάζομαι (κατηγορῶ) μόν. ἐν. εὔχρ.

Αἰτιόμαι -ῶμαι (κατηγορῶ, ἐγκλωῶ) ἀποθ. περτ. ἦτιώμην, μελ. αἰτιάσομαι, ἀορ. ἦτικασάμην, περκ. ἦτίαμαι, ὑπερσ. ἦ-
τιάμην, π. ἀορ. ἦτιάθη, π. μελ. αἰτιαθήσομαι (μτγν.). Περ. αἰ-
τίξ, αἰτίσις, αἰτίαμα, αἰτικός, αἰτιατέος, αἰτιατικός (μτγν.).

Ἄίω (καταλαμβάνω, ἀκούω, αἰσθάνομαι), μτγν. καὶ ποιητ.
ἀλλὰ σύνθ. εὔχρ. ἐπ-αίω.

Αἰωρέω -ῶ (σηκῶνω ὑψηλὰ, ὑψώνω, κρεμῶ) ἐνεργ. σπκν. περτ.
ἀττ. περτ. ἠώρου (μτγν.). Παθ. καὶ μέσ. αἰωροῦμαι, περκ.
ἠώρημι (μτγν.), π. μελ. αἰωρηθήσομαι (ὠσ.), μ. μέλ. αἰωρή-
σομαι (ὠσ.). Περ. αἰώρη, αἰώρησις, αἰώρημα.

Ἄείομαι -οῦμαι (καταπαύω ἰατρεύω, βοηθῶ) ἀποθ. ἀορ.
ἠέσάμην, π. ἀορ. ἠέσθη (μτγν.). Περ. ἄεσμα, ἄεσις, ἄ-
εστήρ, ἀέστωρ, ἀεστής, ἀεστός, ἀν-ἠεστοί, ἀεστικός, ἀ-
έστροι.

Ἀκολασταίρω (ἀκολάστως διάγω, τρυφῶ), μελ. ἀκολαστηνῶ.
Περ. ἀκολασίξ, ἀκολάστημα, ἀκόλαστος.

Ἄκούω, περτ. ἦκουον, μέλ. ἀκούσομαι, ἀορ. ἦκουσα, περκ.
ἀκήκοα, ὑπερσ. ἠεκήκον, ἀκηκόη καὶ σπκν. ἀνηκόειν, γ. πλ.
ἀκηκέσαν καὶ ἀκηκότες ἦσαν, π. περκ. ἦκουμαι (μτγν.),

ὑπερσ. ἠκούσμην, π. ἄορ. ἠκούσθην, π. μέλ. ἀκουσθήσομαι. Παρ. ἀκούή, ἀκουσμα, ἀκουστικός, ἀκουστός, ἀκουστέος, ἀκουστής (μτγν.), ὠτ-ακουστής.

Ἄκρα-χολέω -ῶ (εἶμαι ἐν μεγάλῃ ὀργῇ) μόν. ἐν. εὐχρ. Παρ. ἀκράχολος. Τὸ δ' ἀκρο-χολέω ἀκρό-χολος εἶνε μεταγενέστερα.

Ἀκριβοῦμαι -οῦμαι (ἐξετάζω τι μετ' ἀκριβείας), σύνθ. μόν. δι-ακριβοῦμαι, μ. ἄορ. α. ἠκριβώσάμην. Παρ. ἀκρίβεια, ἀκριβής.

Ἀκροάομαι -ῶμαι (ἀκούω προσεκτικῶς, ἀκροάζομαι) ἀποθ. μέσ. παρτ. ἠκροάμην, μελ. ἀκροάσομαι, ἄορ. ἠκροασάμην, παρκ. ἠκρόαμαι. Παρ. ἀκρόασις, ἀκρόαμα, ἀκροατέος, ἀκροατικός, ἀκροατής, ἀκροατήριον.

Ἀκρο-βολίζομαι (ἀψιμαχῶ, φιλονικῶ) ἀποθ. παρτ. ἠκροβόλιζάμην, ἄορ. ἠκροβολισάμην. Παρ. ἀκροβόλισις, ἀκροβόλισμα (μτγν.), ἀκροβολισμός, ἀκροβολιστής.

Ἀλαλάζω (φωνάζω ἀλαλά), συνηθ. μγν. παρατ. ἠλάλαζον, μελ. ἀλαλάζω (μτγν.), ἄορ. ἠλάλαξα. Μέσ. ἀλαλάζομαι, παρτ. ἠλαλαζάμην, μελ. ἀλαλάζομαι. Παρ. ἀλαλαγή, ἀλάλαγμα, ἀλαλαγμός.

Ἀλάομαι -ῶμαι (περιπλανῶμαι, περιφέρομαι) σπαν. Παρ. ἀλήτης.

Ἀλγύνω (εἰς λύπην, ἄλγος ἐμβάλλω), μᾶλλον μτγν. καὶ ποιητ. παρτ. ἠλγυνον, μελ. ἀλγυνῶ, ἄορ. ἠλγυνα. Παθ. ἀλγύνομαι, ἄορ. ἠλγύνθην, μ. μελ. ἀντι παθ. ἀλγυνοῦμαι.

Ἀ-λείφω, σύνθ. μᾶλλον ἐξ-αλείφω, παρτ. ἠλειφον, μελ. ἀλείψω, ἄορ. ἠλειψα, παρκ. ἠήλιφω. Παθ. καὶ μέσ. ἀλείφομαι, παρτ. ἠλειφόμην, μελ. ἀλείψομαι, ἄορ. ἠλειψάμην, π. παρκ. ἀλήλιμμαι, π. ἄορ. α. ἠλειφθην, π. ἄορ. β. ἠλίφην, π. μέλ. ἀλειφθήσομαι. Παρ. ἄλειμμα, ἀλειπτήριον, ἀλείπτης, ἀλειπτικός, ἐξ-αλειπτέος, ἀλοιφή.

Ἀλέξω (ἀπώθω, ἀπομακρύνω), ἄορ. ἀλέξησα (μτγν.). Μέσ. ἀλέξομαι, ἄορ. ἠλεξάμην. Παρ. ἀλέξημα, ἀλεξητήρ, ἀλεξητήριος.

Ἀλέω -ῶ (ἀλέθω, συντρίβω), μελ. μτγν. ἀλέσω, ἀττ. ἀλῶ, ἄορ. ἠλεσα (μτγν.), π. παρκ. ἀλήλεσμαι. Παρ. ἀλέτης, ἄλετος, ἀλέτριος, ἀλετρίς.

Ἄλ-ίζω (συνάζω, συσσωρεύω), μᾶλλον σύνθ. συν-αλίζω, ἄορ. ἤλισα, π. ἄορ. ἤλισθην, π. μελ. ἀλισθήσομαι. Μεσ. ἀλίζομαι.

Ἄλ-ίνδω, (κυλίω), μᾶλλον συνθ. ἐξ-αλίνδω, ἄορ ἤλισα, παρκ. ἤλικα. Πκθ. καὶ μέσ. ἀλινδοῦμαι (μτγν.), π. ἄορ. ἤλινδήθην (ὥσ.), π. παρκ. ἤλινδημένος (= ἀνεστραμμένος).

Ἄλ-ίσκομαι (συλλαμβάνομαι, πιάνομαι, κυριεύομαι) πκθ. τοῦ αἰρέω, παρτ. ἤλισκόμενην, μελ. ἀλώσομαι, παρκ. ἐάλωκα, καὶ ἤλωκα, ὑπερσ. ἐαλώκειν καὶ ἤλώκειν, ἄορ. β. ἐάλων καὶ ἤλων, ὑποτ. ἀλῶ, εὐκτ. ἀλοῖην, ἀπαρ. ἀλῶναι, μετχ. ἀλοῦς. Παρ. ἄλωσις, ἀλωτός, ἀλώσιμος.

Ἀλλάσσω (ἀντὶ ἀλλαγ-ίω, μεταβάλλω) καὶ ἀλλάττω, μᾶλλον σύνθ. ἀπ-αλλάσσω, παρτ. ἤλλασσον καὶ ἤλαττον, μελ. ἀλλάζω, ἄορ. ἤλλαξα, παρκ. ἤλλαχα, π. παρκ. ἤλλαγμα, ὑπερσ. ἠλλάγμην, π. ἄορ. α. ἠλλάχθην, π. ἄορ. β. ἠλλάγην, π. μελ. β. ἀλλαγήσομαι. Μέσ. ἀλλάσσομαι καὶ ἀλλάττομαι, παρτ. ἠλλασσόμενην καὶ ἠλαττόμην, μελ. ἀλλάζομαι. Παρ. ἄλλος, ἀλλαγῆ, ἀντ-ἀλλαγμα, ἀπ-αλλακτέον, ἀλλακτικός, ἐπιρ. ἐν-αλλάξ.

Ἀλλομαι (ἀντὶ ἀλ-ίομαι, πηδῶ, σκιρῶ, χορεύω), παρτ. ἠλλόμεναι, μελ. ἀλοῦμαι, ἄορ. α. σπαν. ἠλάμην, μετχ. ἀλάμενος, ἄορ. β. ἠλόμην, εὐκτ. ἀλοίμην, ἀπαρ. ἀλέσθαι, μετχ. ἀλόμενος. Παρ. ἄλμα, ἄλσις, ἀλτήρ, ἀλτικός.

Ἀλοάω -ῶ (ἀλωνίζω), ἀπαρ. ἀλοῶν, μετχ. ἀλοῶν, μελ. ἀλοήσω (μτγν.), ἄορ. ἠλόησα, π. παρκ. ἠλόημα, π. ἄορ. ἠλόηθην. Παρ. ἀλοητός.

Ἀλφίτο-σιτέω -ῶ (τρώγω ἄλφιτα) ἐν. μόν. ἀλφίτοσιτεῖ.

Ἀ-μαθαίνω (ἀμαθής, ἀπκίδευτος, σκαῖός εἰμι) μόν. ἐν. μετχ. ἀμαθ-αίνων, ἀμαθ-αίνουσα. Παρ. ἀμαθής, ἀμαθία.

Ἄ-μαρτ-άν-ω (ἀποσυγχάνω, σφάλλομαι), παρτ. ἤμαρτανον, μελ. ἀμαρτήσομαι, ἄορ. β. ἤμαρτον, ὑποτ. ἀμαρτώ, εὐκτ. ἀμαρτοίμι, ἀπαρ. ἀμαρτεῖν, μετχ. ἀμαρτόν, παρκ. ἤμαρτηκα, π. παρκ. ἤμαρτημαι, ὑπερσ. ἤμαρτήμην, π. ἄορ. ἤμαρτήθην. Παρ. ἀμαρτημα, ἀμαρτία, ἀν-αμαρτητος, ἐπ-εξ-αμαρτητέον, ἀμαρτητικός.

Ἄμᾶω -ῶ (μαζεύω, θερίζω) σπάν. και ποιητ. σύνθ. μᾶλλ. κατ-αμῶ, παρτ. ἤμων. Μέσ. ἀμῶμι, μελ. ἀμήσομαι, ἄορ. ἡμψάμην, παρκ. ἤμημι. Παρ. ποιητ. ἀμητος ἀμητικός.

Ἄμβλ-ισκ-ω (ἐξαμβλώνω, ἀποβάλλω) και σύνθ. συνήθ. ἐξ-αμβλῶ, ἄορ. α. ἤμβλωσα, παρκ. ἤμβλωκα. Παθ. ἀμβλοῦμι (μτγν.) ἄορ. ἡμβλώθην (ὡσ.). Παρ. ἀμβλωμα, ἀμβλωσις.

Ἄμβλυ-ωπῶ -ῶ (ἀμβλύψ εἰμί, κοντοβλέπω) και ἀμβλυώττω μόν. ἐν. και σπάν. ἄττ. Παρ. ἀμβλυοπία, ἀμβλυοπής.

Ἄμειβ-ω (μεταβάλλω, ἀλλάσσω), σπαν. παρτ. ἡμειβον μελ. ἀμείψω (μτγν.), ἄορ. ἡμειψα, π. ἄορ. ἡμειφθην, π. μελ. ἀμειφθήσομαι (μτγν.). Μέσ. ἀμείβομαι, μελ. ἀμείβομαι, ἄορ. ἡμειψάμην. Παρ. ἀμειψις, ἀμοιβή, ἀμειπτός.

Ἄμιλλᾶσμαι -ῶμαι (ἀντί ἀμιλ-ιᾶσμαι, διαγωνίζομαι, συνερίζομαι), παρτ. ἡμιλλώμην, μελ. ἀμιλλήσομαι, π. παρκ. ἀντί ἐνεργ. ἡμίλλημαι (μτγν.), π. ἄορ. ἀντί ἐνεργ. ἡμιλλήθην, μ. ἄορ. ἡμιλλησάμην. Παρ. ἀμιλλα, ἀμιλλητέον, ἀμίλλημα, ἀμιλλητικός, ἀμιλλητήρ.

Ἄμνημονέω -ῶ (ἀμνήμων εἰμί, λησμονῶ), μελ. ἀμνημονήσω ἄορ. ἡμνημόνησα. Παρ. ἀμνημοσύνη, ἀμνήμων.

Ἄμπτέχω και ἀμπίσχω ἴδ' ἔχω.

Ἄμύζω (ἐκμύζω) μόν. ἐν. ἀπαρ. ἀμύζειν.

Ἄμύν-ω (ἀποτρέπω τι ἀπό τινος, βοηθῶ τινι), παρτ. ἡμνον, μελ. ἀμυνῶ, ἄορ. ἡμυνα. Μέσ. και παθ. ἀμύνομαι, παρτ. ἡμνόμεν, μελ. ἀμννοῦμαι, ἄορ. ἡμνύαμην. Παρ. ἄμυνα, ἀμνντέον, ἀμνντήρ, ἀμνντήριος, ἀμνντικός, ἀμνντωρ.

Ἄμύσσω (καταζαίνω, γρτσουρίζω) και ἀμύττω, μᾶλλ. ποιητ. μελ. ἀμύζω. Παθ. ἀμύσσομαι. Παρ. ἀμυχή, ἀμυγμα, ἀμυγμός, ἀμυκτικός.

Ἄμφι-έν-γυμι (περιβάλλω, ἐνδύω), μᾶλλ. σύνθ. προσ-αμφι-έν-νυμι, μελ. ἀμφιῶ, ἄορ. ἡμφίεσα, π. παρκ. ἡμφίεσμαι, ὑπερσ. ἡμφιέσμεν (μτγν.). Μέσ. ἀμφιέννυμαι, μελ. ἀμφιέσομαι, ἄορ. ἡμφιεσάμην (μτγν.). Παρ. ἀμφίεσμα, μτγν. ἀμφιέσις ἀμφιεστρίς και ἀμφιεσμός.

Ἄμφι-σθητέω -ῶ (δ

ἡμφισβήτουν καὶ ἡμφ-εσβήτουν, μελ. ἡμφισβητήσω, ἀορ. ἡμφισβήτησα καὶ ἡμφ-εσβήτησα, π. ἀορ. ἡμφισβητήθη. Παθ. ἐν μετγ. τὰ ἡμφισβητούμενα, μελ. ἀντί παθ. ἡμφισβητήσομαι. Παρ. ἡμφισβήτημα, ἡμφισβήτησις, ἡμφισβητήσιμος, ἡμφισβητητικός, ἡμφισβητητέον, ἡμφισβήτητος.

Ἄνα-βιώσκομαι ἴδε βιώσκομαι.

Ἄνα-γινώσκω (ἀκριβῶς καὶ μετὰ βεβαιότητος γνωρίζω, πάλιν γνωρίζω) καὶ ἀνα-γινώσκω, παρτ. ἀν-εγίνωσκον καὶ ἀν-εγίνωσκον, μελ. ἀναγνώσομαι, ἀορ. β. ἀνέγνω, ὑποτ. ἀναγνώ, προστ. ἀνάγνωθι, ἀπαρ. ἀναγνώνοι, μετγ. ἀναγνώους, παρκ. ἀν-έγνωκα (μετγν.). Παθ. σπάν. ἀναγινώσκομαι, παρκ. ἀν-έγνωσμαι, ὑπερσ. ἀν-εγνώσμεν, ἀορ. ἀν-εγνώσθη, μελ. ἀναγνωσθήσομαι. Παρ. ἀνάγνωσις, ἀνάγνωσμα, ἀναγνωστικός, ἀναγνώστης.

Ἄνα-αγορεύω ἴδ' ἀγορεύω.

Ἄνα-ζεύγνυμι ἴδε ζεύγνυμι.

Ἄνα-αἰνῶμαι (ἀποποιῶμαι, ἀπαρνοῦμαι, ἀγανακτῶ), παρτ. ἠναινόμην.

Ἄνα-αἰρέω ἴδ' αἰρέω.

Ἄνα-κύπτω (τὴν κεφαλὴν σηκώνω ὑψηλά), μελ. ἀνακύψω, ἀορ. ἀνέ-κυψα, παρκ. ἀνα-κέκυφα.

Ἄνα-κλίσκω καὶ ἀν-α-κλῶ (ἐξοδεύω, διαπανῶ), παρτ. ἀν-ήλισκον, κατ-ἀνάλισκον καὶ ἀνάλουν, μελ. ἀνακλώσω, ἀορ. ἀν-άλωσα, ἀν-ήλωσα καὶ σπάν. σύνθ. κατ-ἠνάλωσα, παρκ. ἀν-άλωκα καὶ ἀν-ήλωκα, ὑπερσ. ἀν-ηλώκειν καὶ ἀν-αλώκειν, π. παρκ. ἀν-άλωμαι καὶ ἀν-ήλωμαι καὶ σπάν. σύνθ. κατ-ἠνάλωμαι, ὑπερσ. ἀν-ηλώμην, π. ἀορ. ἀν-ακλώθη καὶ ἀνῆλώθη, π. μελ. ἀνακλώθήσομαι, μ. μέλ. ἀντί παθ. ἀνακλώσομαι (μετγν.). Μέσ. ἀνακλώσομαι, μετγ. τὰ ἀνακλούμενα, παρτ. ἀν-ηλούμην. Παρ. ἀνάλωμα, ἀνάλωσις (ποιητ.), ἀνάλωτος, ἀνακλώτης, ἀνακλωτικός.

Ἄνδρα-αγαθίζομαι (δεικνύομαι ἀγαθὸς ἀνὴρ) ἀποθ. ἐν. μόν. Παρ. ἀνδραγαθία, ἀνδραγαθικός ('Ἡροδ.).

Ἄνδρα-ποδίζω (κίχνω τινὰ ἀνδράποδον) ἐν. σπάν. καὶ μετγν. ἀττ. μελ. ἀνδραποδίω, ἀορ. ἠνδραποδίσα, π. παρκ. ἠνδραποδίσαι, π. ἀορ. ἠνδραποδίσθη, π. μελ. ἀνδραποδισθήσομαι. Μέσ.

ἀνδραποδίζομαι, ἀορ. ἡνδραποδισάμην. Παρ. ἀνδραποδίσις, ἀνδραποδισμός, ἀνδράποδον, ἀνδραποδιστής, ἀνδραποδιστικός, ἀνδραποδώδης.

Ἄνθεω -ῶ (ἀναβλαστάνω, ἀνθίζω), παρτ. ἦνθουν, ἀορ. ἦνθησα, παρκ. ἦνθηκα. Παρ. ἄνθος, ἀνθησις, ἀνθηρός, ἀνθικός.

Ἄνιᾶω -ῶ (λυπῶ, ἐνοχλῶ), παρτ. ἦνίων, μ. ἀνιάσω, ἀορ. ἦνιάσα, παρκ. ἦνιάκα (μτγν.). Παθ. ἀνιῶμαι, παρτ. ἦνιώμην, μελ. ἀνιάσομαι, π. ἀορ. ἦνιάθην. Παρ. ἀνία, ἀνιαρός.

Ἄνιμιᾶω -ῶ (τραβῶ δι' ἰμάντος πρὸς τὰ ἄνω, ἀνέλκω), παρτ. ἀνίμιων, ἀορ. ἀνιμήσα (μτγν.), π. παρκ. ἀνιμήμαι (ὥσ.). Μέσ. ἀνιμιῶμαι, ἀορ. ἀνιμησάμην (μτγν.).

Ἄνοιγνυμι (ἀνοίγω) καὶ ἀνοίγω, παρτ. ἀν-έφωγον καὶ σπαν. ἦν-οιγον, ἀορ. ἀν-εῶξα καὶ σπάν. ἦν-οιξα, παρκ. α. ἀν-εῶγα, π. παρκ. ἀν-εῶγμαι, ὑπερσ. ἀν-εῶγμην, π. ἀορ. α. ἀν-εῶχθην, π. ἀορ. β. ἦν-οίγην (μτγν.), μετ' ὄλ. μελ. ἀν-εῶξομαι. Μέσ. ἀνοίγνυμαι καὶ ἀνοίγομαι (μτγν.), παρτ. ἀν-εωγόμεν. Παρ. ἀνοιξις, ἀνοιγμα (μτγν.), ἀνοικτός, ἀνοικτέος.

Ἄνορθῶω -ορθῶ (σηκῶνω τι ἐρθόν), καὶ σύνθ. ἐπ-ανορθῶ, παρτ. ἦν-ώρθουν, μελ. ἀνορθώσω, ἀορ. ἀν-ώρθωσα καὶ ἦν-ώρθωσα, π. παρκ. ἦν-ώρθωμαι, π. ἀορ. ἀνωρθώθην (μτγν.). Μέσ. ἀνορθοῦμαι, παρτ. ἦνορθούμην (μτγν.), μελ. ἀνορθώσομαι, ἀορ. ἦν-ωρθωσάμην. Παρ. ἐπανόρθωσις, ἐπανόρθωμα, ἐπανορθωτικός, ἐπανορθωτέον.

Ἄντιᾶω, -ῶ (ἀπαντῶ) παρ' ἀττ. πεζ. εὔχρ. τὸ συνθ. ἀπαντῶ, ὅπερ ἴδε.

Ἄντιᾶζω (ἀπαντῶ, ἰκετεύω) σπαν. εὔχρ. τὸ σύνθ. ὑπ-αντιᾶζω, (πηγαίνω εἰς ἀπάντησίν τινος), παρτ. ὑπ-ηντιάζον, ἀορ. α. ὑπ-ηντιάσα.

Ἄντι-βολέω, -ῶ (ἀντιρῶζω, μετέχω τινός, ἰκετεύω), παρτ. ἦντιβόλουν, μελ. ἀντιβολήσω, ἀορ. α. ἦντ-εβόλησα, π. ἀορ. μετχ. ἀντιβοληθείς. Παρ. ἀντιβολία, ἀντιβόλησις.

Ἄντι-δικέω -ῶ (ἔχω δίκην πρὸς τινά), παρτ. ἦντιδίκουν, μελ. ἀντιδικήσω, ἀορ. ἦντιδίκησα. Παρ. ἀντιδικία (μτγν.), ἀντιδικός.

Ἄνώω (ἐπιτελῶ, εἰς πέρας φέρω τι) καὶ ἀνώτω, παρκατ. ἦνουον

καὶ ἤνυτον, μέλ. ἀνύσω, ἀορ. ἤνυσα, παρκ. ἤνυκα, π. παρκ. ἤνυσμαι, ὑπερσ. ἤνυσμην, π. ἀορ. ἤνυσθην, π. μελ. ἀνυσθήσομαι. Μέσ. ἀντί ἐνεργ. ἀνύτομαι, ἀορ. ἤνυσάμην. Παρ. ἀνυσις, ἀνυστός, ἀνύσιμος, ἀνυστικός καὶ ἀνυτικός, ἀνήνυτος.

Ἄξιόω -ῶ (κρίνω τινὰ ἄξιον), παρτ. ἤξιουν, μελ. ἀξιόσω, παρκ. ἤξιωκα, π. μελ. ἀξιωθήσομαι. Μέσ. ἀξιούμαι, μέλ. ἀξιώσομαι, ἀορ. ἤξιωσάμην. Παρ. ἄξιος, ἀξιωμακ, ἀξιωσις, ἀξιωτέον, ἀξιωματικός.

Ἄπ-αγορεύω ἴδ' ἀγορεύω.

Ἄπ-αντάω -ῶ (συναντῶ, ἀποκρίνομαι), παρτ. ἀπ-ήντων, μελ. ἀπαντήσω (μετγν.), μ. μελ. ἀπαντήσομαι, ἀορ. ἀπ-ήντησα, παρκ. ἀπ-ήντηκα, π. ἀορ. ἀντί ἐνεργ. ἀπ-ηντήθην (μετγν.). Παρ. ἀπάντημα, ἀπάντησις.

Ἄπ-ατάω, -ῶ, παρτ. ἠπάτων, μελ. ἀπατήσω, π. μελ. ἀπατηθήσομαι. Μέσ. ἀπατῶμαι, μ. μελ. ἀντί παθ. ἀπατήσομαι. Παρ. ἀπάτη, ἀπατεών, ἀπατηλός, ἀπατητικός, ἐξαπατητέον.

Ἄπ-εικάζω ἴδε εἰκάζω.

Ἄπ-εχθάρομαι (ἀπεχθής εἰμι ἢ γίνομαι) καὶ ἀπέχθομαι ἀποθ. παρτ. ἀπ-ηχθάνομην, μελ. α. ἀπεχθήτομαι, παρκ. ἀπ-ηχθημαι, ἀορ. β. ἀπηχθόμην, ὑποτ. ἀπέχθωμαι, εὐκτ. ἀπεχθοίμην. Παρ. ἀπέχθημα, ἀπέχθαια, ἀπεχθής, ἀπεχθίμων (μετγν.).

Ἄ-πιστῶ (δὲν πιστεύω, ἀμφιβάλω), παρτ. ἠπίστουν μελ. ἀπιστήσω, ἀορ. ἠπίστησα, παρκ. ἠπίστηκα. Παθ. ἀπιστοῦμαι, παρτ. ἠπιστούμην, μ. μελ. ἀντί παθ. ἀπιστήσομαι, π. ἀορ. μετγ. ἀπιστηθεῖς (μετγν.), π. μελ. ἀπιστηθήσομαι. Παρ. ἀπιστος, ἀπιστητέον ἀπιστία, ἀπιστοσύνη.

Ἄπο-δίδωμι ἴδε δίδωμι.

Ἄπο-θνήσκω ἴδε θνήσκω.

Ἄπο-κρούω ἴδε κρούω.

Ἄπο-κρύπτω ἴδε κρύπτω.

Ἄπο-κτείνω ἴδε κτείνω.

Ἄπο-κτείνωμι ἴδε κτείνω.

Ἄπο-λαύω (ἀπολαυβάνω, μετέχω), παρτ. ἀπέλαυον, μελ. ἀπολύσομαι, παρκ. ἀπολέλυκα, π. παρκ. ἀπολέλαυ(σ)μαι.

Παρ. ἀπόλαυσις, ἀπόλαυσμα, ἀπολαυστός, ἀπολαυστικός.

Ἄπ-όλλυμι ἴδε ὄλλυμι.

Ἄπο-λογέομαι -οῦμαι (ἀποκρίνομαι εἰς κατ' ἑμοῦ κατηγορίαν, ὑπερασπίζομαι) ἀποθ. παρτ. ἀπ-ελογούμην, μελ. ἀπολογήσομαι, ἀορ. ἀπ-ελογησάμην, π. παρκ. ἀντί ἐνερ. ἀπολελόγημαι, π. ἀορ. ἀντί ἐνερ. ἀπ-ελογήθην, μετ' ὄλ. μελ. ἀπολελογημένος ἔσομαι. Παρ. ἀπολογία, ἀπολόγημα, ἀπόλογος, ἀπολογητέον.

Ἄπο-λογίζομαι (κρατῶ λογαριασμόν, ἀπαριθμῶ) ἀποθ. μέσ. παρτ. ἀπ-ελογιζόμην, ἀορ. ἀπ-ελογισάμην, π. παρκ. μετχ. τὰ ἀπολελογισμένα. Παρ. ἀπολογισμός.

Ἄπο-πειράω ἴδε πειράω.

Ἄπο-πορέω -ῶ (εἶμι ἐν ἀπορίᾳ) παρτ. ἠπόρουν, μελ. ἀπορήσω, ἀορ. ἠπόρησα, παρκ. ἠπόρηκα, π. παρκ. ἠπόρημαι, π. ἀορ. ἠπορήθην. Μέσ. ἀποροῦμαι, παρτ. ἠπορούμην, μελ. ἀπορήσομαι (μετγν.). Παρ. ἀπορίξ, ἀπορος.

Ἄπο-στερέω ἴδε στερέω.

Ἄπο-στρέφω ἴδε στρέφω.

Ἄπο-στυγέω ἴδε στυγέω.

Ἄπό-χρη ἴδε χρή.

Ἄπ-τω (προσκόλλῶ, προσθένω, συνάπτω), παρτ. ἤπτον, μελ. ἄψω, ἀορ. ἤψα. Μέσ. ἄπτομαι, παρτ. ἠπτόμην, μελ. ἄψομαι, ἀορ. ἠψάμην, παρκ. ἤμμαι. Παρ. ἄμμα, ἀφή, ἀπτός, ἀπτέος, ἀψίς, ἄψις, σύναψις.

Ἄπ-τω (ἀνάπτω πῦρ), ἀορ. ἤψα. Μέσ. ἀποθ. ἐν. ποιητ. ἄπτομαι, π. παρκ. ἤμμαι, π. ἀορ. ἠφθην.

Ἄράομαι -ῶμαι (εὐχομαι καταρῶμαι) καὶ σύνθ. κατ-αρῶμαι (μετγν.) ἀποθ. παρτ. ἠρώμην (ὥσ.), μελ. ἀράσομαι, ἀορ. σπάν. ἠρασάμην, παρκ. ἠραμαι. Παρ. ἀρά, ἀρατός, ἐπάρατος, κατάρατος, ἀράσιμος (μετγν.).

Ἄράσσω (κυτιῶ, κρούω) καὶ σύνθ. κατ-αράσσω, μελ. ἀράξω, ἀορ. ἠραξα. Μέσ. ποιητ. ἀράσσομαι, π. ἀορ. ἠράχθην. Παρ. ἀραγμός, ἄραγμα.

Ἄρδew ἴδε ἄρδω.

Ἄρδω (καταβρέχω, ποτίζω), παρτ. ἤρδον. Παθ. ἄρδομαι· τὸ δὲ ἄρδεύω μόν. παρ' Αἰσχίνῃ καὶ ὑγν.

Ἄρ-έσκ-ω (εὐχαριστῶ), παρτ. ἤρεσκον, μελ. ἄρέσω, ἄορ. ἤρεσα. Μέσ. ἀρέσκομαι, παρτ. ἤρεσκόμεν, μελ. ἀρέσομαι, ἄορ. ἤρεσάμην. Παρ. ἀρεστός, ἄρεσκός, δυσἀρεστός, ἐπιρ. ἀρεσκόντως.

Ἄριθμέω -ῶ (μετρῶ, λογαριάζω), μελ. ἀριθμήσω, ἄορ. ἠρίθμησα, π. παρκ. ποιητ. ἠρίθμημαι, π. ἄορ. ἠριθμήθην. Μέσ. ἀριθμοῦμαι (μτγν.), παρτ. ἠριθμούμεν, ἄορ. ἠριθμησάμην. Παρ. ἀρίθμησις, ἀρίθμημα, ἀριθμός, ἀριθμητής, ἀριθμητικός.

Ἄριστάω -ῶ (προγευματίζω, τρώγω), παρτ. ἤριστων, μελ. ἀριστήσω, ἄορ. ἤρισθησα, παρκ. ἤρισθηκα, ὑπερσ. ἤριστήκειν. Παρ. ἄριστον.

Ἄριστο-ποιέω -ῶ (πακρασκευάζω πρόγευμα), καὶ μέσ. ἀριστο-ποιοῦμαι (προγεύομαι), παρτ. ἠριστοποιούμεν, μελ. ἀριστοποιήσομαι, ἄορ. ἠριστοποιησάμην, παρκ. ἠριστοποίημαι, ὑπερσ. ἠριστοποίημην.

Ἄρκέω -ῶ (εἶμαι ἰκανός, ἀποτρέπω), παρτ. ἤρκουν, μελ. ἀρκέσω, ἄορ. ἤρκεσα. Παθ. ἀρκοῦμαι, ἄορ. ἠρκέσθην (μτγν.), μελ. ἀρκεσθήσομαι (ὥσ.). Παρ. ἀρκετός, ἐπιρ. ἀρκούντως.

Ἄρμόζω (ἐφκρμύζω, συναρμόζω), ἀρμόσσω καὶ ἀρμόττω, παρτ. ἤρμοζον καὶ ἤρμοττον, μελ. ἀρμόσω, ἄορ. ἤρμοσα, παρκ. ἤρμοκα (μτγν.), π. παρκ. ἤρμοσμαι, π. ἄορ. ἠρμόσθην. Μέσ. ἀρμόσσομαι καὶ ἀρμόττομαι, μελ. ἀρμόσομαι (μτγν.), ἄορ. ἠρμοσάμην. Τὸ ἐνεργ. κεῖται καὶ ἀπροσωπ. ἐν. ἀρμόζει, παρτ. ἤρμοζε. Παρ. ἀρμός, ἄρμοσμα, ἀρμοστής, συναρμοστέος, ἀρμοστός (μτγν.).

Ἄρτέομαι -οῦμαι ἀποθ. παρτ. ἠρνούμεν, μελ. ἀρνήσομαι, παρκ. ἠρνήμαι, π. ἄορ. ἠρνήθην, π. μελ. ἀρνήθήσομαι, μ. ἄορ. σπαν. ἠρνησάμην. Παρ. ἄρνησις, ἀρνητέον, ἀρνήσιμος.

Ἄρ-τυ-μαι (δι' ἐμυτὸν ἀποκομιζῶ) ἀποθ. ἀπαρ. ἄρτυσθαι. Παρ. μίσθρονος.

Ἄρώω -ῶ (ἀροτριῶ, γεωργῶ), ἀπαρ. ἀροῦν, μελ. ἀρώσω (μτγν.), ἄορ. ἤρωσα (ὥσ.). Παθ. ἀροῦμαι, ἄορ. α. ἠρόθην. Παρ. ἄρουρα, ἄροσις (ποιητ.), ἀροτήρ, ἄροτος, ἀροτός, ἄρωμα, ἀρώσιμος.

Ἄρπάζω (λαμβάνω, παίρνω βιαίως), παρτ. ἤρπαζον, μελ. ἄρ

πάσω καὶ ἀρπάξω (μτγν.), μ. μελ. ἀρπάσομαι, ἀορ. ἤρπασα, παρκ. ἤρπακα, π. παρκ. ἤρπασμαι, ὑπερσ. ἤρπάσμην, π. ἀορ. α. ἤρπάσθην, π. ἀορ. β. ἀν-ἤρπάγην (μτγν.), π. μελ. ἀρπασθήσομαι, π. μελ. β. ἀρπαγήσομαι (μτγν.), μ. ἀορ. ἤρπασάμην. Παρ. ἀρπαγή, ἀρπαγμ καὶ ἀρπασμα, ἀρπασις, ἀρπάγιον, ἀρπαξ, ἀρπαστικός.

Ἄρτάω -ῶ (προσχερῶ, κρεμῶ τι), μελ. ἀρτήσω (μτγν.), ἀορ. ἤρτησα, π. παρκ. ἤρτημαι, μ. μελ. ἀρτήσομαι, μ. ἀορ. ἤρτησάμην. Παρ. ἀρτηρία.

Ἄρτ-ύω (παρασκευάζω), σύνθ. μᾶλλον ἐξ-αρτύω, παρτ. ἤρτυον, μελ. ἀρτύσω, ἀορ. ἤρτυσα (μτγν.), παρκ. ἤρτυκα, π. παρκ. ἤρτυμαι, π. ἀορ. ἤρτύθην. Μέσ. ἀρτύομαι, παρτ. ἤρτύομην, μελ. ἀρτύσομαι, ἀορ. ἤρτυσάμην. Παρ. ἄρτυμα, ἄρτυσις.

Ἄρῖτω (ἄντλῶ, τραβῶ νερόν, ἀπολαμβάνω) σπάν. καὶ συνηθ. ἀρῖω, ἀορ. ἤρυσα, π. ἀορ. ἤρυσθην. Μέσ. ἀρύομαι καὶ ἀρύτομαι, μελ. ἀρύσομαι, ἀορ. ἤρυσάμην. Παρ. ἀπ-αρυστέον, ἀρυστήρ (Ἡροδ.).

Ἄρχω (ἀρχίζω, προηγοῦμαι, ἐξουσιάζω), παρτ. ἤρχον, μελ. ἀρξῶ, ἀορ. ἤρξα, παρκ. σπκν. ἤρχα (μτγν.), π. ἀορ. ἤρχθην, π. μελ. ἀρχθήσομαι (μτγν.), μ. μελ. καὶ ἀνπὲ παθ. ἀρξομαι. Μέσ. ἀρχομαι, παρτ. ἤρχομην, ἀορ. ἤρξάμην, π. παρκ. ἀντί μέσ. ἤργμαι, ὑπερσ. ἤργμην. Παρ. ἀρχή, ἀρχων, ἀρκτέος, ἀρκτικός (μτγν.).

Ἄ-σελγ-αῖρω· ἰδ' ἀσελγέω.

Ἄσελγέω -ῶ καὶ ἀσελγαίνω (εἶμαι ἀσελγής, ἀκόλαστος), παρτ. ἤσελγαινον, μελ. ἀσελγανῶ, π. παρκ. μετχ. τὰ ἤσελγαίνενα. Παρ. ἀσελγειν, ἀσελγημα, ἀσελγής.

Ἄ-σπάζομαι (φιλικῶς ὑποδέχομαι, χαιρετῶ), παρτ. ἤσπαζόμην, μελ. ἀσπάσομαι, ἀρ. ἤσπασάμην. Παρ. ἀσπασμα, ἀσπασμός, ἀσπαστικός, ἀσπαστός, ἀσπάσιος.

Ἄ-σπαίρω (σπαράζω, ἔχω σπασμούς, ἐνκντιοῦμαι), παρτ. ἤσπαιρον.

Ἄσσω· ἰδ' ἄτσω.

Ἄ-στράπτω (ἐκπέμπω ἀστραπᾶς, φωτίζω), παρτ. ἤστραπτον, ἀορ. ἤστραψα. Παρ. ἀστραπή, ἀστραπτός.

Ἄ-σχάλλω (ἀτχάλλω), παρτ. ἤσχαλλον (μτγν.), μελ. ἀσχάλλω.

Ἄ-τιμάζω (δὲν τιμῶ, καταφρονῶ) ὁμαλ. παρτ. ἠτίμαζον μελ. ἀτιμάσω, ἄορ. ἠτίμασα, παρκ. ἠτίμακα, π. παρκ. ἠτίμασμι, π. ἄορ. ἠτιμάσθην. Παρ. ἀτιμία, ἀτιμος, ἀτιμήτος.

Ἄ-τιμῶ -ῶ (κἀμνω τινὰ ἄτιμον), μελ. ἀτιμῶσω, ἄορ. ἠτίμωσα, παρκ. ἠτίμωκα. Παθ. ἀτιμοῦμαι, ἄορ. ἠτιμώθην, μελ. ἀτιμωθήσομαι, παρκ. ἠτίμωμαι, μετ' ὄλ. μελ. ἠτιμώσομαι. Παρ. ἀτίμωσις, ἀτιμωτικός (μτγν.).

Ἄ-τυχεῶ -ῶ (εἶμαι ἀτυχής, δυστυχῶ) ἀπτ. πεζ. καὶ κοιν. παρτ. ἠτύχουν, μελ. ἀτυχῆσω, ἄορ. ἠτύχησα, παρκ. ἠτύχηκα, π. παρκ. σπαν. ἠτύχημαι (μτγν.), π. ἄορ. ἠτυχήθην. Παρ. ἀτυχία, ἀτύχημα, ἀτυχής.

Αἰαίνω (ξηραίνω) καὶ αὐαίνω, παρτ. ἠαίνων, μελ. αὐανῶ, π. ἄορ. αὐάνθην. Παθ. αὐαίνομαι, παρτ. ἠαίνομαι καὶ αὐαινόμην, μελ. αὐανοῦμαι. Παρ. αὐανσις, αὐαμός.

Αἰθαδίχομαι (φέρομαι αὐθαδῶς) μόν. ἐν. Παρ. αὐθάδης αὐθάδεις, αὐθαδικός.

Αἰλιχομαι (ἐν ὑπαίθρῳ διχνοκτερεύω) ἀποθ. παρτ. ἠαλιζόμεην, ἄορ. ἠαλισάμην, παρκ. ἀντί μέσ. ἠαλισμαι (μτγν.), ὑπερσ. ἠαλισμένη (ὥσ.). Παρ. αὐλή, αὐλίδιον καὶ αὐλίον, αὐλειος καὶ αὐλιος, αὐλήτης.

Αἰξάνω (κἀμνω νὰ αὐξήσῃ) καὶ αὔζω, παρτ. ἠαξανὸν καὶ σπαν. ἠαξον, μελ. αὐξήσω, ἄορ. ἠαξήσα, παρκ. ἠαξήκα, π. παρκ. ἠαξήμαι, π. ἄορ. ἠαξήθην, π. μελ. αὐξήθήσομαι, μ. μελ. ἀντί παθ. αὐξήσομαι. Μέσ. καὶ παθ. αὐξάνομαι καὶ αὔζομαι, Παρ. αὔξις, αὔξις, αὔξιμα (Ἰπποκρ.), αὔξησις (μτγν.), αὔξητέον, αὔξητικός.

Αἰχέω -ῶ (καυχῶμαι, μεγαλοφρονῶ), παρτ. ἠαχουν (μτγν.), μελ. αὐχῆσω, ἄορ. ἠαχισα. Παρ. αὔχημα, αὔχισις, αὐχῆν.

Αἶω (ἀναύω, στεγνώνω) παρ' ἅπτ. μόν. σύνθ. ἐν-αῶ, ἄορ. α. ἀπκρ. ἐν-αῶσαι (μτγν.). Μέσ. ἐν-αῶμαι (ὥσ.), ἄορ. ἀπκρ. ἐναύσασθαι. Παρ. ἐναυσμα, ἐναυσίς.

Ἄρ-αιθέω ἔθ' αἰρέω.

Ἄρ-ήμι ἔθε ἔημι.

Ἄρ-ιχ-νέομαι -οῦμαι (φθάνω, ἔρχομαι), παρτ. ἀρ-ιχνοῦμαι,

μελ. ἀφίζομαι, παρκ. ἀφίγμαι, ἀορ. β. ἀφικόμην. Παρ. ἀφίξις, ἀφίκτωρ, ἐκέτης, ἡ ἐκέτις.

Ἄχθομαι (στενοχωροῦμαι, λυποῦμαι), παρτ. ἤχθόμην, μελ. ἀχθέσομαι, π. ἀορ. ἤχθέσθην, π. μελ. ἀντί μέσ. ἀχθεσθήσομαι. Παρ. ἄχθος, ἀχθηδών, ἀχθεινός, ἀχθηρός.

B.

Βα-δίω (πιστεύομαι), παρτ. ἐβάδιζον, μελ. βαδιοῦμαι, ἀορ. α. ἐβάδισα, παρκ. βεβάδικα. Παρ. βάδισις, βάδισμα, βαδισμός, βαδιστής, βαδιστέον, βαδιστικός.

Βαίρω (ἀντί βκ-ν-ίω, διαβιβάζω τὸν πόδα, πκτῶ) συνθ. μᾶλλ. ἐκ-βαίνω, παρτ. ἔβακνον, μελ. α. βήσω (μτγν.), μ. μελ. ἀνκ-θήσομαι, ἀορ. α. σύνθ. σπάν. προστ. ὑπερ-θήσάτω, ἀορ. β. ἔβην, ὑποτ. βῶ, εὐκτ. ἀνκ-θήκην, γ. πλ. βάκιν, προστ. βῆθι, ἀπαρ. βῆσαι, μετχ. βάς, παρκ. α. βέβηκα (ποιητ.), ὑπερσ. ἐβεθήκειν, παρκ. β. βέβακα γ. πλ. βέβασι, μετχ. βεβώς. Παρ. ἐν. συνθ. βάινομαι, παρκ. βέβαμαι καὶ βέβαομαι, ἀορ. σπαν. ἐβάζην. Παρ. βάσις, βῆμα, βκθμός, βκθρον, βωμός, βατός, βάσιμος, ἄ-βατος, δια-βατέος, ἀνκ-βάτης, δια-βήτης.

Βαθύω (κείμενο τι βαθύ, βαθουλώνω) μτγν. μελ. βαθυῶ, ἀορ. ἐβάζουν, ἀπαρ. βαθύναι. Μέσ. βαθύνομαι. Παρ. βάθος, βάθουσις (μτγν.), βαθύς.

Βάλλω (ἀντί βκλ-ίω, ῥίπτω, κτυπῶ), ενεργ. τοῦ πίπτω, παρτ. ἔβαλλον, μελ. βκλῶ, ἀορ. β. ἔβαλον, παρκ. βέβληκα, ὑπερσ. ἐβεβλήκειν, π. παρκ. βέβλημαι, ὑπερσ. ἐβεβλήμην, π. ἀορ. ἐβλήθην, π. μελ. βληθήσομαι, μετ' ὀλίγ. μελ. βεβλήσομαι. Μέσ. βάλλομαι, παρτ. ἐβαλλόμην, μελ. βαλοῦμαι, ἀορ. β. σπαν. ἀπλ. ἐβαλόμην. Παρ. βλῆμα, βέλος, βολή, βολίς, βόλος, ἀμφί-βολος, ὑπο-βολεύς, ἀπο-βλητέος, ἀμφί-βλητος καὶ ἀμφί-βληστρος.

Βάπτω (βουτῶ, βυθίζω) ἀττ. πεζ. καὶ κωμ. μελ. βάψω, ἀορ. ἔβαψα, π. παρκ. βέβαμμαι, π. ἀορ. β. ἐβάρην, μελ. βαπήσομαι (μτγν.). Μέσ. βάπτομαι, μελ. βάψομαι. Παρ. βαφή, βάμμα, βαφεύς, βαφεῖον, βαφικός, βαπτός.

Βαρύνω (δίω βαρύς, βαρύνω), μελ. βαρυνῶ, ἀορ. ἐβάρυνα

(μτγν.). Πκθ. βκρύνομαι, παρτ. ἐκρυνόμην, ἀορ. ἐκρύνθην, μελ. ε. βκρυνθήσομαι. Παρ. βκρύτης, βκρύς, βκρυντικός.

Βασκαίνω (ἀντι βκ-σκ-κνίω, μέφομαι, φθονῶ, Ἰμματιάζω), παρτ. ἐβάσκκινον (μτγν.), ἀορ. ἐβάσκκκα (ὦσ.). Παρ. βκσκκνία, βάσκκκος, βκσκκκντικός.

Βαστάζω (σηκῶνω ἐπάνω, φέρω), ποιητ. καὶ μτγν. παρτ. ἐβάστκζον, μελ. βκστκζάω, ἀορ. ἐβάστκκκα, π. παρκ. βκβάστκκκμακκ (μτγν.). Παρ. βάστκκμα, καὶ μτγν. βκστκκκτής, βκστκκκτικός, βκστκκκτός.

Βδελυρεύομαι (φέρωμαι βδελυρῶς) μόν. μελ. βδελυρεύσομαι.

Βδελύσσομαι καὶ βδελύττομαι (αἰσθάνομαι βδελυγμίην, ἀποστρέφομαι) ἀποθ. π. ἀορ. ἀντι ἐνερ. ἐβδελύχθην. Παρ. βδελυγμία, βδελυρία, βδελυρός.

Βιάζω (βίην ἐπιφέρω, ἐξαναγκάζω) σπάν. ἐνεργ. καὶ μτγν. Εὔχρ. δὲ τὸ ἀποθ. καὶ ἀντι ἐνερ. βιάζομαι, παρτ. ἐβιαζόμην, μελ. βιάσομαι, μ. μελ. ε. ἀντι πκθ. βιώμαι, μ. ἀορ. ἐβιασάμην, π. ἀορ. ἐβιάσθην, π. παρκ. βεβίασομαι. Παρ. βιασμός, βιαστέον, βιαστικός.

Βι-βά-ζω (ἀναβιάζω, βκίνω) ἀπτ. καὶ μτγν. μᾶλλον σύνθ. ἐπι-βιαζώ, μελ. βιβῶ, ἀορ. ἐβίασα, π. ἀορ. ἐβιάσθην (μτγν.) μ. μελ. ἀνα-βιαζόμαι καὶ ἀνα-βιβῶμαι, μ. ἀορ. ἀν-βιασάμην. Παρ. ἀνα-βιαστέον.

Βι-βρώ-σκω (τρώγω, κκτκναλίσκω), μτγν. παρκ. βέβρωκα, π. παρκ. βέβρωμαι, π. ἀορ. ἐβρώθην (μτγν.). Παρ. βρῶμα, βρῶσις, βρῶσιμος, βρωτήρ, βρωτέος, βρωτός.

Βιώω -ῶ (ζῶ, πορίζομαι τὰ πρὸς τὸν βίον) καὶ σύνθ. δια-βιω, ἀπαρ. βιοῦν, μετγ. βιωῶν, μελ. βιώσομαι, ἀορ. α. σπαν. ἐβίωσα, ἀορ. ε. ἐβίων, ὑποτ. βιω, εὐκτ. βιώην, ἀπαρ. βιωῶνκκ, μετγ. βιούς, παρκ. βεβίωκα, π. παρκ. βεβιώμαι. Μέσ. βιοῦμαι. Παρ. βίος, βιωτέον, βιωτός, βιωτικός, βιώτιμος.

Βιώ-σκομαι (ζωντανεύω) ἀπτ. σύνθ. μᾶλλον ἀνα-βιώσκομαι, ἀορ. ἀν-βιωσάμην.

Βλάπ-τ-ω, παρτ. ἐβλαπτον, μελ. βλάψω, ἀορ. α. ἐβλαψα, παρκ. βέβλαρα, π. παρκ. βέβλαμμαι, π. ἀορ. α. ἐβλάσθην, π.

ἀορ. β. ἐβλάσθην, π. μελ. βλαβήσομαι, μ. μελ. ἀντί παθ. βλάβομαι. Παρ. βλάβου, βλάβος, βλαβερός, βλαπτικός.

Βλαστ-άν-ω (ἐκβάλλω βλαστόν, φυτρώνω), παρτ. ἐβλάστανον, μελ. βλαστήσω, ἀορ. ἐβλάστησα (μτγν.), ἀορ. β. ἐβλάστον, παρκ. βεβλάστηκα (μτγν.), ὑπερσ. ἐβεβλάστηκειν. Παρ. βλάστη, βλάστημα, βλάστησις, βλαστός, βλαστητικός, βλαστικός.

Βλέπω, παρτ. ἔβλεπον, μελ. βλέψομαι καὶ βλέψω (μτγν.), ἀορ. ἔβλεψα. Πηθ. καὶ μέσ. βλέπομαι (μτγν.), π. ἀορ. ἐβλέφθην (ὥσ.). Παρ. βλέμμα, βλεφαρίς, βλέφαρον, βλεπτέον, βλεπτός, βλεπτικός (μτγν.).

Βλίσσω ἢ βλίττω (τρυγῶ μελίσι), ἀορ. ἔβλισα. Πηθ. βλίττομαι.

Βλώσκω (ἐρχομαι, ὑπάγω), ποιητ. καὶ μτγν. ἀορ. β. ἔμολον, ὑποτ. μόλω, ἀπαρ. μολεῖν, μετχ. μολών.

Βοάω -ῶ (φωνάζω, κρυγάζω), εὐκτ. βοῶν, παρτ. ἐβόων, μελ. βοήσομαι, ἀορ. ἐβόησα, π. παρκ. βεβόηκα, π. ἀορ. δι-εβοήθην (μτγν.). Μέσ. συνθ. ἐπι-βοῶμαι, ἀορ. ἐβοησάμην (μτγν.). Παρ. βοή, περι-βόητος.

Βοη-θέω -ῶ (τρέχω εἰς βοήθειαν τινος), παρτ. ἐβοήθουν, μελ. βοηθήσω, παρκ. βεβοήθηκα, ἀορ. ἐβοήθησα. Πηθ. σπαν. βοηθοῦμαι (μτγν.), παρκ. βεβοήθηκα. Παρ. βοήθεια, βοήθημα, βοηθητέον, βοηθός, βοηθίτιμος, βοηθητικός.

Βόσχω, παρτ. ἐβόσκον, μελ. βοσκήσω, ἀορ. ἐβόσκησα (μτγν.). Μέσ. καὶ παθ. βώσχομαι, μελ. βοσκήσομαι (μτγν.), ἀορ. ἐβόσκησάμην (ὥσ.), π. ἀορ. κατ-εβόσκηθην (ὥσ.). Παρ. βοσκή, βόσκημα, βοτάνη, βοσκητέον, συ-βώτης, συ-βώτριξ.

Βουλεύω (σκέπτομαι, εἶμαι βουλευτής), παρτ. ἐβούλευον, μελ. βουλεύσω, ἀορ. ἐβούλευσα, παρκ. βεβούλευκα, π. παρκ. βεβούλευμαι, π. ἀορ. ἐβουλεύθην, μ. μελ. καὶ ἀντί πηθ. βουλεύσομαι. Μέσ. βουλεύομαι, παρτ. ἐβουλεύομην, ἀορ. ἐβουλεύσάμην. Παρ. βουλεύει, βούλευμα, βούλευσις, βουλευτέον, βουλευτός, βουλευτής, βουλευτήριο, βουλευτικός.

Βούλομαι (μετὰ σκέψεως ἀποφασίζω, θέλω), παρτ. ἐβούλομην καὶ ἔβουλόμην, μελ. βουλήσομαι, π. παρκ. βεβούληκα, π.

ἀορ. ἐβουλήθην καὶ ἠβουλήθην, π. μελ. βουληθήσομαι (μτγν.).

Παρ. βουλή, βούλημα, βούλησις, βουλητός.

Βραδύνω (κάμνω βραδέως, ἀναβάλλω τι), παρτ. ἐβράδυνον, ἀορ. ἐβράδυνα (μτγν.), παρκ. βεβράδυνα, ὑπερσ. ἐβεβραδύκειν (μτγν.). Μέσ. βραδύνομαι. Παρ. βραδυτής, βραδύς.

Βράζω (κοχλάζω, ἐκβάλλω τι) καὶ βράσσω ἢ βράττω, μόν. ἐν. ἀττ. οἱ δ' ἄλλοι χρόνοι ἴδιοι τῶν μεταγενεστέρων, μελ. βράσω, ἀορ. ἔβρασα, π. παρκ. βέβρασμα, π. ἀορ. ἐβράσθην. Μέσ. βράσσομαι. Παρ. βρασμός, καὶ μτγν. βράσμα, βράσις.

Βρεθύομαι (κορδάνομαι, φουσκῶν) μόν. ἐν.

Βρέχω (ὕγραίνω, ῥίπτω ὡς βροχήν), μελ. βρέξω (μτγν.), ἀορ. ἔβρεξα, π. παρκ. βέβρεγμα (μτγν.), π. ἀορ. α. ἐβρέχθην, π. ἀορ. β. ἐβράχην (μτγν.). Παρ. βροχή, βρέξις, ἀπό-βρεγμα.

Βρίθω (ἔχω βάρος, εἶμαι βαρὺς) ἀττ. πεζ. καὶ ποιητ. ἀορ. ἔβρισα (μτγν.), παρκ. βέβριθα. Παθ. βρίθομαι.

Βριμάομαι -ῶμαι (φρυάττω ἐκ τοῦ θυμοῦ μου, ὀργίζομαι σφοδρῶς), παρτ. ἐβριμούμην, ἀορ. α. ἐβριμησάμην (μτγν.), π. ἀορ. α. ἐβριμήθην (ὡς.).

Βρυχάομαι -ῶμαι (μουγγρίζω), π. ἀορ. ἀντί μέσ. ἐβρυχήθην, μελ. βρυχήσομαι (μτγν.), παρκ. ἀντί ἐν. βέβρυχα (ὡς.), μ. ἀορ. ἐβρυχησάμην. Παρ. βρύχημα, καὶ μτγν. βρυχηθμός, βρυχητικός, βρυχητής.

Βρύω (εἶμαι γεμᾶτος) μόν. ἐν. Παρ. βρύον.

Βυγέω (πληρῶ, γεμίζω), μᾶλλ. ποιητ. παρτ. ἐβύνουν, μελ. βύσω, ἀορ. ἔβυσα, ἀπακ. βῦσαι, μετχ. βύσας, π. παρκ. βέβυσμαι, ὑπερσ. ἐβεβύσμην. Παρ. βύσμα, βύστρα (μτγν.).

Γ

Γαμέω -ῶ (λαμβάνω, ἢ δίδω τινὶ γυναίκα) παρτ. ἐγάμουν, μελ. γαμῶ, ἀορ. ἔγημα, ἀπακ. γῆμαι, μετχ. γήμας, παρκ. γεγάμηκα, ὑπερσ. ἐγεγαμήκειν, π. παρκ. γεγάμημαι. Μέσ. γαμοῦμαι, μελ. γαμοῦμαι, ἀορ. ἐγήμαμην. Παρ. γάμος, γαμῆρός, γαμήλιος, γαμικός, γαμητεον, γαμετής, γαμετή.

Γανόω -ῶ (στιλπνώω, γυκλίζω), π. ἄορ. ἐγανώθην (μτγν.), π. παρκ. γεγάνωμαι. Παρ. γάνωσις, γάνωμα, γανώδης.

Γάρ-υ-μαι (εὐφραίνομαι, ἠδύνομαι), μόν. ἐν.

Γεγωνέω -ῶ (κράζω μεγαλοφώνως ὥστε νὰ ἀκουσθῶ) καὶ γεγωνίσκω, γεγωνεῖ (μτγν.), προστ. γεγώνει γεγωνεῖτω, ἀπαρ. γεγωνεῖν, μετγ. γεγωνίσκων, παρτ. ἐγεγώνειν (μτγν.), μελ. γεγωνήσω (ῶσ.), παρκ. ἀντί ἐν. γέγωνα (μτγν.). Παρ. γεγωνήσις.

Γειτονεύω καὶ γειτονέω, -ῶ, παρτ. ἐγειτόνου. Παρ. γειτόνημα, γειτονία, γείτων.

Γελάω -ῶ, παρτ. ἐγέλων, μελ. γελάσομαι, ἄορ. ἐγέλασα, π. παρκ. γεγέλασμαι (μτγν.), π. ἄορ. ἐγελάσθην, π. μελ. γελαστήσομαι (μτγν.). Παρ. γέλως, γέλασμα, γελαστής, γελοῖος, κκτα-γέλαστος, καὶ μτγν. γελαστέας καὶ γελαστικός.

Γέμω (εἶμαι γεμᾶτος, πλήρης), παρτ. ἐγεμον' οἱ δ' ἄλλοι χρόνοι ἐκ τοῦ γεμίζω, ἄορ. ἐγέμισα, π. ἄορ. ἐγεμίσθην, π. παρκ. γεγέμισμαι. Παρ. γέμισμα, γέμος καὶ γόμος (ποιητ.), γεμιστός (μτγν.).

Γενεῖάω -ῶ (ἀποκτῶ γένειον) καὶ γενειάσκω, ἀπαρ. γενεῖαν, μόν. ἐν. Παρ. γένειον, γενεαίς, γενεαίτης (μτγν.).

Γεννάω -ῶ, παρτ. ἐγέννων, μελ. γεννήσω, ἄορ. ἐγέννησα, παρκ. γεγέννηκα. Μέσ. γεννώμαι, μ. ἄορ. ἀντί ἐνεργ. ἐγεννησάμην. Παρ. γέννησις, γέννημα, γεννήτειρα, γεννήτης, γεννήτωρ, γεννητός, γεννητικός.

Γεραίρω (διὰ δώρου ἀνταμείβω τινά), παρτ. ἐγέραιρον. Παθ. γεραίρομαι. Παρ. γέρας, γεραῖός, γεραρός.

Γεώω (δίδω τινὶ νὰ γευθῇ τι), παρτ. ἐγευσον, ἄορ. ἐγευσα. Μέσ. γεύομαι, παρτ. ἐγευόμην, μελ. γεύσομαι, ἄορ. ἐγευάμην, π. παρκ. ἀντί μέσ. γέγευμαι, ὑπερσ. ἐγεγεύμην, π. ἄορ. ἐγεύθην (μτγν.). Παρ. γεῦμα, γεῦσις, ἀ-γευστίς, γευστικός, γευστός, ἄγευστος, γευστέον.

Γηθέω -ῶ (εὐφραίνομαι), ποιητ. καὶ μόν. ὁ παρκ. ἀντί ἐν. εὐχρ. παρὰ πιζοῖ; γέγηθα, μετγ. γεγηθώς. Παρ. γῆθος.

Γηρ·άσκω (γερωῶ) καὶ γηράω -ῶ, ἀπαρ. γηρᾶν, μελ. γηράσω καὶ γηράσομαι, ἄορ. ἐγήρασα, παρκ. γεγήρακα. Μέσ. γηράσκομαι (μτγν.). Παρ. γῆρας, γῆρανσις.

Γηρο-τροφέω (-ῶ (γηροβοσκέω), μελ. γηροτροφήσω. Παρ. γηροτροφία, γηροτρόφος.

Γί-γρο-μαι (ἀντί γι-γέν-ομαι) καὶ μὴ ἀττ. μᾶλλον γίνομαι, μελ. γενήσομαι, παρκ. β. γέγονα, ὑπερσ. ἐγεγόνειν, π. παρκ. γεγένημι, ὑπερσ. ἐγεγενήμην, π. ἀορ. α. ἐγενήθην (μτγν.), π. μελ. σπαν. γενηθήσομαι, μ. ἀορ. β. ἐγενόμην. Παρ. γένος, γένεσις, γόνος, γονεύς, γενέτης, γενητός.

Γι-γνώ-σκω (γνωρίζω) καὶ μὴ ἀττ. μᾶλλον γιν-ώσκω, παρκ. ἐγίνωσκον καὶ ἐγίνωσκον, μελ. γνώσομαι, παρκ. ἔγνωκα, ὑπερσ. ἐγνώκειν, ἀορ. β. ἔγνω, ὑποτ. γνῶ, εὐκτ. γνοίην, γ. πλ. γνοῖεν καὶ γνοίησαν, προστ. γνῶθι, ἀπαρ. γνῶναι, μετχ. γνοῦς, π. παρκ. ἔγνωσμαι, ὑπερσ. ἐγνώσμην, π. ἀορ. ἐγνώσθην, π. μελ. γνωσθήσομαι. Παρ. γνώμη, γνώμων, γνωμονικός, γνωστέος, γνωστός, γνωστικός, γνωστήρ, εὐ-γνωμοσύνη.

Γί-χ-ομαι (προσπαθῶ νὰ ἀπολύσω), παρκ. ἐγλίχθημι.

Γλυκαίνω (γλυκὸ ποιῶ) τὸ ἐνεργ. μτγν. μελ. γλυκανῶ. Παρ' ἀττ. ἀορ. ἐγλύκανα. Εὐχρηστ. τὸ παθ. γλυκάνομαι, παρκ. γεγλύκασμαι (μτγν.), ἀορ. ἐγλυκάνθη (ῶσ.), μελ. γλυκανθήσομαι (ῶσ.), μ. ἀορ. ἐγλυκάνθημι. Παρ. γλυκός, γλύκανσις, γλυκύτης καὶ μτγν. γλύκασμα, γλυκασμός, γλυκαντικός.

Γλύφ-ω (κοιλαινῶ, σκαλίζω), παρκ. ἔγλυφον (μτγν.), ἀορ. ἔγλυψα (ῶσ.), π. παρκ. γέγλυμμαι καὶ ἔγλυμμαι, μ. ἀορ. ἔγλυψάμην (μτγν.). Παρ. γλυφίς, γλυφεῖον, γλυφή (μτγν.), γλυπτέος, καὶ μτγν. γλύπτης, γλυπτήρ καὶ γλυπτικός.

Γράφω (ἐγχαράττω, ξέω), παρκ. ἔγραφον, μελ. γράψω, ἀορ. ἔγραψα, παρκ. γέγραφα, ὑπερσ. ἐγεγράφειν. Παθ. γράφομαι, παρκ. γέγραμμαι, μετχ. γεγραμμένος, ὑπερσ. γέγραπτο, ἀορ. β. ἐγράφη, ὑποτ. γραφῶ, ἀπαρ. γραφήναι, μετχ. γραφείς, μελ. β. σπαν. ἐγ-γραφήσομαι. Μέσ. γράφομαι, μελ. γράψομαι, ἀορ. ἐγραψάμην, μετ' ὀλίγ. μέλ. γεγράψομαι. Παρ. γράμμα, γραφή, γραφίς, γραφεύς, γραπτός, γραπτέος, γραφικός.

Γρύζω (γρυλλίζω, ἐπὶ χοίρων), μελ. γρύσω (μτγν.) καὶ γρύζω, ἀορ. ἐγρύξα, ἀπαρ. γρύξαι, μ. μέλ. γρύξομαι. Παρ. γρυκτός.

Γυμνάζω, παρκ. ἐγύμανζον, μελ. γυμνάσω κτλ. ὀμκλ. Παρ.

γύμνασμα, γύμνασις (μτγν.), γυμνασία, γυμνάσιον, γυμναστέον, γυμναστικός.

Δάχ-νω (δαχκάνω, κεντῶ), μελ. δήξομαι, ἀορ. α. ἐδήξῃ (μτγν.), ἀορ. β. ἔδακον, μετχ. δακῶν, π. παρκ. δέδηγμαι, π. ἀορ. α. ἐδήχθην. Παρ. δῆγμα, δηγμός, δῆξις, δῆκτης, δηκτήριος, δηκτικός.

Δακρύω (χύνω δάκρυα), παρτ. ἐδάκρυον, μελ. δακρύσω, ἀορ. ἐδάκρυσα, ἀπαρ. δακρύσαι, μετχ. δακρύσας, παρκ. δεδάκρυκα, π. παρκ. δεδάκρυμαι. Παθ. καὶ μέσ. ποιητ. δακρύομαι, ἀορ. ἐδακρυσάμην. Παρ. δάκρυ, δάκρυμα, δακρυόεις, δακρυώδης, δακρυτός.

Δαμ-άλω (καταδαμάζω, κχταπονῶ), παρτ. ἐδάμαζον, ἀορ. ἐδάμαξα, π. παρκ. δεδάμασμαι (μτγν.), π. ἀορ. α. ἐδαμάσθην, π. ἀορ. β. ποιητ. ἐδάμην. Μέσ. δαμάζομαι, ἀορ. ἐδαμασάμην. Παρ. ἀ-δάμαστος, καὶ μτγν. δάμασις, δαμαστήρ, δαμαστός.

Δανείζω (δίδω δανεικά), μελ. δανείσω, παρκ. δεδάνεικα, π. ἀορ. ἐδανείσθην. Μέσ. δανείζομαι, μελ. δανείσομαι, ἀορ. ἐδανεισάμην, π. παρκ. καὶ ἀντί μέσ. δεδάνεισμαι. Παρ. δάνειον, δάνεισμα, δανεισμός, δανειστός, δανειστικός.

Δαπαράω -ῶ (κατεξοδεύω), παρτ. ἐδαπάνων, μελ. δαπανήσω, ἀορ. ἐδαπάνησα, παρκ. δεδαπάνηκα, π. παρκ. δεδαπάνημαι, π. ἀορ. ἐδαπανήθην, π. μελ. δαπανηθήσομαι (μτγν.). Μέσ. ἀντί ἀποθ. παθ. δαπνῶμαι, παρτ. ἐδαπανώμην. Παρ. δαπάνη, δάπανος, δαπάνημα, δαπανηρός, καὶ μτγν. δαπάνησις, δαπανητικός.

Δαρθ-άνω (χοιμῶμαι), εὐχρ. τὸ σύνθ. κατα-δαρθάνω, παρκ. δεδάρθηκα, ἀορ. β. ἔδαρθον, μετχ. κατα-δαρθῶν.

Δε-δί-σκομαι, δε-δί-σσομαι, καὶ δεδίττομαι (φοβίζω, σκιάζω, ἀποτρέπω), παρτ. ἐδεδισκόμην, μελ. δεδίξομαι (μτγν.), ἀορ. ἐδεδιζάμην.

Δίδοικα (ροδοῦμαι), παρκ. ἀντί ἐν. ὑπερσ. ἐδεδοίκειν, παρκ. υ. δέδικα, δέδικας, σπκν. δέδιε, δέδιμεν, δέδιτε, δέδικασιν, ὑποτ.

δεδῶ, εὐκτ. δεδείην, προστ. δέδιθι, ἀπαρ. δεδιέναι, μετχ. δεδῶς, ὑπερσ. ἐδεδείειν, γ. πλ. ἐδεδέισαν καὶ ἐδεδίσαν, μελ. δέισομαι, ἀορ. α. ἔδεισα. Παρ. δέω, δεινότης, δεινός, δειλός.

Δεῖ ἴδε δέω.

Δείκ-νυ-μι (δείκνω) καὶ δεικνύω, προστ. δείκνυ καὶ δείκνυε, ἀπαρ. δεικνύομαι, καὶ δεικνύειν, μετχ. δεικνύς, παρτ. ἐδείκνυν καὶ ἐδείκνον, μελ. δείξω, ἀορ. ἔδειξα, παρκ. δέδειχα, π. παρκ. δέδειγμαί, ὑπερσ. ἐδεδείγμην, π. ἀορ. ἐδείχθην, π. μελ. δεχθήσομαι, μετ' ὄλ. μελ. δεδείξομαι (μετγν.), γ. ἐν. δεδειγμένος ἔσται. Μέστ. δείκνυμαι, μελ. δείξομαι, ἀορ. ἐδειξάμην. Παρ. δείγμα, ἐπί-δειξις, ἐπι-δεικτικός, δεικτέον.

Δεῖμαιναι (φροῦμαι), παρτ. εἰμαινον, ποιητ. Παρ. δεῖμα.

Δειπνέω -ῶ, παρτ. ἐδείπνουν, μελ. δειπνήσω καὶ δειπνήσομαι (μετγν.), ἀορ. ἐδείπνησα, παρκ. δεδείπνηκα, ὑπερσ. ἐδεδειπνήκειν. Παρ. δεῖπνον, δειπνητήριον, δειπνητικός, δειπνητής (μετγν.).

Δειπνίζω, ἀορ. ἐδείπνισα, παρκ. μετχ. δεδειπνισμένος (μετγν.).

Δέμω (κτιζῶ, οἰκοδομῶ) εὐχρ. μόν. μ. ἀορ. ἐδειμάμην. Παρ. δέμος, δωμάτιον.

Δεξιόομαι -οῦμαι (χειρῶ τινος πινῶν τὴν δεξιάν του), παρτ. ἐδεξιούμην, μελ. δεξιώσομαι, ἀορ. ἐδεξιωσάμην, π. ἀορ. ἐδεξιώθην. Παρ. δεξιωμα, δεξιωσις, δεξιότης, δεξίος.

Δέρω (δέρνω), εὐχρ. σύνθ. ἐκ-δέρω, ἀορ. α. ἔδειρα, ἀορ. β. ἐδάρην (μετγν.), μετχ. δαρείς, παρκ. δέδαρμαι. Μέστ. δέρομαι μετγν. ἀττ. Παρ. δέριμα, δορά, δερματικός, νεό-δαρτος.

Δέω (βρέχω, ὑγραίνω) σπάν. μελ. δέωσω, ἀορ. ἔδουσα, ἀπαρ. δεῦσαι, π. παρκ. δέδευμαι, π. ἀορ. ἐδέθη (μετγν.). Παρ. βυρσο-δέψης.

Δέχομαι (λαμβάνω, παίρνω), παρτ. ἐδεχόμην, μελ. δέξομαι, ἀορ. ἐδεξάμην, παρκ. δέδεγμαί, π. ἀορ. ἐδέχθην, π. μελ. δεχθήσομαι (μετγν.). Παρ. ὑπο-δοχή, δεκ-έος, δεκτικός, δωρο-δέκος, ἐκ-δοχεύς (μετγν.), διά-δοχος, ἀπο-δεκτήρ, ἀποδέκτης.

Δέω (δένω, δεσμεύω) δεῖ, δεῖ, δέουσι, μετχ. δέων, οὐδ. δέον καὶ δοῦν, παρτ. ἐδουν, ἔδεις, ἔδει, μελ. δήσω, ἀορ. ἔδησα, παρκ.

δέδηκα, ὑπερσ. ἐδεδήμειν, π. παρκ. δέδεμαι, ὑπερσ. ἐδεδέμην, π. ἀορ. ἐδέθην, μετ' ὄλ. μελ. δεδήσομαι. Μέσ. δέομαι, δεῖ, δεῖται, δεόμεθα, δεῖσθε, δέονται, παρτ. ἐδέομην, ἐδέου, ἐδεῖτο, μελ. δεήσομαι, παρκ. δεδέημαι, ἀορ. ἐδεήθην. Τὸ δέω συνηθέστερον εὐρίσκειται ἀπροσ. δεῖ, εὐκτ. δέοι, ἀπαρ. δεῖν, μετχ. δέον, παρτ. ἔδει, μελ. δεήσει, ἀορ. ἐδέησε, ὑποτ. δεήση, εὐκτ. δεήσαιμι γ. ἐν. δεήσειεν. Μέσ. δεῖται, ἀπαρ. δεῖσθαι. Παρ. ἐνδεια, ἄδεια, ἐν-δεής, ἐπιρ. ἐν-δεεστέρως.

Δέω (ἔχω χρεῖν τινός), παρτ. ἔδεον, ἔδεις, ἔδει, μελ. δεήσω, ἀορ. ἐδέησα, παρκ. δεδέηκα. Μέσ. δέομαι, δεῖ, δεῖται, δεόμεθα, δεῖσθε, δέονται, παρτ. ἐδέομην, ἐδέου, ἐδεῖτο, μελ. δεήσομαι, παρκ. δεδέημαι, ἀορ. ἐδεήθην. Τὸ δέω συνηθέστερον εὐρίσκειται ἀπροσ. δεῖ, εὐκτ. δέοι, ἀπαρ. δεῖν, μετχ. δέον, παρτ. ἔδει, μελ. δεήσει, ἀορ. ἐδέησε, ὑποτ. δεήση, εὐκτ. δεήσαιμι γ. ἐν. δεήσειεν. Μέσ. δεῖται, ἀπαρ. δεῖσθαι. Παρ. ἐνδεια, ἄδεια, ἐν-δεής, ἐπιρ. ἐν-δεεστέρως.

Δηῖώ, δηῖω -ῶ (καίω, ἐχθρικῶς φέρομαι, καταστρέφω, ξεσχίζω), παρτ. ἐδήουν, μελ. δηῶσω, ἀορ. ἐδήωσα, παρκ. δεδήωμαι (μετγν.).

Δηλώ -ῶ (φανερώω, γνωστοποιῶ), παρτ. ἐδήλουν, μελ. δηλώσω, ἀορ. ἐδήλωσα, παρκ. δεδήλωκα, π. παρκ. δεδήλωμαι, π. ἀορ. ἐδηλώθην, π. μελ. δηλωθήσομαι. Παρ. δήλωμα, δήλωσις, δῆλος, δηλωτέον, δηλωτικός.

Δημοκρατέομαι -οῦμαι (ἔχω πολίτευμα δημοκρατικόν) ἀποθ. παρτ. ἐδημοκρατούμην, μετχ. δημοκρατήσομαι, π. μελ. δημοκρατηθήσομαι. Παρ. δημοκρατία, δημοκρατικός.

Διαιτάω -ῶ (κρίνω ὡς δικαιοτήτης) μᾶλλ. συνθ. κατα-δικαιτάω, παρτ. διήτων, μελ. δικαίτησω, ἀορ. διήτησα, ἀλλ' ἐν συνθ. ἀπεδιήτησα, παρκ. δεδιήτηκα, ὑπερσ. ἐδεδιήτηκειν, π. παρκ. ἀντι μέσ. δεδιήτημαι, ὑπερσ. συνθ. ἐξ-εδιητήμην. Μέσ. δικαίτωμαι, παρτ. διητώμην, μελ. δικαίτησομαι, ἀορ. ἐδιητησάμην, π. ἀορ. διητήθην. Παρ. δίαιτα, διαίτημα, δικαιοτήτης.

Διακονέω -ῶ (εἶμαι διάκονος, ὑπηρετῶ), παρτ. διηκόνουν (μετγν.), μελ. διακονήσω, ἀορ. διηκόνησα, π. παρκ. δεδιακόνημαι, π. ἀορ. ἐδιακονήθην. Μέσ. ἀντι ἐνερ. διακονοῦμαι, παρτ. διηκονοῦμην (μετγν.), μελ. διακονήσομαι (ὥσ.), ἀορ. διηκονησά-

μην (ὥστ.). Παρ. διακόνημα, διακόνησις, διακονία, διακονικὸς, δίκονος.

Δια-λέγομαι (ὁμιλῶ μετὰ τινος), μελ. δια-λέζομαι, παρκ. δι-είλεγμα, ὑπερσ. δι-ειλέγμην, π. ἀορ. ἀντί μεσ. δι-ελέχθην, π. μελ. διχ-λεχθήσομαι. Παρ. δια-λεκτέος· ἴδε λέγω.

Δι-αμάω -ῶ (διακόπτω, διχτέμνω), μετχ. διαμῶν, καὶ διχ-μῶμενος (μετγν.), ἀορ. δι-ήμησα.

Δι-α-νοόμαι· ἴδε νοῶ.

Δι-α-περαίω -ῶ· ἴδε παριχίω.

Δι-α-πονέω -ῶ· ἴδε πονέω.

Δι-α-σκίδνημι· ἴδε σκεδάννυμι.

Δι-δάσκω (διδάσκαλος τινός εἰμι), παρκ. ἐδίδασκον, μελ. διδάξω, ἀορ. ἐδίδαξ, παρκ. δεδίδαχα, π. παρκ. δεδίδαγμα, π. ἀορ. ἐδιδάχθην. Μέσ. διδάσκομαι, μελ. διδάζομαι, ἀορ. ἐδι-δαξάμην. Παρ. διδαχή, διδαγμα, διδάξις, διδακτός, διδακτέος, διδακκαλίχ, διδακκαλεῖον, διδάσκαλος, διδασκαλικός, διδασκά-λιον, διδκτρον (μετγν.).

Δι-δρά-σκω (δραπετεύω), μόν. σύνθ. ἀπο-διδράσκω, δια-δι-δράσκω, παρκ. ἐδίδρασκον, μελ. δράσομαι, ἀορ. ἑ. ἔδραν, ὑποτ. ἔρῶ, εὐκτ. ἔραχην, προστ. δράθι (μετγν.), ἀπαρ. δρᾶνχι, μετχ. δράξι, παρκ. δέδρακα, ὑπερσ. ἐδέδρακιν. Παρ. ἀπό-δρασις, δρασμὸς, ἄ-δραστος, δραπέτης.

Δι-δώ-μι (δίδω τι εἰς τινά) καὶ σύνθ. ἀπο-δίδωμι δίδως δι-δωσι, δίδομεν δίδοτε δίδοσι καὶ διδοῦσιν, ὑποτ. διδῶ διδῶς διδῶ, εὐκτ. διδοίην διδοίης διδοίη, προστ. δίδου διδότη, ἀπαρ. διδόναι, μετχ. διδοίς, παρκ. ἐδίδουν ἐδίδους ἐδίδου, γ. πλ. ἐδί-δοσαν, μελ. δώσω, ἀορ. α. ἔδωκα μόν. ἐν ὄριστ. ἀορ. ἑ. ἔδων, ἄχρ. ἐν τῷ ἐν. ἀντ' αὐτοῦ εὐχρ. τὸ ἔδωκα ἔδωκας ἔδωκεν, ἔ-δομεν ἔδοτε ἔδοσαν, ὑποτ. δῶ δῶς δῶ, εὐκτ. δοίην δοίης δόη, δοίημεν καὶ δοίμεν δοίητε δοίησαν καὶ δοίεν, προστ. δός δότη, δότε δότωσαν καὶ δόντων, ἀπαρ. δοῦναι, μετχ. δούς, παρκ. δέδωκα, ὑπερσ. ἐδέδωκιν, π. παρκ. δέδομαι, ὑπερσ. ἐδε-δόμην, π. ἀορ. ἐδόθην, π. μελ. δοθήσομαι. Μέσ. δίδομαι, παρκ. ἐδιδόμην. Παρ. δόσις, δόμα, δῶρον, δοτέος, δοτηρ, δοτικός.

Δι-είρω (διαπερῶ), παρτ. δι-είρον, άορ. διεἶτρα, παρκ. διεἶτρα.

Δικάζω (κρίνω, άποφασίζω), παρτ. ἐδίκάζον, μελ. δικάσω, άορ. ἐδίκασα, π. παρκ. δεδίκασμαι, ύπερσ. ἐδεδικάσμην, π. άορ. ἐδικάσθην, π. μελ. δικασθήσομαι (μτγν.), μετ' ὄλ. μελ. δεδικάσομαι (ὄσ.). Μέσ. δικάζομαι, παρτ. ἐδικαζόμεν, μελ. δικάσομαι, άορ. ἐδικασάμην. Παρ. δίκη, δίκαις, δικδικασία, δικάσιμος, δικαστής, δικαστήριον, δικαστικός, δικανικός.

Δικαίω -ῶ (δίδω τινί τὸ δίκαιον), παρτ. ἐδικαίουν, μελ. δικαίωσω, μ. μελ. δικαίωσομαι, άορ. ἐδικαίωσα, π. παρκ. δεδικαίωμαι (μτγν.), π. άορ. ἐδικαίωθην. Παρ. δικαίωσις, δικαιωτήριον, δικαιωτής.

Δινέω -ῶ (γυρίζω κύκλῳ, στρηφογυρίζω), εϋχρ. σύνθ. περι-δινῶ, άορ. ἐδίνησα (μτγν.). Παθ. καί μέσ. δινούμαι, μετχ. δινούμενος, παρτ. ἐδινούμην. Παρ. δίνη, δίνος.

Δι-οικέω -ῶ (τακτοποιῶ, διευθύνω), παρτ. δι-όκουν, μελ. διοικήσω, άορ. δι-όκησα, παρκ. δι-όκηκα, π. παρκ. δι-όκημαι, ύπερσ. δι-οκήμην, π. άορ. δι-οκήθην. Μέσ. διοικούμαι, μελ. διοικήσομαι, άορ. δι-οκησάμην. Παρ. διοίκησις, διοικητής, διοικισμός, διοικητικός.

Διψάω -ῶ (ἔχω δίψαν) διψῆς διψῆ, εϋκτ. διψῶν, άπκρ. διψῆν, μετχ. διψῶν, παρτ. ἐδίψων ἐδίψης ἐδίψη, μελ. διψήσω, άορ. ἐδίψησα, παρκ. διδίψηκα (μτγν.). Παρ. δίψα, δίψος, διψηρός, διψώδης, διψητικός.

Διωκάθω (διώκω), παρτ. ἐδιώκαθον, εϋχρ. μόν. ἐν τῷ ἐν. καί παστ.

Διώκω (διώχνω, άπομακρύνω), παρτ. ἐδίωκον, μελ. διώξω και διώξομαι, άορ. ἐδίωξα, παρκ. δεδίωχα. Παθ. διώκομαι, άορ. ἐδιώχθην. Παρ. διώξις, διωγμα, διωγμός, διωκτός.

Δοκέω -ῶ (νομίζω, φαίνομαι), εϋκτ. δοκοῖμι και δοκίην, γ. πλ. δοκοίησαν, παρτ. ἐδόκουν, μελ. δόξω, άορ. ἔδοξα, εϋκτ. δόξιμι, γ. ἐν. δόξειεν, π. παρκ. δέδογμα, ύπερσ. ἐδεδόγμην, π. άορ. ἐδόχθην. Καί άπροσώπ. δοκεῖ, παρτ. ἐδόκει, άορ. ἔδοξε, παρκ. δέδοκται, ύπερσ. ἐδέδοκτο. Παρ. δόξα, δόκησις, δόκημα, δόκιμος, ά-δόκητος.

Δοκιμάζω (ἔξετάζω τι ἐάν εἴνε κκλόν, ἐγκρίνω), παρτ. ἐδοκί-

μαζον, μελ. δοκιμάσω, π. παρκ. δοδοκίμασμαι, π. άορ. έδοκιμάσθην, π. μελ. δοκιμασθήσομαι. Μέσ. δοκιμάζομαι (μτγν.), άορ. έδοκιμασάμην. Περ. δοκιμαστέον.

Δουλόω -ω (καθιστώ τινα δούλον) δμαλ. μελ. δουλώσω, π. παρκ. δεδούλωμαι, π. άορ. έδουλώθην. Μέσ. δουλούμαι, μελ. δουλώσομαι, άορ. έδουλωσάμην. Περ. δούλωσις, δούλος.

Δράσσω ή *δράττω* (πιάνω με την δράκα μου) ένερ. μτγν. Άποθ. δράσομαι ή δράττομαι, παρτ. έδρασσόμεν ή έδραττόμεν, άορ. έδραζάμην, παρκ. δέδραγμαί. Περ. δράγμα, δραγκμός, δράξ, έπιρ. δράγηθην.

Δράω -ω (πράττω, εκτελώ), ευκτ. δρώμι και δρών, παρτ. έδρων, μελ. δράσω, άορ. έδρασα, παρκ. δέδρακα, π. παρκ. δέδρασμαι και δέδραμαι (μτγν.), π. άορ. έδράσθην. Περ. δραστηριότης (μτγν.), δραστεός, δραστικός, δραστήριος.

Δρέπ-ω (κόπτω καρπούς, θερίζω), παρτ. έδρεπον, άορ. έδρεψα, π. άορ. έδρέφθην. Μέσ. δρέπομαι, άορ. έδρεψάμην. Περ. δρεπάνη, δρέπανον, δραπανοειδής, ε-δρεπτος, δρεπτός (μτγν.).

Δρύπτομαι (τσογγρανίζω, ξεσχίζω) μέσ. άποθ. παρτ. έδρυπτόμεν, άορ. έδρυψάμην. Περ. δρυμός, δρυς.

Δύν-αμαι (ήμπορώ, είμαι δυνάτος) άποθ. παρτ. έδυνάμην και ήδυνάμην, μελ. δυνήσομαι, παρκ. δεδύνημαι, π. άορ. έδυνήθην, ήδυνήθην και έδυνάσθην. Περ. δύναιμις, ε-δυναιμία, δυνάτος, ε-δύνατος, δυνάστης, δυναστείαι, δυναστικός.

Δύν-ω (βυθίζομαι), μόν. έν. μετχ. δύνοντας.

Δυστυχέω -ω (είμαι δυστυχής), μελ. δυστυχήσω, άορ. έδυστύχησα, παρκ. δεδυστύχηκα, π. άορ. έδυστυχήθην. Περ. δυστυχείς, δυστύχημα, δυστυχής.

Δυσχεραίνω (κάμνω τι δυσχερές), παρτ. έδυσχεραίνον, μελ. δυσχερανών, άορ. έδυσχέραινα. Περ. δυσχεραίνομαι (μτγν.), άορ. έδυσχεράνθην (μτγν.). Περ. δυσχέρεια, δυσχεράσμα, δυσχερείς, έπιρ. δυσχεραίνόντως.

Δύω (βουτώ, βυθίζω τινά ή έμχυτόν, χώνομαι) έν συνθ. μελλ. ευχρ. άπο-δύω, έν-δύω, παρτ. μεθ. έδυον, άορ. ε. έδυσα, άορ. ε. ένερ. άντι μέσ. έδυν, ύποτ. δύω, άτρ. δύναι, μετχ. δύς, παρκ.

δέδουκα, ὑπερσ. ἐδεδύκειν, π. παρκ. δέδυμι, π. ἀορ. ἐδύθην, π. μελ. δυθήσομαι (μτγν.). Μέσ. δύομι, παρτ. ἐδύομην, μελ. δύσομαι, ἀορ. ἐδυσάμην. Παρ. δύσις, ἐν-δυμα, δυτός, ἀπο-δυτέον, δύτης, δυτικός.

Δωρέομαι -οῦμαι (δίδω δῶρον) ἀποθ. μέσ. παρτ. ἐδωρούμην, μελ. δωρήσομαι, ἀορ. ἐδωρησάμην, π. παρκ. ἀντί ἐν. δεδώρημαι, π. ἀορ. ἐδωρήθην. Παρ. δωρεά, δώρημα, δῶρον, ἄ-δωρος, δωρητικός, δωρητός, δωροδόκος (δῶρα δεχόμενος).

Ε

Ἐάω -ῶ (ἀφώνω, παρχιτῶ), εὐκτ. ἐφών, ἀπαρ. εἶν, παρτ. εἶων, μελ. ἐάσω, ἀορ. εἶσασ, παρκ. εἶακα, π. παρκ. εἶαμι, π. ἀορ. εἶάθην, μ. μελ. ἀντί παθ. ἐάσομαι. Παρ. ἐκτέος.

Ἐγ-γυάω -ῶ (δίδω τινί ἐνέχυρον), μετχ. ἐγγυῶν, παρτ. ἐνεγύων καὶ ἠγγύων, μελ. ἐγγυήσω, ἀορ. ἐν-εγύησα καὶ ἠγγύησα, παρκ. ἠγγύηκα, ὑπερσ. ἠγγυήκειν, π. παρκ. ἐγ-γεγυήμι καὶ ἠγγυήμι, ὑπερσ. ἐν-εγεγυήμην καὶ ἐγ-γεγυήμην, π. ἀορ. ἠγγυήθην. Μέσ. ἐγγυῶμι, παρτ. ἐν-εγυῶμην καὶ ἠγγυῶμην, μελ. ἐγγυήσομαι, ἀορ. ἐν-εγυησάμην καὶ ἠγγυησάμην. Παρ. ἐγγύη, ἐγγύησις, ἐγγυητής, ἐγγυητός.

Ἐγείρω (σηκώνω, ἐξυπνίζω), παρτ. ἠγείρον, μελ. ἐγερῶ, ἀορ. κ. ἠγείρω, παρκ. β. ἐγρήγορα, ἀπαρ. ἐγρηγορέναι, μετχ. ἐγρηγορώς, ὑπερσ. ἐγρηγόρειν, π. παρκ. ἐγήγερμαι, ὑπερσ. ἐγηγέρμην, π. ἀορ. ἠγέρθην. Μέσ. ἐγείρομαι, ἀορ. β. ἠγρόμην, μετχ. ἐγρόμενος. Παρ. ἔγερσις, ἐγερός, ἐγερτέος, ἐγερτικός.

Ἐγ-καλέω -ῶ ἴδε καλῶ.

Ἐγ-κωμιάω (ἐπαινῶ τινά), παρτ. ἐν-εκωμιάζον, μελ. ἐγκωμιάσω, μ. μελ. ἐγκωμιάσομαι, ἀορ. ἐν-εκωμιάσα, ἀπαρ. ἐγκωμιάσι, παρκ. ἐγ-κεκωμιάκα, π. παρκ. ἐγ-κεκωμιάσμι, π. ἀορ. ἐν-εκωμιάσθην. Παρ. ἐγκώμιον, ἐγκωμιστικός, ἐγκωμιστής (μτγν.)

Ἐγχειρίζω (ἐμπιστεύομαι τινί τι) ὁμαλ. παρτ. ἐν-εχειρίζον, μελ. ἐγχειριῶ, ἀορ. ἐν-εχειρίσασ. Παθ. ἐγχειρίζομαι, παρκ. ἐγ-χεχέρισμαι (μτγν.), μ. ἀορ. ἐν-εχειρισάμην, π. ἀορ. ἐν-εχειρίσθην

(μτγν.). Παρ. ἐγγεῖρι σις, ἐγγχειρισμὸς καὶ ἐγγχειριστῆς (μτγν.).

Ἔδω (τρώγω), μ. μελ. ἔδομαι, παρκ. ἐδήδοκα, ὑπερσ. ἐδηδόκειν, π. παρκ. ἐδήδεσμαι, π. ἀορ. ἠδέσθην (μτγν.). Παρ. ἔδεσμα, ἐδώδῃ, ἐδεστός, ἐδεστέος, ἐδώδιμος.

Ἐθέλω (θέλω), παρτ. ἤθελον, μελ. ἐθελήσω, ἀορ. ἠθέλησα, εὐκτ. ἐθελήσαιμι, ἐθελήσαις καὶ ἐθελήσειας ἐθελήσειε, παρκ. ἠθέληκα, ὑπερσ. ἠθελήκειν. Παρ. ἐθελήμων, ἐθελοντής, ἐθελούσιος, ἐπιρ. ἐθελοντ(ε)ί.

Ἐθίζω (συνειθίζω), παρτ. ἐθίζον, μελ. ἐθιώ, ἀορ. εἴθισα, παρκ. α. εἴθικα, παρκ. ἑ. ἀντί ἐν. εἴωθα, ἀπαρ. εἴωθεναι, μετχ. εἴωθώς, ὑπερσ. εἴωθειν, γ. πλ. εἴωθεσαν. Παθ. ἐθίζομαι, παρκ. εἴθισμαι, ὑπερσ. εἴθισμην, π. ἀορ. εἴθισθην. Παρ. ἐθισμα, ἐθισμός, ἐθιστός, ἐθιστέον.

Ἐἶδος, ἀορ. ἑ. τοῦ ὄρω.

Εἰκάω (κάμνω ὅμοιον, παρομοιάζω, συμπεραίνω) καὶ σύνθ. ἀπ-εικάω, παρτ. εἴκαζον καὶ ἤκαζον, μελ. εἴκάσω (μτγν.), ἀορ. εἴκασα καὶ ἀντ-ἤκασα, παρκ. εἴκασμι, ὑπερσ. εἴκάσμην, π. ἀορ. εἴκάσθην, π. μέλ. εἴκασθήσομαι, μ. μελ. εἴκάσομαι. Παρ. εἴκασία, εἴκασμα, εἴκασμός, ἀπ-εἴκαστέος, εἴκαστός, εἰκαστής, εἰκαστικός.

Εἰκάθω (εἴκω, ὑποχωρῶ), ὑποτ. μόν. ἐν. καὶ σύνθ. ὑπ-εικάθω.

Εἴκω (ὅμοιός εἰμι), μελ. εἴζω, παρκ. εἴοικα, γ. πλ. εἴοικαι καὶ σπκν. εἴζασιν, ὑποτ. εἴοικω, εὐκτ. εἴοικοιμι, ἀπαρ. εἴοικέναι, μετχ. εἴοικώς καὶ εἴκώς, ὑπερσ. εἴοικειν, γ. πλ. εἴοικεσαν. Συχνὰ εὐρίσκεται καὶ ἀπροσώπ. εἴοικε (ἐφάνη καλόν), μετχ. τὸ εἴκος. Παρ. εἰκών.

Εἴκω (σύρομαι εἰς τὰ ὀπίσω, ὑποχωρῶ), παρτ. εἴκον, μελ. εἴζω, ἀορ. εἴξα. Παρ. ὑπ-εἴξις, ὑπ-εικτέον.

Εἰλέω -ω καὶ εἰλῶ, εἴλω καὶ εἴλλω (συνωθῶ), μᾶλλον σύνθ. ἐν-εἰλῶ, ἐν -εἴλλω, π. ἀορ. εἰλήθην (μτγν.). Μέσ. εἴλλομαι καὶ ἀν-εἰλοῦμαι, μετχ. εἰλλόμενος, παρτ. εἰλούμην. Τούτου Παρσσχ. εἶνε τὸ ἴλλω, μετχ. εἴζ-ίλλων.

Εἰλίσσω (περιστρέφω, περιάγω) καὶ εἰλίττω, μόν. ἐν. παρ' ἀττ. πεζ.

Εἵμαρται ἴδε μείρομαι.

Εἶμι (ἀντί ἔσ-μι ὑπάρχω) εἶ ἐστί, δυϊκ. ἐστόν, ἐσμέν ἐστέ εἰσίν, ὑποτ. ὦ ἦς ἦ, πλ. ὦμεν ἦτε ὦσιν, εὐκτ. εἶην εἶης εἶη, δυϊκ. εἶητον εἶήτην καὶ σπαν. εἶτην, πλ. εἶημεν εἶμεν εἶητε εἶησαν καὶ εἶεν, προστ. ἴσθι ἦτω, ἦ ἔσο (μετγν.) ἔστω, ἔστε ἔστωσαν, ἔστων καὶ ὄντων, ἀπαρ. εἶναι, μετγ. ὦν, παρτ. ἦν καὶ ἦ ἦς καὶ ἦσθα ἦ καὶ ἦν, ἦστον ἦστην, ἦμεν ἦτε καὶ σπαν. ἦστε ἦσαν, μελ. ἔσομαι ἔσει ἔσται, πλ. ἐσόμεθα ἔσεσθε ἔσανται, εὐκτ. ἐσοίμην, ἀπαρ. ἔσεσθαι, μετγ. ἐσόμενος. Τοὺς δ' ἄλλους χρόνους δανείζεται ἐκ τοῦ γίγνομαι· οἶον παρκ. γέγονα, ὑπερσ. ἐγεγόνειν, ἀορ. ἔ. ἐγενόμην. Μέσ. παρτ. ἤμην σπάν. καὶ μὴ ἀττ. Παρ. συν-εστέος, ἐσθλόος.

Εἶμι (ἰ ρίζα καὶ ἐκτάσει αὐτῆς εἰ, ἐξ οὗ εἶ-μι = πορεύομαι, ὑπάρχω) εἶ εἶσι (α), δυϊκ. ἴτον ἴτον, ἴμεν ἴτε ἴσιν, ὑποτ. ἴω ἴης ἴη, ἴητον ἴητον, ἴωμεν ἴητε ἴωσιν, εὐκτ. ἴοιμι ἴοις ἴοι καὶ ἰοίην ἰοίης ἰοίη, ἴοιμεν ἴοιτε ἴοιεν, προστ. ἴθι ἴτω, ἴτε ἴτωσαν καὶ ἰόντων, ἀπαρ. ἰέναι, μετγ. ἰών, παρτ. ἦιν καὶ ἦα ἦεις καὶ ἦεισθα ἦει καὶ ἦειν, δυϊκ. ἦτον ἦτην, ἦιμεν καὶ ἦμεν ἦειτε καὶ ἦτε ἦεσαν καὶ ἦσαν. Παρ. ἴτης, ἰταμός, ἰτέον, ἰτητέον, ἰταμότης, ἐξ-ἰτηλος, εἰσ-ιτήριος, προσ-ιτός.

Εἶπα καὶ εἶπον· ἴδε λέγω.

Εἶργω (ἀντί ἐργ-ίω, ἀποκλείω, κρατῶ μακράν), μελ. εἶρξω, ἀορ. εἶρξα, π. παρκ. εἶργμαι, μετγ. εἶργμένος, π. ἀορ. εἶρχθην. Παθ. καὶ μέσ. εἶργομαι, μ. μελ. ἀντί παθ. εἶρζομαι. Παρ. εἶρτέον.

Εἶργω (ἀντί ἐργ-ίω, ἐγκλείω, ἐγκλησιργνώω), εἶργνυμι καὶ εἶργνώω, μελ. εἶρξω, ἀορ. εἶρξα, π. παρκ. εἶργμαι, μετγ. εἶργμένος, π. ἀορ. εἶρχθην. Παρ. εἶρκτή, εἶργμός, ἔρκοι, ὄρκοι, κάθ-εἶρξίς.

Ἐρέω -ῶ· ἴδε φημί.

(α) Ὁ ἱνιστώς· εἶμι εἶνε ἀντί μέλλοντος, ἐν δὲ τῇ ἀπεραματίῳ καὶ μετα-χῆ καὶ ἀντί ἱνεστώτος.

Εἶρω, μόν. ἐν συνθ. ἴδε δι-εἶρω.

Εἶσομαι, μέλ. τοῦ οἶδχ.

Εἰσ-φορέω -ῶ (ἀντι εἰσ-φορέω, ἀφῆνω νὰ εἰσέλθῃ, εἰσάγω), παρτ. εἰσ-έφρουν, μελ. εἰσφρήσω, ἀορ. εἰσ-έφρησx (μτγν.). Μεσ. εἰσφροῦμαι, παρτ. εἰσ-εφρούμην, μελ. εἰσφρήσομαι.

Ἐκ-κλησιάζω (εἶμαι εἰς τὴν συνέλευσιν τοῦ λαοῦ, ὁμιλῶ ἐν αὐτῇ), παρτ. ἤκ-κλησιάζον καὶ ἐξ-εκκλησιάζον, μελ. ἐκκλησιάζω, ἀορ. ἐξ-εκκλησιάζω. Παρ. ἐκκλησίαι, ἐκκλησιασμός, ἐκκλησιαστής, ἐκκλησιαστικός.

Ἐλαίνω (ὠθῶ, εἰς κίνησιν θέτω) καὶ ἐλῶ, (μᾶλλ. ποιητ.) ἀπαρ. ἐλᾶν, παρτ. ἤλαυον, μελ. ἐλῶ, ἀορ. ἤλασx, παρκ. ἐλήλακα. Παθ. ἐλαύνομαι, παρτ. ἤλαυνόμην, παρκ. ἐλήλακα, ἀορ. ἤλάθην, μ. ἀορ. ἤλασάμην. Παρ. ἔλασις, ἐξ-ελασία (Πολυβ.), ἐλατήρ, ἐλατήριος, ἐλατός, ἐλατέον, ἐλάτη, ἐλατικός (μτγν.), βο-ηλασία, βο-ηλάτης, βο-ηλατικός.

Ἐλέγχω (ἐξελέγχω), παρτ. ἤλεγχον, μελ. ἐλέγξω, ἀορ. ἤλεγξα, π. παρκ. ἐλήλεγμα, ὑπερσ. ἐληλέγμην, π. ἀορ. ἤλεγχθην, π. μελ. ἐλεγχθήτομαι. Παρ. ἔλεγχος, ἔλεγξις, ἐλεγκτέος, ἐλεγκτήρ, ἀν-ἐλεγκτος.

Ἐλίσσω (περιστρέφω, περιάγω) καὶ ἐλίττω, μᾶλλ. σύνθ. ἐξ-ελίσσω, ἀορ. εἴλιξα, π. παρκ. εἴλιγμα, ὑπερσ. εἰλίγμην, π. ἀορ. εἰλίχθην. Παρ. ἐλιγμος, ἐλιξ, ἐλικτήρ, ἐλικτός, ἐλικοειδής, ἀν-είλιξις, ἔλιξις (μτγν.).

Ἐλκω (σύρω), μᾶλλ. σύνθ. συν-έλκω, παρτ. εἴλκον, μελ. ἔλξω, ἀορ. εἴλκυσα, ἀπαρ. ἐλκύσαι, μετχ. ἐλκύσας, παρκ. εἴλκυκα, π. παρκ. εἴλκυμαι, π. ἀορ. εἴλκύσθην (μτγν.). Μεσ. ἔλκομαι, ἀορ. εἴλκυσάμην. Παρ. ἔλξις, ἐλκτικός, ἐλκτός, ἐλκτέον, συν-ελκυστέον.

Ἐλληνίζω (ἐλληνιστὶ ὁμιλῶ), παρτ. ἠλλήνιζον (μτγν.), μελ. ἠλληνιῶ, π. ἀορ. ἀναυξ. ἠλληνίσθην. Παρ. Ἔλληνας, Ἐλληνίς, ἠλληνικός, ἐπιρ. ἐλληνιστί, καὶ μτγν. ἠλληνισμός, ἠλληνιστής.

Ἐλπίζω, παρτ. ἠλπίζον, μελ. ἐλπίσω, ἀορ. ἠλπισα, παρκ. ἠλπικα (μτγν.), ὑπερσ. ἠλπίκειν (ὠσ.). Παρ. ἐλπίς, ἔλπισμα, ἐλπιστικός, ἐλπιστός.

Ἐμέω -ῶ (ζερῶ), παρτ. ἤμουν, ἄορ. ἡμεσα, παρκ. ἐμήμεκα (μτγν.), π. παρκ. ἐμήμεσμαι (ῶσ.). Παρ. ἔμεσις, ἔμεσις, ἀμφοτέρω παρ' Ἰπποκρ. ἐμετικός.

Ἐμ-πεδώ -ῶ (στερεῶνω), παρτ. ἤμ-πέδουν, μέλ. ἐμ-πεδώω. Μέσ. ἀντί ἐνεργ. ἐμ-πεδοῦμαι. Παρ. ἔμπεδος.

Ἐμ-ποδίξω, παρτ. ἐν-επόδιζον, μελ. ἐμ-ποδιῶ, π. παρκ. ἐμ-πεπόδισαι, π. μέλ. ἐμ-ποδισθήσομαι (μτγν.). Παθ. καὶ μέσ. ἐμ-ποδίζομαι. Παρ. ἐμπόδισμα, ἐμποδισμός, ἐμποδιστικός, ἐπιρ. ἐμ-ποδιζομένους, ἐμ-ποδίων.

Ἐμ-πολάω -ῶ (ἐμπορεῖσθαι), μᾶλλον ποιητ. ἄορ. ἐν-επόλησα, παρκ. ἤμ-πόληκα, π. παρκ. ἤμ-πόλημαι, π. ἄορ. ἤμ-πολήθην. Παρ. ἐμπολή, ἐμπόλημα, ἐμπολητικός, ἐμπολαῖος.

Ἐμ-φανίζω (κίμνω τι φανερόν), παρτ. ἐν-εφάνιζον, μελ. ἐμ-φανιῶ, ἄορ. ἐν-εφάνισα, παρκ. ἐμ-πεφάνισα. Παρ. ἐμφάνισις, ἐμφανισμός, ἐμφανιστέον, ἐμφανιστικός.

Ἐν-αιτιόμαι -οῦμαι (ἐναντιώνομαι) ἀποθ. παρτ. ἤνκντιούμην, μελ. ἐνκντιώσομαι, παρκ. ἤνκντιώμην, π. ἄορ. ἤνκντιώθην, π. μέλ. ἀντί μέσ. ἐνκντιωθήσομαι (μτγν.). Παρ. ἐνκντιώσις, ἐνκντιώμα, ἐνκντιός, ἐνκντιότης, ἐνκντιωματικός (μτγν.).

Ἐνδοιάζω (ἔχω δισταγμούς εἰς τι), ἄορ ἐν-εδοίασα, π. ἄορ. ἐν-εδοίασθην. Παρ. ἐνδοιαστός, ἐνδοιάσιμος.

Ἐν-εδρεύω (εἰς ἐνέδραν τίθεμαι, παραμονεύω), παρτ. ἐν-ἤδρευον, μελ. ἐν-εδρεύσω, ἄορ. ἐν-ἤδρευσα, π. παρκ. ἐν-ἤδρευμαι (μτγν.), π. ἄορ. ἐν-ἤδρευθην, μ. μέλ. ἀντί παθ. ἐν-εδρεύσομαι, μ. ἄορ. ἐν-ἤδρευσάμην. Παρ. ἐνέδρα, ἔνεδρος, καὶ μτγν. ἐνεδρευτικός, ἐνεδρευτής.

Ἐν-θυμέομαι -οῦμαι (βᾶλλω εἰς τὸν νοῦν μου, σκέπτομαι), παρτ. ἐν-εθυμούμην, μελ. ἐνθυμήσομαι, παρκ. ἐν-τεθύμημαι, ὑπερσ. ἐν-ετεθυμήμην, π. ἄορ. ἐν-εθυμήθην, π. μέλ. ἀντί μέσ. ἐν-θυμήσομαι. Παρ. ἐνθύμημα, ἐνθυμία, ἐνθύμησις, ἐνθυμητέον, ἐνθυμητικός, ἐθυμῖος.

Ἐν-οχλέω -ῶ (προξενῶ βᾶρος, ἀνησυχίαν εἰς τινα), παρτ. ἤν-ώλουν, μελ. ἐνοχλήσω, ἄορ. ἤν-ώχλησα, παρκ. ἤν-ώχληκα. Παθ. ἐνοχλοῦμαι, παρτ. ἤν-ωχλούμην, παρκ. ἤν-ώχλημαι,

ἀορ. ἤν-ωχλήθην (μτγν.), π. μέλ. ἐνοχληθήσομαι (ῶσ.). Παρ. μτγν. ἐνόχλησις, ἐνόχλημα, ἐνοχλητέον.

Ἐν-τέλλομαι (δίδω ἐντολήν) μέσ. ἀορ. ἐν-τετειλάμην, π. παρκ. ἐν-τέταλμαι. Παρ. ἐντολή, καὶ μτγν. ἔνταλμα, ἐντολεύς.

Ἐξ-αρτύω ἰδ' ἀρτύω.

Ἐξ-εστιν ἰδὲ εἰμί.

Ἐξ-ετάζω, παρτ. ἐξ-ήταζον, μελ. ἐξετάσω καὶ σπαν. ἐξε-τῶ, ἀορ. ἐξ-ήτασα, εὐκτ. ἐξετάσαιμι, γ. ἐν. ἐξετά-σειεν, ἀπαρ. ἐξετάσαι, παρκ. ἐξ-ήτακκ. Παθ. ἐξετάζομαι, παρτ. ἐξ-ήταζό-μην, π. παρκ. ἐξ-ήτασμαι, π. ἀορ. ἐξ-ήτάσθην, π. μελ. ἐξετα-σθήσομαι. Παρ. ἐξέτασις, ἐξετασμός, ἐξεταστέον, ἐξεταστής, ἐξεταστικός.

Ἐοικα ἰδὲ εἴκω.

Ἐορτάζω, παρτ. ἐώρταζον, μελ. ἐορτάσω (μτγν.), ἀορ. ἐώρ-τασα, παρκ. ἐώρτακκ, π. ἀορ. ἐορτάσθην (μτγν.). Παρ. ἐορτή, ἐορτασις, ἐορτασμός, ἐορτάσιμος, ἐορταστικός, ἐορταστής (μτγν.).

Ἐπ-αιρέω -ῶ (ἐπευφημῶ, ἐπιδοκιμάζω, ἐγχαίρω), παρτ. ἐπ-ή-νουν, μελ. ἐπαινέσω καὶ ἐπαινέσομαι, ἀορ. ἐπ-ήνεσα. παρκ. ἐπ-ήνεκα, π. παρκ. ἐπ-ήνημαι, π. ἀορ. ἐπ-ηνήθην, π. μελ. ἐ-παινεθήσομαι. Παρ. ἔπαινος, ἐπαίνεις, ἐπαινετός, ἐπαινετός, ἐπαινέτης.

Ἐπ-ανορθόω ἰδ' ἀνορθόω.

Ἐπείγω (στενοχωρῶ, βιάζω, σπεύδω), παρτ. ἤπειγον, ἀορ. ἤπειξα, π. παρκ. ἤπειγμαί (μτγν.), π. ἀορ. ἀντί μέσ. ἠπέι-χθην. Μέσ. ἐπείγομαι, παρτ. ἠπειγόμεν. Εὐχρηστότ. παρ' ἄττ. πεζ. εἶνε τὸ σύνθ. κατ-επείγω, παρτ. κατ-ἠπειγον. Παρ. ἔπειξις, ἐπεικτέον.

Ἐπι-βουλεύω ἰδὲ βουλεύω.

Ἐπι-θυμέω -ῶ, παρτ. ἐπ-εθύμουν, μελ. ἐπιθυμήσω, ἀορ. ἐπ-εθύμησα. Παρ. ἐπιθυμία, ἐπιθύμημα, ἐπιθύμησις, ἐπιθυμη-τικός, ἐπιθυμητός, ἐπιθυμητής.

Ἐπι-λογίζομαι ἰδὲ λογίζομαι.

Ἐπι-μέλομαι (ἐπιμελοῦμαι), παρτ. ἐπ-εμελόμην, καὶ ἐπι-με-λοῦμαι, παρτ. ἐπ-εμελούμην, μελ. ἐπιμελήσομαι, π. παρκ.

σπκν. ἐπι-μεμέλημαι, π. ἀορ. ἐπ-εμελήθην, π. μελ. σπκν. ἐπι-μεληθήσομαι. Πκρ. ἐπιμελητέος.

Ἐπι-ορκέω -ῶ (ψευδῆ ὄρκον κάμνω), μελ. ἐπιορκήσω, ἀορ. ἐπι-ώρκησα, πκρ. ἐπι-ώρκηκα, π. μελ. ἐπιορκηθήσομαι. Πκρ. ἐπιορκίς, ἐπίορκος.

Ἐπ-ίσταμαι (ἐννοῶ, καταλαμβάνω, γνωρίζω), ὑποτ. ἐπιστῶμαι, παρτ. ἠπιστάμην ἠπίστασο ἠπίστατο, μελ. ἐπιστήσομαι π. ἀορ. ἠπιστήθην. Πκρ. ἐπιστήμη, ἐπιστητός, ἐπιστημονικός, ἐπιστήμων, ἐπιστητέον (μτγν.).

Ἐπομαι (ἀκολουθῶ, συντροφεύω) μέσ. παρτ. εἰπόμην, μελ. ἐψομαι, ἀορ. ἑ. ἐσπόμην ἔσπου ἔσπετο, ὑποτ. συνθ. ἐπίσπωμαι, ἐπίσπη ἐπί-σπηται, εὐκτ. ἐπισποίμην, προστ. ἐπίσπου, ἀπαρ. ἐπισπέσθαι, μετχ. ἐπισπόμενος. Πκρ. ὀπαδός.

Ἐπω (ἀσχολοῦμαι εἰς τι) εὐχρ. μόν. σύνθ. περι-έπω, δι-έπω, παρτ. περι-εἶπον, μέλ. περι-έψω, ἀορ. ἑ. περι-έσπον (ποιητ.).

Ἐράω -ῶ (πολὺ ἐπιθυμῶ, ἀγαπῶ) ἔρχε ἔρχε, παρτ. ἤρων. Πκθ. σπκν. ἐρῶμαι, εὐκτ. ἐρώμην ἐρῶ ἔρῶτο, ἀπαρ. ἐρχσθαι, μετχ. ἐρώμενος, π. ἀορ. ἀντί ἐνεργ. ἠράσθην, π. μελ. ἀντί ἐνεργ. ἐρσθήσομαι. Πκρ. ἔρωσ, ἐραστῆς, ἐράστιος.

Ἐράω -ῶ (ἐκβάλλω, ζερνῶ) μόν. ἐν συνθ. ἐξ-εράω συν-εράω, ἀπαρ. ἐξερᾶν, μετχ. ἀορ. ἐξήρασα.

Ἐργάζομαι, ἀποθ. μέσ. πκρτ. εἰργάζόμην καὶ ἠργάζόμην, μελ. ἐργάσομαι, ἀορ. εἰργασάμην, πκρ. εἰργασμαι ὑπερσ. εἰργάσμην, π. ἀορ. εἰργάσθην, π. μελ. ἐργασθήσομαι. Πκρ. ἐργασία, ἐργαστήριον, ἐργάτης, θηλ. ἐργατίς, ἐργαστήρ, ἐργατικός, ἐργάστιμος, ἐργαστέον, ἐργαστικός.

Ἐρεθίζω, μελ. ἐρεθίτω, πκρ. ἠρέθικα, π. ἀορ. ἐρεθίσθην (μτγν.). Πκρ. ἐρέθισμα, ἐρεθιστέον.

Ἐρείδω (στηρίζω, ὑποστηρίζω), μᾶλλ. μτγν. παρτ. ἠρείδον, μελ. ἐρείσω (μτγν.), ἀορ. ἠρείσα, πκρ. ἐν σύνθ. προστ-ερείσκει (μτγν.), π. πκρ. ἐρήρεισμαι, π. ἀορ. ἠρείσθην. Μέσ. ἐρείδομαι, μελ. ἐρείτομαι, ἀορ. ἠρείσμη ἄμτθ. Πκρ. ἔρεισμα, ἔρεισι.

Ἐρείκω (δικερήγνυμι, συντρίβω) μᾶλλον ποιητ. παρτ. ἠρει-

κον, ἀορ. κ. ἤρειζα, ἀορ. β. ἤρικον. Μέσ. ἐρείκομαι, παρκ. ἐρή-
ριγμαί (μτγν.). Παρ. ἔρεγμα, ἐρεγμαί.

Ἐρίζω (φιλονικῶ), παρτ. ἤριζον, μελ. ἐρίσω (μτγν.). ἀορ. ἤ-
ρισσα, μετχ. ἐρίσας, παρκ. ἤρικα, μ. ἀορ. ἠρισάμην (μτγν.). Παρ.
ἔρις, ἐριστικός, ἐριστός.

Ἐρομαι (ἐρωτῶ) ἄχρ. ἐν. μελ. ἐρήσομαι, ἀορ. β. ἠρόμην,
ὑποτ. ἔρωμαι, εὐκτ. ἐραίμην, προστ. ἐροῦ, ἀπαρ. ἐρέσθαι, μετχ.
ἐρόμενος.

Ἐρρω (περιπλανῶμαι, κρημνίζομαι) μᾶλλον ποιητ. προστ.
ἔρρε ἐρέτω, ἔρρετε ἐρέτωσαν, μελ. ἐρρήσω, ἀορ. ἠρρησα.

Ἐρυθραίνω (κοκκινίζω) κκι π. ἐρυθραίνομαι, μόν. ἐν.

Ἐρυθριάω -ῶ (κοκκινίζω), παρτ. ἠρυθρίων, ἀορ. ἠρυθρίασα,
εὐκτ. ἐρυθρίασειεν, μετχ. ἐρυθρίασας. Παρ. ἐρυθρίασις (ἵπποκρ.),
ἐρυθρίας, ἐρυθρός, ἐρυθρίνος (ιγθύς).

Ἐρύκω (ἐμποδιζώ, ἀπομακρύνω), παρτ. ἠρυκον, ἀορ. ἠρυξα.
Μέσ. ἐρύκομαι.

Ἐρχομαι, ὑποτ. ἰὼ καὶ σπαν. ἔρχομαι, εὐκτ. ἴοιμι καὶ σπαν.
ἐρχοίμην, προστ. ἴθι καὶ σπαν. ἔρχου, ἀπαρ. ἰέναι καὶ σπαν. ἔρ-
χεσθαι, μετχ. ἰὼν καὶ σπαν. ἐρχόμενος, παρτ. ἦειν καὶ σπαν.
ἠεχόμεν, μέλ. εἴμι, ἦξω καὶ ἀφίξομαι καὶ ἄπαξ ἐλεύσομαι,
ἀορ. β. ἦλθον, ὑποτ. ἔλθω, εὐκτ. ἔλθοιμι, προστ. ἐλθέ, ἀπαρ.
ἐλθεῖν, μετχ. ἐλθών, παρκ. β. ἐλήλυθα, εὐκτ. ἐληλυθοίην,
ὑπερσ. ἐληλύθειν. Παρ. ἐπ-ηλυς, ἐλεύθερος, μετ-ἐλευστέον, ἔ-
λευσις (μτγν.).

Ἐρωτάω -ῶ, παρτ. ἠρώτων, μελ. ἐρωτήσω, ἀορ. ἠρώτησα,
παρκ. ἠρώτηκα. Παρ. ἐρώτημα, ἐρώτησις, ἐρωτητέον, ἐρωτητικός.

Ἐσθίω (τρώγω), παρτ. ἦσθιον, μελ. ἔδομαι, ἀορ. β. ἔφαγον,
εὐκτ. φάγοιμι, ἀπαρ. φαγεῖν, μετχ. φαγών, παρκ. ἐδήδουκα,
ὑπερσ. ἐδήδουκειν, π. παρκ. ἐδήδεσμαι, π. ἀορ. ἠδέσθην (μτγν.).
Μέσ. ἀντι ἐνεργ. ἐσθίομαι (μτγν.). Παρ. ἔδεσμα, ἐδωδή, ἰδεστός,
ἐδεστέον, ἐδώδιμος.

Ἐστιάω -ῶ (ζενίζω τινά), παρτ. εἰστίων, μελ. ἐστιάσω, ἀορ.
εἰστίασα, ἀπαρ. ἐστιᾶσαι, παρκ. εἰστίκα, π. παρκ. εἰστίμαί,
π. ἀορ. εἰστιάθην. Μέσ. ἐστιῶμαι ἀμ-β. παρτ. εἰστιάμην, μελ.

ἑστίασομαι. Παρ. ἑστία, ἑστίαμα, ἑστίασις, ἑστίαρχης, ἑστία-
τωρ, ἑστιατήριον.

Ἐτοιμάζω, παρτ. ἤτοιμαζον, μελ. ἐτοιμάσω, π. παρκ. ἤτοι-
μασμαι. Μέσ. ἐτοιμάζομαι, παρτ. ἤτοιμαζόμεν, ἀορ. ἤτοιμασά-
μην. Παρ. ἑτοιμος, ἑτοιμότης.

Εὐδαιμονέω -ῶ (εὐδαίμων εἰμί), μελ. εὐδαιμονήσω, ἀορ. ηὐ-
δαιμόνησα, παρκ. εὐδαιμόνηκα (μετρ.). Παρ. εὐδαιμονία, εὐδαι-
μόνημα, εὐδαιμονικός.

Εὐδοκιμέω -ῶ (χαίρω καλὴν ὑπόληψιν), παρτ. εὐδοκίμουν
καὶ ηὐδοκίμουν, μελ. εὐδοκίμησω, ἀορ. εὐδοκίμησα, παρκ. εὐ-
δοκίμηκα. Παρ. εὐδοκίμησις, εὐδοκμία, εὐδόκιμος.

Εὐδῶ (κοιμῶμαι, ἀναπαύομαι) σπαν. συνηθ. σύνθ. καθ-εὐδῶ,
παρτ. ηὐδον καὶ ἐ-κάθ-ευδον, μελ. καθ-ευδήσω, παρκ. καθ-εὐ-
δηκα (μετρ.). Παρ. καθ-ευδητέον.

Εὐεργετέω -ῶ, παρτ. εὐεργέτουν, μελ. εὐεργετήσω, ἀορ.
εὐηργέτησα καὶ εὐεργέτησα, παρκ. εὐηργέτηκα καὶ εὐεργέτη-
κα, ὑπερσ. εὐεργετήκειν, π. παρκ. εὐεργέτημαι, ὑπερσ. εὐεργέ-
τήμην, π. ἀορ. εὐεργετήθην. Παρ. εὐεργεσία, εὐεργέτημα, εὐ-
εργέτης, εὐεργετητέον, εὐεργετητικός.

Εὐκρινέω -ῶ (διακρίνω), μόν. ἀπαρ. εὐκρινεῖν.

Εὐλαβέομαι -οῦμαι (φοβοῦμαι, συστέλλομαι), παρτ. εὐλα-
βούμην, μελ. εὐλαβήσομαι, π. ἀορ. εὐλαβήθην, π. μελ. ἀντί
μέσ. εὐλαβηθήσομαι (μετρ.). Παρ. εὐλάτσεια, εὐλαβητικός, εὐ-
λαβητέον, εὐλαβής.

Εὐλόγέω -ῶ (ἐπαινῶ τι ἐγκωμιάζω), παρτ. εὐλόγουν, μελ.
εὐλογήσω, ἀορ. εὐλόγησα, μ. μελ. ἀντί παθ. εὐλογήσομαι.
Παθ. εὐλογοῦμαι. Παρ. εὐλογία, εὐλογος.

Εὐνάζω (πλαγιάζω, ἡσυχάζω) σπαν. καὶ ποιητ. ἀορ. εὐνα-
σα. Παθ. εὐνάζομαι, παρτ. εὐναζόμεν, ἀορ. εὐνάσθην.

Εὐνομέω -ῶ (διὰ καλῶν νόμων κυβερνῶμαι), μετρ. μόν. εὐ-
νομούσα. Παθ. εὐνοοῦμαι, παρκ. εὐνόμηναι, π. ἀορ. εὐνο-
μήθην, μ. μελ. ἀντί παθ. εὐνομήσομαι. Παρ. εὐνομία.

Εὐρίσκω, παρτ. εὐρισκον, μελ. εὐρήσω, ἀορ. εὐ. ηὔρον, παρκ.
εὔρηκα, π. παρκ. εὔρημαι, π. ἀορ. εὔρεθην, π. μελ. εὔρεθίσο-

μαι. Μέσ. εὐρίσκομαι, παρτ. ηὐρίσκομην, μελ. εὐρήσομαι, ἀορ. α. εὐράμην (μ.τ.γν.), ἀορ. β. εὐρόμην. Παρ. εὐρημα, εὐρετός, εὐρετέος, εὐρετής, εὐρετικός, εὐρεσις (μ.τ.γν.).

Εὐ-τρεπίζω (συγυρίζω), ἀορ. εὐτρέπισα. Μέσ. εὐτρεπίζομαι, παρτ. εὐτρεπιζόμεν, ἀορ. εὐτρεπισάμην. Παρ. εὐτρεπιστέον, εὐτρεπής.

Εὐ-τυχέω -ῶ (εἶμαι εὐτυχής), παρτ. εὐτύχουν, μελ. εὐτύχησώ, ἀορ. ηὐτύχησα καὶ εὐτύχησα, παρκ. εὐτύχηκα καὶ ηὐτύχηκα, ὑπερσ. ηὐτύχηκην, π. παρκ. εὐτύχημαι. Παρ. εὐτύχημα, εὐτυχία, εὐτυχής.

Εὐ-φραίνω (εὐχαριστῶ τινα), παρτ. εὐφραίνων, μελ. εὐφρανῶ (μ.τ.γν.), ἀορ. ηὐφρανα, ἀπαρ. εὐφραῖναι. Πκθ. εὐφραίνομαι, παρτ. ηὐφραίνομην καὶ εὐφρανόμην, μ. μελ. εὐφρανοῦμαι, π. ἀορ. ηὐφράνθην καὶ εὐφράνθην, μετχ. εὐφρανθείς.

Εὐχ-ομαι (καυχώμενος λέγω, ὑπισχοῦμαι), παρτ. εὐχόμην καὶ ηὐχόμην, μελ. εὐξομαι, ἀορ. εὐξάμην καὶ ηὐξάμην, π. παρκ. καὶ ἀπροσ. ηὐγμαι, ὑπερσ. ηὐγμην. Παρ. εὐχή, εὐκτός, εὐκτατός.

Εὐωχέω -ῶ (φιλεύω τινά), παρτ. εὐώχουν, μελ. εὐωχίσω (μ.τ.γν.). Μέσ. εὐωχοῦμαι, παρτ. εὐωχούμην, μελ. εὐωχίσομαι, ἀορ. σπκν. εὐωχησάμην, π. ἀορ. εὐωχήθην. Παρ. εὐωχία.

Ἐχθραίνω, παρτ. ἔχθραίνων. Παρ. ἔχθρα, ἔχθραντέος.

Ἐχω, παρτ. εἶχον, μελ. ἔξω καὶ σχήσω, εὐκτ. ἔξοιμι καὶ σχήσοιμι, ἀπαρ. ἔξειν, παρκ. ἔσχηκα, ὑπερσ. ἐσχέκην (μ.τ.γν.), μ. μελ. ἀντί πκθ. ἔξομαι, ἀορ. β. ἔσχον, ὑποτ. σχῶ, καὶ σύνθ. παράσχω, εὐκτ. σχοίην, γ. πλ. σχοῖεν καὶ σχοίησκν, καὶ σύνθ. κατὰ-σχοίμι, προστ. σχέος, καὶ σύνθ. πάρα-τχε σχέτω, ἀπαρ. σχεῖν, μετχ. τχών. Μέσ. ἔχομαι, παρτ. εἰχόμεν καὶ ἡμπ-ειχόμεν, μελ. ἔξομαι καὶ σχήσομαι (μ.τ.γν.), π. παρκ. ἀπ-έσχημαι, π. ἀορ. ἐσχεθην, ἀορ. β. ἐσχόμην (μ.τ.γν.), καὶ ἐν συνθ. ἦν-εσχόμην, ὑποτ. παρά-σχωμαι, εὐκτ. παρκα-σχοίμην, ἀπαρ. παρκα-σχέςθαι, μετχ. παρκα-σχομένος. Παρ. σχέσις, σχῆμα, σχέτλιος, σχετικός, σχολή, ἀνα-σχετός, ἐπι-σχετέος, συν-έχεις, συν-εχής, ἔξικ, ἔξοχος, εὐ-εξία, ἐκτικός, ἐκτός (μ.τ.γν.), ἐκτέος, καχ-εξία, καχ-έκτης καὶ καχ-εκτικός (μ.τ.γν.).

Ἔψω (βράζω) καὶ ἐψῶ, ἀπαρ. ἐψεῖν, μετχ. ἔψων, παρτ. ἤψον μελ. ἐψήσω, ἀορ. α. ἤψησα, π. παρκ. ἤψημαι (μετγν.), π. ἀορ. ἤψηθήην (ὠστ.), π. μελ. ἐψηθήσομαι (ὠστ.). Μέσ. ἔψομαι, μελ. ἐψησομαι. Παρ. ἔψημα, ἔψησις, ἐψητός, ἐψητέον, ὀπτός, ὄψον, ἐφθός, ἐφθότης (Ἰπποκρ.).

Ἐάω -ᾶ(ἀρῆνω), παρτ. εἶων, μέλ. ἐάσω, ἀορ. εἶσα, παρκ. εἶκα, π. παρκ. εἶμαι, π. ἀορ. εἶθήην. Παρ. ἐάτος.

Z

Ζάω -ᾶ ζῆς ζῆ, ζῶμεν ζῆτε ζῶσιν, ὀποτ. ζῶ, εὐκτ. ζῶην, γ. πλ. ζῶεν, προστ. ζῆ ζήτω, ἀπαρ. ζῆν, μετχ. ζῶν, παρτ. ἔζων καὶ σπαν. ἔζην (ἐκ ῥήμ. ζῆμι) ἔζης ἔζη, πλ. ἐζῶμεν ἐζήτε ἔζων, μελ. ζήσω, μ. μελ. ζήσομαι, συνηθέστ. ἀντὶ τούτου παρ' ἀττ. βιώσομαι, ἀορ. ἐζήσα (μετγν.), συνηθεστ. παρ' ἀττ. ἀορ. β. ἐβίω, παρκ. ἐζήκα (μετγν.), συνηθέστ. παρ' ἀττ. βεβίωκα· ἴδε βιώω. Παρ. ζώή, ζῶον, ζωότης, ζωός.

Ζεύγ-νομί (ζεύω), μᾶλλ. σύνθ. μετα-ζεύνομαι, ἀπαρ. ζευγνύμαι, παρτ. ἐζεύγνυν, μέλ. ζεύξω, ἀορ. ἐζευξα, π. παρκ. ἔζευγα, π. ἀορ. σπαν. ἐζεύχθην, π. μελ. ζευχθήσομαι (μετγν.), π. ἀορ. β. ἐζύγην. Μέσ. ζεύνομαι, μέλ. ζεύσομαι, ἀορ. ἐζευξάμην (μετγν.). Παρ. ζεύγμα, ζεύξις (Ἡροδ.), ζευγίτης, ζεύγη, ζεύγος, ζευκτήριος, ζυγός, σύ-ζυγος.

Ζέω (βράζω, ἀναβράζω) ζεῖς ζεῖ, παρτ. ἔζεον, μέλ. ζέσω (μετγν.), ἀορ. ἔζεσα, π. ἀορ. ἐζέσθην (μετγν.). Παρ. ζέσις, ζήλος, καὶ μετγν. ζεστότης, ζεστός.

Ζημιῶω -ᾶ (ζημιώνω, βλάπτω), μελ. σπαν. ζημιώω, ἀορ. ἐζημιώσα, παρκ. ἐζημιώκα, π. παρκ. ἐζημιώμαι, π. ἀορ. ἐζημιώθην, π. μελ. ζημιωθήσομαι, μ. μελ. συνηθέστ. ἀντὶ παθ. ζημιώσομαι. Παρ. ζημίξ, ζημιώμα, ζημιώσις, ζημιώτης (μετγν.).

Ζητέω -ᾶ, παρτ. ἐζήτουν, μελ. ζητήσω, ἀορ. ἐζήτησα, παρκ. ἐζητήκα κτλ. μ. μελ. καὶ ἀντὶ παθ. ζητήσομαι (μετγν.), μελ. ζητηθήσομαι. Παρ. ζήτημα, ζήτησις, ζητήσιμος, ζητητέος, ζητητικός, ζητητός, ζητητής.

Ζών-γυμι (ζώνω), μελ. ζώσω (μτγν.), ἀορ. ἔζωσα (ὦσα), π. παρκ. ἔζωσμαι, ὑπερσ. ἐζώσμην, π. ἀορ. ἐζώσθην, μ. μελ. ζώσομαι (μτγν.), μ. ἀορ. ἐζώσάμην. Παρ. ζώνη, ζῶμα, ζωστήρ, ζωστός, ζωστήριος, ζῶστρον (μτγν.).

Η

Ἡθάσκω ἴδε ἠθάω.

Ἡθάω -ῶ (ἐν τῇ ἠθικῇ ἡλικίᾳ εἶμι) καὶ ἠθάσκω, μετχ. ἠέων, παρτ. ἠέων, μέλ. ἠθήσω, ἀορ. ἠθήσα, παρκ. ἠθήκα. Παρ. ἠθη, ἠθητικός, ἠθητής, ἠθητήριον.

Ἡγεμονεύω (εἶμαι ὁδηγός, ἡγεμών) καὶ παθ. ἡγεμονεύομαι.

Ἡγέομαι -οὔμαι (προπορεύομαι, ὁδηγῶ) ἀποθ. παρτ. ἡγούμην, μελ. ἡγήσομαι, ἀορ. ἡγησάμην, παρκ. ἀντι ἐν. ἐνεργ. ἡγημαι, π. ἀορ. σπαν. ἡγήθην (μτγν.), π. μελ. ἡγηθήσομαι (ὦσα). Παρ. ἡγεμονίς, ἡγεμών, ἡγεμονικός, ἡγητέον, ἡγητήρ, ἡγητήριον, ἡγητής, ἡγεμόσυνα (ιερά).

Ἡδομαι ἴδε ἠδῶ.

Ἡδύω (κάμνω τι ἠδύ), ἀορ. ἠδυνα, ἀπαρ. ἠδῦναι, π. παρκ. ἠδύσμαι. Παρ. ἠδύς, ἠδύσμα, ἠδυντικός.

Ἡδῶ (ἠδύνω, τέρω), μετχ. ἠδων. Μέσ. μᾶλλ. εὐχρ. παρ' ἀπτ. ἠδομαι, παρτ. ἠδόμην, παρκ. ἠσμαι ἦσαι ἦσται, μετχ. ἄσμενος (ἀντι ἡσμένος), π. ἀορ. ἀντι μέσ. ἦσθην, π. μελ. ἀντι μέσ. ἦσθήσομαι.

Ἡκω (ἔχω φθάση) ἐν. ἀντι παρκ. παρτ. ἦκον, μελ. ἦξω, ἀορ. α. ἦξα (μτγν.).

Ἡνιοχέω -ῶ (τὰς ἡνίχας ἔχω, κρατῶ), παρτ. ἡνιοχουν. Παθ. ἡνιοχοῦμαι. Παρ. ἡνιοχ(ε)ία, ἡνιοχῆσις, ἡνιοχικός.

Ἡσάωμαι -ῶμαι καὶ ἠττάομαι -ῶμαι (νικῶμαι) ἀποθ. παθ. παρτ. ἡσώμην ἢ ἠττώμην, μ. μελ. ἀντι παθ. ἡσσηνομαι καὶ ἠττήσομαι, συνθησέτ. π. μελ. ἡσσηθήσομαι καὶ ἠττηθήσομαι, π. παρκ. ἡσσημαι, καὶ ἠττημαι, π. ἀορ. ἡσσήθην καὶ ἠττήθην. Παρ. ἡσση ἢ ἠττη, ἡσπων, ἠττητέον.

Ἡσυχάζω (εἶμαι ἡσυχός), παρτ. ἡσύχαζον, μελ. ἡσυχάσω,

μ. μελ. ἡσυχάσομαι (μτγν.), ἀορ. ἡσύχασα. Παρ. ἡσυχία, ἡσυχώτης, ἡσυχος, ἡσυχάτος, ἡσυχαστέος, ἡσύχιος, ἐπιρ. ἡσυχῆ.

Θάλλω (ἀντί θαλ-ίω, ἀνθῶ, ἀκμάζω), παρτ. ἔθαλλον, παρκ. ἔ. ἀντί ἐν. τέθηλα, ἀπαρ. τεθηλέναι, ὑπερσ. ἐτεθήλειν. Παρ. θάλεια, θαλλός, θαλερός.

Θάλλω (ζεστάνω, περιποιῶμαι), ποιητ. καὶ μτγν. ἀορ. ἔθαλψα. Παθ. θάλπομαι, μελ. θάλψομαι.

Θάπτω (θάπτω), παρτ. ἔθαπτον, μελ. θάψω, ἀορ. ἔθαψα, π. παρκ. τέθαμμαι, ἀπαρ. τεθήθημι, π. ἀορ. ἔ. ἐτάφην, ὑποτ. ταφῶ, εὐκτ. ταφείην, ἀπαρ. ταφῆναι, μετχ. ταφείς, π. μελ. ταφήσομαι, μετ' ὄλ. μελ. τεθήψομαι. Παρ. ταφή, τάφος, θαπτέον.

Θαρρέω -ῶ καὶ ἀρχ. ἀττ. θαρσέω -ῶ (ἔχω ἢ λαμβάνω θάρρος), παρτ. ἐθάρρουν καὶ ἐθάρσουν, μελ. θαρρήσω καὶ θαρσήσω, ἀορ. ἐθάρρησα καὶ ἐθάρρησα, ἀπαρ. θαρρῶναι, παρκ. τεθάρρηκα καὶ τεθάρρηκα. Παρ. θάρρος καὶ θάρσος, θάρρησις, θαρραλέος καὶ θαρραλέος, θαρραλεότης καὶ θαρραλεότης (μτγν.), ἐπιρ. θαρρύντως.

Θαυμάζω, παρτ. ἐθαύμαζον, μελ. θαυμάσομαι, ἀορ. ἐθαύμασα, παρκ. τεθαύμακα, π. παρκ. τεθαύμασμαι, π. ἀορ. ἐθαυμάσθην, π. μελ. θαυμασθήσομαι. Παρ. θαῦμα, θαυμασμός, θαυμαστός, θαυμαστέον, θαυμαστικός, θαυμάσιος, θαυμαστής.

Θεάομαι -ῶμαι (θεωρῶ, μετὰ θαυμασμοῦ παρατηρῶ), παρτ. ἐθεώμην, μελ. θεάσομαι, ἀορ. ἐθεσχάμην, παρκ. τεθέαμαι, ὑπερσ. ἐτεθεάμην, π. ἀορ. ἐθεάθην (μτγν.). Παρ. θέαμα, θεατής, θεατός, θεατέον, θέατρον.

Θέλω (μαγεύω, ἀποκοιμίζω, τέρω), ποιητ. καὶ μτγν. παρτ. ἔθελον, μελ. θέλζω, ἀορ. ἔθελξα, π. ἀορ. ἐθέλχθην, π. μελ. θελχθήσομαι (μτγν.). Παρ. θέλγητρον, θελκτήριο, θελκτήριον.

Θέλω, μελ. θελήσω, ἀορ. ἐθέλησα, ὑποτ. θελήσω, ἀπαρ. θελήσαι. Παρ. θέλησις, θέλημα, θελητής, θελητός, θελητικός, ἅπαντα μεταγενέστερα.

Θεραπέω (ὑπηρετῶ, περιποιῶμαι), παρτ. ἐθεράπευον, μελ. θεραπέυσω, ἀορ. ἐθεράπευσα, παρκ. τεθεράπευκα, π. παρκ. τε-

θεράπειμαι, π. άορ. έθεραπέυθην, μ. μελ. άντι παθ. θεραπέυσομαι. Παρ. θεραπέαια, θεράπευμα, θεραπευτής, θεραπευτέον, θεραπευτικός.

Θερίζω, παρτ. έθέριζον, μελ. θερίσω (μτγν.), άορ. έθέρισα, άπαρ. θερίσαι, π. παρκ. τεθέρισμαι. Παρ. θερισμός, θεριστής, θεριστικός.

Θερμαίνω (ζεσταίνω, πυρώνω), άορ. έθερμηνη, άπαρ. θερμηνυμι και μτγν. θερμηνυμι. Πκθ. θερμαίνομαι, π. άορ. έθερμάνθην. Παρ. θερμαίνσις (Ιπποκρ.), θερμασίς, θερμότης, θερμαντικός, θερμαντός, θερμαντήριος, θερμη, θερμός.

Θέρομαι (θερμαίνομαι), παρτ. έθερόμην. Παρ. θέρος, θερινός.

Θέω (τρέχω) θεΐς θεΐ, θέομεν θεΐτε θεούσι, παρτ. έθειον έθεις έθει, έθομεν έθειτε έθειον, μ. μελ. θεύσομαι. Παρ. βοη-θός.

Θεωρέω -ω (θεωρός, θεατής είμι) όμκλ. παρτ. έθεώρουν, μελ. θεωρήσω, άορ. έθεώρησα, παρκ. τεθεώρηκα. Παρ. θεώρημα, θεώρησις, θεωρητήριον, θεωρητικός, θεωρητέον, θεωρητός.

Θήγω (άκονίζω) όμκλ. μελ. θήξω, άορ. έθηξα. Πκθ. θήγομαι, π. παρκ. τέθηγμα, μ. άορ. έθηξάμην (μτγν.). Παρ. θηγάνη, θηκτός, θήξις (μτγν.).

Θηλ-ύνω (έκθηλώνω, χυμώνω), μκλλ. σύνθ. και μτγν. έκθηλώνω, άορ. έθήλυκα (μτγν.), παρκ. τεθήλυκα (ώσ.), π. παρκ. τεθήλυμα(μ)αι. Μέσ. θηλύνομαι. Παρ. θήλυ, θήλυς.

Θηρ-άω -ω (κυνηγῶ) όμκλ. παρτ. έθήρων, μελ. θηράσω, άορ. έθήρησα, εύκτ. θηράσειεν, άπαρ. θηράσαι, παρκ. τεθήρηκα. Μέσ. θηρῶμαι, μελ. θηράσομαι. Παρ. θήρα, θήραμα, θήρακτρον, θηρατός, θηρατέος, θηρασίμος, θηρατήρ, θηρατής, θηρατικός, θήρακτρον.

Θηρεύω (κυνηγῶ), μελ. θηρεύσω, άορ. έθήρευσα, παρκ. τεθήρευκα, π. άορ. έθηρεύθην. Μέσ. θηρεύομαι, μελ. θηρεύσομαι, άορ. έθηρευσάμην. Παρ. θήρευμα, θήρευσις, θηρευτής, θηρευτικός, θηρευτός, θηρευτέον (μτγν.).

Θιγ-γάνω (έγγίζω, ψύω), μτγν. και ποιητ. και θίγω, παρτ. έθίγγων (ώσ.), μελ. θίζω (ώσ.), άορ. έ. έθιγον, ύποτ. θίγω. Πκθ. θιγγάνομαι (μτγν.). Παρ. θίζις, εύ-θικτος.

Θλάω -ō (σπῶ, τσακίζω) σπάν. και μάλλ. μτγν. μελ. θλάω (ὡσ.), παρκ. τέθλακα (ὡσ.), π. παρκ. τέθλασμαι, π. ἀορ. ἐθλάσθην, π. μελ. θλασθήσομαι (μτγν.). Παρ. θλάσις, θλαστός.

Θλίβω (ζουλῶ, πιέζω), μελ. θλίψω, ἀορ. ἐθλιψα, π. παρκ. τέθλιμμαι (μτγν.). Παρ. θλιψίς, ἐκ-θλιψίς.

Θνή-σχω (ἴπεθίνω, σκοτώνομαι), παθ. τοῦ κτείνω, μᾶλλ. σύνθ. ἀπο-θνήσκω, παρτ. ἐθνησκον, μελ. θανοῦμαι και τεθνήξω, παρκ. τέθνηκα, γ. δύνκ. τέθνατον, πλ. τέθνημεν τέθνατε τεθνάσιν, εὐκτ. τεθναίην, γ. πλ. τεθναίην, ὑποτ. τεθνήκω, προστ. τέθναθι τεθνάτω, ἀπαρ. τεθνηκέναι, συγκεκ. τεθνήκει, μετγ. τεθνηκώς τεθνηκυία τεθνηκός, συγκεκ. τεθνεώς, τεθνεῶσα, οὐδ. τεθνεός, ὑπερσ. ἐτεθνήκειν, γ. πλ. ἐτεθνήκεσαν και ἐτέθνασκν, ἀορ. ἕ. σύνθ. ἀπ-έθανον. Παρ. θάνατος, θανάσιμος, θανατικός, θανατώω, θανάτωσις, θνητός, ἀ-θανασίαι, ἀ-θάνατος.

Θοιμάζω (φιλεύω), μόν. παρτ. ἐθοίμαζον. Παρ. θοίνη, θοινητικός.

Θράσσω ἢ θράττω (ταράττω, ἐνοχλῶ), ἀορ. ἐθραξκ, π. ἀορ. ἐθράχθην (ποιητ.).

Θρασύνη (κάνω τινά θρασύν). Μέσ. θρασύνομαι, ἀορ. ἐθρασύναμην. Παρ. θρασύτης, θρασύς.

Θραύω (συντρίβω, τσακίζω), παρτ. ἐθρυον, μέλ. θραύσω, ἀορ. ἐθρυσα. Παθ. και μέσ. θραύομαι, π. παρκ. τέθρυσμαι και τέθρυμαι, ὑπερσ. ἐτεθράσμην, π. ἀορ. ἐθραύσθην, π. μελ. θραυσθήσομαι (μτγν.). Παρ. θραῦμα και θραῦσμα, θραῦσις, θραυστός, ἀ-θραυστος.

Θρηνώ -ō, π. παρκ. τεθρήνημαι. Μέσ. θρηνοῦμαι. Παρ. θρήνος, θρήνημα, θρηνητέον, θρηνητικός, θρηνώδης, θρηνωδία, θρηνωδός.

Θροέω -ō (θροῦν, θόρυβον κάνω, ὀμιλῶ) και σύνθ. δια θρωῶ, παρτ. ἐθρόουν, ἀορ. ἐθρόηκα. Παθ. θροοῦμαι. Παρ. θροῦς.

Θρυλέω -ō (ψιθυρίζω, διασφημίζω τι) ὀμαλ. μελ. θρυλήσω. Παθ. θρυλοῦμαι, μετγ. τὸ θρυλούμενον, παρκ. τεθρύλημαι. Παρ. θρύλος, θρύλημα, πολυ-θρύλητος.

Θρύπτω (συν-τρίβω, θραύω), μελ. θρύψω (μτγν.), π. παρκ. τέθρυμμαι, π. ἀορ. α. ἐθρύφθην (μτγν.), π. μελ. θρυφθήσομαι

(ὄσ.). Μέσ. θρύπτομαι, παρτ. ἐθρυπτόμην μελ. θρύψομαι. Παρ. θρύψις, θρυπτικός, ἐν-θρυπτος.

Θρώσχω (τινάσσομαι, πηδῶ), εὐχρ. μόν. σύνθ. ἀορ. ἑ. ἀν-ἐ-θορον., ἀπαρ. ἀνα-θορεῖν.

Θυμιάω -ῶ (θυμιάμα θυμιάζω, καπνίζω), μετγν. ἀττ. ἀορ. ἐ-θυμιάσχω. Παρ. θυμιῶμαι, παρτ. ἐθυμιώμην. Παρ. θυμιάμα, θυμιάσις, θυμιατός, θυμιατικός, θυμιατήριον.

Θυμῶω -ῶ (θυμώνω, κῆμνω τινὰ νά θυμῶσθ), σπάν. ἐνεργ. Μέσ. καὶ παθ. θυμοῦμαι, π. παρκ. τεθύμωμαι, μετχ. τεθυμωμένος, π. ἀορ. ἐθυμώθην, π. μελ. θυμωθήσομαι (μετγν.). Παρ. θυμός, θύμωμα, θυμώδης.

Θύω (θυσιάζω), παρτ. ἔθυον, μελ. θύτω, ἀορ. ἔθυσα, παρκ. τέθυκα, π. παρκ. τέθυμαι, ὑπερσ. ἐτεθύμην, π. ἀορ. ἐτύθην. Μέσ. θύομαι, παρτ. ἐθύομην, μελ. θύσομαι, ἀορ. ἐθυσάμην. Παρ. θύμα, θυμάτιον, θυμέλη, θυσία, θύσιμος, θυτέον, θυτήρ, θυτήριον.

Θωρακίζω (ἐνδύω, ὀπλίζω τινὰ μὲ θώρακα), μετγν. ἀορ. ἐ-θωράκισα, π. παρκ. τεθωράκισμαι. Μέσ. θωρακίζομαι, παρτ. ἐθωρακίζομην. Παρ. θώραξ, θωράκιον.

I

Ίάομαι -ῶμαι (γιατρεύω), μελ. ἰάσομαι, ἀορ. ἰασάμην, π. παρκ. ἔκαμι (μετγν.), π. ἀορ. ἰέθην, π. μελ. ἰαθήσομαι (μετγν.). Παρ. ἰαμα, ἰασις, ἰασίμος, ἰατός, ἰατρός, ἰατρεία, ἰατρεῖον, ἰατρευσις, ἰατρευμα, ἰατρικός.

Ίδίο (ιδρώνω), σύνθ. ἐξ-ιδίω, ἀορ. ἐξ-ιδίσα.

Ίδρώω -ῶ (ιδρώνω), εὐχρ. ἰδροῖνη καὶ ἰδρώην, μετχ. ἰδρῶν-τες καὶ ἰδρῶν-τες (Ἀριστοφ.), μελ. ἰδρώσω, ἀορ. ἰδρῶσα, παρκ. ἰδρωκα (μετγν.), π. παρκ. ἰδρωμαι (ὄσ.). Παρ. ἰδρός, ἰδρωμα, ἰδρωτικός.

Ίδρύω (ἐγειρίζω, στήνω, κτιζώ), καὶ σύνθ. καθ-ιδρύω, μελ. ἰδρύσω, ἀορ. ἰδρῦσα, ἀπαρ. ἰδρῦσαι, μετχ. ἰδρύσας, παρκ. ἰδρυκα (μετγν.), π. παρκ. ἰδρυμαι, ἀπαρ. ἰδρῦσθαι, μετχ. ἰδρυμένος, π. ἀορ. ἰδρύθην. Μέσ. ἰδρύομαι, ἀορ. ἰδρῦσάμην. Παρ. ἰδρυμα, ἰδρυσις, ἰδρυτέον.

Ίζάνω (κάθημαι), παρτ. ἴζανον· ἴδε ἴζω.

Ίζω (καθίζω), μᾶλλ. σύνθ. παρτ. ἐ-κάθ-ιζον, μελ. σπαν. καθ-ίσω καὶ καθ-ιῶ, ἄορ. α. καθ-ίσα καὶ ἐ-κάθ-ισα, παρκ. κεκάθ-ιχα (μτγν.). Μέσ. ἴζομαι καὶ καθ-ίζομαι, προστ. ἴζου ἴξοσθω, ἀπαρ. ἴξεσθαι, μετχ. ἴζόμενος, παρτ. σύνθ. ὑπ-ε-καθ-ιζόμεν, ἄορ. παρ-ε-καθ-ισάμην. Παρ. ἴζημα (μτγν.).

Ίημι (πέμπω, ῥίπτω) καὶ σύνθ. ἀφ-ίημι, συν-ίημι, ἀφ-ίης ἀφίησι, γ. πλ. ἴησι, προστ. ἀφ-ίει, γ. πλ. ἀφ-ιέντων, εὐκτ. ἀφ-ίοιμι, γ. πλ. ἀφ-ίοιεν, μετχ. ἴησις, παρτ. ἤφ-ιην καὶ ἤφ-ίουν, μελ. ἀφ-ήσω, ἄορ. α. μόν. ὄριστ. ἀφ-ῆκα, ἄορ. β. πλ. ἀφ-εἶμεν ἀφ-εἶτε ἀφ-εἶσαν εὐκτ. ἀφ-εἶην, προστ. ἀφ-εις, ἀπαρ. ἀφ-εἶναι, μετχ. ἀφ-εἶς, παρκ. ἀφ-εἶκα, π. παρκ. ἀφ-εἶμαι, προστ. ἀφ-εἶσο ἀφ-εἶσθω, μετχ. ἀφ-ειμένος, ὑπερσ. ἀφ-εἶμην, π. ἄορ. β. ὑποτ. ἀφ-έθην καὶ ἀφ-εἶθην, π. μελ. ἀφ-εθήσομαι. Μέσ. ἴεμαι ἴεσαι ἴεται καὶ σύνθ. ἀφ-ιέμαι, παρτ. ἀφ-ιέμην, μελ. ἀφ-ήσομαι, ἄορ. α. προσ-ηκάμην (μτγν.), ἄορ. β. ἀφ-εἶμην, εὐκτ. προ-οίμην, προστ. ἀφ-οῦ, ἀπαρ. προ-έσθαι, μετχ. προ-έμενος. Παρ. ἀφ-εσις, ἀν-ετός, ἀν-ετέος, ἀφ-ετος, ἀφετήριος (μτγν.).

Ίκετεύω (καταφεύγω ὡς ἰκέτης, παρακαλῶ ἰκετικῶς) ὀμαλ. παρτ. ἰκέτευον, μελ. σπαν. ἰκετεύσω, ἄορ. ἰκέτευσα. Μέσ. ἰκετεύομαι (ποιητ.). Παρ. ἰκεσίχ, ἰκέτευμα, ἰκετευτέος, ἰκέτης, ἰκετήριος.

Ίκ-νέ-ομαι -οῦμαι, σπαν. ἀπλοῦν· ἴδε ἀφικνοῦμαι.

Ίλάσκομαι καὶ ἰλοῦμαι (ἐξιλέων) καὶ σύνθ. μᾶλλ. ἐξ-ιλάσκομαι, παρτ. ἰλασκόμεν, μελ. ἰλάσομαι, ἄορ. ἰλασάμην, π. ἄορ. ἐξ-ιλάσθην (μτγν.), π. μελ. ἰλασθήσομαι (ῶσ.). Παρ. ἴλεως, ἰλασμός.

Ίλλω (περιτρέφω), σύνθ. ἀπ-ίλλω, παθ. ἴλλομαι.

Ίνδαλλομαι (ἀντι ἰνδαλ-ίομαι, φαίνομαι, ὀμοιάζω), μόν. ἐν. Παρ. ἰνδαλμα, ἰνδαλμός (μτγν.).

Ίππο-τροφέω -ῶ (τρέφω ἵππον), ἄορ. ἵπποτρόφησα (μτγν.), παρκ. ἵπποτετρόφηκα καὶ καθ-ἵπποτρόφηκα.

Ίπταμαι (πετῶ), μᾶλλ. σύνθ. περι-ίπταμαι προσ-ίπταμαι, παρτ. ἰπτάμην (μτγν.), μελ. πτήσομαι, ἄορ. β. προσ-επτόμεν, ὑποτ. προσ-πτῶμαι, μετχ. προσ-πτόμενος.

Ἰστημι (στέω) ἴστης ἴστησιν, ἴσταμεν ἴστατε ἴστασι, παρτ. ἴστην, μελ. στήσω, ἀορ. ἔστησα μεθ. παρκ. ἔστακα καὶ ἔστηκα, δυϊκ. συγκεκ. ἔστατον ἔστατον, πληθ. ἔσταμεν ἔστατε ἔστασι, ὑποτ. ἐστῶ, ἀπαρ. ἐστάναι καὶ ἐστηκέναι, μετχ. ἐστηκώς ἐστηκυῖα οὐδ. ἐστός -ῶτος, ὑπερσ. εἰστήκειν καὶ ἀν-εστήκη, συγκεκ. δυϊκ. ἐστάτην, ἔσταμεν ἔστατε ἔστασαν, π. παρκ. σπάν. ἔσταμαι, μετχ. ἐσταμένος, π. ἀορ. ἐστάθην, προστ. στάθητι, μετχ. σταθείς, π. μελ. σταθήσομαι. Μέσ. ἴσταμαι ἴστασαι ἴσταται, παρτ. ἰστάμην ἴστασο ἴστατο, μελ. στήσομαι, ἀορ. β. ἔστην, ὑποτ. στῶ στῆς στῆ, εὐκτ. σταίην, γ. πλ. παρα-σταῖεν, ἀπαρ. στήναι, μετχ. στάς, μ. ἀορ. ἐστησάμην, μετ' ὀλίγ. μελ. ἐστήζω καὶ ἐστήζομαι. Παρ. στάσις, ἀνά-στασις, ἀνά-στατος, στατήρ, στατικός, ἀπο-στατέον, ἐπι-στάτης, στάδιον, σταθερός, σταθμός, στάθμη, στήθος, στήλη, στήμων, στάδιον, ἰστός, ἰστίον, σταυρός.

Ἰσχυαίνω (ξηραίνω τι), μᾶλλ. συνθ. συν-ισχυαίνω, μέλ. ἰσχυανῶ, ἀορ. ἰσχυα-να (μετγν.), π. ἀορ. ἰσχυάνθην, π. παρκ. ἰσχυημι (μετγν.), μ. μελ. ἰσχυανοῦμι. Παρ. ἰσχύος, ἰσχύότης, ἰσχυασία, ἰσχυαντικός, ἀπι-σχυαντέον.

Ἰσχυρίζομαι (ἐπιλένω, διῖσχυρίζομαι) ἀποθ. μέσ. παρτ. ἰσχυρίζομαι, μελ. ἰσχυριῶμαι, ἀορ. ἰσχυρισάμην. Παρ. ἰσχυριστέον.

Ἰσχύω (εἶμι ἰσχυρός), παρτ. ἰσχυον, μελ. ἰσχύσω, ἀορ. ἰσχυασα, παρκ. ἰσχυκα. Παρ. ἰσχύς, ἰσχυρός, ἰσχυρικός.

Ἰσχω (ἔχω, κοπιῶ) καὶ σύνθ. ἀμπ-ἰσχω, ὑποτ. ἰσχω, εὐκτ. ἰσχοίμι. ἀπαρ. ἰσχειν. μετχ. ἰσχων, παρτ. σύνθ. ἡμπ-ἰσχον. Πκθ. ἰσχομαι, μετχ. ἰσχομενος, παρτ. ἰσχύομαι ἰδ' ἔχω.

Κ

Καγχάζω (ἀτάκτως, ἀπειδεύτως γελῶ) καὶ καγχάζω, ἀορ. ἐκάγχασα καὶ ἐκάχασα. Παρ. καγχαστής.

Καθαίρω (ἀντι καθαρίζω, καθαρίζω), μελ. καθαρῶ, ἀορ. ἐκάθηρα καὶ σπάν. ἐκάθηρα, π. παρκ. κηκίθραμι, π. ἀορ. ἐκκαθήρθην. Μέσ. κηκίθρομαι, μελ. καθαρῶμαι, ἀορ. ἐκκαθη-

ραφήν (μτγν.). Παρ. κάθαρχμα, κάθαρχσις, καθαρότης, καθαρμός, καθάριος, καθαριότης, καθαρισμός, καθάρσιος, κάθαρχσις, καθαρτής, καθαρτικός, καθαρτήριον.

Καθ-έζομαι (κάθημαι), παρτ. ἐ-καθ-εζόμεν, μελ. καθ-εδοῦμαι, π. ἀορ. ἐκαθ-έσθη (μτγν.), π. μελ. προ-καθεσθήσομαι.

Καθ-είργνυμι· ἴδε εἶργω.

Καθ-εὔδω· ἴδε εὔδω.

Κάθ-ημαι (κάθομαι) κάθησαι ἢ κάθη κάθηται, καθήμεθα κάθησθε κάθησθη, ὑποτ. καθῶμαι, εὐκτ. καθοίμην, προστ. κάθησο καὶ κάθου (ποιητ.) καθήσθω, ἀπαρ. καθῆσθαι, ὑπερσ. ἐ-καθ-ήμην καὶ καθ-ήμην, καθῆσο καθῆστο, καθήμεθα καθῆσθε καθῆντο, μελ. καθήσομαι (μτγν.).

Καθ-ίζω· ἴδε ἴζω.

Καθ-ίημι· ἴδε ἴημι.

Καθ-οράω· ἴδε ὄράω.

Καθ-υβρίζω· ἴδε ὑβρίζω.

Καίρω (κτείνω, φρονεύω), σπαν. πεζ. ἀορ. β. ἔκνον, παρκ. β. κατα-κέκονα. Μέσ. καίνομαι, παρτ. ἐκαινόμεν.

Καίω, παλαιὸν ἀττ. κῆω, παρτ. ἐκαιο καὶ ἔκον, μελ. καύσω, ἀορ. ἔκαυσα, ἀπαρ. κῆσαι, μετχ. καύσας, παρκ. κατα-κέκυνα. Παθ. καίομαι, παρτ. ἐκαίομην, π. παρκ. κέκαυμαι, ὑπερσ. ἐκεκαύμην, π. ἀορ. κ. ἐκαύθη, π. ἀορ. β. ἐκῆν (μτγν.), π. μελ. καυθήσομαι. Παρ. καῦμα, καῦσις, καυστικός, κυστός, κυτήρ, πυρί-κυτος, κυτήριον, καύστρα (μτγν.).

Καλέω -ῶ (προσκλῶ, ὀνομάζω τινά), παρτ. ἐκῆλουν, μελ. σπᾶν. καλέσω καὶ κλῶ, ἀορ. ἐκῆλσα, παρκ. κέκληκα, π. παρκ. κέκλημαι, π. ἀορ. ἐκλήθη, π. μελ. κληθήσομαι, μετ' ὄλ. μελ. κελήσομαι. Μέσ. καλοῦμαι, μελ. σπαν. κλέσομαι καὶ συνηρ. κκλοῦμαι, ἀορ. ἐκλεσάμην. Παρ. κλήσις, ἐκ-κλησία, κλητήρ, κλητός, κλητέος, ἄ-κλητος, σύγ-κλητος.

Καλινδέομαι -οῦμαι (κυλίομαι), παρτ. ἐκκλινδοῦμην.

Καλύπτω (σκεπάζω), μᾶλλ. σύνθ. περι-καλύπτω, παρτ. ἐ-κάλυπτον, μελ. καλύψω, ἀορ. ἐκάλυψα, π. παρκ. κεκάλυμμαι, ὑπερσ. ἐκεκαλύμμην, π. μελ. καλυφθήσομαι, π. ἀορ. ἐκάλυφθη.

Μέσ. καλύπτομαι, άορ. έκαλυψάμην. Παρ. κάλυμμα, κάλυξ, κλυπτήρ, καλύπτρα, καλύβη, καλυπτός.

Κάμ-νω (κοπιάζω, άποκάνω, άσθενώ), παρτ. έκαμνον, μελ. κκουσμαι, παρκ. άμτθ. κέμμηκα, μετχ. κεμμηκώς και κεμμηώς, ύπερσ. έκεμμήκειν, άορ. θ. έκαμνον. Παρ. κάματος, ά-κάματος, άπο-κητέον.

Κάμπω (λυγίζω, γυρίζω), παρτ. έκαμπτον, μελ. κάμψω, άορ. έκαμψα, άπαρ. κάμψαι, π. παρκ. κέκαμμαι, π. άορ. έκάμψθην. Μέσ. κάμπτομαι. Παρ. καμπή, κάμψις, ά-καμψία, κμπτήρ, καμπτός, ά-καμπτος, καμπτικός, πιτυο-κάμπτης.

Κατα-γηράσκω· ίδε γηράσκω.

Κατ-άγν-νμι· ίδε άγνυμι.

Κατ-αρῶμαι· ίδε αρῶμαι.

Κατα-τύπτω· ίδε τύπτω.

Καυχῶμαι κυχῶ κυχῶται, άορ. έκαυχητάμην. Παρ. κύχημα, κύχησις, κυχητής, κυχηματικός, κυχηματικός ά-παντα· ίδιαι τῶν μεταγενεσ έρων.

Κείμαι, έν. μετά σημ. παρκ. ύποτ. κήηται, πλ. κήηθε, κεωνται, ευκτ. κείτο, γ. πλ. κείντο, προστ. κείσο, κείσθω, άπαρ. κείσθαι, μετχ. κείμενος, παρτ. άντι παρκ. έκείμην έ-κεισο, έκειτο, μελ. κείσομαι.

Κείρω (κουρεύω), μελ. κερῶ, άορ. έκειρα, παρκ. κέκαρικα (μτγν.), ύπερσ. έκεκάρκειν (ώσ.), π. παρκ. κέκαρικαι, ύπερσ. έ-κεκάρκην (μτγν.), άορ. θ. έκάρην (ώσ.). Μέσ. κείρομαι, μελ. κερῶμαι, άορ. έκειράμην. Παρ. κέρμα, κερμάτιον, κορμός, κουρά, κουρεύς, κουρεύτρια, κουρεῖον.

Κελεύω (δικατέτω, προτρέπω), παρτ. έκέλευον, μελ. κελείσω, άορ. έκέλευσα, παρκ. κεκέλευκα, π. παρκ. κεκέλευσμαι, π. άορ. έκελεύσθην, π. μελ. κελουθήσομαι. Μέσ. άποθ. σύνθ. δικ-κελεύομαι, παρτ. δι-εκελεύόμην. Παρ. κέλευμα, κέλευσις, κελουσμός, κελουστής, κελουστικός, κελουστός, δικ-κελευστέον.

Κενώω -ῶ (άδειάζω) σπάν. μέλ. κενώσω, άορ. έκένωσα, π. άορ. έκενώθην. Παρ. κένωμα, κένωσις, κενωτικός (μτγν.).

Κεντέω -ῶ (κεντάω, κεντρίζω), άορ. έκέντησα (μτγν.), π.

ἀορ. ἐκεντήθην (ὥσ.). Παθ. κεντοῦμαι. Παρ. κέντημα, κεντητικός, κέντρον.

Κερά-ννυ-μι (ἀνακατώνω) καὶ κερα-ννύω, παρτ. ἐκεράννυν, μελ. κεράσω (μτγν.), ἀορ. ἐκέρασα, π. παρκ. ἐέκραμαι καὶ κεκέρασμαι (μτγν.), ὑπερσ. ἐκεκράμην, π. ἀορ. ἐκεράσθην καὶ ἐκράθην, π. μελ. κραθήσομαι, μ. ἀορ. ἐκερασάμην. Παρ. κέρας, κεραμῖς, κῆμα, κράνιον, κράνος, κῆσις, εὐ-κρῆσις, κρατήρ, ἄκρατος, ἀ-κῆρατος, συγ-κρατέον, κρατής (μτγν.).

Κερδ-αίνω (κερδίζω), παρτ. ἐκέρδαινον, μελ. κερδανῶ, ἀορ. ἐκέρδανα, παρκ. κεκέρδηκα. Παρ. κέρδος, κερδαλέος, κερδῶος.

Κήδομαι (φροντίζω), παρτ. ἐκηδόμην. Παρ. κηδεμονία, κηδεμών, κηδεμονικός.

Κηρύσσω καὶ κηρύττω, παρτ. ἐκήρυσσον καὶ ἐκήρυττον, μελ. κηρύξω, ἀορ. ἐκήρυσξα, παρτ. κεκήρυχα. Παθ. κηρύσσομαι ἢ κηρύττομαι, παρτ. ἐκηρυσσόμην, παρκ. κεκήρυγμαί, μελ. κηρυχθήσομαι, μ. μέλ. ἀντί παθ. κηρύξομαι, μ. ἀορ. ἐκηρυξάμην. Παρ. κήρυγμα, ἀ-κῆρυκτος, κῆρυξ, κηρύκειον, κηρυκεία, κηρυκικός.

Κιθαρίζω (παίζω τὴν κιθάραν), παρτ. ἐκιθάριζον, ἀορ. ἐκιθάρισκα. Παθ. κιθαρίζομαι. Παρ. κιθάρα, κιθάρισις, κιθάρισμα, κιθαριστέον, κιθαριστής, κιθαριστικός.

Κινδυνεύω, παρτ. ἐκινδύνευσον, μελ. κινδυνεύσω, ἀορ. ἐκινδύνευσκα, παρκ. κεικινδύνευσκα, π. παρτ. ἐκινδυνεύομην, π. παρκ. κεικινδύνευσμαι, π. ἀορ. ἐκινδυνεύθην, π. μελ. κινδυνευθήσομαι, μετ' ὄλ. μελ. κεικινδυνεύσομαι. Παρ. κινδύνευμα, κινδυνευτέον, κινδυνευτικός, κινδυνευτής.

Κινέω -ῶ, παρτ. ἐκίνουν, μελ. κινήσω, ἀορ. ἐκίνησκα, παρκ. κεκίνηκα, π. παρκ. κεκίνημαι, π. ἀορ. ἐκινήθην, π. μελ. κινήθσομαι, μ. μελ. ἀντί παθ. κινήσομαι. Μέσ. κινούμαι. Παρ. κινήτέος, κινήτέον.

Κί-χρη-μι (δανείζω), ἀορ. ἔχρησα, προστ. χρήσον, ὑποτ. χρήσω, ἀπαρ. χρήσαι, μετχ. χρήσας, π. παρκ. κέχρημαι. Μέσ. κίχραμαι, ἀορ. ἐχρησάμην. Παρ. χρήστης.

Κίω (πηγαίνω), ἀπαρ. κίειν.

Κλαγ-γά-νω (φωναίζω ἐν θήρᾳ ὡς κύων), παρκ. ἀντί ἐν. κέ-
κλαγγε. μετχ. κεκλαγγύσα.

Κλάζω (κλαγγήν κάμνω) ποιητ. καὶ μετγν. μελ. κλάγξω, μ.
μέλ. κεκλάγξομαι, ἀορ. ἔκλαγξα, παρκ. κέκληγα. Παρ. κλαγγή.

Κλαίω καὶ κλάω, παρτ. ἔκλαιον καὶ ἔκλαιον, μελ. κλαύσο-
μαι, σπαν. κλαιήσω καὶ κλαήσω, ἀορ. ἔκλαυσα, π. παρκ. κέ-
κλαυμαι (μετγν.), π. ἀορ. ἐκκλύσθη, π. μελ. κλαυσθήσομαι (μετγν.),
Μέσ. ἀντί ἐνεργ. κλαίομαι, ἀορ. ἐκλαυσάμην. Παρ. κλαῦμα,
κλαυθμός, κλαυστός καὶ κλαυτός, ἄ-κλαυστος.

Κλάω -κλῶ (σπάζω, τσακίζω), παρτ. ἔκλων, μελ. κλάσω,
ἀορ. ἔκλασα, π. παρκ. κέκλασμαι, π. ἀορ. σύνθ. κατ-εκλάσθην,
μελ. κατ-εκλασθήσομαι (μετγν.). Παρ. κλάσις, κλάσμα, κλήρος,
κλών, κλῶσμα, κλωστήρ.

Κλείω καὶ ἀρχ. ἀττ. κλήω (κλείω), παρτ. ἔκλειον καὶ ἔ-
κληρον, μελ. κλείσω καὶ κλήσω, ἀορ. ἔκκλεισα καὶ ἔκκλησα, παρκ.
κέκληκα καὶ κέκλεικα (μετγν.), ὑπερσ. κεκλείκειν (ὥσ.), π. παρκ.
κέκλειμαι καὶ κέκλημαι, ὑπερσ. ἐκεκλείμην καὶ μετὰ σ ἐν. γ.
ἐκέκλειστο, π. ἀορ. ἐκκλείσθην καὶ ἐκλήσθην, π. μελ. κλησθή-
σομαι, μ. ἀορ. ἐκκλησάμην, μετ' ὄλ. μέλ. κεκλείσομαι. Παρ.
κλείς, κλείσις καὶ κλήσις, κλειστός καὶ κληστός, κλειστρον,
κλειθρον.

Κλέπ-τ-ω, παρτ. ἔκλεπτον, μελ. κλέψω καὶ κλέψομαι, ἀορ.
ἔκλεψα, παρκ. κέκλοφα, π. παρκ. ἐκέλεμμαι, π. ἀορ. α. ἐκλέ-
φθην (τρυχ.), π. ἀορ. β. ἐκλάπην. Παρ. κλέμμα, κλοπή, κλέ-
πτης, κλεπτίστατος, κλεπτικός, κλοπικός, κλώψ.

Κληρο-νομέω -ῶ, μελ. κληρονομήσω, μ. μελ. ἀντί παθ. κλη-
ρονομήσομαι (μετγν.). Παρ. κληρονομία, κληρονόμημα, κληρονόμος.

Κλίνω (γέρνω), παρτ. ἔκκλινον, μελ. κλινῶ, ἀορ. ἔκκλινα,
προστ. κλίνον, ἀπαρ. κλῖναι, μετχ. κλίνας, παρκ. κέκλικα
(μετγν.), π. παρκ. κέκλιμαι, π. ἀορ. α. ἐκλίθην, καὶ ἐκλίνθην
(μετγν.), π. ἀορ. β. ἐκλίνην, π. μελ. α. κλιθήσομαι, π. μελ. β.
κλινήσομαι. Μέσ. κλίνομαι, ἀορ. ἐκκλινάμην (μετγν.). Παρ. κλί-
μα, κλίσις, κλίνη, κλίμαξ, κλιντήρ, ἀπο κλιτέον.

Κλύζω (βρέχω, κατακλύζω), μᾶλλ. ποιητ. καὶ μετγν. μελ.

κλύσω, άορ. έκλυσα, παρκ. κέκλυκα. Παρ. κλύδων, κλύσμα.

Κλώθω (γνέθω, στρήφω), άορ. έκλωσα, π. παρκ. κέκλωσμαι, π. άορ. εκλώσθην. Παρ. Κλωθώ, κλωσμα, κλωσμός, κλωστήρ, κλωστός.

Κναίω (ζύω, τρίβω), ποιητ. και μτγν. παρτ. ένκναιον, μέλ. κναίσω, άορ. ένκναισα, παρκ. κένκναικα, π. παρκ. κένκναισμαι, π. μελ. κναισθήσομαι.

Κνάω κνῶ (ζύω, κνήθω, τρίβω) κνής κνή, παρτ. ένκνων ένκνης ένκη, άορ. ένκησα, παρκ. κένκησμαι, π. άορ. ένκνήθην. Μέσ. κνῶμαι κνή κνήται, άπαρ. κνήσθαι, άορ. ένκησάμην. Παρ. κνησμός, κνήσις, κνήσμα, κνηστός.

Κοιλαινῶ (βθουλώνω), μτγν. άττ. άορ. έκοίλωνα, π. άορ. έκοιλάνθην. Παρ. κοιλία, κοιλότης, κοίλος, κοιλός.

Κοιμάω -ῶ (κοιμίζω, άποκοιμίζω), μάλλ. ποιητ. και μτγν. ένεργ. άορ. σύνθ. κατ-εκοίμησα. Παθ. και μέσ. κοιμῶμαι, παρτ. έκοιμῶμην, π. παρκ. κεκοίμημαι (μτγν.), π. άορ. έκοιμήθην, π. μελ. κοιμηθήσομαι, μ. μελ. κοιμήσομαι (μτγν.). Παρ. κοίμημα, κοίμησις.

Κοινολογέομαι -οῦμαι (τήν ιδέαν μου ανακοινώνω εις τινα), παρτ. έκοινολογούμην, μελ. κοινολογήσομαι (μτγν.), άορ. έκοινολογησάμην, παρκ. κεκοινολόγημαι (μτγν.), ύπερσ. έκεκοινολογήμην, π. άορ. έκοινολογήθην (μτγν.).

Κοινῶ -ῶ (κοινόν κθιστῶ τι, διακοινώνω τι εις τινα), άορ. εκοίνωσα. Μέσ. κοινοῦμαι, παρτ. εκοινοούμην, μελ. κοινῶσομαι, άορ. εκοινωσάμην, π. άορ. εκοινώθην, π. παρκ. άντι μέσ. κεκοίνωμαι. Παρ. κοινός, κοινότης, κοίνωμα, κοινών, κοινωνῶ.

Κολάϊω (τιμωρῶ), παρτ. εκόλαζον, μελ. κολάσω, άορ. εκόλασα, π. παρκ. κεκόλασμαι, ύπερσ. εκεκολάσμην (μτγν.), π. μελ. κολασθήσομαι. Μέσ. άντι ένεργ. κολάζομαι, μελ. κολάσομαι, άορ. εκολασάμην. Παρ. κόλασμα, κόλασις, κολασμός, κολαστήριος, κολαστικός, κολαστός, κολαστής.

Κολούω (κολοβώνω, κλαδεύω), μελ. κολούσω, άορ. εκόλουσα, π. παρκ. κεκόλουμαι, π. άορ. εκολούθην, π. μελ. κολουθήσομαι (μτγν.). Παρ. κόλουσις, κόλουρος, κολουρίς, κολουστέος (μτγν.).

Κομίζω (φροντίζω, επιμελοῦμαι), μελ. κομίτω και κομιδῶ, ἀρ. ἐκόμισα, π. παρκ. κεκόμισαμι, π. ἀρ. ἐκομίσθην. Μέσ. κομίζομαι, μελ. κομίσομαι και κομιούμαι, ἀρ. ἐκομισάμην, π. ἀρ. ἀντι μέσ. ἀμτβ. ἐκομίσθην. Παρ. κομιδή, κομιστέον, κομιστής, κομιστήρ, κομιστικός, κόμιστρον.

Κομψεύω (κομψόν τι κάμνω), σπαν. ἐνεργ. π. παρκ. κεκόμψευαμι. Μέσ. κομψεύομαι, ἀρ. ἐκομψευσάμην. Παρ. κόμψευμα, κομψότης, κομψευτός, κομψός.

Κονίω (σκονίζω), μᾶλλ. ποιητ. και μτγν. ἀρ. ἐκόνισα, π. παρκ. κεκόνισαμι. Μέσ. κονίομαι, ἀρ. ἐκονισάμην. Παρ. κόνις, κόνημα, κονιατός, κονιστικός, κονίστρον.

Κόπτω (κόπτω), παρτ. ἔκοπτον, μελ. κόψω, ἀρ. ἔκοψα, παρκ. κέκοφα, π. παρκ. κέκομισαμι, μετ' ὄλ. μελ. κέκοψομαι, π. ἀρ. β. ἐκόπην, π. μελ. κοπήσομαι (μτγν.). Μέσ. κόπτομαι, μετ' ὄλ. μέλ. κέκοψομαι. Παρ. κόμμα, κοπίς, κοπεύς, κοπή, κοπτός (μτγν.), κοπετός, κόπανον.

Κορέν-νυμι (χαρταίνω), μόν. ἀρ. ἐκόρεσα (ποιητ.), π. παρκ. κεκόρεσαμι, μετγ. κεκορεσμένος, π. ἀρ. ἐκορέσθην (μτγν.). Παρ. κόρος, ἀ-κόρεστος, κητά-κορος.

Κοσμέω -ῶ (βᾶλλω εἰς τάξιν, δικτάττω), παρτ. ἐκόσμου, ἀρ. ἐκόσμησα, παρκ. κεκόσμηκα. Παθ. κοσμούμαι, παρτ. ἐκοσμούμην, παρκ. κεκόσμηκαμι. Παρ. κόσμος, κόσμημα, κόσμησις, κοσμητήρ, κοσμητής, κοσμητικός.

Κουφίζω (τηκύνω ἐπάνω, ἐλαφρύνω) και σύνθ. ἀνα-κουφίζω, μελ. κουφιδῶ, ἀρ. ἐκούφισα, π. μελ. κουφισθήσομαι. Παρ. κούφισις, κούφισμα, ἀνα-κουφιστής, κουφιστικός.

Κράζω, σπαν. παρ' ἄττ. πεζ. ἀλλ' εὐχρ. παρὰ ποιητ. και μτγν. μέλ. κεκράζομαι, ἀρ. α. ἐκράξα (μτγν.), ἀρ. β. ἐκράγον, παρκ. β. ἀντι ἐν. κέκραγα, ὑπερβ. β. ἐκεκράγειν. Παρ. κερκρημα, κερκρημός, κερκρητής.

Κρατέω -ῶ (ἄρχω), παρτ. ἐκράτουν, μελ. κρατήσω, ἀρ. ἐκράτησα, παρκ. κεκράτηκα, π. μελ. κρατηθήσομαι. Παρ. κράτος, κρατέρος, κραταίος, κράτιστος, ἀριστοκρατία, ἀριστοκράτης, ἀριστο-κρατικός.

Κρέμ-αμαι (κρεμῶμαι), παρτ. ἐκρεμάμην, μελ. κρεμήσομαι.

Κρεμ-άνν-υμι (κρεμῶ) καὶ κρεμαννώ, παρτ. ἐκρεμάννυον, ἄορ. α. ἐκρέμασα, ἄπαρ. κρεμάσαι, π. ἄορ. ἐκρεμάσθην. Παρ. κρεμαστός, κρεμάστρα, κρεμάθρα, κρημνός, κρημνώδης, καὶ μτγν. κρέμασμα, κρεμασμός, κρέμασις.

Κρί-νω καὶ σύνθ. ἀπο-κρίνω, παρτ. ἔκρινον, μελ. κρινῶ, ἄορ. ἔκρινα, ἄπαρ. κρίνει, μετγ. κρίνας, παρκ. κέκρικα, π. παρκ. κέκριμαι, ὑπερσ. ἐκεκρίμην, π. ἄορ. ἐκρίθην, π. μελ. κριθήσομαι. Μέσ. κρίνομαι, παρτ. ἐκρινόμην, υ. μελ. ἀντί παθ. κρινούμαι, ἄορ. α. ἀπ-εκρινάμην. Παρ. κρίσις, κρῖμα, κριτής, κριτικός, κριτέος, κριτήριον.

Κρούω (κτυπῶ) καὶ σύνθ. ἀπο-κρούω, παρτ. ἔκρουον, ἄορ. ἔκρουσα, παρκ. κέκρουκα, π. παρκ. κέκρουμαι καὶ κέκρουσμαι, ὑπερσ. ἐκεκρούσμην, π. ἄορ. ἐκρούσθην. Μέσ. κρούομαι, παρτ. ἐκρούομην, μελ. κρούσομαι, ἄορ. ἐκρουσάμην. Παρ. κρούμα, κρούσις, κρουστέον, κρουσματικός, κρουστικός.

Κρύπ-τ-ω (κρύβω), καὶ συνθ. ἀπο-κρύπτω, παρτ. ἔκρυπτον, μελ. κρύψω, ἄορ. ἔκρυψα, εὐκτ. γ. πλ. κρύψειν. Παθ. κρύπτομαι, παρκ. κέκρυμμαι, ἄορ. α. ἐκρύφθην, ἄορ. β. ἐκρύβθην (μτγν.), μελ. β. κρυθήσομαι (ὡς.). Μέσ. κρύπτομαι, παρτ. ἐκρυπτόμην, μελ. κρύφομαι, ἄορ. α. ἐκρυψάμην, ἄορ. β. ἐκρυβόμην (μτγν.). Παρ. κρύψις, κρυπτέον, κρυπτός, κρυπτικός, κρυπτείξ, ἐπιρ. κρύβθην.

Κτάομαι -ῶμαι (ἀποκτῶ), παρτ. ἐκτώμην, μελ. κτήσομαι, ἄορ. ἐκτησάμην, παρκ. ἀντί ἐν. κέκτημαι καὶ σπάν. ἔκτημαι, ὑποτ. κεκτώμαι, εὐκτ. κεκτώτο καὶ κεκτῆτο, ἄπαρ. κεκτῆσθαι, μετγ. κεκτημένος, ὑπερσ. ἐκεκτήμην, π. ἄορ. ἐκτῆθην, π. μελ. κτηθήσομαι (μτγν.), μετ' ἄλλ. μελ. κεκτήσομαι. Παρ. κτῆμα, κτῆσις, κτῆνος, κτήσιος, κτητέον, κτητός, κτητικός, καὶ μτγν. κτήτωρ, κτηματικός.

Κτείνω (κονεύω), καὶ σύνθ. ἀπο-κτείνω καὶ ἀπο-κτείνυμι, παρτ. ἐκτεινον καὶ ἐκτείνην, μελ. κτενῶ, ἄορ. α. ἐκτεινα, ἄορ. β. ἔκτανον, παρκ. α. ἀπ-εκτόνκηκα, ὑπερσ. ἀπ-εκτονήκειν (μτγν.), παρκ. β. ἀπ-ἐκτονα, ὑπερσ. ἀπ-εκτόνειν. Παθ. ἀπο-κτείνομαι

(μτγν.), παρτ. ἐκτενιόμην. Παρ. μητρο-κτόνος, πατρο-κτόνος.

Κτενίζω (χτενίζω) μᾶλλον ποιητ. παρτ. ἐκτένιζον, π. παρκ. ἐκτένισμι, π. ἄορ. ἐκτένισθην (μτγν.), μ. ἄορ. ἐκτενισάμην. Παρ. κτείς, κτενισμός.

Κτίζω (χτίζω), παρτ. ἔκτιζον, μελ. κτίσω, ἄορ. ἔκτισα, π. παρκ. ἔκτισμι, π. ἄορ. ἐκτίσθην, π. μελ. κτισθήσομαι (μτγν.). Παρ. κτίσις, κτίσμα, κτιστής, κτίστωρ.

Κτίγγεμι ἴδε κτείνω.

Κτυπέω -ῶ σπίν. παρτ. ἐκτύπουν, ἄορ. α. ἐκτύπησα, ἄορ. β. ποιητ. ἔκτυπον, π. ἄορ. ἐκτυπήθην. Παθ. κτυποῦμαι. Παρ. κτύπημα, κτύπος.

Κυέω -ῶ (ἔγκυός εἶμι), παρτ. ἐκύουν, μελ. κήσω, ἄορ. ἐκύησα, παρκ. κεκύηκα (μτγν.). Παθ. καὶ μέσ. κυοῦμαι, ἄορ. ἐκυήθην, μελ. κυηθήσομαι (μτγν.), μ. ἄορ. ἐκυησάμην. Παρ. κύημα, κύησις, κύηθος, κύλιξ, κῦμα.

Κυ-έσσω (κύω). Μέσ. ἀντι ἐνεργ. κυίσκομαι.

Κυκλώω -ῶ (περικυκλώνω), μελ. κυκλώσω, ἄορ. ἐκύκλωσα, παρκ. κεκύκλωκα, π. παρκ. κεκύλωμαι, π. ἄορ. ἐκυκλώθην. Μέσ. κυκλοῦμαι, παρτ. ἐκυκλούμην, μελ. κυκλώσομαι, ἄορ. ἐκυκλωσάμην. Παρ. κύκλος κυκλικός, κύκλιος, κυκλοτερής, ἐπιρ. κυκλόθεν, κυκλόσε.

Κυλίνδω καὶ κυλινδέω -ῶ (κυλίω), παρτ. ἐκύλινδον καὶ ἐκυλίνδουν, ἄορ. ἐκύλισα, π. παρκ. κεκύλισμαι, π. ἄορ. ἐκυλίσθην, π. μελ. κυλισθήσομαι. Μέσ. κυλίνδομαι καὶ κυλινδοῦμαι, παρτ. ἐκυλινδοῦμην, ἄορ. ἐκυλισάμην. Παρ. κυλινδήσις, κύλισις, κυλίστρον, κύλινδρος.

Κυ-γέω -ῶ, ποιητ. ἴδε προσ-κυνῶ.

Κύπτω (σχύθω, σχύφτω), μᾶλλον ποιητ. παρτ. ἔκυπτον, μελ. κύψομαι, ἄορ. ἄν-έκυψα, παρκ. κέκυφα. Παρ. κῦφος, κύφωμα, κύφωσις, κυφότης, κυφός.

Κυρ-έω -ῶ (ἐπιτυγχάνω, εὐρίσκω), παρτ. ἐκύρουν, μελ. κυρήσω, ἄορ. ἐκύρησα, παρκ. κεκήρυκα. Παρ. κύρμα (ποιητ.).

Κύ-ω (εἶμι ἐγκυός), ἄορ. ἔκυσα. Παρ. ἔγκυος ἴδε κυέω καὶ κοιλζίνω.

Κωλύω (ἐμποδίζω), παρτ. ἐκόλυον, μελ. κωλύτω, ἄορ. ἐκόλυσα, παρκ. κεκόλυκα. Παθ. καὶ μέσ. κωλύομαι, παρκ. κεκόλυμαι, ἄορ. ἐκωλύθην, μελ. κωλυθήσομαι (μτγν.), μ. μελ. ἀντίπαθ. κωλύσομαι. Παρ. κώλυμα, κώλυσις, κῶλον, κώλυμα, κωλυτέος, κωλυτός, κωλυτής, κωλυτικός.

Κωμάζω (βυκχικῶς πομπεύω), παρτ. ἐκόμαζον, ἄορ. ἐκόμασα, παρκ. κεκόμακα, μ. μελ. ἀντί ενεργ. κωμῶμαι (μτγν.). Παρ. κωμαστής, κωμαστικός (μτγν.).

Λ

Λα-γ-χ-άνω (λαχάινω, διὰ κλήρου ἐπιτυγχάνω), παρτ. ἐλάγγχον, μελ. σπαν. λήξομαι, παρκ. εἴληχα (ἀντί *Ἔε-Ἐληγ-α*), καὶ σπαν. λέλογχα, ὑπερσ. εἰλήχειν, ἄορ. ἔ. ἔλαχον, π. παρκ. εἴληγμαι, π. ἄορ. ἐλήχθην. Παρ. λάχος, λήξις, ληκτέον.

Λακ-τ-ίζω (μέ τὸν πόδα κτυπῶ), ἄορ. ἐλάκτισα. Παθ. λακτιζομαι, π. ἄορ. ἐλακτίσθην. Παρ. λάκτισμα, λακτιστής.

Λαλέω -ῶ (πολύ ὀμιλῶ, φλυαρῶ), παρτ. ἐλάλου, ἄορ. ἐλάλησα. Παθ. λαλοῦμαι, μετχ. λαλούμενος. Παρ. λαλιζέ, λάλο.

Λα-μ-β-άνω (πιάνω, παίρω), παρτ. ἐλάμβανον, μελ. λήψομαι, ἄορ. ἔ. ἔλαβον, προστ. λαβέ λαβέτω, παρκ. εἴληφα (ἀντί *Ἔε-Ἐληφ-α*), ὑπερσ. εἰλήφειν, π. παρκ. εἴλημμαι, π. ἄορ. ἐλήφθην, π. μελ. ληφθήσομαι. μετ' ὄλ. μελ. λελήψομαι (μτγν.) καὶ ἀττ. εἰληφότες ἔσεσθε. Μέσ. λαμβάνομαι, ἄορ. ἔ. ἐλάβόμην, ὑποτ. λάβωμαι, εὐκτ. λαβόμεν, προστ. λαβῶ, ἀπαρ. λαβέσθαι, μετχ. λαβόμενος. Παρ. λαβή, λαβίς, λήμμα, λήψις ληπτέος, ληπτός, ληπτικός, σὺλ-λήπτωρ, σὺλ-λήπτρια, ἐπιρ. σὺλ-λήβδην, εὐ-λαβής.

Λάμπω (φέγγω), ποιητ. καὶ πεζ. παρτ. ἔλαμπον, μελ. λάμψω, ἄορ. ἔλαμψα, παρκ. ἔ. λέλαμπα (τραγ.). Μέσ. ἀντί ενεργ. λάμπομαι, παρτ. ἐλαμπόμην. Παρ. λαμπάς, λαμπηδών, λαμπτήρ, λαμπρός, λαμπρότης.

Λα-ν-θ-άνω (μένω ἄγνωστος, κρυμμένος) καὶ σπαν. λήθω, παρτ. ἐλάνθανον, μελ. λήσω, ἄορ. ἔ. ἔλαθον, παρκ. ἔ. λέληθα, ὑπερσ. εἰλήθειν. Μέσ. λανθνομαι καὶ σπαν. λήθομαι (τραγ.),

παρτ. ἐλκνθανόμεν, μελ. λήσσομαι, ἀορ. β. μᾶλλ. σύνθ. ἐλαθόμεν, π. παρκ. ἀντί μέσ. λέλησσομαι. Παρκ. λήθη, ληθοσύνη, λαθραῖος, ἐπι-λήσμων, ἄ-ληστος (= μὴ λησμονῶν), ἐπίρ. λήθρα.

Λεαίνω (λεῖον κίμων), μελ. λεανῶ, ἀορ. ἐλέανα (μτγν.). Παθ. λεαίνομαι (ὥσ.), ἀορ. ἐλεάνθη (ὥσ.). Παρκ. λεῖος, λειότης.

Λέγ-ω (ἐκλέγω, συναθροίζω), καὶ σύνθ. μᾶλλ. συλ-λέγω, ἐκ-λέγω, παρτ. συν-έλεγον, μελ. λέζω, ἀορ. ἔλεξα, παρκ. εἴλοχα (ἀντί Fe-Fλογ-α), π. παρκ. λέλεγμαι καὶ εἴλεγμαι (ἀντί Fe-Fλογ-μαι), π. ἀορ. συν-ελέχθη, π. ἀορ. β. συν-ελέχην, π. μελ. β. ἀττ. συλ-λεγήσομαι. Μέσ. συλ-λέγομαι, μελ. συλ-λέζομαι, ἀορ. συν-ελεξάμην. Παρκ. συλ-λογή, ἐκ-λεκτός, ἐκ-λεκτός, λογάς, σύλ-λογος, συλ-λογεύς, συλ-λογιμαῖος.

Λέγ-ω (ὁμιλῶ), παρτ. ἔλεγον, μελ. λέζω, ἀορ. ἔλεξα, ἀορ. β. εἶπον παρκ. εἴρηχα (ἀντί σέ-σρηχα), π. παρκ. λέλεγμαι καὶ συν-είλεγμαι, ὑπερσ. εἰλέγμην, π. ἀορ. ἐλέχθη, π. μελ. λεχθήσομαι, μετ' ὄλ. μελ. λελέξομαι. Παρκ. λέξις, λόγος, λεκτικός, λεκτός, λεκτός, λέσχη.

Ληλατῶ (λείαν κίμων, διαρπάζω), μελ. ληλατήσω, ἀορ. ἐλεηλάτησα (μτγν.). Παθ. ληλατοῦμαι (ὥσ.). Παρκ. ληλασία.

Λείβω (σάζω, κίμων νά ρεύση, χύνω). Παθ. καὶ μέσ. λείβομαι, παρτ. ἐλειβόμεν. Παρκ. λειμών, λιμήν, λίμνη.

Λείπω (λείπω, ἀρήνω), παρτ. ἔλειπον, μελ. λείψω, ἀορ. β. ἔλιπον, παρκ. β. λέλοιπα, ὑπερσ. ἐλελοίπειν, π. παρκ. λέλειμμαι, ὑπερσ. ἐλελείμμην, π. ἀορ. ἐλείφθη, π. μελ. λειφθήσομαι, μ. μελ. ἀντί ἀμτβ. λείψομαι, μετ' ὄλ. μελ. λελείψομαι. Μέσ. λείπομαι, ἀορ. β. ἐλιπόμην. Παρκ. ἐκ-λειψίς, λειπτέον, λείψανον, λοιπός, λειμμα (Ἡροδ.).

Λείχω (γλείφω) ποιητ. καὶ μτγν. ἀορ. ἔλειξα.

Λεπ-τ-ύνω (κίμων τι λεπτόν), μᾶλλ. μτγν. μελ. λεπυνῶ (μτγν.), π. παρκ. λελέπτυσμαι (ὥσ.), π. ἀορ. ἀπ-ελεπτύνθη. Παρκ. λεπτότης, λεπτός, καὶ μτγν. λέπτυνσις, λεπτυντικός, λεπτυσμός.

Λέπω (ξελεπίζω, ξεφλουδῶ), μελ. λέψω, ἀορ. ἔλεψα, π. ἀορ. β. σύνθ. ἐξ-ελάπην. Μέσ. λέπομαι.

Λεύω (λιθοβολῶ), μόνον σύνθ. κατα-λεύω, μελ. κατα-λεύσω
αἰρ. ἔλευσα, π. ἀορ. ἐλεύσθην, π. μελ. λευσθήσομαι.

Ληίζω (λαφυρκαγωγῶ, ἀρπάζω), ἐνεργ. σπαν. μόν. παρτ. ἐλήϊζον, π. παρκ. λέληϊσμαι. Μέσ. ἀντί ἐνεργ. ληϊζόμεαι, παρτ. ἐληϊζόμεην, ἀορ. ἐληϊσάμην. Παρ. λείζ.

Ληστεύω (εἶμαι ληστής, ἀρπάζω), παρτ. ἐλήϊστευον. Παθ. ληστεύομαι, παρτ. ἐληϊστευόμεην, π. ἀορ. ἐληϊστεύθην (μτγν.). Παρ. ληστεία, ληστήριον, ληστής, ληστρίς, ληστικός καὶ ληστροικός.

Λιθιάω -ῶ (πάσχω ἀπὸ λιθίασιν) λιθιάζω, μετγ. λιθιάω. Παρ. λιθιάσις (Ἰπποκρ.), λίθος, λιθίδιον, λιθικός, λίθινος.

Λικμάω -ῶ (λιχνίζω), ἀπαρ. λικμάω, μετγ. λικμάω. Παθ. λικμάωμαι. Παρ. λικμάω. Παρ. λικμάω. Παρ. λικμάω. Παρ. λικμάω.

Λιμπάνω (λείπω), μόν. ἐν. καὶ παρτ. ἐνεργ. μτγν. ἀπτ. ἐν. συνθ. κατα-λιμπάνω, παρτ. κατα-ελίμπανον.

Λιπ-αίρω (πυχύνω, κοπρίζω), ἀορ. ἐλίπωνα, π. ἀορ. ἐξ-ε-λιπάνθην (μτγν.).

Λιπαρέω -ῶ (ἐπιμόνω, παρκαλῶ). Παθ. λιπαρούμαι. Παρ. λίπος, λιπαρητέον, λιπαρός, λιπαρότης.

Λίσσομαι (ἀντί λιτ-ίωμαι, ἰκετεύω), λίαν σπάν. παρτ. ἐλίσσομαι. Παρ. λιτή.

Λογίζομαι (λογαρίζω, μετρῶ) ἀποθ. μέσ. παρτ. ἐλογιζόμεην, μελ. λογιζόμεαι, ἀορ. ἐλογισάμην, π. παρκ. ἀντί ἐνεργ. λογιζόμεαι, π. ἀορ. ἐλογίσθην. Παρ. λόγισμα, λογισμός, λογιστέον, λογιστής, λογιστικός, λογιστήριο.

Λοιδορέω -ῶ (ὕβριζω, κκκαλογῶ), παρτ. ἐλοιδόρου, μελ. λοιδόρησω, ἀορ. ἐλοιδόρησα, παρκ. λοιδόρηκα, π. παρκ. λοιδόρημαι. Μέσ. ἀντί ἐνεργ. λοιδόρομαι, παρτ. ἐλοιδόρομαι, μελ. λοιδόρησομαι, ἀορ. ἐλοιδόρησάμην, π. ἀορ. καὶ ἀντί μέσ. ἐλοιδόρηθην. Παρ. λοιδόρημα, λοιδόρηξ, λοιδόρησις, λοιδόρητικός, λοιδόρος.

Λούω, σπάν. ἐνεργ. παρτ. ἔλουν ἔλους ἔλου, ἐλούμεν ἐλούτε ἔλουν, ἀορ. ἔλουσα, π. παρκ. ἀντί μέσ. λέλουμαι. Μέσ. λούομαι, λούομαι, ἀπαρ. λούομαι, μετγ. λούομαι, καὶ λούομαι, παρτ.

ἐλούμην ἐλοῦτο, μελ. λούσομαι, ἀορ. ἐλουσάμην. Παρ. λουτρόν, λουτήριον, λούστης, λουτρίς, λουτρών, ψυχρο-λουσία, ἀπό-λουσις.

Λογέω -ῶ (ἐνεδρεύω), μᾶλλον μτγν. μελ. λογήσω, ἀορ. ἐλόγησα. Παρ. λόγος.

Λυγ-ίζω (κίμπτω, συστρέφω), παρτ. ἐλύγιζον, ἀορ. ἐλύγισα. Παρ. λύγος, λυγισμός.

Λυμαίνομαι (φθειρώ κκτστρέφω) μέσ. ἀποθ. παρτ. ἐλυμινόμεν, μελ. λυμνοῦμαι, ἀορ. ἐλυμινάμην, π. παρκ. ἀντί ἐνεργ. λελύμασμαι, γ. πλ. λελύμανται, ἀπαρ. λελυμάνθαι, μετχ. λελυμασμένοις, π. ἀορ. ἐλυμάνθην. Παρ. λυμαντήρ, λυμαντής, λυμαντήριος, λυμαντικός (μτγν.).

Λυπέω -ῶ (λύπην προξενῶ), παρτ. ἐλύπουν, μελ. λυπήσω, παρκ. λελύπηκα. Παθ. λυποῦμαι, παρκ. λελύπημαι, ἀορ. ἐλυπήθην, μελ. λυπηθήσομαι, μ. μελ. ἀντί παθ. λυπήσομαι. Παρ. λύπη, λυπηρός, λυπητέον, λυπητικός.

Λύω (λύνω, ἀπαλλάττω), παρτ. ἔλυον, μελ. λύσω, ἀορ. ἔλυσα, παρκ. λέλυκα, π. ἀορ. ἐλύθην, π. μελ. λυθήσομαι, μετ' ὄλ. μελ. λελύσομαι. Μέσ. λύομαι, μελ. λύσομαι, ἀορ. ἐλύσάμην, π. παρκ. καὶ ἀντί μέσ. λέλυμαι, ὑπερσ. ἐελύμην. Παρ. λυμα, λύσις, λυτήριος, λυτός, λυτέον, λυτήρ, λύτρον.

Λωβάομαι -ῶμαι (βλάπτω, ὀνειδίζω, ἀτιμάζω), μελ. λωθήσομαι, ἀορ. ἐλωθήσάμην, π. παρκ. λελώθημαι, ὑπερσ. ἐελωθήμην, π. ἀορ. ἐλωθήθην. Παρ. λώβη, λωθητήρ, λωθητής, λωθητός.

M

Μαιεύομαι (ξεγεννῶ ἐπὶ μίαις), μελ. μαιεύσομαι. Παρ. μαιεΐα, μαιεύμα, μαιεύσις, μαιευτικός.

Μαίνω (ἀντί κκν-ίω, κκνιῶδη κκμνω τινά), ἀορ. ἔμηνα, παρκ. ἔ. ἀντί ἐν. μέμηνα. Μέσ. μαίνομαι (εἶμαι ἢ γίνομαι κκνιῶδης), παρτ. ἐμαίνομην, ἀορ. ἔ. ἐμάνην, ὑποτ. κκνιῶ, μετχ. κκνιεύς, μ. ἀορ. ἐμηνάμην (μτγν.). Παρ. κκνίξ, κκνικός, κκνιῶδης, κκνιεύς, ἐμ-κκνιεύς.

Μαίομαι (προθυμοῦμαι, ζητῶ), ἀπαρ. μαίεσθαι, παρτ. ἐμαίομην.

Μαλακίζομαι (γίνομαι μαλθακός), παρτ. ἐμαλακίζομην, ἀορ. ἐμαλακισάμην, π. ἀορ. ἀντί μέστ. ἐμαλακίσθην, π. μελ. μαλακισθήσομαι (μτγν.). Παρ. μαλκία, μαλακός, μαλακότης, μαλθακός, μαλακτός, μαλακτήρ.

Μα-γ-θ-άτω, (μαθαίνω), παρτ. ἐμάθηκον, μελ. μαθήσομαι, παρκ. μεμάθηκα, ὑπερσ. ἐμεμαθήκειν καὶ ἐμεμαθήκη, ἀορ. ἔ. ἔμαθον. Παθ. μόν. ἐν. καὶ σπάν. μαθηάσομαι. Παρ. μάθημα, μάθησις, μαθητέον, μαθητός, μαθητής, μαθητικός, μαθηματικός.

Μαντεύομαι (χρησιμοδοτῶ) ἀποθ. παρτ. ἐμαντεύομην, ἀορ. ἐμαντεύσάμην, παρκ. μεμάντευμαι. Παρ. μαντεία, μάντις, μάντευμα, μαντεῖον μαντικός.

Μαρ-αίρω, ἀορ. ἐμάρανα, ἀπαρ. μαράναι. Παθ. μαραίνομαι, παρτ. ἐμαραινόμην, παρκ. μεμάραμαι καὶ μεμάρασμα (μτγν.), ἀορ. ἐμαράνθην (ὥσ.), μελ. μαρανήσομαι (ὥτ.). Παρ. μάρασις, μαράσμος.

Μαρτυρέω -ῶ (εἶμι μάρτυς), παρτ. ἐμαρτύρουν, μελ. μαρτυρήσω, ἀορ. ἐμαρτύρησα, παρκ. μεμαρτύρηκα, π. παρκ. μεμαρτύρημαι, π. ἀορ. ἐμαρτυρήθην, π. μελ. μαρτυρηθήσομαι, μ. μελ. ἀντί παθ. μαρτυρήσομαι. Μέστ. μαρτυροῦμαι, ἀορ. ἐμαρτυρησάμην. Ἐνταῦθα προσθετέον τὸ ἀποθ. μαρτύρομαι (προσκαλῶ μάρτυρα), παρτ. ἐμαρτύρομην, μελ. μαρτυροῦμαι (μτγν.), ἀορ. ἐμαρτυράμην. Παρ. μαρτυρία, μάρτυς.

Μαρτύρομαι ἴδε μαρτυρέω.

Μάσσω καὶ *μάττω* (μαλάζω, σφουγγίζω), μελ. μάξω, ἀορ. ἔμαξα, παρκ. μεμάχα, π. παρκ. μεμαχμαι, π. ἀορ. α. ἐμάχθην, π. ἀορ. ἔ. ἐμάχην. Μέστ. μάσσομαι. Παρ. μάχμα, μάγειρος.

Μαστιγώω -ῶ (δέρνω διὰ μαστίγου), εὐκτ. μαστιγοῖν, ἀπαρ. μαστιγοῦν, παρτ. ἐμαστίγουν, μελ. μαστιγώσω, ἀορ. ἐμαστίγωσα, προστ. μαστίγωσον μαστιγώσάτω, π. ἀορ. ἐμαστίγώθην, μ. μελ. ἀντί παθ. μαστιγώτομαι, π. μελ. μαστιγώθήσομαι (μτγν.). Παρ. μαστίξ, μαστίγμα, μαστιγώτέος, μαστιγώσιμος, μαστιγίας, μαστίγωσις (μτγν.).

Μάχ-ομαι (συνάπτω μάχην, πολεμῶ), παρτ. ἐμαχόμεν, μελ. μαχοῦμαι, ἀορ. ἐμαχεσάμην, π. παρκ. μεμάχημαι, ὑπερσ. ἐμαχήμην, π. ἀορ. ἐμαχέσθην (μτγν.). Παρ. μάχη, μαχετέον δια-μαχητέον, περι-μάχητος, μαχητικός, μαχητής, μάχιμος, μάχιρα, ἐπίρ. ἀ-μαχεί και ἀ-μαχητί.

Μεθύ-σκω (μεθῶ τινα), μελ. μεθύσω (μτγν.), ἀορ. ἐμέθυσα, μετχ. μεθύσας, π. παρκ. μεμέθυσμαι (μτγν.), π. ἀορ. ἐμεθύσθην, π. μελ. μεθυσθήσομαι (μτγν.). Μέσ. μεθύσκομαι, παρτ. ἐμεθυσκόμην.

Μεθύω (εἶμαι μεθυσμένος), παρτ. ἐμέθουν. Παρ. μέθη, μέθυσμα (μτγν.), μεθυστικός, μεθυστής, μεθύτρια, μέθυσος.

Μειδιάω -ῶ (ἔχω ὄψιν φαιδρᾶν), ἀορ. ἐμειδίασα (μτγν.). Παρ. μειδίασμα, μειδίασις (μτγν.).

Μεῖρομαι (λαμβάνω διὰ κλήρου, γίνομαι μέτοχος τινος), ἀορ. ἐν. παρ' ἄττ. πεζ. εὐχρ. δὲ ὁ π. παρκ. ἀπροσ. εἶμαρται (εἶνε πεπωμένον), μετχ. προσωπ. εἶμαρμένος εἶμαρμένη εἶμαρμένον, ὑπερσ. εἶμαρτο. Παρ. μέρος, μοῖρα, εἶμαρτός.

Μελαιῶ (ἀντί μελαν-ίω, κάμνω μέλαν, μαυρίζω). Παθ. μελαίνομαι, παρτ. ἐμελαινόμην, ἀορ. ἐμελάνθην. Παρ. μελανίς, μέλας.

Μελετάω -ῶ (φροντίζω περί τινος) ὁμκλ. μελ. μελετήσω, ἀορ. ἐμελέτησα, παρκ. μεμελέτηκα. Παθ. μελετώμην, παρκ. μεμελέτημαι, μ. μελ. μελετήσομαι (μτγν.). Παρ. μελέτη, μελέτημα, μελετητέον, μελετητός, μελετηρός, μελετητήριον.

Μέλλω (ἔχω σκοπόν, προτίθεμαι), παρτ. ἐμέλλον και ἤμελλον, μελ. μελλήσω, ἀορ. ἐμέλλησα. Παθ. ἀπροσ. μέλλεται, εὐκτ. μέλλοιτο. Παρ. μέλλησις, μέλλημα, μελλητέον, μελλητής.

Μέλ-ω (εἶμαι ἀντικείμενον φροντίδος) προσωπ. παρ' ἄττ. πεζ. σπάν., μελ. μελήσω, ἀορ. ἐμέλησα (μτγν.), παρκ. α. μεμέληκα (ὡς.). Μέσ. μόν. ἀντί ἐνεργ. και προσωπ. εἶνε μόνον σύνθ. μετα-μέλωμαι, παρτ. μετ-εμελόμην, μελ. μετα-μελήσομαι, π. παρκ. ἀντί ἐνεργ. μετα-μεμέλημαι, π. ἀορ. μετ-εμελήθην (μτγν.), π. μελ. μετα-μεληθήσομαι. Συνηθέστ. ἀπροσ. μέλει (μοί εἶνε ἀντικείμενον φροντίδος, μέ μέλει), ὑποτ. μέλη, ἀπαρ. μέ-

λιν, μετχ. μέλον, παρτ. ἔμελε, μελ. μελήσει, ἄορ. ἐμέλησε, παρκ. μεμέληκε, ὑπερσ. ἐμεμελήκει. Παρ. μέλημα, μελητόν, μετα-μέλεια, μετά-μελος, μετα-μελητικός, ἐπι-μελής.

Μέμφομαι (ψέγω, κατηγορῶ) μέσ. παρτ. ἐμεμφόμην, μελ. μέρψομαι, ἄορ. ἐμεμφάμην, π. ἄορ. σπάν. ἀντί μέσ. ἐμέμφθην. Παρ. μέμψις, μομφή, μεμπτός, μεμπτός.

Μέν-ω, παρτ. ἔμενον, μελ. μενώ, ἄορ. ἔμεινα, παρκ. α. μεμένηκα, παρκ. β. σπάν. μέμονα. Παρ. μονή, μόνιμος, μονήρης, μενετός, μενετέον, ἐπί-μονος.

Μερ-ίζω (διανέμω εἰς μερίδας), παρτ. ἔμερίζον, μελ. μεριῶ, ἄορ. ἐμέρισα, π. παρκ. μεμερίσμαι, μ. μελ. ἀντί παθ. μεριοῦμαι (μτγν.). Μέσ. μερίζομαι, ἄορ. ἐμερισάμην. Παρ. μερίς, μερισμός.

Μετα-μέλει ἴδε μέλω

Μετα-χειρίζω (διχειρίζω, μεταχειρίζομαι) σπάν. ἐνεργ. παρτ. μετ-εχειρίζον, ἄορ. μετ-εχειρίσκα. Συνηθέστ. τὸ μέσ. ἀντί ἐνεργ. μετα-χειρίζομαι, μελ. μετα-χειριοῦμαι, ἄορ. μετ-εχειρισάμην, π. παρκ. ἀντί μέσ. μετ-εχειρίσμαι, π. ἄορ. ἀντί μέσ. σπάν. μετ-εχειρίσθην. Παρ. μετα-χειριστέον, μετα-χειρίσις (μτγν.).

Μηκ-ύνω (μακρύνω, ἐκτείνω). Πρθ. μηκύνομαι, π. παρκ. μεμήκυσμαι (μτγν.), π. ἄορ. ἐμηκύνθην (ὠσ.). Πρθ. μῆκος, μηκυντικός.

Μην-ύω (κεκρυμμένον τι γνωστοποιῶ, καταγγέλλω), παρτ. ἐμήνυον, μελ. μηνύσω, ἄορ. ἐμήνυσα, παρκ. μεμήνυκα, π. παρκ. γ. ἐν. μεμήνυται, ὑπερσ. ἐμεμήνυτο, π. ἄορ. ἐμηνύθην, π. μελ. μηνυθήσομαι (μτγν.). Παρ. μήνομα, μήνουσις, μηνυτήρ, μηνυτής, μήνυτρον.

Μηχανάομαι -ῶμαι (ἐπινοῶ, μηχανεύομαι), παρτ. ἐμηχανώμην, μελ. μηχανήσομαι, ἄορ. ἐμηχανησάμην, π. παρκ. ἀντί μέσ. μεμηχάνημαι, ὑπερσ. ἐμεμηχανήμην. Παρ. μηχανή, μηχανήμα, μηχανητέον, μηχανητικός, μηχανικός.

Μιαινῶ (μολύνω), παρτ. ἐμίαινον, μελ. μιαινῶ, ἄορ. ἐμίαινα. Παθ. μιαινομαι, παρκ. μεμιάσμαι, ἄορ. ἐμιάνθην, μελ. μιανθήσομαι. Πρθ. μίασμα, μικρός, ἀ-μίαντος.

Μίγ-νυ-μι (ἀνακκτώνω, σμίγω) καὶ *μιγνύω* καὶ σπαν. *μίσγω*,

προστ. μίγνυ, άπαρ. μιγνύναι, μετχ. μιγνύς, παρτ. έμίγνυν, έμίγνυν και έμισγον, μελ. μίζω, άορ. έμιξα, π. παρκ. μέμιγμα, π. άορ. α. έμίχθην, π. άορ. β. έμίχην, π. μελ. α. συνθ. άνα-μιχθήσομαι, π. μελ. β. μιγήσομαι. Μέσ. μίγνυμαι, παρτ. έπ-εμιγνύμην, άορ. α. έμιξάμην. Παρ. μίξις, μίγμα, μικτός, μικτέον, έπι-μίζιξ.

Μιμέομαι -οῦμαι, παρτ. έμιμούμην, μελ. μιμήσομαι, άορ. έμιμησάμην, παρκ. μεμίμημαι, π. άορ. έμιμήθην, π. μελ. μιμηθήσομαι. Παρ. μίμημα, μίμησις, μιμητέος, μιμητός, μιμητικός, μιμητής, μίμηλος.

Μι-μνή-σκω (ένθυμίζω), ένεργ. μόν. συνθ. ύπο-μιμνήσκω, μελ. ύπο-μνήσω άορ. ύπ-έμνησα. Μέσ. μιμνήσκομαι (ένθυμοῦμαι) και μνῶμαι (μτγν.), παρτ. έμνώμην (ώσ.), μελ. μνήσομαι, άορ. σπαν. έμνησάμην, π. παρκ. άντι μέσ. έν. μέμνημαι, ύποτ. μεμνώμαι, μεμνώμεθα, εύκτ. μεμνήμην μεμνήτο, μεμνώμην μεμνώ μεμνώτο και μεμνοίμην μεμνοιο μέμνοιτο, ύπερσ. έμμνήμην, άορ. έμνήσθην, εύκτ. μνησθείην, προστ. μνήσθητι, μελ. μνησθήσομαι, μετ' όλ. μελ. μεμνήσομαι. Παρ. μνήμη, μνήμα, μνήμων, μνημεϊον, μνημονικός, μνημοσύνη, μνημόσυνος, μνήστις, άνά-μνησις, έπι-μνηστέον.

Μισέω -ῶ, παρτ. έμίσουν, μελ. μισήσω, άορ. έμισήσα, παρκ. μεμίσηκα. Παθ. μισοῦμαι, παρκ. μεμίσημαι, άορ. έμισήθην, μελ. μισηθήσομαι (μτγν.), μ. μελ. άντι παθ. μισήσομαι. Παρ. μίσημα, μισητός, μισητέος.

Μισθῶ -ῶ (μισθώνω), μελ. μισθῶσω, άορ. έμισθωσα, παρκ. μεμίσθωκα, π. παρκ. μεμίσθωμαι, π. άορ. έμισθώθην. Μέσ. μισθοῦμαι, παρτ. έμισθούμην, μελ. μισθῶσομαι, άορ. έμισθωσάμην, π. παρκ. άντι μέτ. μεμίσθωμαι, ύπερσ. έμμισθώμην. Παρ. μισθός, μίσθωμα, μίσθωσις, μισθωτής, μισθωτικός, μισθωτός.

Μνη-μον-εύω (ένθυμοῦμαι, άναφέρω), παρτ. έμνημόνευσον, μελ. μνημονεύσω, άορ. έμνημόνευσα, παρκ. άπ-εμνημόνευκα. Παθ. μνημονεύομαι, παρτ. έμνημονεύόμην, παρκ. δι-εμνημονεύομαι, άορ. έμνημονεύθην, μ. μελ. άντι παθ. μνημονεύομαι. Παρ. μνημόνευμα, μνημονευτέον, μνημονευτός.

Μνη-στ-εύω (ζητῶ γυναῖκα εἰς γάμον, ἀρραβωνίζομαι), παρτ. ἐμνήστευον, μελ. μνηστεύσω, ἀορ. ἐμνήστευσα. Παθ. καὶ μέσ. μνηστεύομαι, π. παρκ. μεμνήστευμαι (μτγν.), μ. ἀορ. ἐμνηστευσάμην (ὥσ.). Παρ. μνηστή, μνηστήρ, μνήστευμα.

Μορμολύττομαι (φοβοῦμαι), παρτ. ἐμορμολυττόμην. Παρ. μορμολύκειον.

Μυέω -ῶ (εἰσάγω εἰς τὰ μυστήρια), ἀπαρ. μυεῖν, μετχ. μυῶν, παρτ. ἐμύουν, μελ. μυήσω, ἀορ. ἐμύησα, παρκ. μεμύηκα. Παθ. μυοῦμαι, παρκ. μεμύημαι, ἀορ. ἐμυηθην, εὐκτ. μυηθείην, μελ. μυηθήσομαι, μ. μελ. ἀντί παθ. μυήσομαι. Παρ. μύστης, μυστικός, μυστήριον, μυστηριώδης (μτγν.).

Μύζω (μῦ μῦ κάμνω), ἀορ. ἐμύζησα.

Μυκῶμαι (μουγγρίζω ἐπὶ βοός), παρτ. ἐμυκῶμην, μελ. μυκήσομαι (μτγν.), ἀορ. ἐμυκησάμην, παρκ. μέμυκα (τραχ.). Παρ. μύκημα, μηκυθμός.

Μυσάττομαι (ἀποστρέφομαι, συχαίνομαι), παρτ. ἐμυσκιστόμην (μτγν.), π. μελ. ἀντι ἐνεργ. μυσκαχθήσομαι (ισ.), π. ἀορ. ἀντι ἐνεργ. ἐμυσχάθην (ὥσ.). Παρ. μυσαρός.

Μύσσω ἢ μύττω (ἐκβάλλω τὴν μύζην μου), μόν. ἐν συνθ. ἀπο-μύσσω καὶ ἀπο-μύττω, π. παρκ. ἀπο-μέμυγμα, ὑπερσ. ἐ-μεμύγμην. Μέσ. μύσσομαι καὶ μύττομαι, ἀορ. ἀπ-εμύξάμην. Παρ. ἀπό-μύξις, ἀπο-μυκτέον.

Μύω (κλείω τοὺς ὀφθαλμούς), ἀορ. συν-έμυσα, π. παρκ. συμ-μέμυκα.

N

Νάσσω καὶ νάττω (θλίβω, ζουλίζω), μᾶλλ. μτγν. παρκ. νένασμαι καὶ νέναγμα (μτγν.). Παρ. νακτός.

Ναυ-πηγέω -ῶ (κάμνω πλοῖον), παρτ. ἐναυπήγουν, π. παρκ. νεναυπήγημαι, π. ἀορ. ἐναυπηγήθην. Μέσ. ναυπηγοῦμαι, παρτ. ἐναυπηγοῦμην, μελ. ναυπηγήσομαι, ἀορ. ἐναυπηγησάμην. Παρ. ναυπηγίς, ναυπηγικός, ναυπηγήσιμος, ναυπηγός, ναυπηγεῖον.

Ναυ-τ-ἰλιεμαι (ταξιδεύω). Παρ. ναυτιλία, ναυτίλος.

Νεανιεύομαι (εἶμαι νεανίας, νεανικῶς, φέρομαι) ἀποθ. μελ. νεανιεύσομαι, ἀορ. ἐνεανιυσάμην, π. παρκ. νεανίευμαι, ἀορ. ἐνεανιεύθην (μτγν.). Τούτου παρασχ. εἶνε νεανισκεύομαι. Παρ. νεανίευμα, νεανίας, νεανικός, νεανίπκος.

Νεμεσῶ -ῶ (ἀγανκχιτῶ δι' ἀδικίαν) σπάν. παρτ. ἐνεμέσων, μελ. νεμεσήσω, ἀορ. ἐνεμέσησα. Μέσ. νεμεσῶμαι (μτγν.), π. ἀορ. ἀντί μέσ. ἐνεμεσήθην (ῶσ.). Παρ. νέμεσις, νεμεσητικός, νεμεσητός.

Νέμω (διανέμω, μοιράζω), παρτ. ἐνεμον, μελ. νεμῶ, ἀορ. ἔνειμχ, παρκ. νενέμηκα, π. παρκ. νενέμημι, π. ἀορ. ἐνεμήθην, π. μελ. νεμηθήσομαι (μτγν.). Μέσ. νέμομαι, παρτ. ἐνεμόμην, μελ. νεμοῦμαι, ἀορ. ἐνειμχάμην. Παρ. νόμος, νομός, δικ-νομή, νοματός, δικ-νεμητέον.

Νέομαι (ὑπάγω, ἐπκνέρχομαι), γ. πλ. νέονται.

Νεύω (γνεύω, νεῦμα κάμνω), ἀορ. ἔνευσα, παρκ. νένευκα, ὑπερσ. ἐνενεύκειν, μελ. νεύσομαι. Παρ. νεῦμα, νεῦσις.

Νέω (κολυμβῶ, πλέω) νεῖ; νεῖ, ἀπαρ. νεῖν, μετχ. νέων, παρτ. ἔνεον ἔνεις ἔνει, μελ. νευσοῦμαι, ἀορ. ἔνευσχ, παρκ. νένευκα. Παρ. ναῦς, νῆτος, ναύτης, ναυτικός, νευστέον, νευστός, νευστικός· ἴδε καὶ νήχω.

Νέω (σωρεύω), ἀορ. ἔνησα, π. παρκ. νένημι.

Νήθω (γνέθω), ἀπαρ. νήθειν, μέλ. νήσω, ἀορ. ἔνησα, π. ἀορ. ἐνήθην. Παρ. νητός, νηστικός.

Νήφω, μόν. ἐν. Παρ. νηφάλιος.

Νήχω (κολυμβῶ, πλέω), ποιητ. καὶ μτγν. μόν. μελ. νήζω. Εὔχρ. μέσ. ἀποθ. νήχομαι, παρτ. ἐνηχόμην, μελ. νήζομαι, ἀορ. ἐνηξάμην. Παρ. νῆττα, νηττάριον, νηκτικός, νηκτός.

Νίψω (πλύνω, νίπτω), καὶ νίπτω (μτγν.), μελ. νίψω, ἀορ. ἔνιψα, π. παρκ. ἀπο-νέμιμι, μ. μελ. νίφομαι. Παρ. νίψις, δυσ-ἐκ-νιπτος.

Νικάω -ῶ, εὐκτ. νικῶμι καὶ νικῶην, παρτ. ἐνίκων, μελ. νικήσω, ἀορ. ἐνίκησα, παρκ. νενίκηκα. Παθ. σπαν. νικῶμαι, ἀντί τούτου εὔχρ. τὸ ἠττώμαι, ἀορ. ἐνικήθην. Παρ. νίκη, νικητήριος, νικητικός.

Νίφ-ει καὶ *νείφ-ει* (χιονίζει), ἀπροσωπ. συνήθ. σύνθ. ἀπο-νίφει, παρτ. ἔνειψε, μελ. προσωπ. νίψω, ἀορ. κατ-ένειψα. Παθ. νίφεται, μετχ. προσωπ. νειφόμενος, π. ἀορ. ἐνίφθη (μτγν.).

Νοέω -ῶ (βλέπω, κίθάνομαι), μελ. νοήσω, ἀορ. ἐνόησα, παρκ. νενόηκα, π. παρκ. νενόημαι, π. ἀορ. ἐνοήθην, π. μελ. νοηθήσομαι. Εὐχρ. μᾶλλον εἶνε τὸ ἀποθ. παθ. ἐν συνθ. ἀπονοοῦμαι, π. ἀορ. ἀπ-ενοήθην, π. παρκ. ἀπο-νενόημαι (μτγν.), ὑπερσ. ἀπ-ενενοήμην, μ. μελ. προ-νοήσομαι, μ. ἀορ. προύνοησάμην. Παρ. νοῦς, νόημα, νόησις, νοήμων, νοητικός, νοητός, νοητέον.

Νομίζω, παρτ. ἐνόμιζον, μελ. νομιῶ, ἀορ. ἐνόμισα, παρκ. νενόμικα, π. παρκ. νενόμισμαι, π. ἀορ. ἐνομίσθην, π. μελ. νομισθήσομαι. Παρ. νόμισις, νόμισμα, νομιστέον, νομιστὸς (μτγν.).

Νοσφίζω (κλέπτω, ἀρπάζω) εὐχρ. μόν. μ. ἀορ. ἐνοσφισάμην καὶ παρκ. μετθ. νενόσφισμαι (μτγν.). Παρ. νοσφικός, νοσφιστής (μτγν.).

Νύσσω καὶ *νύττω* (κεντῶ, διατρυπῶ), μτγν. παρτ. ἔνυsson, ἀορ. ἐνύσα, π. ἀορ. α. ἐνύχθην, π. ἀορ. ε. ἐνύγην. Παρ. νυγμή, νυγμός (μτγν.).

Νυστάζω (κοιμῶμαι), μελ. νυστάζω (μτγν.), ἀορ. ἐνύσταξα (ῶσ.). Παρ. νυστακτής.

Ξ

Ξαίρω (χαίρω, ἀνοίγω), παρτ. ἔξαινον, μελ. ξανῶ, ἀορ. ἔξηνα. Παθ. ξαίνομαι (μτγν.), ἀορ. ἐξάνθην (ῶσ.), παρκ. ἔξασμα (ῶσ.), ἀπαρ. ἐξάνθη. Παρ. ξάσμα, ξάντης, ξαντικός.

Ξενίζω (φιλοξενῶ τινα), παρτ. ἐξενίζον, ἀορ. ἐξένισα. Παθ. ξενίζομαι, παρτ. ἐξενιζόμεν (μτγν.), π. ἀορ. ἐξενίσθην. Παρ. ξένισις, ξενισμός, ξένικα, ξενιστέον, ξενών.

Ξενόομαι -οῦμαι (ὑποδέχομαι τινα φιλικῶς) μέσ. καὶ παθ. παρκ. ἐξένωμαι, ἀορ. ἐξενώθην.

Ξέω (ξήνω), π. παρκ. ἐξεσμαι, π. ἀορ. ἐξέσθην (μτγν.). Παρ. ξέσις, ξέστης, ξόανον, ξεστός.

Ξηραίνω (ξηραίνω), μελ. ξηρανῶ, ἀορ. ἐξήρανα, π. παρκ. ἐ-

ξήρασμαι καὶ ἐξήραμμαι (μ.γν.), π. ἀορ. ἐξηράνθην, π. μελ. ξηραυθήσομαι (μ.γν.), μ. μελ. ἀντί π.κθ. ξηρανοῦμαι (ὠσ.).
Παρ. ξηρασία, ξηραντέον, ξηραντικός.

Ξυλίζομαι (συλλέγω ξύλα) ἀποθ. μόν. ἐν. ἀορ. ἐξυλισάμην (μ.γν.).

Ξυράω -ῶ (ξυρφίζω), ἀορ. ἐξύρησα (μ.γν.), π. παρκ. ἐξύρημαι, π. μελ. ξυρηθήσομαι (μ.γν.). Μέσ. ξυρώμαι καὶ ζύρομαι (μ.γν.), ἀορ. ἐξυρησάμην καὶ ἐξυράμην (μ.γν.). Παρ. ζύρησις, ξυρόν, ξυρήκης.

Ξύω (ζύνω), παρτ. ἐξυον, ἀορ. ἐξυστα, π. παρκ. ἐξυσμαι, π. ἀορ. ἐξύσθην. Μέσ. ζύομαι, παρτ. ἐξυόμεν, ἀορ. ἐξυσάμην. Παρ. ζύσμα, ζυστόν, ζυστός.

Ο

Ὀδάξ-ω (δάκνω), παρτ. ὠδαξον, π. παρκ. ὠδαγμαί.

Ὀδοι-πορέω -ῶ, παρτ. ὠδοιπόρου, παρκ. ὠδοιπόρησα, π. παρκ. γ. ἐν. ὠδοιπόρηται. Παρ. ὠδοιπορία (Ἡροδ.), ὠδοπόρος, ἔδοιπορικός.

Ὀδο-ποιέω -ῶ (ὄδον κατασκευάζω) ὁμ.κλ. παρτ. ὠδοποιούν, ἀορ. ὠδοποίησα, παρκ. ὠδοπεποίηκα (μ.γν.), π. παρκ. ὠδοπεποίημαι καὶ ὠδοποίημαι (μ.γν.). Παρ. ὠδοποίησις, ὠδοποιός, ὠδοποιός, ὠδοποιητικός.

Ὀδυνάω -ῶ (ὀδύνην προξενῶ), μ.γν. μελ. ὀδυνήσω. Π.κθ. ὀδυνῶμαι, παρτ. ὠδυνώμην, μελ. ὀδυνήτομαι, π. ἀορ. ὠδυνήθην, π. μελ. ὀδυνηθήσομαι (μ.γν.). Παρ. ὀδύνη, ὀδυνήρος.

Ὀδύρομαι (θρηνῶ) ἀποθ. μέσ. μελ. ὀδυροῦμαι, ἀορ. ὠδυράμην, π. ἀορ. ὀδύρθην (μ.γν.). Παρ. ὀδυρμα, ὀδυρμός, ὀδυρτός, ὀδυρτέον, ὀδυρτικός, ὀδυρτής.

Ὀζω (μυρίζω), παρτ. ὠζον, μελ. ὀζήσω, ἀορ. ὠζησα, παρκ. ἔ. ἀντί ἐν. ὀδάδα, ὑπερσ. ὠδάδειν (ὠσ.). Παρ. ὀσμή, ὀσμητός, δυσ-ὠδής.

Οιακίζω (διευθύνω τὸν οἶκον, τὸ πηδάλιον), μ.γν. παρτ. οἰάκιζον. Π.κθ. οἰακίζεσθαι (μ.γν.). Παρ. οἶκξ, οἶκκο-νόμος, οἶκκο-στρόφος.

Οἶδα (γνωρίζω), παρκ. ἀντί ἐν. οἶδας ἢ οἶσθα, οἶδε, ἴστων ἴστον, ἴσμεν καὶ οἶδαμεν ἴστε ἴσασι καὶ οἶδασιν, προστ. ἴθι ἴτω, ἴττε ἴτωσιν καὶ εἰδότεων, ὑποτ. εἰδῶ, εὐκτ. εἰδείην πλ. εἰδείημεν εἰδεῖμεν εἰδείητε εἰδείησαν καὶ εἰδεῖεν, ἀπαρ. εἰδέναί, μετγ. εἰδῶς, ὑπερσ. ἦδειν καὶ ἦδει, ἦδεις ἦδεισθα καὶ ἦδησθα, ἦδει, πλθθ. ἦδειμεν καὶ ἦμεν, ἦδεῖτε καὶ ἦστε, ἦδεσαν, μέλ. εἶσομαι εἶσει εἴσεται καὶ σπαν. εἰδήσω. Παρ. ἰστέον, ἰστόν, ἱστορία, ἱστορικός.

Οἰδάω-ῶ (πρίσκομαι, φουσιώνω) καὶ οἰδέω (μετγν.), ἀορ. ῶδησα, παρκ. ῶδηκα. Παρ. οἰδήμα, οἰδήσις, οἰδίπους.

Οἰκέω-ῶ (κατοικῶ), παρτ. ῶκουν, μελ. οἰκήσω, ἀορ. ῶκησα, παρκ. ῶκηκα, π. παρκ. ῶκημαι, π. ἀορ. ῶκήθην. Μέσ. οἰκοῦμαι, μ. μελ. ἀντί παθ. οἰκήσομαι, ἀορ. ῶκησάμην. Παρ. οἰκίς, οἶκος, οἰκήμα, οἰκημάτιον, οἰκήσις, οἰκητός, οἰκητικός, οἰκητής, οἰκητήρ, οἰκήτωρ, οἰκήσιμος (μετγν.), οἰκητήριο, οἰκέτης.

Οἰκ-ίζω (κατίζω οἰκίαν, ἀποικίζω τινά), παρτ. ῶκίζον, μελ. οἰκίω, ἀορ. ῶκισα, π. παρκ. ῶκισμαι, π. ἀορ. ῶκίσθην, π. μελ. οἰκισθήσομαι καὶ μ. μελ. ἀντί παθ. οἰκιοῦμαι. Μέσ. οἰκίζομαι, ἀορ. ῶκισάμην. Παρ. οἰκίσις, οἰκισμός, οἰκιστής, οἰκιστήρ.

Οἰκο-δομέω-ῶ. παρτ. ῶκοδόμουν, ἀορ. ῶκοδόμησα, π. παρκ. ῶκοδόμημαι, π. μελ. οἰκοδομηθήσομαι, μ. ἀορ. ῶκοδομησάμην. Παρ. οἰκοδομία, οἰκοδόμημα, οἰκοδόμησις, οἰκοδομητός, οἰκοδομητέον, οἰκοδομητικός, οἰκοδομικός, οἰκοδόμος.

Οἰκουρέω-ῶ (φυλάττω τὸν οἶκον), παρτ. οἰκούρου (μετγν.). Παρ. οἰκουρία, οἰκούρημα, οἰκουρικός, οἰκουρός.

Οἰκτείρω (εὐσπλαγχνίζομαι, ἐλεῶ), μέλ. οἰκτερῶ, ἀορ. α. ῶκτειρα. Παθ. οἰκτερόμαι, παρτ. ῶκτειρόμην. Παρ. μετγν. οἰκτίρω, οἰκτιρός.

Οἰκτίζω (οἰκτείρω) μετγν. μελ. οἰκτιῶ, ἀορ. ῶκτισα, π. ἀορ. ῶκτίσθην. Μέσ. ἀντί ἐνερ. σπαν. οἰκτίζομαι, παρτ. ῶκτιζόμην, ἀορ. ῶκτισάμην, π. παρκ. οἰκτισμαι. Παρ. οἰκτος, οἰκτισμός, οἰκτισμα (Εὐρ.).

Οἰμῶζω (κλαίω, θρηνῶ), μελ. οἰμῶζομαι, ἀορ. ῶμωξα, π. παρκ. οἰμωγμαί. Παρ. οἰμωγή, οἰμωγμα, οἰμωγμός, οἰμωγτός.

Οἶνο-χρέω -ω (χύνω, κερνῶ οἶνον), παρτ. φνοχόου (μτγν.), μελ. οἶνοχρήσω. Παρ. οἶνοχρή, οἶνοχρήμα, οἶνοχρηικός.

Οἶνω -ω (μεθύσκω τινά) ενεργ. μόν. άορ. άπαρ. οἶνωσαι. Παθ. οἶνωμαι (μτγν.), π. παρκ. μετχ. φνωμένος, π. μελ. οἶνωθήσομαι (μτγν.). Παρ. οἶνωσις, οἶνωτός (μτγν.), οἶνώδης.

Οἶο-μαι (νομίζω) συνηθέστ. οἶμαι οἶοι οἶεται, παρτ. φόμεν και φμην φου φετο, μελ. οἶήσομαι, π. άορ. φήθην, ύποτ. οἶηθῶ, εὐκτ. οἶηθείην, άπαρ. οἶηθήναι, μετχ. οἶηθείς, π. μελ. οἶηθήσομαι (μτγν.). Παρ. οἶημα, οἶησις, οἶητέον, οἶηματικός (μτγν.).

Οἶχομαι (πηγαίνω, άπέροχομαι) έν. άντί παρκ. παρτ. άντί ύπερσ. και άορ. φχόμεν, μελ. οἶχήσομαι, π. παρκ. φχημαι (μτγν.). Παρ. οἶχητέον.

Οἶσω ἰδὲ φέρω.

Οἶωνίζομαι (έκ τῆς πτήσεως και τῆς φωνῆς τῶν πτηνῶν προγινώσκω), παρτ. άναυζ. οἶωνίζομένη, άορ. οἶωνισάμην. Παρ. οἶωνός, οἶωνισμα, οἶωνισμός, οἶωνιστήριον, οἶωνιστής, οἶωνιστικός.

Ὀκέλλω, (ρίπτω πλοῖον εἰς τὴν ζέραν), παρτ. ὠκελλον, άορ ὠκειλα, μετχ. ὠκείλας. Παθ. γ. έν. έξ-οκέλλεται.

Ὀλισθά-νω και ὀλισθαίνω (γλιστρῶ, έκφεύγω), μελ. ὀλισθήσω (μτγν.), άορ. α. ὠλισθησα, άορ. β. ὠλισθον (μτγν.), παρκ. ὠλισθηκα (ώσ.), ύπερσ. ὠλισθήκειν. Παρ. ὀλισθημα, ὀλισθησις, ὀλισθηρός, ὀλισθηρικός (Ἰπποκρ.).

Ὀλ-λυ-μι (άντί ὄλ-νυ-μι) και συνθ. άπ-όλλυμι και άπ-ολ-λύ-ω, παρτ. ὄλλυν και ὄλλυον, μελ. ὄλῶ, άορ. ὄλεσα, παρκ. α. ὄλώλεκα, παρκ. β. ὄλωλα, ύπερσ. ὄλώλειν και ὄλώλη, π. άορ. ὄλεσθην (μτγν.). Μέσ. ὄλλυμαι, παρτ. ὄλλύμην, μελ. ὄλοῦμαι, μ. άορ. β. ὄλόμην. Παρ. ὄλεθρος, ὄλεθριος, ὄλετήρ (Ἰλ.), έξ-ώλεια, έξ-ώλης.

Ὀλ-ολ-όζω (δυνατὰ φωνάζω) μαλλ. ποιητ. παρτ. ὠλόλυζον, μελ. ὀλολύξομαι, άορ. ὠλόλυξα, μ. άορ. ὠλολυξάμην. Παρ. ὀλολυγή, ὀλόλυγμα, ὀλολυγμός.

Ὀλοφύρομαι (κλαίω. θρηνῶ) άποθ. μέσ. μελ. ὀλοφυροῦμαι, άορ. ὠλοφυράμην, π. άορ. άντί μέσ. ὠλοφύρην. Παρ. ὀλοφυρομός, ὀλοφυρσις, ὀλοφυρτικός.

Ὀμαλίζω (ὄμακλόν, ἴσιον κάμνω), π. παρκ. ὠμάλισμαι, π. ἀορ. ὠμαλίσθη (μτγν.), π. μελ. ὄμαλισθήσομαι (ὠσ.), μ. μελ. ἀντί παθ. ὄμαλισομαι. Παρ. ὄμαλός, ὄμαλής, ὄμαλισμός.

Ὀμνυ-μι καὶ ὀμνύω (ὄρκιον κάμνω), προστ. ὄμνυε, γ. πλ. ὀμνύντων, ἀπκρ. ὀμνύει, παρτ. ὄμνυν καὶ ὄμνυον, μελ. ὄμοῦμαι καὶ ὄμόσω (μτγν.), ἀορ. ὄμοσα, παρκ. ὄμώμοκα, ὑπερσ. ὄμωμώκειν, π. παρκ. ὄμώμοσμαι, π. ἀορ. ὄμώθη, καὶ ὄμώσθη, π. μελ. ὄμοσθήσομαι. Μέσ. ἐν συνθ. δι-ὄμνυμαι, παρτ. δι-ὠμνύμην. Παρ. συν-ωμοσίαι, ἀπ-ώμοτος, συν-ώμοτος, συνωμότης.

Ὀμοίω -ῶ (παρομοιάζω), παρτ. ὠμοίου, μελ. ὄμοιώσω, ἀορ. ὠμοίωσα, π. παρκ. ὠμοίωμαι, π. ἀορ. ὠμοιώθη, π. μελ. ὄμοιωθήσομαι, μ. μελ. ἀντί παθ. ὄμοιώσομαι. Παρ. ὄμοιος, ὄμοίωμα, ὄμοίωσις, καὶ μτγν. ὄμοιωτής, ὄμοιωτικός.

Ὀμόργ-νυ-μι (ἀποπλύνω, ἀποξηραίνω) ποιητ. μαλλον, μελ. ὄμόρξω, ἀορ. ὄμορξα, π. ἀορ. ὠμόρχθη. Μέσ. ὄμόργνυμαι, μελ. ὄμόρξομαι, ἀορ. ὄμορξάμην.

Ὀνειδίω (χλευάζω, μέμφομαι), παρτ. ὠνειδίξον, μελ. ὄνειδιῶ, ἀορ. ὠνειδίσα, παρκ. ὠνειδίκα. Παθ. ὄνειδίξομαι. μ. μελ. ἀντί παθ. ὄνει-δίσομαι. Παρ. ὄνειδος, ὄνειδισμα (Ἡροδ.), ὄνειδισμός, ὄνειδιστικός, ὄνειδιστέον.

Ὀν-ίρη-μι (ὠφέλω, βοηθῶ), ἀπκρ. ὄνινάναι, μετχ. θηλ. ὄνινᾶσα, παρτ. ὠφέλου, μελ. ὄνήσω, ἀορ. ὠνήσα, π. παρκ. ὠνήμαι (μτγν.), π. ἀορ. ὠνήθη. Μέσ. ὄνινάμαι, παρτ. ὠνινάμην, μελ. ὄνήσομαι, ἀορ. α. ὠνάμην (μτγν.), ἀορ. β. ὠνήμην. Παρ. ὄνησις, ὄνησιμος, ἀνόνητος.

Ὀνο-μ-άζω (ὀνομαστί κελῶ), παρτ. ὠνόμαζον, μελ. ὀνομάσω, ἀορ. ὠνόμασα, παρκ. ὠνόμακα, π. παρκ. ὠνόμασμαι, π. ἀορ. ὠνομάσθη, π. μελ. ὀνομασθήσομαι. (μτγν.), Μέσ. ὀνομάζομαι, παρτ. ὠνομαζόμην. Παρ. ὄνομα, ὀνομασία, ὀνομαστέον, ὀνομαστός, ὀνομαστικός, ἐπιρ. ὀνομαστί.

Ὀξύνω (ὄξυ τι κάμνω), μέλλ. σύνθ. παρ-οξύνω, παρτ. παρ-ῶξυνον, μελ. ὄξυνῶ, ἀορ. ὠξυνα, παρκ. ὠξυγχα (μτγν.). Παθ. ὄξυνομαι, π. παρκ. ὠξυμμαι καὶ ὠξυσμαι, π. ἀορ. ὠξύνθη. Παρ. ὄξυς, ὄξύτης, παρ-οξυντικός, παρ-οξυσμός, παρ-οξυντής (μτγν.).

Ὀπλίζω (παράσκευάζω), παρτ. ὤπλιζον, ἀορ. ὤπλισα, π. παρκ. ὤπλισμα, π. ἀορ. ὤπλισθην. Μέσ. ὀπλίζομαι, ἀορ. ὀπλισάμην. Παρ. ὀπλή, ὄπλον, ὀπλάριον, ὀπλισμός, ὄπλισις, ὀπλισμα, ὀπλιστέον, ὀπλιτεία, ὀπλίτης, ὀπλιτικός.

Ὀπτ-άω-ῶ (ψάινω) παρὰ ποιητ. μᾶλλ. εὐχρ. καὶ ὀπτῶμαι, εὐκτ. ὀπτῶμην, παρτ. ὀπτῶμην, π. παρκ. ὀπτῆμαι, π. ἀορ. ὀπτήθην, μ. μελ. ἀντὶ πκθ. ὀπτήσομαι, μ. ἀορ. ὀπτησάμην (μτγν.). Παρ. ὀπτησις, ὀπτανεῖον, ὀπτός, ὀπτήσιμος.

Ὀπ-ωρίζω (ὀπώρας κόπτω), μόν. ἐν. Παρ. ὀπώρα, ὀπωρικὸς (μτγν.), ὀπορινός (ποιητ.), ὀπορώνης.

Ὀράω-ῶ (βλέπω), παρτ. ἑώραν, μελ. ὄφομαι ὄφει ὄφεται, παρκ. α. ἑώρακα καὶ ἑόρακα, ὑπερσ. ἑώρακειν, παρκ. β. σπαν. ὄπωπα (μτγν.), ἀορ. β. εἶδον, ὑποτ. ἴδω, εὐκτ. ἴδοιμι, προστ. ἰδέ, ἀπαρ. ἰδεῖν, μετγ. ἰδῶν, π. παρκ. ἑώραμαι καὶ ἄττ. ὤμμαι, π. ἀορ. ὄφθην, π. μελ. ὀφθήσομαι. Πκθ. Μέσ. καὶ π. ἀντὶ ἐνεργ. σύνθ. περι-ορῶμαι, παρτ. περι-ορωόμην, ἀορ. β. ἐν συνθ. προ-ειδόμεν. Παρ. ὄρασις, ὄραμα, ὄφισ, ὄμμα, ὀφθαλμός, ὀφθαλμία, κατ-οπτος, κάτ-οπτρον, μέτ-ωπον, περι-οπτέον, ἐπ-όπτης, ἐπο-πτία, ὄρατός, ὄρατικός, ὄρατής, ἐφ-ορατέον, εἶδος, εἶδωλον.

Ὀργάζω (μαλλάττω, ζυμώνω), ποιητ. ἀορ. ὄργασα, προστ. ὄργασον, παρὰ δὲ πεζ. παρκ. ὄργασμαι, μ. ἀορ. ὄργασάμην.

Ὀργίζω (εἰς ὄργην διεγείρω) σπάν. ἐνεργ. μελ. ὄργιω, ἀορ. ὄργισα. Μέσ. ὄργίζομαι, πα, τ. ὄργιζόμεν, π. παρκ. ὄργισμαι, π. ἀορ. ὄργίσθην, π. μελ. ὄργισθήσομαι. Παρ. ὄργή, ὄργιλότης, ὄργίλος, ὄργιστέον.

Ὀρέγω (ἐκτείνω, ἐξαπλώνω), παρτ. ὄρεγον, μελ. ὄρεξω, ἀορ. σπκν. ὄρεξα. Μέσ. ὄρέγομαι, παρτ. ὄρεγόμεν, μελ. ὄρεξομαι, ἀορ. σπκν. ὄρεξάμην, π. ἀορ. ἀντὶ μέσ. ὄρέχθην. Παρ. ὄρεγμα, ὄργιζ, ὄρεξις, ὄρεκτικός, ὄρεκτός (μτγν.), ἀν-ορεξία.

Ὀρίζω (σύνορα θέτω, προσδιορίζω), παρτ. ὄριζον, μελ. ὄριω, ἀορ. ὄρισα, παρκ. ὄρικα, π. παρκ. καὶ ἀντὶ μέσ. ὄρισμαι, ὑπερσ. ὄρισμην, π. ἀορ. ὄρισθην π. μελ. ὀρισθήσομαι. Μέσ. ἀποθ. ὀρίζομαι, μελ. ὀριοῦμαι, ἀορ. ὀρισάμην. Παρ. ὀρίζων, ὀρισμα, ὀρισμός, ὀριστικός, ὀρικός, ὀριστέον, ὀριστής.

Ὀρμάω -ῶ (εἰς κίνησιν θέτω, παροτρύνω), παρτ. ὄρμων, μελ. ὄρμησῶ, ἀορ. ὄρμησῃ, παρκ. ὄρμησῃ. Μέσ. ὄρμῶμαι, παρτ. ὄρμῶμην, μελ. ὄρμησομαι, ἀορ. ὄρμησάμην, π. ἀορ. ἀντί μέσου ὄρμηθην, μελ. ὄρμηθήσομαι (μετρν.), παρκ. ὄρμημαι, ὑπερσ. ὄρμημην. Παρ. ὄρμη, ὄρμημα, ὄρμητήριον, ὄρμητικός, παρ-ὄρμησις.

Ὀρμέω -ῶ (εἰμαι ἀρχαγμένος), παρτ. ὄρμουν.

Ὀρμίω (φέρω πλοῦν καὶ ἀρχίζω εἰς ἀσφαλές μέρος), ἀορ. ὄρμισα. Μέσ. ὄρμιζομαι, μελ. ὄρμισομαι, ἀορ. ὄρμισάμην, π. ἀορ. ὄρμισθην, παρκ. ὄρμισμαι. Παρ. ὄρμιστέον, ὄρμισις (μετρν.), ὄρμις.

Ὀρύσσω καὶ ὀρύττω (σκάπτω), παρτ. ὄρυσσον καὶ ὄρυττον, μελ. ὀρύξω, ἀορ. α. ὄρυξαι, ἀπκρ. ὀρύξει, π. παρκ. ὄρρυγμαί, ὑπερσ. ὄρρυγμην, π. ἀορ. α. ὀρύχθην. π. ἀορ. β. ὄρυγην, π. μελ. ὄρυθήσομαι, ἀορ. ὄρυξάμην. Παρ. ὄρυγμα, ὄρυξις, ὄρυκτός, δι-ὄρυξ γ. διώρυγος καὶ διώρυχος.

Ὀρχέομαι -οῦμαι (χορεύω) μεσ. παρτ. ὄρχούμην, μελ. ὄρχήσομαι, ἀορ. ὄρχησάμην. Παρ. ὄρχησις, ὄρχημα, ὄρχηστικός, ὄρχηστρα, ὄρχηστής, ὄρχηστριάς, ὄρχηστρίς καὶ ὄρχηστρίς.

Ὀσφρα-αίνομαι (ἀντί ὀσφραν-ίνομαι, μυρίζομαι τι), μέλ. ὀσφρήσομαι, π. ἀορ. ὀσφράνθην, μ. ἀορ. α. ὀσφρησάμην (μετρν.), μ. ἀορ. β. ὀσφρόμην. Παρ. ὀσφρησις, ὀσφραντήριος, ὀσφραντικός, ὀσφραντός.

Ὀύρω-ῶ (ματουῶ), παρτ. οὔρουν, μελ. οὔρησομαι, ἀορ. εὔρησα, παρκ. εὔρησα. Παρ. οὔρησῃ, οὔρον, οὔρησις, οὔρημα, οὔρητικός, οὔρητηρ, οὔρηνη.

Ὀφείλω (χρεωστῶ τι εἰς τινα), παρτ. ὄφειλον, μελ. ὄφειλῶ, ἀορ. α. ὄφειλησα, ἀορ. β. ὄφελον, ὑπερσ. ὄφειλήκειν, Πκθ. ἐν. ὄφειλεται, μετρ. τὰ ὄφειλόμενα, ἀορ. ὄφειλήθην. Παρ. ὄφειλή, ὄφειλημα, ὄφειλέτης, καὶ σπν. θηλ. ὄφειλέτις.

Ὀφλι-σκατα (ὄφειλω τι εἰς τὸ δημόσιον), παρτ. ὄφλισκων, μελ. ὄφλησῶ, ἀορ. α. ὄφλησα, ἀορ. β. ὄφλον, ὑποτ. ὄφλω, εὐκτ. ὄφλοιμι, ἀπκρ. ὄφλεῖν, μετρ. ὄφλων, παρκ. ὄφληκα, π. παρκ. ὄφλημαι. Παρ. ὄφλημα.

Ὀχετεύω (δι' αὐλακος φέρω εἰς τι τὸ ὕδωρ), ἀορ. ὠχέτευσα, παρκ. ὠχέτευκα (Ἀριστοτ.), μ. μελ. ἀντί παθ. ὀχετεύσομαι (ποιητ.).

Ὀχέω - ᾧ (φέρω, σηκώνω τι), παρκτ. ὄχουν, μελ. ὀχήσω Παθ. ὀχοῦμαι, παρκτ. ὠχούμην, π. ἀορ. ὠχήθην. Παρκ. ὄχημα, ὄχησις.

Π

Παιαρίζω (ἔδω παιῖνα), ἀορ. ἐπαιάνισα, ὑπερσ. γ. ἐν. ἐπεπαιώνιστο.

Παιδ-αγωγέω - ᾧ, παρκτ. ἐπιδιχάγωον, μελ. παιδαγωγήσω, παρκ. πεπαιδαγωγήκα, μ. μελ. ἀντί παθ. παιδαγωγήσομαι. Παρκ. παιδαγωγία, παιδαγωγικός, παιδαγωγός, παιδαγωγέον.

Παιδεύω (ἀντρέφω παῖδα), παρκτ. ἐπαίδευσον, μελ. παιδεύσω, ἀορ. ἐπαίδευσα, παρκ. πεπαίδευκα, π. παρκ. πεπαίδευσμαι, π. ἀορ. ἐπαιδεύθην π. μελ. παιδευθήσομαι, μ. μελ. ἀντί παθ. παιδεύσομαι. Μέσ. παιδεύομαι, ἀορ. ἐπαιδευσάμην. Παρκ. παιδευτός.

Παιδο-ποιῶ (γεννῶ παῖδας), καὶ μέσ. παιδοποιοῦμαι, μελ. παιδοποιήσομαι, ἀορ. ἐπαιδοποιησάμην, π. παρκ. ἀντί μέσ. πεπαιδοποίημαι. Παρκ. παιδοποίησις, παιδοποιία, παιδοποιητέον.

Παίζω, παρκτ. ἔπαιζον, μελ. παιζοῦμαι καὶ παίζομαι (μτγν.), ἀορ. ἔπαισα καὶ ἔπαιξα (μτγν.), παρκ. πέπαιξα (ὥσ.), π. παρκ. πέπαισμαι, π. ἀορ. ἐπαίχθην. Παρκ. παίγιον, παιδίχ, παιστέον, παιστικός (μτγν.), συμ-παίστωρ, συμπαιστής, συμπαίστρια.

Παίω (κτυπῶ), παρκτ. ἔπαιον, μελ. παίσω, ἀορ. ἔπαισα, παρκ. πέπαικα. Παθ. καὶ μέσ. παίομαι, παρκτ. ἐπαιόμην, π. ἀορ. ἐπαισάμην. Ἀντί π. παρκ. καὶ π. ἀορ. εὐχρηστος εἶνε ὁ παρκ. πέπληγμα καὶ ὁ ἀορ. ἐπλήγην τοῦ πλήττω, π. ἀορ. ἐπαίσθη καὶ συνηθέστ. ἐπλήγην.

Παλαίω (παλαίβω), μελ. παλαίσω, ἀορ. ἐπάλαισα, παρκ. πεπάλαικα (μτγν.), π. παρκ. πεπάλαισμαι, π. ἀορ. ἐπκλαίσθην, μ. μελ. ἀντί ἐνεργ. παλαίσομαι. Παρκ. πάλη, πάλαισμα,

παλαιστής, παλαιστικός, παλαιστρικός, παλαιστρα, δυσ-πά-λαιστος.

Πάλλω (κουνῶ, σείω), σπάν. πεζ. παρτ. ἔπαλλον, ἄορ. ἔ-πηλα (ποιητ.), π. παρκ. πέπαλμαι. Μέσ. πάλλομαι, παρτ. ἔπαλλόμεν. Παρ. παλμός, παλματίας.

Πά-ο-μαι (κατέχω τι ὡς κτῆμα), μᾶλλον. ποιητ. μελ. πάσομαι, ἄορ. ἐπασάμην, παρκ. πεπαμαι, ὑπερσ. ἐπεπύμην πέπασο πέπαστο.

Παρ-αινέω-ῶ. ἰδὲ ἐπαινῶ.

Παρα-νομέω (παρνόμως φέρομαι), παρτ. παρ-ηνόμουν καὶ παρ-ενόμουν, μελ. παρανομήσω, ἄορ. παρ-ηνόμησα, παρκ. παρα-ενόμηκα, ὑπερσ. παρα-νενομήκειν, π. παρκ. παρα-νενόμημαι, π. ἄορ. μετχ. παρανομηθείς. Παρ. παρανομίκα, παρνόμημα, παρζ-νομος, παρνόμησις (μτγν.).

Παρ-ηγορέω -ῶ, παρτ. παρ-ηγόρουν, μελ. παρηγορήσω, ἄορ. παρηγόρησα. Παθ. σπαν. παρηγοροῦμαι, ἄορ. παρ-ηγορήθην (μτγν.), μ. ἄορ. παρ-ηγορησάμην. Παρ. παρηγορία, παρηγόρημα, παρήγορος.

Παρ-οειέω-ῶ (ἐν μέθῃ κακῶς φέρομαι πρὸς τινα), παρτ. ἐ-παρ-φύουν, ἄορ. ἐ-παρ-φύησα, παρκ. πεπαρ-φύηκα. Παθ. παροινούμαι (ὑβρίζομαι ὑπὸ μεθυσμένου), παρκ. πεπαρ-φύημαι, ἄορ. ἐ-παρ-φ-νήθην. Παρ. παροίνημα, παροίνικα, παροινικός, πάροινος.

Παρρησιάζομαι (μετὰ παρρησίας ὁμιλῶ), μέσ. ἀποθ. παρτ. ἐπαρρησιάζομαι, μελ. παρρησιάζομαι, ἄορ. ἐπαρρησιάζαμην, π. παρκ. ἀντί ἐνεργ. πεπαρρησιάζομαι. Παρ. παρρησία, παρρησιαστικός, ἀ-παρρησιάζοτος.

Πάσσω (κασπαλίζω), μᾶλλον ποιητ. καὶ μτγν. μελ. πάσω, ἄορ. ἔπασα, ἀπαρ. κατα-πάσαι, μετχ. κατα-πάσας, π. παρκ. πέπασμαι, ὑπερσ. ἐπεπύσθην, π. ἄορ. ἐπ-επάσθην. Παρ. παστεος.

Πάσχω (ἀντί πάθ-σκω), παρτ. ἔπασχον, μελ. πείσομαι καὶ πήσομαι, παρκ. ἔ. πέπονθη, ὑπερσ. ἐπεπόνθειν καὶ ἐπεπόνθη, γ. πλ. πεπόνθησεν, ἄορ. ἔ. ἔπαθον. Παρ. πάθος, πάθημα, πάθησις, παθητός, παθητικός, παθηματικός.

Πατάσσω (μετὰ κατάγω κτυπῶ τι), μελ. πατάξω, (μτγν.)

ἀορ. ἐπάταξα, π. ἀορ. ἐπατάχθη (μτγν.), π. μελ. παταχθήσομαι. Ἄντ' αὐτῶν οἱ ἀττικοὶ ἔλαγον τύπτω, ἔτυπτον ἢ παίω ἔπκιον, παθ. τύπτομαι ἢ πλήττομαι, παρκ. πέπληγμαι, ἀορ. ἐπλήγην, μελ. πληγήσομαι. Παρ. πάταγος.

Παύ-ω, παρτ. ἔπκυσον, μελ. πούσω, ἀορ. ἔπκυσα, παρκ. πέπκυκα, π. παρκ. ἀντί μέσ. πέπκυμαι, ὑπερσ. ἐπεπαύμην, π. ἀορ. ἀντί μέσ. ἐπαύθην, π. μελ. α. σπάν. παυθήσομαι, μετ' ὀλίγ. μέλ. πεπαύσομαι. Μέσ. παύομαι, μελ. πούσομαι, ἀορ. ἐπκυσάμην, Παρ. παῦλα, παῦσις (μτγν), πκυστέον, πκυστήρ, πκυστήριος.

Πείθω, παρτ. ἐπειθον, μελ. πείσω, ἀορ. ἔπεισα, παρκ. α. πέπεικα, ὑπερσ. ἐπεπέικειν, παρκ. β. ἀντί ἐν. μέσ. σπαν. πέποιθα, ὑπερσ. ἐπεποιθήν (μτγν.), π. παρ. πέπεισμαι, π. ἀορ. ἐπέισθην, π. μ. πεισθήσομαι. Μέσ. πείθομαι, παρτ. ἐπειθόμεν, μελ. πείσομαι, ἀορ. β. σπάν. ἐπιθόμην, προστ. πιθοῦ. Παρ. πειθῶ, πειστέον, πειστήριος, πειστικός, εὐ-πειθής, πίστις, πιστότης, πιστικός, πιστός, πιστέον, πύκνότης, πύκνός, ἀπιστός, ἀ-πιστος.

Πειράω-ῶ πεινῆς πεινή, παρτ. ἐπείνων ἐπείνης ἐπείνη, μελ. πεινήσω, ἀορ. ἐπείνησα, παρκ. πεπεινήκα. Παρ. πείνα, πειναλέος, πεινητικός.

Πειράζω ἴδε πειράω.

Πειράω-ῶ (δοκιμάζω, προσπαθῶ) καὶ συνθ. ἀπο-πειρῶ, παρτ. ἐπείρων, μελ. πειράσω, ἀορ. ἐπείρασα, παρκ. πεπείρακα. Μέσ. ἀντί ἐνεργ. πειρώμαι, παρτ. ἐπειρώμην, μελ. πειράσομαι, ἀορ. ἐπειρασάμην, π. παρκ. ἀντί μέσ. πεπείραμαι, π. ἀορ. ἀντί μέσ. ἐπειράθην, ὑποτ. πειραθῶ, εὐκτ. πειραθείην, μέλ. πειραθήσομαι (μτγν.). Παρ. πείρα, πείραμα (μτγν.), πείρασις, πειρατέον, πειρατής (μτγν.), πειραστικός.

Πελάζω (πλησιάζω) ἀμτθ. παρτ. ἐπέλαζον, μελ. πελάσω, ἀορ. ἐπέλασα, μετγ. πελάσας, π. ἀορ. ἐπελάσθην. Παρ' ἀττ. καὶ ἄλλ. εὐχρ. εἶνε το πλησιάζω, μελ. πλησιάζω, ἀορ. ἐπλησίασα, παρκ. πεπλησίασα κτλ. Παρ. πέλας, πελάτης, ἠελ. πελάτις.

Πέμπω (στέλλω), παρτ. ἔπεμπον, μελ. πέμψω, ἀορ. ἐπέμψα,

εὐκτ. πέμψειν, πικρ. πέτομακ, ὑπερσ. ἐπεπόμφειν. Μέσ. κλι πκθ. μᾶλλ. σύνθ. πέμπομαι, πικρ. ἐπεμπόμην, π. πικρ. πέπεμμι, μετχ. πεπεμμένος, ὑπερσ. ἐπεπέμμην, γ. ἐν. προῦπέπεμπτο, π. ἀορ. ἐπέμψην, π. μ. πεμψήτομαι (μετγν.), μελ. πέμψομαι, ἀορ. ἐπεμψάμην. Πικρ. πομπή, πέμψις, πεμπτός, πεμπτός, πομπός.

Πενθέω - ὦ (ἔχω πένθος), πικρ. ἐπένθουν, μελ. πενήθσω, ἀορ. ἐπένθησα, πικρ. πεπένθηκα. Πκθ. πενθοῦμαι, μετχ. πενθοῦμενος. Πικρ. πένθος, πένθημα, πενήτηκός, πενθικός, πένθιμος, πενθηρός, πενθητήριος.

Πέν-ομαι (εἶμαι πένης), πικρ. ἐπενόμην. Πικρ. πένις, πένης, πενέστης, πενεστικός, πενιχρός, πόνος.

Πεπ-αίνω (ὠριμάζω, κατὰ πρῶτον), π. πικρ. ἀπικρ. πεπίνθαι (μετγν.), π. ἀορ. ἐπεπίνθην, π. μ. πεπινθήσομαι. Πικρ. πέμμα, πέψις, πέπων, πεπτικός (μετγν.).

Πέπρωται (εἶνέ τι εἰς τινὰ ὠρ. σιμένον ὑπὸ τῆς μοίρας) πικρ. μετχ. πεπρωμένος πεπρωμένη πεπρωμένον (ποιητ.), ὑπερσ. ἐπέπρωτο (μετγν.).

Περ-αίνω (εἰς πέραι φέρω), πικρ. ἐπέρινον, μελ. περνώ, ἀορ. ἐπέρινα, π. πικρ. πεπέρισμαι, ἀπικρ. πεπερίνθαι, μετχ. πεπερισμένος, π. ἀορ. ἐπερίνθην. Μέσ. σπίν. περίνομαι, μελ. περᾶνομαι, ἀορ. ἐπερᾶνθην. Πικρ. πέραις, ἀ-πέραιος, δια-περᾶντος.

Περαιῶ - ὦ (περνώ πέραι, διχθιβάζω), μελ. περᾶίωσω, ἀορ. ἐπερᾶίωσα. Μέσ. περᾶίσομαι, μελ. περᾶίωτομαι, π. ἀορ. ἀντι μέσ. ἐπερᾶίωθην, πικρ. πεπερᾶίωμαι, (μετγν.), ὑπερσ. ἐπεπερᾶίωμην. Πικρ. περᾶίωσις.

Περάω - ὦ (διέρχομαι, διχπερῶ), ἀπικρ. περᾶν, μετχ. περῶν, μελ. περᾶτω, ἀορ. ἐπέρασα, πικρ. πεπέρικαι. Πικρ. πέραις, περᾶσιμος, περᾶτός.

Πίσσω καὶ *πέττω* (πεπίνω, ὠριμάζω), μελ. πέψω, ἀορ. ἐπέψα, π. πικρ. πέπεμμαι, π. ἀορ. ἐπέψθην (μετγν.), π. μελ. περθήσομαι, (ὥσ.) ἰδὲ πεπίνω.

Πέτ-αμαι (πετῶ) μετγν. καὶ ἀπικρ. πέτομαι, μελ. πέτῶσω

μαι, άορ. έπτόμην και έπτόμην, ύποτ. πτώμαι, εύκτ. πτοίμην, άπκρ. πτέσθαι, μετχ. πτάμενος και πτόμενος, άορ. ένεργ. έ-πτην (μτγν.). Πκρ. πετεινός, πτερόν, πτέρυξ, πτήσις, πτηνόν, πτητικός, πτίλον.

Πετάννουμι και *πεταννώ*, άττ. μζλλ. σύνθ. άνκ-πετάννουμι, περι-πετάννουμι, παρτ. έπετάννυν, μελ. πετάσω, άορ. επέτασα, π. παρκ. πεπέταμαι, π. άορ. επέτάσθην. Πκρ. πέτασμα, πέτασος, πετασώδης.

Πέτομαι ίδε πέταμαι.

Πήγ-νυμι και *σπαν*. πηγ-νύ-ω (έμπήγω, κερρώνω), μελ. πήξω (μτγν.), άορ. έπηξα, παρκ. έ. πέπηγα, ύπερσ. έπεπήγειν, π. άορ. α. έπήχθην (ποιητ.), π. άορ. έ. έπάχην, άπκρ. παγήησαι, μετχ. παγείς, π. μελ. έ. παγήσομαι. Μέσ. πήγνυμι, παρτ. έπηγνύμην (μτγν.), άορ. α. έπηξάμην (ώσ.). Πκρ. πήγμα, πήξις, πηκτικός, πηκτός, πάγος, παγίς, πάσσαλος.

Πηδάω - ω, παρτ. έπήδων, μελ. πηδήσομαι, άορ. έπήδησα, παρκ. πεπήδηκα, ύπερσ. έπεπηδήκειν. Πκρ. πήδημα, πήδησις, πηδητικός.

Πημαίνω (βλάπτω, καταστρέφω), μελ. πημανώ, άορ. έπήμηναι, π. άορ. έπημάνθην, μ. μελ. πημανούμαι. Πκρ. πημονή, πήμων, ά-πήμων.

Πι-αίρω (παχύνω, αυξάνω), άορ. έπίηνα. Παθ. πιζίνομαι, παρκ. πεπίκομαι, άορ. έπιάνθην (μτγν.). Πκρ. πίκομα, πιασμός, πιαντήριος.

Πιέζω (ζουλώ, θλίβω), παρτ. έπίεζον, μελ. πιέσω (μτγν.), άορ. έπίεσα. Παθ. πιέζομαι, παρκτ. έπιεζόμην, παρκ. πεπίεσμαι (μτγν.), π. άορ. έπίεσθην, π. μελ. πιεσθήσομαι (ώσ.). Παρ. πίεσις, πιστός.

Πικραίνομαι, μόν. έν. παρ' άττ. Πκρ. πικρία, πικρότης, πικρός.

Πί-μ-πλη-μι (πληρώ, γεμίζω), μζλλον σύνθ. έμ-πίπλημι, άπκρ. πιμπλάναι, μετχ. πιμπλάς, παρτ. έπίμπλην, μελ. πλήσω, άορ. έπλησα, π. παρκ. πέπλησμαι, ύπερσ. έπεπλήσμην, π. άορ. έπλήσθην, π. μελ. πλησθήσομαι. Μέσ. έμ-πίμπλαμαι μελ.

πλήσομαι, ἄορ. ἐν-επλησάμην. Παρ. πλήσης, ἄ-πληστοί, ἐμ-πληστέος.

Πί-μπρη-μι (καίω, καταστρεφω), μᾶλλ. σύνθ. ἐμ-πίπρημι, γ. πλ. ἐμ-πιπρῶσιν, ἀπαρ. πιμπράναι, μετγ. πιμπράς, παρτ. ἐτίμπρην, μελ. ἐμ-πρήσω, ἄορ. ἐν-έπρησα, παρκ. ἐμ-πέπρηκα (μετγν.), π. παρκ. ἐμ-πέπρησμαι, π. ἄορ. ἐν-επρήσθην. Παρ. πρήσμαι, ἐμ-πρησίς, ἐμ-πρησμός, πρηστήρ.

Πί-γ-ω παρτ. ἔπινον, μελ. σπάν. πίομαι (ποιητ.) καὶ πι-οῦμαι, παρκ. πέπωκα, ἄορ. ἔ. ἔπινον, ὑποτ. πῖω, ἀπαρ. πιεῖν, μετγ. πῖών, π. κερκ. πρό-πέπομαι, π. ἄορ. ἐπόθην, π. μελ. ποθήσομαι. Παρ. πότος, ποτόν, πότης, ποτήριον, πόσις, ποτέος, ποταμός, συμ-πόσιον, πόμα, ἀττικιώτ. πῶμα.

Πι-πρά-σκω (πωλῶ) μετγν. καὶ ἀττ. ἀποδίδομαι, παρτ. σπάν. ἐπίπρασκον, μελ. ἀποδώσομαι, ἄορ. ἀπεδόμην παρκ. πέπρακα. Παθ. πιπράσκομαι, παρκ. πέπραμαι, ἄορ. ἐπράθην, μελ. πρᾶθήσομαι, μετ' ὀλίγ. μελ. πεπράσομαι. Παρ. πρᾶσις, πρατός, πρατέος, πρατήρ, πράτης, ἄ-πρατος.

Πίπτω (πέφτω), παθ. τοῦ βάλλω, προστ. πῖπτε, παρτ. ἐπι-πτον, μελ. πσοῦμαι, παρκ. πεπτωκα, ὑπερτ. ἐπεπτώκειν, ἄορ. α. ἔπεσα (μετγν.), ἄορ. ἔ. ἔπεσον. Παρ. πτώσις, πτώμα, πτώ-σιμος, πτωτικός (μετγν.), προ-πέτεια, προ-πετής.

Πλαρά-ω (ἀπατῶ, ξεπλανῶ), παρτ. ἐπλάνων, παρκ. πε-πλάνηκα. Μέσ. καὶ παθ. πλανῶμαι, παρτ. ἐπλανάμην, μ. μελ. πλανήσομαι, π. ἄορ. ἐπλανήθην, π. μελ. πλανηθήσομαι (μετγν.), παρκ. πεπλάνημαι. Παρ. πλάνη, πλάνημα, πλάνησις, πλανε-τός, πλανητέον, πλάνης, πλανήτης, πλανητικός, πλάνος.

Πλάσσω καὶ πλάττω (πλάθω), παρτ. ἔπλαττον, ἄορ. ἔπλα-σα, παρκ. πέπλακα (μετγν.), π. παρκ. πέπλασμαι, π. ἄορ. ἐ-πλάσθην, π. μελ. πλασθήσομαι (μετγν.). Μέσ. πλάττομαι, μελ. πλάσομαι, ἄορ. ἐπλασάμην. Παρ. πλάσμα, πλάσις (μετγν.), πλα-σματικός, πλάστης, πλαστικός, πλαστέον.

Πλέκ-ω, μᾶλλον σύνθ. δια-πλέκω, ἄορ. ἐπλεξα, π. παρκ. πέ-πλεγμαι, π. ἄορ. α. ἐπλέχθην, π. μελ. πλεχθήσομαι, π. ἄορ. ἔ. ἐπλάκην. Μέσ. συμ-πλέκομαι, ἄορ. ἐπλαζάμην. Παρ. πλέγμα,

πλέξις, πλεκτή, πλεκτάνη, πλεκτός, πλεκτικός, πλόκαμος, πλοκή, κλόκιμος.

Πλέ-ω (διὰ πλοίου ταξιδεύω) πλεῖ, πλεῖ, παρτ. ἔπλεον ἔπλεις ἔπλαι, ἐπλέομεν ἐπλεῖτε ἔπλεον, μελ. πλεύσομαι καὶ πλευσοῦμαι, ἀρ. ἔπλευσα, παρκ. πέπλευκα. ὕπερσ. ἐπεπλεύκων, π. παρκ. πέπλευσμαι, π. ἀρ. ἐπλεύσθην (μτγν.), π. μελ. περι-πλευσθήσομαι (ὥσ.). Παρ. πλοῦς, πλοῖον, πλευστέον, πλευστικός, πλώϊμος, πλωτήρ, πλωτός, πλωτικός.

Πληθύω (πληθύνω, αὐξάνω), παρτ. ἐπλήθουν, ἀρ. ἐπλήθουν. Μέσ. πληθύομαι (μτγν.). Παρ. πληθος, πληθός, πληθώρα (Ἡροδ.), κληθυντικός (μτγν.).

Πλήθω (εἶμαι πλήρης), μετχ. μόν. ἀττ. πλήθουσα. Παθ. πλήθομαι (μτγν.).

Πληρώ-ω (γεμίζω), παρτ. ἐπλήρουν, μελ. πληρώσω, παρκ. πεπλήρωκα, π. παρκ. πεπλήρωμαι, ὕπερσ. ἐπεπλήρωμαι, π. ἀρ. ἐπληρώθην, π. μελ. πληρωθήσομαι, μ. μελ. ἀντί παθ. πληρώσομαι. Μέσ. πληροῦμαι, παρτ. ἐπληροῦμαι, ἀρ. ἐπληρωσάμαι. Παρ. πλήρωμα, πλήρωσις πληρωτής (μτγν.), πληρωτέον, πληρωτικός.

Πλησιάζω (ὑπάγω ἢ εἶμαι πλησίον τινός), μελ. πλησιάζω, ἀρ. ἐπλησιάζω, παρκ. πεπλησίκα, π. ἀρ. ἐπλησιάσθην. Παρ. πλησίον, πλησίασμα, πλησιασμός, πλησιάζεις (μτγν.).

Πλήσσω καὶ *πλήττω* (κατυπῶ, πληγώνω), μελλ. σύνθ. ἐκ-πλήσσω καὶ ἐκ-πλήττω, παρτ. ἐπλήστων, μελ. πλήξω, ἀρ. ἐπλήξω, παρκ. ἑ. ἀντί ἐν. σπαν. πέπληγα, ὕπερσ. ἐπεπλήγην (μτγν.). Παθ. ἐκ-πλήγνυμαι (ἐξ ἀρ. ἐνεργ. πλήγνυμαι), παρκ. πέπληγα (ποιητ.). ἀρ. α. ἐπλήχθην (ὥσ.), ἀρ. β. ἐπλήγην, ἀλλ' ἐν συνθ. ἐξ-επλάγην, μελ. β. πληγήσομαι καὶ ἐν συνθ. ἐκ-πληγήσομαι, μετ' ὀλίγ. μελ. πεπλήξομαι. Παρ. πληγή, πληγμα, πλήκτης, πληκτέον, πληκτικός, πληκτρον, παρκ. πλήξω.

Πλύ-ω (τλένω), μελλ. σύνθ. περι-πλύνω, μελ. πλυνῶ, ἀρ. ἔπλυνω, π. παρκ. πέπλυμαι, π. ἀρ. ἐπλύθην (μτγν.) π. μελ. πλυθήσομαι. Μέσ. πλύνομαι, μ. μελ. ἀντί παθ. πλυνούμαι. Παρ.

πλῆμα, πλύσις, πλυντέον, πλυντικός, πλυντρίς καὶ πλύντρια (μτγν.), πλύντρον.

Πλωίζω (πλέω), παρτ. ἐπλωίζον. Μέσ. ἀντι ἐνεργ. πλωίζομαι, παρτ. ἐπλωιζόμεν· ἰδὲ πλέω.

Πνέω (φυσῶ, ἀναπνέω) πνεῖς πνεῖ, μᾶλλ. σύνθ. ἐπι-πνέω, παρτ. ἔπνεον ἔπνεεις ἔπνει, μελ. πνεύσω, πνεύσομαι καὶ πνευσοῦμαι (μτγν.), ἀορ. ἔπνευσα, παρκ. πέπνευκα, π. ἀορ. ἔπνευσήην (μτγν.). Παρ. πνεῦμα, πνοή, πνεύμων, ἀ-πνευστή, ἄ-πνευστος, ἀ-πνευστί.

Πνίγω, μᾶλλ. σύνθ. ἀπο-πνίγω, μελ. πνίξω, ἀορ. ἔπνιξα, π. παρκ. πέπνιγμα, π. ἀορ. ἔ. ἐπνίγην, π. μελ. πνιγήσομαι. Παρ. πνίγμα, πνιγμός, πνίξις, πνίγος, πνικτός, πνιγεύς, πνιγηρός.

Ποθέω - ὦ (ἐπιθυμῶ τι), παρτ. ἐπόθουν, μελ. ποθήσω, ἀορ. ἐπόθεσα καὶ ἐπόθησα. Μέσ. ποθοῦμαι, μελ. ποθήσομαι. Παρ. πόθος, τρι-πόθητος, ποθεινός.

Ποιέω - ὦ (ἐργάζομαι, κάμνω), εὐκτ. ποιῶμι καὶ ποιῶην, παρτ. ἐποίουν, μελ. ποιήσω, ἀορ. ἐποίησα, παρκ. πεποίηκα, ὑπερσ. ἐπεποίηκιν, π. μελ. ποιηθήσομαι. Μέσ. ποιῶμαι, παρτ. ἐποιούμεν, μελ. ποιήσομαι, ἀορ. ἐποίησάμην, π. παρκ. ἀντι μέσ. πεποίημαι, ὑπερσ. ἐπεποίημην. Παρ. ποίημα, ποίησις, ποιητέος, ποιητός, ποιητικός, ποιητής, ποιήτρια.

Ποικίλλω (ἀντι ποικιλ-ίω, κεντῶ τι, ζωγραφίζω), ἀορ. ἐποίκιλα, ἀπαρ. ποικίλι, π. παρκ. πεποίκιλμι. Παρ. ποίκιλμα, ποικιλίχ, ποικιλμός, ποικίλος, ποικίλισις, ποικιλτέον, ποικιλτή; ποικιλτικός (μτγν.).

Ποιμαίνω (βόσκω ποίμνιον), παρτ. ἐποίμαινον. Παθ. ποιμάνομαι. Παρ. ποίμνη, ποίμνιον, ποιμήν, ποιανόριον, ποιμάνωρ, ποιμενικός.

Πολεμέω - ὦ, παρτ. ἐπολέμουν, μελ. πλεμήσω, ἀορ. ἐπολέμησα, παρκ. πεπολέμηκα, π. παρκ. πεπολέμημαι, π. ἀορ. ἐπολεμήθην, π. μελ. πολεμηθήσομαι (μτγν.), μ. μελ. ἀντι παθ. πολεμήσομαι, μετ' ὀλίγ. μελ. δια-πεπολεμήσομαι. μ. ἀορ. ἐπολεμησάμην (μτγν.). Παρ. πόλεμος, πολεμητέον, πολεμικός, πολέμιος.

Πολι-ορκῶ (περικυκλώνω διὰ στρατοῦ πόλιν), παρτ. ἐπολιόρκειν, μελ. πολιορκήσω, ἀορ. ἐπολιόρκησα, π. παρ. πεπολιόρκημαι, π. ἀορ. ἐπολιόρκήθην, π. μελ. πολιορκηθήσομαι, μ. μελ. ἀντί παθ. πῶλιορκήσομαι. Παρ. πολιορκίαι, πολιορκητέος, πολιορκητικός, πολιορκητής.

Πολιτεύω (εἶμαι ἢ ζῶ ὡς πολίτης), μελ. πολιτεύσω, ἀορ. ἐπολίτευσα, π. παρκ. πεπολίτευμαι, π. ἀορ. ἐπολιτεύθην. Μέσ. ἀποθ. πολιτεύομαι, παρτ. ἐπολιτευόμεν, μελ. πολιτεύσομαι, ἀορ. ἐπολιτεύσάμην. Παρ. πολιτεία, πολίτευμα, πολίτης, πολιτευτέον (μτγν.), πολιτικός, πολιτευτής (μτγν.).

Πομπεύω (συνοδεύω τινά ὡς πομπός), μελ. πομπεύσω. Παρ. πομπή, πόμπευσις, πομπεῖον, πομπευτικός, πομπευτής.

Πονέω - ᾶ (καπιζῶ, στενοχωροῦμαι), παρτ. ἐπόνουν, μελ. πονήσω, ἀορ. ἐπόνησα, παρκ. πεπόνηκα, ὑπερτ. ἐπεπονήκειν, π. παρκ. πεπόνημαι, π. ἀορ. ἐπονθήην. Μέσ. πονοῦμαι, μέλ. πονήσομαι (μτγν.), ἀορ. ἐπονησάμην. Παρ. πόνος, πόνησις (μτγν.), πόνημα (ὡς.), πονητέον.

Πορ - εῶ (διχθιβίζω, παρέχω), σπᾶν. ἐνεργ. μελ. πορεύσω, ἀορ. ἐπόρευσα. Μέσ. πορεύομαι, παρτ. ἐπορευόμεν, μελ. πορεύσομαι, π. ἀορ. ἐπορεύθην, μ. ἀορ. ἐπορευσάμην, παρκ. πεπόρευμαι. Παρ. πορεία, πορεῖον, πόρευμα, πορευτέος, πορευσίμος, πορευτός, πορευτικός.

Πορ-ίζω (ἐπινοῶ, παρέχω), παρτ. ἐπόριζον, μελ. ποριῶ, ἀορ. ἐπόρισα, παρκ. πεπόρικα, π. ἀορ. ἐπορίσθην. Μέσ. πορίζομαι, μελ. ποριοῦμαι, ἀορ. ἐπορισάμην, π. παρκ. καὶ ἀντί μέσ. πεπόρισμαι, ὑπερτ. ἐσπορίσμηι. Παρ. πόρισμα, περισμός, ποριστέον, ποριστικός, ποριστής.

Πραγματεύομαι (ἔχω ἀσχολίαις, κηχαγίνομαι εἰς τι), παρτ. ἐπραγματευόμεν, μελ. πραγματεύσομαι (μτγν.), ἀορ. ἐπραγματεύσάμην, π. ἀορ. σπᾶν. ἀντί μέσ. ἐπραγματεύθην, π. παρκ. καὶ ἀντί ἐνεργ. πεπραγματεύομαι. Παρ. πραγματεία, πραγματευτέον, πραγματευτής.

Πράσσω καὶ πράττω (δικπράττω, κῆνω), προστ. πράττε, παρτ. ἐπρασσον καὶ ἐπρακτον, μελ. πράξω, ἀορ. ἐπράξα, προστ.

Προσ-άγω· ἰδὲ ἄγω.

Προσ-άπτω· ἰδὲ ἄπτω.

Προσ-κυνέω - ῶ (τὴν χεῖρα φέρω εἰς τὸ στόμα καὶ φιλῶ), μελ. προσκυνήσω, ἄορ. προσ-εκύνησα, παρκ. προσ-κειύνηκα (μτγν.), π. μελ. προσκυνηθήσομαι (ῶσ.). Παρ. προσκύνησις, προσκύνημα καὶ προσκυνητέος (μτγν.).

Προσ-ρέμω· ἰδὲ νέμω.

Προ-φασίζομαι (προτείνω ὡς πρόφασιν), παρκ. προῦφασίζομαι, μελ. προφασιοῦμαι, ἄορ. προῦφασισάμην, π. ἄορ. προῦφασίσθην. Παρ. πρόφασις, προφασιστέον, προφασιστικός (μτγν.).

Πταίω (προσκόπτω), μελ. πταίσω, ἄορ. ἔπταισα, παρκ. ἔπταικα, π. ἄορ. ἐπταίσθην (μτγν.). Παρ. πταῖσμα, ἄπταιστος.

Πτάρ-νυ-μαι (φταρνίζομαι) καὶ μτγν. πτάρω, ἄορ. α. ἔπταρα (μτγν.), ἄορ. β. ἔπταρον, προστ. πτάρε, π. ἄορ. β. ἐπτάρην (μτγν.). Παρ. πταρμός, πταρμικός.

Πτήσω (ὑπὸ φόβου ζαρῶνω, τρομάζω), ἄορ. ἔπτηξα, παρκ. ἔπτηχα. Παρ. πτήξις.

Πτίσω (χοπανίζω, ξεφλουδίζω τι), μᾶλλ. μτγν. π. παρκ. ἐπτίσμαι, π. ἄορ. ἐπτίσθην. Παρ. μτγν. πτίσμα, πτισμός, πτισάνη, πτίσ-ανον.

Πτοέω - ῶ (φοβίζω), μόν. μτγν. Πθ. πτοοῦμαι, παρκ. ἐπτόημαι, ὑπερσ. ἐπτοήμην, π. ἄορ. ἐπτοήθην. Παρ. πτόησις.

Πτόρομαι (πτοοῦμαι, τρομάζω), μᾶλλ. μτγν. ἄορ. β. ἐπτόρην, εὐκτ. πτυρείην, μελ. πτυρήσομαι (μτγν.). Παρ. πτυρτικός, εὐκτ.

Πτύσω (διπλώνω), ἀπλ. μτγν. σύνθ. ἀττ. περι-πτύσσω, μελ. πτύζω, ἄορ. ἔπτυξα, ἀπαρ. πύζαι, μετχ. πτύζας, π. παρκ. ἔπτυγμα, π. ἄορ. ἐπτύχθην. Μέσ. πτύσομαι, μελ. πτύξομαι, ἄορ. ἐπτυξάμην. Παρ. πτύξ, πτυχή, πτυκτός, (ποιητ.), πολὺ-πτυχος, πτυχώδης (μτγν.), πυκνός, πυκτός.

Πτύω (ἐκβάλλω πτύχλον, φτώνω), μᾶλλ. μτγν., παρκ. ἔπτυνον, μελ. πτύσω, ἄορ. ἔπτυσα, ἀπαρ. πτύσει, παρκ. ἔπτυκα, (μτγν.), π. ἄορ. ἐπτύσθην, π. μ. πτυσθήσομαι (μτγν.). Παρ. πτύσις, πτύσμα (μτγν.), πτύχλον, κατὰ-πτυστος.

Πυ-ν-θ-άν-ομαι (ἐρωτῶ νὰ μάθω, μανθάνω), παρκ. ἐπνυθα-

νόμην, μελ. πεύσομαι, π. παρκ. πέπυσμαι, άπαρ. πεπούσθαι, μετχ. πεπυσιμένος, ύπερσ. έπεπύσμην, μ. άορ. β. έπυθόμην, άπαρ. πυθέσθαι, μετχ. πυθόμενος. Παρ. πύστις, πύσμα, πυστός, πεύσις, πευστέρις.

Πυρέσσω και *πυρέτω* (έχω πυρετόν), άορ. έπύρεξα (μτγν.). παρκ. πεπύρεχα (ώσ.). Παρ. πυρετός, πυρέτιον, πυρετώδης.

Πωλέω - ω (πουλώ), παρτ. έπώλουν, μελ. πωλήσω, άορ. έπώλησα, π. άορ. έπωλήθην, μετ' όλίγ. μελ. πεπωλήσομαι (μτγν.), Παρ. πώλημα, πώλησις, πωλητήριον, πωλητικός, πωλητής, πωλήτρια (μτγν.), μυρο-πώλης, μυρό-πωλις.

P

Ραίνω (ρήντιζω), μτγν. άττ. και ποιητ. παρτ. έρρακινον, μελ. ρήνω, άορ. έρρακνα, παρκ. έρρακκα (μτγν.), π. άορ. έρράνθην (ώσ.), μ. άορ. έρρακμήν, παρκ. έρρακμαι (μτγν.). Παρ. ράνις, ραντήριος (μτγν.), ράντισις, ράντισμα, ραντισμός, ραντιστήρ, ραντός.

Ραπίζω (ραβδίζω), μλλον μτγν., παρτ. έρράπιζον, μελ. ράπισω (μτγν.), άορ. έρράπισα, π. παρκ. ρεράπισμαι (ποιητ.), π. άορ. έρραπίσθην. Παρ. ράπιμα (μτγν.).

Ράπτω (ράφτω), μλλον ποιητ. μελ. ράψω, άορ. έρραψα, π. παρκ. έρραμμαι, άπαρ. έρράφθαι, π. άορ. β. έρράρν, άπαρ. ραφῆναι, μ. άορ. έρραψάμην. Παρ: ραφή (ποιητ.), ραφύς, ραπτικός, ραπτέον, ραπτός, ράπτης, ράπτρια (μτγν.).

Ράσσω και *ρίαττω* (κτυπών συντρίβω, σχίζω), μλλον σύνθ. συρράσσω, μελ. ράξω (μτγν.), άορ. συν-έρραξα, μετχ. ράξαις, π. άορ. έρράχθην, μ. μελ. άντι κθ. κχτα-ρράξομαι (μτγν.).

Ρέπω (γέρνω, κλίνω), παρτ. έρρεπον, μελ. ρέψω, άορ. έρρεψα. Παρ. ροπή, ρόπτρον, ρόπακλον, άντί-ροπος, έπι-ρρεπις.

Ρέω (τρέχω επί ύγρων) ρετις ρεϊ, παρτ. έρρεον έρρεις έρρει, μελ. ρεύσομαι και ρευσσόμεναι (μτγν.), άορ. α. έρρευσα, παρκ. έρρύηκα, π. άορ. β. άντι ένεργ. έρρύην, άπαρ. ρ. ῆναι, μετχ.

ρυσίς, π. μελ. β. ρυήσομαι (μτγν.). Μέσ. έξομαι (ώσ.), παρτ. έρροέμην έρεΐτο. Παρ. ροή, ροΐς, ρύαξ, ρύσις, ρυτός, ρεΐθρον, ρεΐμα, ρευστός, ρευστικός, διά-ρροια.

΄Ρε-, έκ τῆς ρίζ. ταύτης εγένετο τοῦ λέγω ὁ μέλ. έρῶ, παρκ. εΐρηκα (άντι σέ-σρη-κα), π. παρκ. εΐρημαι (άντι σέ-σρη-μαι), ύπερσ. ειρήμην, π. άορ. έρρήθην (άντι έ-σρή-θην), μή άττ. έρρέθην, π. μελ. ρηήσομαι, μετ' ὀλίγ. μελ. ειρήσομαι. Παρ. ρῆμα, ρῆσις, ρητός, ρητέος, ρητήρ, ρήτωρ.

΄Ρήγ-νυ-μι και σπαν. ρήγ-νύω (συντριβῶ), μάλλ. σύνθ. περι-ρρήγνυμι, παρτ. έρρήγνυον, άορ. έρρηξα, παρ. β. έρρωγα, ύπερσ. έρρώγειν, π. άορ. β. έρράγην, π. μελ. β. ραγήσομαι. Μέσ. ρήγνυμαι, άορ. έρρηξάμην. Παρ. ρῆγμα, ρῆξις, ράξ, ράκος, ρήκτης, ρηκτικός, ρωγμή.

΄Ριγῶ - ᾠ (ριγος αιτιόνομαι, κρυώνω), ύποτ. ριγῶ και ριγοΐ, εΐκτ. ριγῶν (άντι ριγοΐ), άπαρ. ριγοΐν, μετχ. ριγῶσα (άντι ριγοΐσα) ποιητ. μελ. ριγῶσω, άορ. έρρίγωσα παρκ. έρρίγωκα (μτγν.). Παρ. ρίγος.

΄Ρίπτω και ρίπτέω - ᾠ (ρίπτω), παρτ. έρριπτον και έρρίπτουν, μελ. ρίψω, άορ. έρριψα, άπαρ. ρῖψαι, παρκ. έρριφα, π. παρκ. έρριμμαι, ύπερσ. έρρίμην (μτγν.), π. άορ. α. έρρίθην, π. άορ. β. έρρίθην, π. μελ. ριφθήσομαι, π. μελ. β. ριφήσομαι (μτγν.). Παρ. ριπή, ρῖμμα, ρίψις, ριπτός.

΄Ροφέω - ᾠ (ρουφῶ), παρτ. έρρόφουν, μελ. ροφήσω, άορ. έρρόφησα. Παρ. ρόφησις (μτγν.), ρόφημα, ροφητικός, ροφητός.

΄Ρύ-ομαι (ρύω τινά έκ κινδύνου, διαφυλάττω), παρτ. έρρυόμην, μελ. ρύσομαι, άορ. σπά. έρρυσάμην, π. άορ. έρρύσθην (μτγν.). Παρ. ρῦμα, ρύτωρ, ρύστης.

΄Ρυπαίρω (λερώνω, δυσφημῶ) και συνθ. κατα-ρρυπαίνω, μελ. ρυπανῶ. Παθ. ρυπκίνομαι, άορ. έρρυπάνθην (μτγν.). Παρ. ρύπος, ρυπαρία, ρυπαρότη (μτγν.), ρυπαρός, ρυπτικός.

΄Ρῶ-ννυ-μι και ρῶννύω (ρώμην έμποιῶ, ένδυναμῶνω), παρτ. έρρώννυον και έρρώννυον, μελ. ρῶσω (μτγν.); άορ. έρρωσα. Παθ. σπαν. ρώννυμαι, παρκ. έρρωμαι προστ. έρρωσο, άπαρ. έρρῶσθαι, μετχ. έρρωμένος, ύπερσ. έρρώμην, π. άορ. έρρώσθην, π. μελ.

ῥωσθήσομαι (μτγν.). Παρ. ῥώμη, ῥωμαλέος, ἄ-ρρώστημα, ἄ-ρρωστίς, ἄ-ρρωστος, εὐ-ρρωστίς, εὐ-ρρωστο., ἐπί-ρρωσις (μτγν.).

Σ

Σαίνω (κουνῶ τὴν οὐράν μου), ποιητ. καὶ μτγν. παρτ. ἔσαινον, ἄορ. ἔσηνα.

Σαίρω (σαρώνω), ποιητ. καὶ μτγν. ἄορ. ἔσηρα, παρκ. ἅ. ἀντί ἐν. σέσηρα, μετχ. σεσηρῶς, ὑπερσ. ἐσεσήρειν. Παρ. μτγν. σάρμα, σαρμός, σάρον, ἄττ. κόρημα, κάλλυντρον.

Σάλευω (σεῖω, κουνῶ), ἄορ. ἐσάλευσα, π. παρκ. σεσάλευμι, π. μελ. σαλευθήσομαι (μτγν.). Παρ. σάλευσις, σάλευμα, σαλευτός (μτγν.).

Σάλπιζω (σημκίνω διὰ σάλπιγγος), ἄορ. ἐσάλπιγξα, π. παρκ. περι-σεσάλπισμαι (μτγν.). Παρ. σάλπιγξ, σαλπικιτής, καὶ μτγν. σάλπισμα, σαλπισμός, σαλπικιτής καὶ σαλπιστής.

Σάπτω (γεμίζω τι καλὰ, ἐτοιμάζω), παρτ. ἔσαπτον, ἄορ. ἔσαξξ, π. παρκ. σέσαγμα, μ. ἄορ. ἐσαξζήμην (μτγν.). Παρ. σάγμα, σακτός, σάκτωρ (ποιητ.), σάκος, σαγήνη.

Σθέγνυμι (σθῆνω), μάλλον σύνθ. ἀπο-σθέννυμι, μελ. σθέσω, ἄορ. ἔσθεσα, παρκ. ἔσθηκα, ὑπερσ. ἐσθήκειν, π. παρκ. ἐσθεσμαι (μτγν.), π. ἄορ. α. ἐσθέστην, π. ἄορ. ἅ. ἔσθην. Μέσ. σθέννυμαι, μελ. σθήσομαι. Παρ. σθέσις, σθεστήρ, σθεστήριος, ἄ-σθεστος.

Σέβ-ω (συστέλλομαι, φοβοῦμαι), παρτ. ἔσεθον. Μέσ. συνηθέστ. ἀντι ἐνεργ. σέβομαι, παρτ. ἐσεθόμεν, π. ἄορ. ἐσέφθην, π. μελ. ἅ. σεθήσομαι (μτγν.). Παρ. σέβας, σεμνός, σεπτός, εὐ-σεβής, καὶ μτγν. σέβσις, σεβασμός, σεβαστός.

Σείω (πάλλω, τινάσσω, κουνῶ), μάλλον σύνθ. παρτ. ἔσειον, μελ. σείσω, ἄορ. ἔσεισα, παρκ. σέσεικα, π. παρ. σέσεισομαι (ποιητ.), π. ἄορ. ἐσεισθην. Μέσ. σείομαι, ἄορ. ἐσειάμην. Παρ. σεισμός, σεῖστρον, σειστός.

Σημαίνω (διὰ σημείου εἰδοποιῶ, προαγγέλλω), παρτ. ἐσήμινον, μελ. σημανῶ, ἄορ. ἐσήμηναι καὶ σπκν. ἐσήμανα, παρκ.

σεσήμικκα (μτγν.), π. παρκ. σεσήμικκι. π. άορ. έσημάνθην, π. μελ. σημικνήσομαι. Μέσ. σημάνομαι, μελ. σημανούμαι, άορ. έσημηνάμην. Πκρ. σημείον, σήμα, σημικνήριον, σήμικντρον, σημικνικός, σημάντωρ (ποιητ.), ά-σήμικντος, ά-σημος, και μτγν. σήμικνσις, σημάσις, σημικντήρ.

Σήπω (σπίζω), μετθ. μάλλ. σύνθ. κικτκ-σήπω, άορ. έσηψα (μτγν.), παρκ. έ. άντι πκθ. έέσηπα, π. παρκ. έέσημμαι (μτγν.), π. άορ. έ. έτάπην, π. μελ. κικτκ-σπήςσομαι. Πκρ. σηπεδών, σήψ (μτγν.), σήψις, σηπικικός, σπικός, και μτγν. σηπικός.

Σιγάω - ω (σιωπώ, ήτυχάζω), προστ. σίγη, εύκτ. άττ. σιγών, πκρτ. έσίγων, μελ. σιγήσομαι, άορ. έσίγησα, παρκ. σεσίγηκα, π. παρκ. σεσίγημαι, π. άορ. έσιγήθην, π. μελ. σιγήθήσομαι μετ' έλίγ. μέλ. σεσιγήσομαι. Πκρ. σιγή, σιγήλός.

Σιτομαι (σίπίζω, βλάπτω), πκρτ. έσινόμην.

Σιτώω - ω (σιτίζω, τρέφω), άττ. μόν. έν συνθ. συσ-σιτώ, παρκτ. συν-εσίτου, άορ. συν-εσίτησα, παρκ. σεσίτηκα. 'Απλοούν δ' εύχρ. είνε τó μέσ. σιτούμαι, πκρτ. έσιτούμην, μελ. σιτήσομαι. Πκρ. σίτος, σιτείς, σίτησις, σιτηρός, σιτηρέσιον.

Σιτιζώ (δίδω τινί νά φάγη, τρέφω), μάλλον σύνθ. άορ. έσίτισα, μ. μελ. σιτίσομαι (μτγν.) και σιτιούμαι (ώσ.), άορ. έσιτισάμην. Πκρ. σιτίον, και μτγν. σιτικός, σίτισις, σιτιστικός, σιτιστήριον.

Σιωπάω - ω, πκρτ. έσιώπων, μελ. σιωπήσομαι, άορ. έσιώπησα, παρκ. σεσιώπηκα. Πκθ. σιωπώμαι, παρκ. σεσιώπημαι (μτγν.), άορ. έσιωπήθην, μελ. σιωπηθήσομαι, μ. άορ. άντι ένεργ. έσιωπησάμην (μτγν.). Πκρ. σιωπή, σιωπητέον, σιωπηρός και συνθη. σιωπηλός.

Σκίπτω, παρκτ. έσκαπτον, μελ. σκίψω, άορ. έσκηψα, παρκ. έσκαπα, π. παρκ. έσκαμμαι, π. άορ. κ. έσκάπηθην (μτγν.), π. άορ. έ. κικτ-εσκάπην, π. μελ. έ. σκικφήσομαι (μτγν.). Μέσ. σκίπτομαι (ώσ.). Πκρ. σκαπάνη, σκαπικεύς, σκαπικτήρ, σκίφη, σκίος σικφεϊόν.

Σκεδά - ννυ - μι και σκεδανύω (δικικκεδάζω, δικικκορπίζω), μόν. σύνθ. δικ-σκεδάννυμι: πκρτ. έσκεδάννυ και έσκεδάννυον.

μελ. σκεδάσω (μτγν.) κχι άττ. ποιητ. σκεδῶ, άορ. έσκέδασα (μτγν.). Παθ. σκεδάννυμαι, παρκ. έσκέδασμαι, άορ. έσκεδάσθην, μελ. σκεδασθήσομαι (μτγν.), μ. άορ. άντι ένεργ. έσκεδασάμην. Παρ. σκεδαστός.

Σκέπ-τ-ομαι (μετά προσοχής παρατηρῶ, κυττάζω), άποθ. σπαν. άττ. παρτ. έσκεπτόμην, μελ. σκέφομαι, άορ. έσκεψάμην, π. παρκ. άντι ένεργ. έσκεμμυ, ύπερσ. προϋσκεπτο μετ' όλιγ. μελ. άντι παθ. έσκέφομαι. Παρ. σκέμμα, σκεπτέος, σκεπτικός, σκέψις, σκοπός, σκοπή, σκοπιχ.

Σκευάζω (τά σκεύη διαθετῶ, έτοιμάζω), άορ. έσκεύασα, παθ. παρκ. έσκεύασμαι, π. μελ. κατα-σκευασθήσομαι. Μέσ. σκευάζομαι, άορ. έσκευασάμην, π. παρκ. άντι μέσ. έσκεύασμαι. Παρ. σκευή, σκευος, σκευαστέον, σκευαστός, σκευώρημα.

Σκήπ-τ-ω (άκουμβῶ), μᾶλλον σύνθ. μελ. σκήψω, άορ. έσκηψα, π. παρκ. έσκημμυ, π. άορ. έσκήφθην. Μέσ. σκήπτομαι, παρτ. έσκηπτόμην, μελ. σκήψομαι, άορ. έσκηψάμην. Παρ. τκήπτρον, σκηπτός.

Σκιάζω (σκεπάζω τι διά σκιᾶς), άορ. έσκίασα (μτγν.), π. άορ. έσκιάσθην. Παρ. σκιά, σκιάδειον, σκιάς, σκίασμα, σκιαρός κχι σκιερός.

Σκοπέω-ῶ (παρατηρῶ, σκέπτομαι), παρτ. έσκόπουν, μελ. σκοπήσω (μτγν.), άορ. έσκόπησα (ώσ.). Μέσ. άντι ένεργ. σκοποῦμαι, παρτ. έσκοπούμην (α) ιδέ σκέπτομαι.

Σκώπ-τ-ω (περιπαίζω), παρτ. έσκωπτον, άορ. έσκωψα, π. παρκ. έσκωμμυ (μτγν.), π. άορ. έσκώφθην, μ. άορ. έσκωψάμην. Παρ. σκῶμμα, σκῶψις, σκωμμάτιον, σκωπτικός.

Σμάω-ῶ (σφουγγίζω, καθιζίζω) συής σμη, μᾶλλ. ποιητ. κχι μτγν. παρτ. έσμων έσμης έσμη, άορ. έσμησα, π. παρκ. έσμημμυ (μτγν.), π. άορ. δι-εσμήχθην. Μέσ. σμῶμαι σμη σμηται (ποιητ. κχι μτγν.). Παρ. σμηκτικός, νεό-σμηκτος (μτγν.).

Σοφίζω (χάμνω τινά σοφόν, σωφρονίζω), μᾶλλ. ποιητ. άορ.

(α) Παρά τοις άττ. εύρ. μόν. ό έν. κχι παρτ. τοῦ; δ' άλλους χρόνου θανίζεται τό βήμα έκ τοῦ σκέπτομαι.

ἐσόφισα (μτγν.), π. μελ. σοφισθήσομαι (ὤσ.). Μέσ. σοφίζομαι, ἀορ. ἐσοφισάμην, π. παρκ. ἀντί μέσ. σεσόφισμαι. Παρ. σοφός, σοφία, σοφισμχ, σοφιστέον, σοφιστής.

Σπαράσσω καὶ σπαράττω (τρχβῶ, ξεσχίζω τι), μᾶλλ. ποιητ. μελ. σπαράζω, ἀορ. ἐσπάραζα, π. ἀορ. ἐσπαράχθην (μτγν.), π. παρκ. ἐσπάραγμα, μ. μελ. σπαράζομαι. Παρ. σπάραγμα, σπαραγμός.

Σπάω - ᾠ (ἀποσπῶ, ἐκρίζωνω), μᾶλλ. σύνθ. ἀπο-σπῶ, παρτ. ἔσπων, μελ. σπάσω, ἀορ. ἔσπασα, παρκ. ἔσπακα, π. ἀορ. ἀπ-ε-σπάσθην, π. μελ. ἀπο-σπασθήσομαι. Μέσ. σπῶμαι, παρτ. ἐσπῶμην, μελ. σπᾶσομαι, ἀορ. ἐσπασάμην, π. παρκ. καὶ ἀντί μέσ. ἔσπασμαι. Παρ. σπάσμη, σπασμός, σπαστικός, σπάθη, ἀσπάζομαι.

Σπείρω, (σπέρνω), παρτ. ἔσπειρον, μελ. σπερῶ, ἀορ. ἔσπειρα, π. παρκ. ἔσπαρμαι, π. ἀορ. ἔ. ἐσπάρην. π. μελ. ἔ. σπαρήσομαι (μτγν.). Παρ. σπέρμη, σπαρτός, σπαρτέον (μτγν.), σπορά, σπόρος, σπόριμος, σπορεύς, σπορητός.

Σπένδω (κίμνω σπονδήν), μᾶλλ. σύνθ. κατα-σπένδω, μελ. κατα-σπείσω, ἀορ. ἔσπεισα, μετχ. σπείσας. παρκ. ἔσπεικα (μτγν.), π. παρκ. ἔσπεισμαι, ὑπερσ. ἐσπείσμη, π. ἀορ. ἐσπείσθην (μτγν.). Μέσ. σπένδομαι, παρτ. ἐσπενδύμην, μελ. σπείσομαι, ἀορ. ἐσπείσάμην. Παρ. σπονδί, σπειστέον (μτγν.).

Σπέρχω (βιάζω, στενοχωρῶ), μᾶλλ. σύνθ. ἐπι-σπέρχω, παρτ. ἔσπερχον, καὶ μέσ. σπέρχομαι.

Σπεύδω (τρέχω, βιάζομαι), παρτ. ἔσπευδον, μελ. σπείσω, ἀορ. ἔσπευσα, παρκ. ἔσπευκα (μτγν.), π. παρκ. ἔσπευσμαι (ὤσ.). Μέσ. σπεύδομαι (ποιητ.). Παρ. σπουδή, σπευστός (μτγν.), σπευστικός.

Σποιδάζω (μετὰ σπουδῆς ἀτχολοῦμαι εἰς τι), παρτ. ἐσπούδαζον, μελ. σπουδάσομαι, ἀορ. ἐσπούδασα, παρκ. ἐσπούδακα, π. παρκ. καὶ ἀντί μέσ. ἐσπούδασμαι, π. ἀορ. ἐσπουδάσθην (μτγν.), π. μελ. σπουδασθήσομαι (ὤσ.). Παρ. σπούδασμα, σπουδαστικός, σπουδαστέος, σπουδαστός, σκουδαστής.

Στάζω (σταλάζω), παρτ. ἔσταζον, μελ. στάζω, (μτγν.). ἀορ. ἔσταζα. Παρ. στακτός.

Σταθμάω - ᾠ — Στεφ - ω.

Σταθμάω - ᾠ (διὰ τῆς στάθμης μετρῶ, σταφνίζω), ἄρρ. ἐν. ἄορ. ἐστάθμησα (μτγν.). Εὐχρ. ἀποθ. μέσ. σταθμαῶμαι, μελ. σταθμήσομαι (μτγν.). Παρ. στάθμη, σταθμητός, σταθμητέος (μτγν.), σταθμητικός (ὡσ.).

Στέγ - ω (διὰ στέγης σκεπάζω), παρτ. ἔστεγον, μελ. στέξω (μτγν.), ἄορ. ἔστεξα (ὡσ.). Παθ. καὶ μέσ. στέγομαι. Παρ. στέγη, στέγασμα, στέγος, στεγανός, στεγνός, στεκτικός.

Στείχω (βαδίζω τακτικά, περιπατῶ), μετχ. στείχων, παρτ. ἔστειχον. Παρ. στίχος, στοῖχος.

Στέλλω (στέλνω), μᾶλλ. σύνθ. ἀπο-στέλλω, παρτ. ἔστέλλον, ἄορ. ἔστει-λα, παρκ. ἔσταλλα, ὑπερσ. ἐστάλλειν, π. παρκ. ἔσταλμαι, ὑπερσ. ἐστάλην, π. ἄορ. β. ἀντί μέσ. ἐστάλην, π. μελ. β. σταλήσομαι. Μέσ. στέλλομαι, μέλ. ἀπο-στελοῦμαι (μτγν.), ἄορ. ἐστειλάμην. Παρ. στολή, στολάς, στόλος, ἀπόστολος, σταλτικός (μτγν.), σταλτέος (ὡσ.).

Στενάζω (ἀναστενάζω), παρτ. ἐστέναζον, μελ. στενάξω, ἄορ. ἐστέναξα, π. παρκ. ἐστέναγμα (μτγν.). Παρ. στενός, στέναγμα, στεναγμός, στενακτικός.

Στένω (στενάζω), παρτ. ἔστενον.

Στέργω (ἀγκιπῶ, εὐχαριστοῦμαι), παρτ. ἔστεργον, μελ. στέρξω, ἄορ. ἔστερξα. Μέσ. στέρογομαι. παρκ. ἔστεργμαι (μτγν.), π. ἄορ. ἐστέργθην (ὡσ.). Παρ. στερικτός, στερικτικός, στέργηθρον, στέργημα, καὶ μτγν. στοργή, στέρξις.

Στερῶω - ᾠ καὶ σπν. στερίσκω (ἀραιῶ τι ἀπό τινος), ἐν συνθ. εὐχρ. ἀπο-στερῶ, μελ. στερήσω, ἄορ. ἐστέρησα, παρκ. ἐστέρηκα. Παθ. σπάν. στεροῦμαι, στερίσκομαι καὶ στέρομαι, παρτ. ἐστερόμην, παρκ. ἐστέρημαι, ὑπερσ. ἐστερήμην, ἄορ. ἐστερήθην, μελ. α. στερηθήσομαι, π. μελ. β. ἀντί μέσ. στερήσομαι, μετ' ὀλίγ. μελ. ἐστερήσομαι, μ. μελ. β. ἀποστεροῦμαι. Παρ. στέρημα, στέρησις, στερητικός.

Στέφ - ω (περιβάλλω, στεφανώνω), ἄορ. ἔστεψα, π. παρκ. ἔστεψμαι, π. μελ. στεφθήσομαι (μτγν.). Μέσ. στέφομαι, μελ. στέφομαι (μτγν.), ἄορ. ἐστεψάμην (ὡσ.). Παρ. στέμμα, στέψις (μτγν.), στεφάνη, στέφανος.

Στηρίζω (στήνω τι στερεά), παρτ. ἐστήριζον, ἀορ. ἐστήριξα, ἀπαρ. στηρίζαι, π. παρκ. ἐστήριγμα. Μέσ. στηρίζομαι, μελ. στηρίζομαι, ἀορ. ἐστηριζάμην (μτγν.), Παρ. στήριγμα, στηριγμός, στηριγξί, στήριξις καὶ στηρικτέος (μτγν.).

Στίζω (διὰ σουβλεροῦ σιδήρου σημηδεύω, στιγματίζω), μᾶλλ. μτγν. παρτ. ἔστιζον, μελ. στίζω, π. παρκ. ἔστιγμα. Μέσ. στίζομαι (μτγν.). Παρτ. στίγμα, στιγματίας, στιγματή, στικτός.

Στίλβω (λάμπω, γυαλίζω) σπαν. ποιητ. καὶ μτγν. παρτ. ἔστιλβον. Παρ. στίλβη, στιλπνός, στιλβότης.

Στόρνυμι (στρώνω, ἀπλώνω), σπάν. καὶ μᾶλλ. σύνθ. καταστόρνυμι, παρτ. ἐστόρνυν, μελ. στορνῶ (ποιητ.), ἀορ. ἐστόρεσα, π. παρκ. ἀντί μέσ. ὑπ-εστόρεσμαι. Μέσ. στόρνυμι. Παρ. στρῶμα, στρωμνή, στρῶσις (μτγν.), στρωτήρ, στρώτης, στρωτός.

Στοχάζομαι (σκοπεύω, σημηδεύω), ἀποθ. μέσ. παρτ. ἐστοχάζομαι, μελ. στοχάζομαι, ἀορ. ἐστοχασάμην, π. παρκ. καὶ ἀντί μέσ. ἐστόχασμαι, π. ἀορ. ἐστοχάσθην (μτγν.). Παρ. στοχαστέον.

Στρατεύω (στρατὸν συνάγω, ἐκστρατεύω), μελ. στρατεύω, παρκ. ἐστράτευκα ὄμακλ. Μέσ. στρατεύομαι, παρτ. ἐστρατεύομαι, μελ. στρατεύομαι, ἀορ. ἐστρατεύσάμην, π. παρκ. ἐστράτευμαι, π. ἀορ. ἐστρατεύθην (μτγν.). Παρ. στρατός, στρατεία, στρατιά, στρατεύμα, στρατεύσιμος, στρατεύσις (μτγν.).

Στρεβλώω - ῶ (στραβώνω, στραγγαλίζω), μελ. στρεβλώω (μτγν.), ἀορ. ἐστρέβλωσα, π. παρκ. ἐστρέβλωμαι (μτγν.), π. ἀορ. ἐστρέβλωθην, μ. μελ. ἀντί πηθ. στρεβλώσομαι. Παρ. στρέβλη, στρεβλόις, στρέβλωσις, στρεβλός.

Στρέφω (στρήφω, γυρίζω), παρτ. ἔστρεφον, μελ. στρέψω, ἀορ. ἔστρεψα, π. παρκ. καὶ ἀντί μέσ. ἔστραμμαι, ὑπερσ. ἐστράμην, π. ἀορ. κ. ἐστρέφθην, π. ἀορ. ἕ. ἐστράφην, π. μελ. ἕ. στράφισμαι. Μέσ. στρέφομαι, παρτ. μετῷ. ἐστρέφομαι, μελ. στρέψομαι, ἀορ. ἐστρέψαμην. Παρ. στρεπτός, στρεπτικός, στρόφη, στροφεῖον, στροφεύς, στρόφιγξ, στρόφιον.

Στρώννυμι (στρώνω) ποιητ. καὶ πῆ. παρτ. ἐστρώννυν, μελ.

στρώσω, ἀορ. ἔστρωσα, π. παρκ. ἔστρωμαι, π. ἀορ. ἐστρώθην, μ. ἀορ. ἐστρωσάμην (μ.τγν.).

Στυγέω - ὦ (μισῶ, ἀποστρέφομαι), ποιητ. καὶ μ.τγν. ἀορ. ἐστύγησα, παρκ. ἐστύγηκα (μ.τγν.). Μέσ. στυγοῦμαι, παρκ. ἐστύγημαι (μ.τγν.), π. ἀορ. ἐστυγήθην, μ. μελ. στυγήσομαι. Παρ. στυγερός, στύγημα.

Συλλάω - ὦ (διὰ τῆς βίας, ἀφαιρῶ τι), μελ. συλήσω, ἀορ. ἐσύλησα, παρκ. σεσύληκα, π. παρκ. σεσύλημαι, π. ἀορ. ἐσυλήθην, π. μελ. συληθήσομαι. Παρ. σύλησις, συλήτωρ, συλήτειρα.

Συλ-λέγω· ἰδὲ λέγω (συναθροίζω).

Συν-αντάω - ὦ (συναπκντῶ, ἀνταμώνω), παρτ. συν-ήντων, ἀορ. συν-ήντησα, παρκ. συν-ήντηκα (μ.τγν.). Μέσ. ἀποθ. συναντῶμαι (ὥσ.), μελ. συναντήσομαι (ὥσ.). Παρ. συνάντησις.

Συν-ίημι· ἰδὲ ἴημι.

Συριίω καὶ συρίττω (σφυρίζω ἢ σλουρίζω), παρτ. ἐσύριττον, μελ. συρίζομαι (μ.τγν.), ἀορ. ἐσύριξα. Πκθ. συρίττομαι. Παρ. σύριγμα, συριγμός, συρικτής, σύριγξις, συριστής (μ.τγν.).

Σύρω (σέρονω), παρτ. ἔσυρον, μελ. συρῶ (μ.τγν.), ἀορ. ἔσυρα, παρκ. δικ-σέσυρα, π. παρκ. σέσυρμαι (μ.τγν.), π. ἀορ. ἔ. ἐσύρην (ὥσ.). Μέσ. περι-σύρομαι, ἀορ. περι-εσυράμην. Παρ. σύρμα, συρμός, σύρτης (μ.τγν.), συροτός, συρτέον, σύρφαξ.

Σφαγιαίω (θυσιάζω), μ.τγν. ἀορ. ἐσφαγίσκα (ὥσ.). Μέσ. ἀποθ. σφαγιαίσομαι, ἀορ. ἐσφαγισκάμην, π. ἀορ. ἐσφαγίσθην, π. μελ. σφαγιασθήσομαι.

Σφάζω καὶ σφάττω, παρτ. ἔσφαζον καὶ ἔσφαττον, μέλ. σφάζω, ἀορ. ἔσφαξα. Μέσ. καὶ πκθ. ἀπο-σφάττομαι, π. ἀορ. κ. ἐσφάχθην (ποιητ.), παρκ. ἔσφαγμα, π. ἀορ. ἔ. ἐσφάχην, π. μελ. ἔ. σφαγήσομαι, μ. ἀορ. ἐπ-εσφαζάμην. Παρ. σφαγή, σφαγεῖον, σφαγεύς, σφάγιον, σφαγίς, σφαγίτης, σφακτός, σφαγιασμός.

Σφάλλω (κάνω νὰ πέση τι κάτω), μελ. σφαλλῶ, ἀορ. ἔσφαλλα, παρκ. ἔσφαλλα (μ.τγν.), π. παρκ. ἔσφαλλα, ὑπερσ. ἐσφάλμην, π. ἀορ. ἔ. ἐσφάλην, ὑποτ. σφαλλῶ, εὐκτ. σφαλλεῖην.

ἀπαρ. σφαλῆναι, π. μελ. ῥ. σφαλήσομαι. Μέσ. σφάλλομαι (ἀπατώμαι), παρτ. ἐσφακλόμην, ἀορ. ῥ. ἐσφακλόμην, μελ. σφαλοῦμαι. Παρ. σφάλμα, σφακλρός, ἀ-σφαλής.

Σφετερίζω (κάμνω τι ἰδικόν μου), ἀορ. ἐσφετέρισα. Μέσ. ἀποθ. σφετερίζομαι, μελ. σφετεριοῦμαι (μτγν.), ἀορ. ἐσφετερισάμην, π. παρκ. ἀντί μέσ. ἐσφετέρισμαι (μτγν.). Παρ. σφετερισμός, σφετεριστής.

Σφιγγώ, παρτ. ἔσφιγγον, μελ. σφίγγω (μτγν.), ἀορ. ἔσφιγγα, π. παρκ. ἔσφιγμαί. Παρ. Σφίγγ, καὶ μτγν. σφιγγίον, σφιγκτήρ, σφίγγις, σφιγμός (Ἰπποκρ.).

Σχάζω, (ἀνοίγω τι, χαράζω), μελ. σχάσω, ἀορ. ἔσχασα, π. παρκ. ἔσχασμαι (μτγν.), ὑπερσ. ἐσχάσμην. Παρ. μτγν. σχάσις, σχαστηρία, σχασμός.

Σχηματίζω (δίδω εἷς τι σχῆμα), ἐνεργ. μτγν. μελ. σχηματιῶ, ἀορ. ἐσχημάτισα, παρκ. ἐσχημάτικα. Μέσ. σχηματίζομαι, π. παρκ. καὶ ἀντί μέσ. ἐσχημάτισμαι, π. ἀορ. ἐσχηματίσθην, μ. ἀορ. ἐσχηματισάμην (μτγν.). Παρ. σχῆμα, σχηματίσις, σχηματισμός.

Σώζω (διαφυλάττω σῶον), παρτ. ἔσωζον, μελ. σώσω, ἀορ. ἔσωσα, παρκ. σέσωκα, π. παρκ. σέσωμαι καὶ σέσωμαι, π. ἀορ. καὶ ἀντί μέσ. ἐσώθην, π. μελ. σωθήσομαι. Μέσ. σώζομαι, παρτ. ἐσωζόμην, μελ. σώσομαι, ἀορ. ἐσωσάμην. Παρ. σώμα, σωτήρ, σώτειρα, σωτηρία, σωτήριος, σώστρον, σωστικός, ἄ-σωτος καὶ ἄ-σωστος (μτγν.), ἀ-σωτία, δια-σωστέον, διά-σωσις (μτγν.).

T

Ταγεύω (εἶμαι ταγός, ἄρχω) καὶ ταγῶ (ποιητ.), ἀορ. ἐτάγευσα. Μέσ. ταγεύομαι, ἀορ. ἐταγευσάμην. Παρ. ταγεία, ταγός.

Ταλαιπωρέω - ᾶ (κακοπαθῶ), παρ. ἐταλαιπώρου, μελ. ταλαιπωρήσω (μτγν.), ἀορ. ἐταλαιπώρησα, παρκ. τεταλαιπώρηκα. Παθ. ταλαιπωροῦμαι, μ. μελ. ἀντί παθ. ταλαιπωρήσομαι

(μτγν.), μ. άορ. έταλκλιπωρησάμην (ώσ.), παρκ. τετλκλιπώρημαι, άορ. έταλκλιπωρήθην. Πκρ. ταλαιπωρία, ταλκίπωρος, ταλκλιπώρησις (μτγν.).

Ταμειύω (είμαι ταμίας, διευθύνω), μελ. ταμειύσω. Μέσ. και παθ. ταμειύομαι, π. παρκ. και άντι μέσ. τεταμειύομαι, μ. μελ. ταμειύσομαι (μτγν.), μ. άορ. έταμειυσάμην (ώσ.). Πκρ. ταμειία, ταμειουμα, ταμειουσις (μτγν.), ταμία, ταμίας, ταμεισον, ταμειον (μτγν.), ταμειουτικός.

Ταράσσω και ταράττω, μέλ. ταράξω, άορ. έτάραξα. Παθ. ταράσσομαι, παρτ. έταρασσόμενην, παρκ. τετάραγμα, ύπερσ. έτεταράγμην, άορ. έταράχθην, μελ. ταρχθήσομαι, μ. μελ. άντι παθ. ταράξομαι. Τούτου παρσυχ. είνε τό θραύτω, άορ. έθραξα. Παρ. τάραγμα, ταραγμός, τάρακτρον, τάραξις, ταρχκτικός, ταρχκτωρ.

Τάσσω και τάττω (εις τάξιν βάλλω), παρτ. έτασσον και έταττον, μελ. τάξω, άορ. έταξα, παρκ. τέταχα, π. παρκ. τέταγμα, γ. πλ. τετάχεται, ύπερσ. έτετάγμην, γ. πλ. έτετάχτο, π. άορ. α. έτάχθην, π. μελ. α. ταχθήσομαι, π. άορ. β. έτάχην (μτγν.), μετ' όλίγ. μελ. τετάξομαι. Μέσ. τάσσομαι και τάττομαι, παρτ. έτασσόμενην και έταττόμην, άορ. έταξάμην, μελ. άντι-τάξομαι. Παρ. ταγή, δια-ταγή, τάγμα, τάξις, ά-ταξία, τακτός, τακτέος, τακτικός.

Τείνω (άντι τετ-ίω, τετάνω, εκτείνω), μάλλ. σύνθ. άπο-τείνω, παρτ. έτεινον, μελ. τενω, άορ. έτεινα, παρκ. τέτακα. Παθ. τεινομαι, παρτ. έτεινόμενην, παρκ. τέταμαι, άορ. έτάθην, μελ. τεθήσομαι, μ. μελ. β. τενοῦμαι, μ. άορ. έτεινέμην. Πκρ. τάσις, εκ-τασις, εκ-τενής, ταινία, τατός, τατέος, τόνος, τένων, τέτανος.

Τειχίζω (εγείρω τεῖχος, όχυρώνω), παρτ. έτειχίζον, μέλ. τειχιῶ, άορ. έτειχισα, παρκ. τετειχικα, κτλ. όμκλ. Μέσ. τειχιζομαι, παρτ. έτειχιζόμενην, μελ. τειχιούμαι, άορ. έτειχισάμην. Πκρ. τεῖχος, τοῖχος, τειχίον, τείχισμα, τείχισις, τειχισμός (μτγν.), τειχιστής, τειχιστέον.

Τεχμαίρομαι (άντι τεκμαρ-ίομαι, συμπερίνω), άποθ. μέσ.

παρτ. ἐτεκμαίρομην, μελ. τεκμαροῦμαι, ἀορ. ἐτεκμηράμην. Παρ. τεκμήριον, τέκμαρσις, τεκμαρτέον, τεκμαρτικός (μτγν.), τεκμαρτός (ποιητ.).

Τεκταίνω (κατασκευάζω, κατορθώνω), ενεργ. μτγν. ἀορ. ἐτέκτηνα. Μέσ. καὶ πρθ. τεκταίνομαι, μελ. τεκτανοῦμαι, ἀορ. ἐτεκτηνάμην. Παρ. τέκτων, τεκτοσύνη (ποιητ.), τεκτονεῖον, τεκτονικός.

Τελευτάω - ὦ (τελειώνω, ἀποθνήσκω), εὐκτ. τελευτόην, παρτ. ἐτελεύτων, μελ. τελευτήσω, ἀορ. ἐτελεύτησα, παρκ. τετελεύτηκα, π. ἀορ. ἐτελευτήσθην (ποιητ.). Παρ. τελευτή, τελευταῖος.

Τελέω - ὦ (ἐκτελῶ, φέρω εἰς πέρας), παρτ. ἐτέλουν, μελ. τελέσω καὶ τελῶ, ἀορ. ἐτέλεσα, παρκ. τετέλεκα, ὑπερσ. ἐτετελέκειν. Παθ. τελοῦμαι, μελ. τελοῦμι, παρκ. τετέλεσμι, ὑπερσ. ἐτετελέσμην, ἀορ. ἐτελέσθην, μελ. τελεσθήσομαι (μτγν.), μ. ἀορ. μετέσπην. ἐτελεσάμην. Παρ. τέλεσμα, ἐπιτέλεσις, τελεστήριον, τελεστός, ἐπι-τελεστέος, τελεστικός, ἐπι-τελεστής (μτγν.).

Τέμ-ν-ω (κόπτω, κομματιάζω), παρτ. ἔτεμον, μελ. τεμῶ, παρκ. τέμηκα, ἀορ. ἔ. σπαν. (ἔταμον), ὑποτ. τήμω, μᾶλλ. εὐχρ. ἔτεμον, π. παρκ. καὶ ἀντί μέσ. τέμημαι, π. ἀορ. ἐτμήθην, π. μελ. τμηθήσομαι, μετ' ὀλίγ. μελ. τετμήσομαι. Μέσ. τέμνομαι, μελ. τεμοῦμαι, ἀορ. ἔ. ἐτεμόμην. Παρ. τμήμα, τμήσις, τμητός, τμητέος, τμητικός, τομή, τόμοις, τομός, τομεύς, τομίας, καὶ μτγν. λα-τομεῖον, λα-τόμοις.

Τέρπω (εὐφραίνω, εὐχαριστῶ), παρτ. ἔτερπον, μελ. τέρψω, ἀορ. ἔτερψα, π. ἀορ. σπαν. ἐτέρφθην, π. μελ. τερφθήσομαι (μτγν.). Μέσ. τέρπομαι, μελ. τέρψομαι. Παρ. τέρψις, τερπνός, ἀ-τερπής, ἀ-τερψίχ (μτγν.).

Τετραίνω καὶ *τιτρώ* (τρυπῶ, διατρυπῶ), μᾶλλ. σύνθ. δια-τετραίνω, ἀορ. ἔτρησα, παρκ. τέτρημαι, ὑπερ. ἐτετρήμην. Μέσ. τετραίνομαι, ἀορ. ἐτετρηνάμην (μτγν.) Παρ. τρήμα, τρήσις, τρητός.

Τεχνάομαι - ὤμαι (τεχνικῶς κατασκευάζω), παρτ. ἐτεχνώ-

μην, ἄορ. ἐτεχνησάμην. Παρ. τέχνασμα, τεχναστέον, τεχναστός, τέχνη, τέχνημα, τεχνητός.

Τήκω (λυώνω, χωνεύω), ἄορ. ἔτηξ, παρκ. τέτηκα, ὑπερσ. ἐτετήκειν, π. παρκ. τέτηγμαι (μτγν.), π. ἄορ. α. ἐτήχθην, π. ἄορ. β. ἐτάκην, π. μελ. τικήσομαι. Παρ. τήξις, τηκτός, τηκτικός.

Τηρέω - ῶ (ἐπιτηρῶ, φυλάττω), παρτ. ἐτήρουν, μελ. τηρήσω, ἄορ. ἐτήρησα, παρκ. τετήρηκα (μτγν.), π. παρκ. τετήρημαι, π. ἄορ. ἐτηρήθην, π. μελ. τηρηθήσομαι (μτγν.), μ. μελ. ἀντί παθ. τηρήσομαι. Παρ. τήρησις, τηρητέον, τηρητικός, ἐπι-τηρητής (μτγν.).

Τητάομαι - ᾶμαι (στεροῦμί τινας), σπάν. μετχ. τητώμενος.

Τί-θη-μι (θέτω) τίθησι τίθησι, τίθεμεν τίθετε τιθέασιν, ὑποτ. τιθῶ, εὐκτ. τιθείην, προστ. τίθει, ἀπαρ. τιθέναί, μετχ. τιθείς, παρτ. ἐτίθην σπαν. ἐτίθης ἐτίθη καὶ εὐχρηστότ. ἐτίθεις ἐτίθει, ἐτίθεμεν ἐτίθετε ἐτίθεσαν, μελ. θήσω, ἄορ. α. ῥόν. ὀριστ. ἔθηκα, ἄορ. β. (ἐν. ἄρρ.), πλ. ἔθεμεν ἔθετε ἔθεσαν, ὑποτ. θῶ, εὐκτ. θείην, προστ. θές, ἀπαρ. θείναί, μετχ. θείς, παρκ. τέθεικα, π. παρκ. καὶ ἀντί μέσ. τέθειμαι, π. ἄορ. ἐτέθην, π. μελ. τεθήσομαι, μ. μελ. ἀντί παθ. θήσομαι. Μέσ. τίθεμαι, προστ. τίθεσο, μελ. θήσομαι, ἄορ. α. ἐθηκήμεν (μτγν.), ἄορ. β. ἐθέμην, ὑποτ. θῶμαι, εὐκτ. θείμην, προστ. θοῦ, ἀπαρ. θέσθι, μετχ. θέμενος. Παρ. θῆμα, κανονικώτ. τοῦ θέμα, θέσις, θεσμός, θέμις, θεμέλιος, θετός, θετός, θετικός, θήκη, θημών, νομο-θέτης.

Τίκτω (ἀντί τι-τέ-κω, παράγω, γενῶ), παρτ. ἐτικτον, μελ. τέξομαι, παρκ. β. τέτοκα, ἄορ. β. ἔτεκον, ἀπαρ. τεκεῖν, μετχ. τεκῶν, π. παρκ. τέτεγμαι (μτγν.), π. ἄορ. ἐτέχθην, π. μελ. τεχθήσομαι (μτγν.). Μέσ. τίκτομαι, ἄορ. β. ἐτεκόμην. Παρ. τέκνον, τόκος, τοκέυς, τοκετός, τοκάς, δυσ-τοκίχ, δύσ-τοκος, πρωτό-τοκος.

Τίλλω (ἀποσπῶ, μαδῶ), μτγν. παρτ. ἔτιλλον, ἄορ. ἔτιλα, π. παρκ. τέτιλμαι, π. ἄορ. ἐτίλθην. Μέσ. τίλλομαι, παρτ. ἐτιλλόμην. Παρ. τίλαί, τίλισι, τιλμός, μτγν. τίλμα, τίλος, τίλτός.

Τιμάω - ὦ, παρτ. ἐτίμων, μελ. τιμήσω, ἀορ. ἐτίμησα, παρκ. τετίμηκx, π. ἀορ. ἐτιμήθην, π. μελ. τιμηθήσομαι, μ. μελ. ἀντι παθ. τιμήσομαι. Μέσ. τιμάομαι - ὦμαι, μελ. σπᾶν. μετῶ. τιμήσομαι, ἀορ. ἐτιμησάμην, π. παρκ. καὶ ἀντι μέσ. τετίμημαι, μετ' ὀλίγ. μελ. σπᾶν. τετιμήσομαι. Παρ. τιμή, τίμημα, τίμησις, τιμητῆος, τιμητός, τιμητής, τιμητικός, τίμιος, ἄ-τιμος.

Τιμ-ωρέω - ὦ (βοηθῶ τινα), παρτ. ἐτιμώρουν, μελ. τιμωρήσω, ἀορ. ἐτιμώρησα, παρκ. τετιμώρηκx, π. ἀορ. ἐτιμωρήθην, π. μελ. τιμωρηθήσομαι. Μέσ. τιμωροῦμαι, παρτ. ἐτιμωρούμην, μελ. τιμωρήσομαι, ἀορ. ἐτιμωρησάμην, π. παρκ. καὶ ἀντι μέσ. τετιμώρημαι, ὑπερσ. ἐτετιμωρήμην. Παρ. τιμωρία, τιμωρημα, τιμωρησις, τιμωρητέον, τιμωρός, τιμωρητικός, τιμωρητής (μτγν.), ἄ-τιμώρητος.

Τινάσσω (τινάξω, πάλλω), ἀορ. ἐτίναξx, μ. μελ. καὶ ἀντι παθ. τινάξομαι, π. παρκ. τετίναγκμαι (μτγν.). Παρ. τινάκτωρ, τινάκτειρα, καὶ μτγν. τίναγμα, τιναγμός.

Τίτω (πληρώνω), παρτ. ἔτινον, μελ. τίσω, ἀορ. ἔτισα, παρκ. τέτικα (μτγν.), π. παρκ. τέτισμαι, ὑπερσ. ἐτετίσμην, π. ἀορ. ἐτίσθην. Μέσ. τίνομαι (ποιητ.), μελ. τίσομαι, ἀορ. σπᾶν. ἐτίσάμην. Παρ. τίσις, ἔκ-τισμα, ἀπο-τιστέον.

Τιτράω ἰδὲ τετραίνω.

Τι-τρώ-σχω (τρυπῶ, πληγώνω), παρτ. ἐτίτρωσκον, μελ. κατὰ-τρώσω, ἀορ. ἔτρωσα, π. παρκ. τέτρωμαι, ὑπερσ. ἐτετρώμην, π. ἀορ. ἐτρώθην, π. μελ. τρωθήσομαι, μετ' ὀλίγ. μελ. τετρώσομαι (μτγν.). Παρ. τραῦμα, τραυματικός, τρώσις, τρώτης ἰδὲ καὶ τετραίνω.

Τοξεύω (κτυπῶ διὰ τόξου), παρτ. ἐτόξευον, ἀορ. ἐτόξευσα, π. παρκ. τετόξευμαι κτλ. Μέσ. τοξεύομαι (μτγν.). Παρ. τόξον, τοξέυμα, τοξεία, τοξευτός, τοξικός.

Τραχύνω (κάμνω τι τραχύ, σκληρύνω), π. παρκ. τετράχυμαι καὶ τετράχυμαι (μτγν.), ἀπαρ. τετραχύνθαι, π. ἀορ. ἐτραχύνθην. Παρ. τραχύτης, τραχύς, τραχυντικός.

Τρέμω (σειομαι, τρέμω), παρτ. ἔτρεμον. Παρ. τρόμος, τρομερός, ἐπιρ. ἄ-τρέμα.

Τρέπω (στρέφω, γυρίζω), παρτ. ἔτρεπον, μελ. τρέψω, ἀορ. ἔτρεψα, παρκ. τέτροφα καὶ τέτραφα, π. παρκ. καὶ ἀντί μέσ. τέτραμμικι, γ. πλ. τετράφαται, ἀπαρ. τετράφθαι, μετχ. τετραμμένος, ὑπερσ. ἐτετράμμην, π. ἀορ. α. ἐτρέφθην, π. ἀορ. β. ἀντί μέσ. ἀμεσβ. ἐτρέφην, π. μελ. τραπήσομαι (μτγν.). Μέσ. τρέπομαι, παρτ. ἐτρεπόμην, μελ. τρέψομαι, ἀορ. α. ἐτρεψάμην, ἀορ. β. ἐτραπόμην. Παρ. τρόπος, τροπή, τροπαῖον ἢ τροπχιον, τροπαῖος, τροπικός, τρόπις, ἄ-τρεπτος, τρεπτέος, ἄ-τραπός, εὐ-τράπελος, τρέψις (μτγν.).

Τρέφω παρτ. ἔτρεφον, μελ. θρέψω, ἀορ. ἔθρεψα, παρκ. τέτροφα (μτγν.) καὶ τέτραφα (ὥσ.), π. παρκ. τέθραμμαι, ἀπαρ. τεθράφθαι, μετχ. τεθραμμένος, π. ἀορ. α. ἐθρέφθην, π. ἀορ. β. τυχνότ. ἐτρέφην, π. μελ. τραφήσομαι, μ. μελ. καὶ ἀντί παθ. θρέψομαι. Μέσ. ἢ παθ. τρέφομαι, ἀορ. ἐθρεψάμην. Παρ. τροφή, τροφεύς, τρόφιμος, τροφός, σύν-τροφος, τροφίαις, θρέψις (μτγν.), θρέμμα, θρεπτέον, θρεπτός (μτγν.), θρεπτικός, θρεπτήριος.

Τρέχω, μελ. δρχιμοῦμαι καὶ σπαν. θρέζομαι (ποιητ.), παρκ. δεδρχμηκα, ὑπερσ. ἐδεδρχμήκειν, ἀορ. β. ἔδραμον, εὐκτ. δρχμοιμι, μετχ. δρχμών, π. παρκ. δεδρχμηκαί. Παρ. περι-θρεκτέον, τρόχος, τροχός, τροχιά (μτγν.), τροχάϊος, τροχερός (μτγν.) τροχιλία, δρόμος, ἐπι-δρομή, δρομάς, δρομεύς, δρόμημα, δρομαῖος, δρομικός, περί-δρομος, ἐπιρ. τροχάδην.

Τρέω (τρέμω, τρομάζω, φοβοῦμαι), ἀορ. ἔτρεσα, μετχ. τρέσας. Παρ. ἄ-τρεπτος, τρήρων.

Τρίβω μᾶλλ. σύνθ. συν-τρίβω, παρτ. ἔτριβον, μελ. τρίψω, ἀορ. ἔτριψα, παρκ. τέτριφα, π. παρκ. καὶ ἀντί μέσ. τέτριμμικι, π. ἀορ. α. ἐτρίφθην, π. ἀορ. β. ἐτρίβην, π. μελ. α. τριφθήσομαι (μτγν.), π. μελ. β. τριθήσομαι. Μέσ. τρίβομαι, μ. μελ. καὶ ἀντί παθ. τρίβομαι, ἀορ. ἐτριψάμην. Παρ. τρίβη, τρίψις, τρίβος, τρίβων, τριμμός, τριπτήρ, τρίπτης, παιδο-τρίβης, ἄ-τριπτος.

Τρυχώ - ω (τρύχω), μόν. σύνθ. ἐκ-τρυχώ, μελ. ἐκ-τρυχώσω, ἀορ. ἐξ-ετρυχώσα.

Τρύχ - ω (φθείρω, καταβχσανίζω), καὶ παθ. τρύχομαι, παρκ. τετρυχώμαι ἰδὲ τρυχώ. Παρ. τρυχηρός (ποιητ.).

Τρώγω, παρτ. ἔτρωγον, μελ. τρώξομαι, ἀορ. β. ἔτρωγον, π. παρκ. τέτρωγαμι· οἱ λοιποὶ χρόνοι ἐκ τοῦ ἐσθίω καὶ φαγεῖν. Παρ. τράχημα, τρωκτός, τρώκτης, τρώξις, τρωγάλιον, τρωξαλλίς (μτγν.).

Τυ-γ-χ-άν-ω (τυχαῖνω, ἐπιτυχαῖνω), παρτ. ἐτύγγανον, μελ. τεύξομαι, ἀορ. β. ἔτυγον, παρκ. τετύχηκα καὶ τέτευχα. Παρ. τύχη, εὐ-τυχία, συν-τυχία, εὐ-τυχής, τυχερός.

Τύπ-τ-ω (πλήττω, κτυπῶ), παρτ. ἔτυπτον, μελ. τυπτήσω, ἀορ. σπκν. ἔτυψα, εὐχρηστ. δὲ τὸ ἐπάταξα καὶ ἔπκισα, παρκ. πέπκισα Μέσ. καὶ πκθ. τύπτομαι, παρτ. ἐτυπτόμην, π. παρκ. τέτυμμαι, π. ἀορ. β. ἐτύπην (μτγν.), π. μελ. ἀντὶ μέσ. τυπτήσομαι, μ. ἀορ. ἐτυψάμην (μτγν.). Παρ. τύπος, τύψις, τυπικός, τυπτητέος, τύμπανον, πατρο-τύπτης.

Τυραννέω-ῶ καὶ τυραννέω (δеспόζω ὡς τύραννος), παρτ. ἐτυράννου καὶ ἐτυράννεον, μελ. τυραννήσω, ἀορ. ἐτυράννησα, καὶ συνηθέστ. ἐτυράννευσα, παρκ. τετυράννευκα, π. παρκ. τετυράνημι (μτγν.), π. ἀορ. ἐτυραννεύθην, μ. μελ. ἀντὶ πκθ. τυραννήσομαι. Παρ. τυρανία, τυραννίς, τυραννεῖον (μτγν.), τυραννικός, τύραννος, τυραννητέον (μτγν.).

Τύφω (κάμνω πολὺν καπνόν), παρτ. ἔτυφον, παρκ. τέθυφα (ποιητ.). Πκθ. τύφομαι, παρκ. τετύφωμαι καὶ τέθυμμαι, π. ἀορ. β. ἐτύφην (ποιητ.), π. μελ. τυφήσομαι. Παρ. τυφός, τυφών.

Τωθάζω (σκώπτω), μ. μελ. τωθήσομαι, ἀορ. ἐτώθησα (μτγν.). Παρ. μτγν. τωθασμός, τωθαστικός, τωθαστής, τωθασμα.

Υ

Υβρίζω (εἶμαι ὑβριστής, ἀυθάρτης), παρτ. ὑβρίζον, μελ. ὑβριῶ, ἀορ. ὑβρισα, παρκ. ὑβρικα, ὑπερσ. ὑβρίκειν, π. παρκ. ὑβρισμαι, π. ἀορ. ὑβρίσθην. π. μελ. ὑβρισθήσομαι, μ. μελ. ἀντὶ ἐνεργ. ὑβρισῶμαι. Παρ. ὑβρις, ὑβρισμα, ὑβρισμός, ὑβριστής, ὑβριστός, ὑβριστέος, ὑβριστικός.

Υγιαίνω (εἶμι υγιής), μελ. υγιανῶ, ἀορ. υγιάνω, π. ἀορ. υγιάσθην (μ.τγν.), π. μελ. υγιασθήσομαι (ᾠσ.). Παρ. υγίεια, υγιάνσις καὶ υγιήσις (μ.τγν.), υγιαντός καὶ υγιαστός (ᾠσ.), υγιεινός, υγιής.

Υπ-εικάθω καὶ ὑπ-εἶκω (ἀποσύρομαι, ὑποχωρῶ), παρτ. ὑπεῖκον, μελ. ὑπεῖζω, ἀορ. ὑπεῖξ. Παρ. ὑπείξις, ὑπεικτέον.

Υπ-εἶκω ἰδὲ ὑπεικῆθω.

Υπ-ωχ-ροῦμαι, παρτ. ὑπισχνούμην, μελ. ὑποσχέσομαι, παρτ. ὑπ-έσχημαι, ὑπερτ. ὑπεσχήμεν, μ. ἀορ. ἅ. ὑπεσχόμεν ἰδὲ ἔχω.

Υπνώ-ω, ὑπνώσσω καὶ ὑπνώττω (κοιμῶμαι, σπκν. κοιμίζω), μ.τγν. καὶ ποιητ. μελ. ὑπνώτω, ἀορ. ὑπνωσθ, παρτ. ὑπνωκ. Παθ. ὑπνοῦμαι. Παρ. ὑπνος, ὑπνωτικός, ὑπνώδης, ὑπνωτέον (μ.τγν.).

Υπνώσσω ἰδὲ ὑπνώω.

Υπο-κορ-ίζομαι (ὀμιλῶ ὡς μικρὸν παδίον), παρτ. ὑπ-εκορίζομαι, ἀορ. ὑπ-εκορισάμην (μ.τγν.). Παρ. ὑπο-κόρισμα, καὶ (μ.τγν.) ὑπο-κορισμός, ὑποκοριστικός, ὑποκόριστις.

Υπο-κρίνομαι, παρτ. ὑπ-εκρινόμεν, μελ. ὑπο-κρῖνομαι (μ.τγν.), ἀορ. ὑπ-εκρινάμην, π. παρτ. ἀντί μέστ. ὑπο-κέκριμα, π. ἀορ. ὑπ-εκρίθην, (μ.τγν.). Παρ. ὑπο-κριτής, ὑπό-κρισις, καὶ μ.τγν. ὑποκριτικός.

Υπο-τοπέω - ᾠ (ὑπονοῶ, ὑποπτύω), σπκν. ἐνεργ. ἀορ. ὑπ-ετόπησα. Μέστ. ἀποθ. ὑποτοποῦμαι, παρτ. ὑπ-ετοπούμην, π. ἀορ. μετθ. ὑπ-ετοπήθην (μ.τγν.). Παρ. μ.τγν. ὑποτοπασμός, ὑποτόπημα, ὑποτοπαστέον.

Υστερέω - ᾠ (εἶμι ἢ ἔρχομαι ὕστερος), μελ. ὑστερήσω (μ.τγν.), ἀορ. ὑστέρησα, παρτ. ὑστέρηκα (μ.τγν.), ὑπερτ. ὑστερήκειν, π. ἀορ. ὑστερήθην (μ.τγν.). Παρ. ὕστερος, ὕστεριος, καὶ μ.τγν. ὑστέρημα, ὑστέρησις, ὑστερητικός.

Υφραίνω, παρτ. ὕφραϊνον, μελ. ὕφρανῶ, ἀορ. ὕφρανα, παρτ. ὕφρακα (μ.τγν.), π. παρτ. ὕφραμαι, π. ἀορ. ὕφρανθην. Μέστ. ὕφραϊνομαι, ἀορ. ὕφ-φράμην. Παρ. ὕφρα, ὕφρασις (μ.τγν.), ὕφρασμα, ὕφραντός, ὕφραντικός, ὕφραντης.

Ἦρω (βρέχω), ποιητ. καὶ πεζ., μελ. ὕσω, ἀορ. ὕσα, π. παρκ-
ξομαι, π. ἀορ. ὕσθην, π. μελ. ὕσθησομαι (μτγν.). Παρ. ὕδωρ,
ὑετός, ὑέτιος, ὑετώδης.

Φ

Φαγεῖν· ἰδ' ἐσθίω.

Φαίρω (φανερώνω, δεικνύω, ἐκδηλώ), παρτ. ἔφαινον, μελ.
φηνῶ, ἀορ. ἔφηνα, παρκ. α. πέφαγκα, παρκ. β. σπάν. πέφηνα,
ὑπερσ. ἐπεφνήειν, π. παρκ. πέφασμαι, π. ἀορ. α. σπαν. ἐφάν-
θην, π. ἀορ. β. ἀντι μέσ. ἐφάνην, π. μ. φανήσομαι. Μέσ. φάι-
νομαι, παρτ. ἐφαινόμην, μελ. ἀμετβ. φανοῦμαι, ἀορ. α. σύνθ.
ἀπεφηνάμην. Παρ. φῶς, φάσις, φάσμα, φάνισις, φανός, ἄ-φαν-
τος, φανερός, φαιδρός, ὑπερήφανος, ἐπι-φανής, ἐπι-φάνεια.

Φαντάζομαι (παρουσιάζομαι εἰς τινὰ ὑπὸ μορφήν τινὰ, φάινο-
μαι), παρτ. ἐφανταζόμην, μελ. φανταστήσομαι, ἀορ. ἐφαντά-
σθην. Παρ. φαντασία, φάντασμα, φανταστός, φανταστικός.

Φά-σκ-ω (λέγω, διίσχυρίζομαι), παρτ. ἐφασκον· ἰδὲ φημί.

Φείδομαι (φειδωλεύομαι), ἀποθ. μέσ. παρτ. ἐφειδόμην, μελ.
φείσομαι, ἀορ. ἐφεισάμην, π. παρκ. πέφεισομαι. Παρ. φειδώ,
φειδωλίς, φειδωλός, φειστέον, φειδίτιον.

Φέρ-θ-ω (βόσκω, τρέφω), παρτ. ἔφερθον. Παθ. φέρβομαι.
Παρ. φορβή, φορβάς, φορβεία.

Φέρ-ω (φέρνω ἐπὶ ἀψύχων συνήθ.), παρτ. ἔφερον, μελ. οἶσω,
ἀορ. α. συγχά ἤνεγκα ἤνεγκας ἤνεγκε, ὑποτ. ἐνέγκω, εὐκτ.
ἐνέγκαίμι, προστ. ἔνεγκον (μτγν.) ἐνεγκάτω, ἀπαρ. ἐνέγκαί,
μετχ. ἐνέγκας, ἀορ. β. σπάν. ἤνεγκον, εὐκτ. ἐνέγκοιμι, προστ.
ἔνεγκε, ἀπαρ. ἐνεγκεῖν, μετχ. ἐνεγκών, παρκ. ἐνήνοχα, π.
παρ. ἐνήνεγμαί, ὑπερσ. ἐνηνέγμην, π. ἀορ. ἠνέχθην, π. μελ.
ἐνεχθήσομαι, μ. μελ. καὶ ἀντι παθ. οἶσομαι. Μέσ. φερομαι,
παρτ. ἐφερόμην, ἀορ. α. ἠνεγκάμην. Παρ. φορά, φόρος, φο-
ρεύς (μτγν.), ἀμφι-φορεύς, φορεῖον, φορμός, φόρτος, φορτηγός,
δί-φορος, φερνή, φέρετρον, φερέτρα, σύμ-φορος, δορυ-φόρος, οἰ-
στός, οἰστέος.

Φεύγω, παρτ. ἔφευγον, μελ. φεύζομαι καὶ φευξοῦμαι, ἀορ. β. ἔφυγον, παρκ. β. πέφευγα, ὑπερσ. ἐπεφεύγειν. Παρ. φυγή, φυγᾶς, φύξιμος, φευκτέον, φευκτός.

Φημί (λέγω) (α) φῆς φησί, πλ. φημέν φατέ φασίν, ὑποτ. φῶ, εὐκτ. φαίην, γ. πλ. φαίησαν καὶ φαίην, προστ. φάθι ἢ φαθ. φάτω, ἀπαρ. φάσαι, μετχ. φάς, παρτ. (συνηθ. ἀντί ἀορ.) ἔφην ἔφης καὶ ἔφησθα ἔφη, δυϊκ. ἔφατον ἐφάτην, πλ. ἔφαμεν ἔφατε ἔφασαν, μελ. φήσω, ἀορ. α. ἔφησα, ὑποτ. φήσω, εὐκτ. φήσαιμι φήσεις φήσεις, ἀπαρ. φῆσαι, μετχ. φήσας, ἀορ. β. εἶπον, π. παρκ. προστ. πεφάσθω. Μέσ. ἀντί ἐνεργ. μόνον μετχ. φάμενος, παρτ. ἐφάμην. Παρ. φήμη, φάσις, πρό-φασις, φατέος, φατός, εὐ-φημος, προ-φήτης, θηλ. προ-φήτις, προ-φητεία.

Φθάνω, παρτ. σπάν. ἔφθικνον, μελ. φθίσω, μ. μελ. φθίσομαι, ἀορ. ἔφθασα, εὐκτ. φθάσαιμι, γ. πλ. φθάσειαν, ἀπαρ. φθάσαι, μετχ. φθάσας, ἀορ. β. ἔφθην, ὑποτ. φθῶ, εὐκτ. (φθαίην) γ. πλ. φθαίην, ἀπαρ. φθῆναι, μετχ. φθῆς, παρκ. ἔφθακκ, ὑπερσ. ἐφθάκειν (μτγν.).

Φθέγγομαι (ἀντί φθεγγόμαι, λαλῶ, φωνάζω), ἀποθ. μέσ. παρτ. ἐφθεγγόμην, μελ. φθέγγομαι, ἀορ. ἐφθεγγόμην, παρκ. ἔφθεγγαί. Παρ. φθέγγμ, φθεγγτός, φθόγγος.

Φθείρω (ἀντί φθειρ-ίω, ἀφαιρίζω, κατὰστρέφω), παρτ. ἔφθειρον, μελ. φθειρῶ, ἀορ. ἔφθειρα, παρκ. α. ἔφθαρκα, ὑπερσ. ἐφθάρκειν, π. παρκ. ἔφθαρμι, γ. πλ. ἐφθάρκται, ἀπαρ. ἐφθάρθαι, π. ἀορ. β. ἐφθάρην, π. μελ. φθάρησομαι, μ. μελ. φθειροῦμαι. Παρ. φθορά, φθόρος, ἀ-διά-φθορος, δια-φθορεύς, φθαρτός, φθαρτικός.

Φθίνω (φθειρομαι, κατατήκομαι), ἀμτβ. παρτ. ἔφθινον, μελ. φθίσω, ἀορ. ἔφθισα, π. παρκ. ἔφθιμι, μ. ἀορ. β. μετχ. φθίμενος. Παρ. φθίσις, φθινᾶς, φθίνυλλα, φθίνη, φθιτός· ἰδὲ καὶ φθονῶ.

Φθονέω - ὤ, παρτ. ἐφθόνουν, μελ. φθονήσω, ἀορ. ἐφθόνησα.

(α) Ἐν συνθ. σύμφημι, ἐντίφημι, ἀντίφησι, σύμφηθι, ἀλλ' ἀντίφησι, συμ-φήσι.

Παθ. φθονοῦμαι, παρτ. ἐφθονούμην, παρκ. ἐφθόνημι (μτγν.), άορ. ἐφθονήθην, μελ. φθονηθήσομαι, μ. μελ. ἀντί παθ. φθονήσομαι. Παρ. φθόνος, φθόνησις, φθονερός, φθονητικός.

Φιλέω - ὤ (άγαπῶ, εὖνω, φιλικῶς ὑποδέχομαι), παρτ. ἐφίλουν, μελ. φιλήσω, άορ. ἐφίλησα. Παθ. φιλοῦμαι, παρτ. ἐφιλούμην, παρκ. περίλημι, άορ. ἐφιλήθην, μ. μελ. ἀντί παθ. φιλήσομαι. Παρ. φίλις, φίλος, φίλημα, φιλημάτιον, φίλησις, φιλητέος, φιλητός, φιλητικός, φίλτρον.

Φιλοτιμέομαι - οὔμαι (εἶμαι φιλότιμος), μελ. φιλοτιμήσομαι, π. μελ. ἀντί μέσ. φιλοτιμηθήσομαι (μτγν.), άορ. ἐφιλοτιμησάμην (ώσ.), π. άορ. ἀντί μέσ. ἐφιλοτιμήθην, π. παρκ. ἀντί μέσ. πεφιλοτίμημαι. Παρ. φιλοτιμία, φιλοτίμημα, φιλοτιμητέον, φιλότιμος.

Φιλοφρονέομαι - οὔμαι (φέρωμί τι φιλοφρόνως), άποθ. μελ. φιλοφρονήσομαι, άορ. ἐφιλοφρονησάμην, π. άορ. ἀντί μέσ. ἐφιλοφρονήθην. Τὸ δ' ἐνεργ. φιλοφρονῶ εἶνε μτγν. καὶ λίαν σπάν. Παρ. φιλοφρόνημα, φιλοφροσύνη, φιλόφρων, καὶ μτγν. φιλοφρόνησις, φιλοφρονητέον.

Φιτύω (φυτεύω), μελ. φυτύσω, άορ. ἐφίτυσα, άπαρ. φιτύσαι. Παρ. φίτυμα.

Φλέγω (φλογίζω κατκαΐω), καὶ συνθ. ἐπι-φλέγω, μελ. φλέξω, άορ. ἐφλεξα. Παθ. φλέγομαι, παρτ. ἐφλεγόμην, παρκ. πέφλεγμαι (μτγν.), άορ. α. ἐφλέχθην, άορ. β. ἐφλέγην (μτγν.), Παρ. φλέγμα, φλεγματίας, φλεγματικός, φλεγμονή, φλόξ, φλογμός, ἄ-φλεκτος.

Φοβέω - ὠ (φοβίζω), παρτ. ἐφόβουν, μελ. φοβήσω, άορ. ἐφόβησα. Μέσ. φοβοῦμαι, παρτ. ἐφοβούμην, μελ. φοβήσομαι, π. παρκ. ἀντί μέσ. πεφόβημαι, ὑπερσ. ἐπεφοβήμην, π. άορ. ἐφοβήθην. Παρ. φόβημα, φοβητικός, φοβητός, φοβητέος, φοβερός, φόβητρον.

Φορέω - ὠ (φέρω), παρτ. ἐφόρουν, μελ. φορήσω, άορ. ἐφόρησα, παρκ. πεφόρηκα, π. παρκ. πεφόρημαι (μτγν.), μ. μελ. ἀντί παθ. φορήσομαι (ώσ.). Μέσ. φοροῦμαι, άορ. ἐφορησάμην, π. άορ. ἀντί μέσ. ἐφορήθην. Παρ. φόρημα, φόρησις, (μτγν.), φορητός.

Φράγγυμι (φράτσω), ἐνεστ. μτγν. παρτ. ἐφράγγυν. Μέστ. φράγγυμι (μτγν.). Παρ. φράγγμα, φραγγμός, φραγκτός (μτγν.), ἄφραγκτος, δρύφραγκτος, σφραγγίς, φραγκτής ἢ φράκτης (μτγν.).

Φράζω (ἐκφράζω, φανερώω), παρτ. ἔφραζον, μελ. φράτω, ἀορ. ἔφρασα, προστ. φράσον, παρκ. πέφρακα. Μέστ. φράζομαι, π. παρκ. ἀντί μέστ. πέφρασμα, π. ἀορ. ἀντί μέστ. ἐφράσθη (μτγν.). Παρ. φράσις, φραστέον, φραστικός, φραστήρ, φραστός (μτγν.), μεταφράστης (ὥσ.).

Φράσσω (φράζω), ἀορ. ἔφραξα, ἀπαρκ. φράξι, π. παρκ. πέφραγμα, π. ἀορ. α. ἐφράχθη, π. ἀορ. β. ἐφράχην (μτγν.), π. μελ. α. φραχθήσομαι (ὥσ.), μ. μελ. φράξομαι (ὥσ.), μ. ἀορ. ἐφραξάμην· ἰδὲ φράγγυμι.

Φρεῖω - ὦ, μόν. ἐν συνθ. ἰδὲ εἰσφρέω.

Φρίσσω καὶ φρίττω (ἀνορθοῦνται αἱ τρίχες μου, ἀνατριχιάζω), μελ. φρίζω, ἀορ. ἔφριξα, παρκ. πέφρικα, μ. ἀορ. ἐφριξάμην (μτγν.). Παρ. φρίκη, φρικτός (μτγν.), φρικώδης, φριζός.

Φροιμαῖζομαι (προσιμαῖζομαι), ποιητ. καὶ μτγν. παρτ. ἐφροιμαζόμενι, ἀορ. ἐφροιμασάμην, παρκ. πεφροιμάσμαι. Παρ. φροιμαστέον, φροίμιον (ποιητ.).

Φρονέω - ὦ (σκέπτομαι, διανοοῦμαι), παρτ. ἐφρόνου, μελ. φρονήσω, ἀορ. ἐφρόνησα, παρκ. πεφρόνηκα, π. παρκ. πεφρόνημα, π. ἀορ. ἐφρονήθη, π. μελ. κατὰφρονήθησομαι, μ. μελ. ἀντί παθ. κατὰφρονήσομαι. Παρ. φρόνημα, φρόνησις, φρονητέον, φρονηματίας, φρόνιμος.

Φροντίζω (σκέπτομαι, μεριμνῶ), παρτ. ἐφρόντιζον, μελ. φροντιῶ καὶ σπαν. μελ. φροντιοῦμαι, ἀορ. ἐφρόντισα, παρκ. πεφρόντισα. Παθ. φροντίζομαι, π. παρκ. μεταφ. πεφροντισμένος (μτγν.). Μέστ. φροντίζομαι. Παρ. φροντίς, φρόντισμα, φροντιστέον, φροντιστής, φροντιστικός, φροντιστήριον.

Φρουρέω - ὦ (φρουρός φυλάττω), παρτ. ἐφρουρούω, μελ. φρουρήσω, ἀορ. ἐφρουρήσα. Παθ. σπαν. φρουροῦμαι, παρτ. ἐφρουρούμην, παρκ. πεφρούρημα, μ. μελ. ἀντί παθ. φρουρήσομαι (μτγν.). Παρ. φρουρά, φρούρημα, φρούρησις (μτγν.), φρούριον, φρουρός, φρουρητής (μτγν.).

Φρύγω (ζηραίνω, φρυγανίζω), παρτ. ἔφρυγον, ἄορ. ἔφρυξα, π. παρκ. πέφρυγμα, π. ἄορ. α. ἐφρύχθην (μτγν.), π. ἄορ. β. ἐφρύχην (ὠσ.). Παρ. φρύγανον, φρυκτός, ἐπίρ. φρυγίνδα.

Φυγγ-άνω (ἀντί φυγ-ανίω, φεύγω), μόν. ἐνεστ. σύνθ. καταφυγάνω, παρτ. διε-φύγγανον· ἰδὲ φεύγω.

Φυλάσσω καὶ φυλάττω (φυλάζω), παρτ. ἐφύλασσον καὶ ἐφύλαττον, μελ. φυλάξω, ἄορ. ἐφύλαξα, ἀπαρ. φυλάξαι, παρκ. πεφύλαχα, π. ἄορ. ἐφυλάχθην, π. μελ. φυλαχθήσομαι (μτγν.), μ. μελ. καὶ ἀντί παθ. φυλάξομαι. Μέσ. φυλάσσομαι καὶ φυλάττομαι, παρτ. ἐφυλασσόμην καὶ ἐφυλαττόμην, ἄορ. ἐφυλαξάμην, π. παρκ. ἀντί μέσ. πεφύλαγμα. Παρ. φυλακή, φυλάκειον ἢ φυλακεῖον (μτγν.), φύλαξις, φυλάξιμος, φυλακτικός, φύλαξ, φυλακίς, φυλακτέος, φυλακτικός, φυλάκτης, φυλακτήριος, φυλακτίριον.

Φύρω (ἀνακκτώνω, μουσκεύω) ἄορ. ἔφυρα, μετχ. φύρας (μτγν.). Παθ. φύρομαι (ὠσ.), παρκ. πέφυρα, π. ἄορ. β. ἐφύρην (μτγν.). Μέσ. φύρομαι. Παρσχ. τούτου εἶνε φυρῶ, παρκ. πεφύραμαι, π. ἄορ. ἐφύρθην, μ. ἄορ. ἐφυρσάμην. Παρ. μτγν. φύραμα, φύρασις, φυρατής.

Φυτεύω, παρτ. ἐφύτευον, μελ. φυτεύσω, ἄορ. ἐφύτευσα, π. παρκ. πεφύτευμαι, π. ἄορ. ἐφυτεύθην, π. μελ. φυτευθήσομαι (μτγν.), μ. ἄορ. ἐφυτευτάμην. Παρ. φυτεία, φυτόν, φύτευμα, φύτευσις, φυτευτήριον, φυτευτικός, φυτευτέον (μτγν.), φυτευτός, φυτευτής (μτγν.).

Φύ-ω (κάνω ἢ φυτρώση, πκράγω), μετβ. καὶ σπαν. ἀμετβ. παρτ. ἔφυον, μελ. φύσω, ἄορ. α. ἔφουσα, ἄορ. β. ἀμετβ. ἔφυν, ἀπαρ. φύναι, μετχ. φύς, οἱ φύντες = οἱ γονεῖς, παρκ. ἀμετβ. πέφυκα, ὑπερσ. ἐπεφύκειν, π. ἄορ. β. ἐφύην. Μέσ. καὶ παθ. φύομαι, παρτ. ἐφύομην, μελ. φύσομαι καὶ φύησομαι (μτγν.). Παρ. φύμα, φύσις, φυσικός, φύσιμος, φύλλον, φυλή, φύλον, ἀ-φυής, φυτόν, φυτικός.

Φωνέω - ὦ (φωνάζω), ὁμαλ. παρτ. ἐφώνουν, μελ. φωνήσω, ἄορ. ἐφώνησα. Παρ. φωνή, φώνημα, φώνησις, φωνητικός, ἄ-φωνος· ἰδὲ καὶ φημί.

X

Χάζω (ὕποχωρῶ, ἀποσύρομαι), ἐν συνθ. μόν. ἐνεστ. ἀνα-χάζω, παρτ. ἔχαζον. Μέσ. χάζομαι, παρτ. ἐχαζόμεν, ἀορ. ἐχασάμην.

Χαίρω ἰδὲ χάζω.

Χαίρω (ἀντι χαιρ-ίω), παρτ. ἔχαιρον, μελ. χαιρήσω, παρκ. κεχάρηκα (ποιητ.), ἀορ. ἐχίρησα (μτγν.), ἀορ. β. ἀντι ἐνεργ. ἐχάρην. Παρ. χαρά, χαρτός.

Χαλάω - ᾶ (χαλαρώνω), μελ. χαλάσω (μτγν.), ἀορ. ἐχάλασα, π. παρκ. κεχάλασμι (μτγν.), π. ἀορ. ἐχαλάσθην. Παρ: χάλασμα, χάλασις, χαλαστικός (μτγν.), χαλαρός, χαλαρότης, χαλινός.

Χαλεπαίνω (ἀντι χαλεπ-ανίω, ὀργίζομαι, ἀγανακτῶ), παρτ. ἐχαλέπαινον, ἀορ. ἐχαλέπηνα (μτγν.). Παθ. χαλεπαίνομαι, ἀορ. ἐχαλεπάσθην. Παρ. χαλεπός, χαλεπότης.

Χαρίζομαι (κάννω, προσφέρω τινὶ χάριν), ἀποθ. μέσ. παρτ. ἐχαρίζομην, μελ. χαριοῦμαι, ἀορ. ἐχαρισάμην, παρκ. κεχάρισμαι, ἀπαρ. κεχαρίσθαι, μετχ. κεχαρισμένος, π. ἀορ. ἐχαρίσθην (μτγν.), π. μελ. χρισθήσομαι (ὥσ.). Παρ. χάρις, χαριστέον, χαριστήριος, χαριστικός, χάρεις, ἄ-χαρις, ἀ-χαριστίς, ἀ-χάριστος.

Χά-σκ-ω, παρτ. ἔχασκον, μελ. σύνθ. ἐγ-χανοῦμαι (ποιητ.), παρκ. β. κέχηνα, μετχ. κέχηνώς, ἀορ. β. ἔχανον. Παρ. χάσμα, χάος, χαῦνος, ἀ-χανής.

Χέζω, κωμ. ποιητ. παρ. ἔχεζον, μελ. χέσομαι καὶ χεσοῦμαι, ἀορ. ἔχεσα, παρκ. κέχοδα, π. παρκ. κέχεσμαι, μ. ἀορ. ἐχεσάμην.

Χειρόμαι - οῦμαι (ὕποχειρίον τινος κάννω, ὑποτάσσω), μέσ. παρτ. ἐχειρούμην, μελ. χειρώσομαι, ἀορ. ἐχειρωσάμην, π. παρκ. κχι ἀντι μέσ. κχειρώμαι, π. ἀορ. ἐχειρώθην, π. μελ. χειρωθήσομαι. Παρ. χειρώμα, χειρώσις, χειρωτικός, χειρωτός (μτγν.).

Χέ-ω (χύνω), μᾶλλ. σύνθ. παρ' ἀττ. ἐγ-χέω, παρτ. ἔχουν, μελ. ἐκ-χεῶ (μτγν.), ἀορ. α. ἔχεα, ἀπαρ. ἐγ-χέαι, μετχ. ἐγ-χέας, παρκ. κέχυκα (μτγν.), π. παρκ. κέχουμαι, π. ἀορ. ἐχού-

θην (μτγν.), π. μελ. χυθήσομαι (ὥσ.). Μέσ. χέομαι, ἀορ. σπαν. ἐχεάμην. Τὸ δὲ χύνω, μᾶλλ. σύνθ. συγχύνω εἶνε μτγν. Παρ. χύμα, χυμός, χύσις, χυτός, χυτικός (μτγν.), χύτλον, χύτρα, χοή, χοῦς, χώνη, ἐγ-χυτέον (μτγν.), χυτρεύς, ἐκ-χύτης.

Χλιαίνω (ζεσταίνω ὀλίγον), μτγν. μέλ. χλιαίνω, π. ἀορ. ἐ-χλιάνθη. Παρ. μτγν. χλιανσις, χλιαρός, χλιαρότης.

Χολώω - ᾠ (τὴν ὀργήν τινος διεγείρω), μτγν. ἀορ. ἐχόλωσα. Μέσ. καὶ παθ. χολοῦμαι, μελ. χολώσομαι, π. ἀορ. ἐχολώθη (μτγν.), παρκ. ἀντι μέσ. κεχολωμένος (ὥσ.). Παρ. χόλος, χολή, χολωτός.

Χορεύω, παρτ. ἐχόρευον, μελ. χορεύσω, παρκ. κεχόρευκα, π. παρκ. κεχόρευμαι, π. ἀορ. ἐχορεύθη, μ. μελ. χορεύσομαι, μ. ἀορ. ἐχορευσάμην. Παρ. χορός, χόρευμα, χορείς, χόρευσις (μτγν.), χορευτέον, χορευτής, χορευτικός (μτγν.), χορεύτρια (ὥσ.).

Χό - ω, χῶ-ννυ-μι καὶ χῶ-ννύ-ω (χώνω), ἀπαρ. χοῦν, παρτ. ἔχουν, μελ. χῶσω, ἀορ. ἔχωσα, παρκ. κέχωκα, π. παρκ. κέχωσμαι, π. ἀορ. ἐχῶσθη, π. μελ. χῶσθήσομαι (μτγν.). Μέσ. χώννυμαι (ὥσ.), παρτ. ἐχωννύμην (ὥσ.), ἀορ. ἐχῶσάμην (ὥσ.). Παρ. χῶσις, χῶστός.

Χράομαι - ᾠμαι (ἀντὶ χερ-άομαι, μεταχειρίζομαι), ἀποθ. μέσ. χρῆ χρῆται, εὐκτ. χρώμην, προστ. χρῶ, ἀπαρ. χρῆσθαι, μετχ. χρώμενος, παρτ. ἐχρώμην ἐχρῶ ἐχρήτο, μελ. χρήσομαι, ἀορ. ἐχρησάμην, παρκ. μετῶ. κέχρημαι, ὑπερσ. ἐκεχρήμην, π. ἀορ. ἐχρήσθη. Παρ. χρῆμα, χρῆσις, χρηστέος, χρηστός, χρηστικός, χρήστης, χρήσιμος.

Χράω - ᾠ (δίδω χρησμόν, χρησιμοδοτῶ) χρῆς χρῆ, μᾶλλ ποιητ. παρτ. ἔχρων ἔχρης ἔχρη, μελ. χρήσω, ἀορ. ἐχρησα, παρκ. κέχρηκα, π. παρκ. κέχρησμι καὶ κέχρημαι, ὑπερσ. ἐκεχρήμην, π. ἀορ. ἐχρήσθη. Μέσ. χρώμαι, μελ. χρήσομαι. Παρ. χρησμός, χρηστήριος, χρηστήριον, χρήστης (μτγν.).

Χρεμετίζω (γλιμιντρίζω ἐπὶ ἵππων), ἀορ. ἐχρεμέτισα (μτγν.), Παρ. χρεμετισμός, χρεμετιστικός.

Χρή (εἶνε χρεῖς, χρειάζεται), ἀπρόσ. καὶ σύνθ. ἀπό-χρη, εὐκτ. χρεῖη, ἀπαρ. χρεῖναι, μετχ. τὸ χρεῶν (ἀκλ.), παρτ. ἐ-

χρῆν καὶ χρῆν, μελ. χρήσει, ἀορ. ἔχρησε. Παρ. χρεία, χρέος.
Χρήζω (ἔχω χρεῖαν, χρειάζομαι ἐπιθυμῶ), ποιητ. παρτ.
 ἔχρηζον.

Χρίω (ἀλείφω, χρίνω), παρτ. ἔχριον, μελ. χρίσω, ἀορ. ἔχρισ-
 σα, ἀπαρ. χρίσαι, μετγ. χρίσας, παρκ. κέχρισμαι, ὑπερσ. ἐκε-
 χρίσθην, π. ἀορ. ἐχρίσθην, π. μελ. χρισθήσομαι (μετγν.). Μέσ.
 χρίομαι, παρτ. ἐχρίομην, μελ. χρίσομαι (μετγν.), ἀορ. ἐχρισά-
 μην. Πρω. χρίσμα, καὶ μετγν. χρίσις, χριστός, χριστέον.

Χρώζω (μολύνω, χρωματίζω), ἀορ. ἔχρωσα, παρκ. κέχρω-
 κα, π. παρκ. κέχρωσμαι, π. ἀορ. ἐχρώσθην, π. μελ. χρωσθή-
 σομαι (μετγν.). Παρ. χρώμα, χρώς, καὶ μετγν. χρωῖσις, χρωστήρ.

Χώνυμι ἰδὲ χῶω.

Χωρέω - ᾠ (κάμνω τόπον, ὑποχωρῶ), παρτ. ἐχώρουν, μελ.
 χωρήσω, μ. μελ. χωρήσομαι, ἀορ. ἐχώρησα, παρκ. κεχώρηκα,
 π. παρκ. κεχώρημαι, π. ἀορ. συν-εχωρήθην, π. μελ. συγχωρη-
 θήσομαι. Παρ. χῶρα, χῶρος, ἀνα-χωρητέον, καὶ μετγν. χωρη-
 τός, χωρητικός.

Ψ

Ψάω (ψηλαφῶ, ἐγγίζω), μελ. ψάσω, ἀορ. ἔψαυσα, παρκ.
 ἔψαυκα (μετγν.), π. ἀορ. ἐψάυσθην (ᾠς). Μέσ. ψάσομαι (ᾠς).
 Παρ. ψαῦσις, ψαῦσμα, καὶ μετγν. ψαυστέον καὶ ψαυστός.

Ψάω - ᾠ (τρίβω, χαλνῶ) ψῆς ψῆ, καὶ σύνθ. μᾶλλ. ποιητ.
 ἀπο-ψῶ, κκτα-ψῶ παρτ. ἔψων ἔψης ἔψη, μελ. ψήσω, ἀορ. ἔ-
 ψησα, π. παρκ. ἔψημαι (ἐκ ῥημ. ψήχ-ω). Μέσ. ψῶμαι, μελ.
 ψήσομαι, ἀορ. ἐψησάμην.

Ψέγω (μέμφομαι, κατηγορῶ), παρτ. ἔψεγον, μελ. ψέξω,
 ἀορ. ἔψεξα. Παθ. ψέγομαι. Παρ. ψόγος, ψεκτός, ψεκτέος, ψέ-
 κτης, ψεκτικός.

Ψεύδω (ἀποδεικνύω ψευδές, ἀπατῶ), ποιητ. καὶ πεζ. μελ.
 ψεύσω, ἀορ. ἔψευσα, π. ἀορ. ἐψεύσθην, π. μελ. ψευσθήσομαι,
 μ. μελ. καὶ ἀντι παθ. ψεύσομαι. Ἀποθ. μέσ. ψεύδομαι, παρτ.
 ἐψευδόμην, ἀορ. ἐψευσάμην, π. παρκ. καὶ ἀντι μέσ. ἐψευσμαι,
 ὑπερσ. ἐψεύσθην, μετ' ὀλίγ. μέλ. ἐψεύσομαι. Παρ. ψεύδος, ψεύ-
 σμα, ψεύστης.

Ψηφίζω (δ' ἂν ψήφων λογαριάζω, δίδω ψῆφον), μᾶλλ. σύνθ.
 κκτα-ψηφίζω, παρτ. ἐψήφισον, μελ. ψηφισῶ, ἀορ. σπᾶν. ἐψή-
 φισα, παρκ. ἐψήφισα, π. παρκ. καὶ ἀντι μέσ. ἐψήφισμαι, ὑπερσ.
 ἐψηφίσθην, π. ἀορ. ἐψηφίσθην, π. μελ. ψηφισθήσομαι. Μέσ.

ψηρίζομαι, παρτ. ἐψηρίζομην, μελ. ψηρίσομαι, καὶ ψηριοῦμαι, ἀορ. ἐψηρισάμην. Παρ. ψήρισμα, κατὰ-ψήρισις, κατὰ-ψηριστέος, καὶ μτγν. ψηριστής, ψηριστικός.

Ψύχω (φυσῶ, ἀερίζω, ψυχραίνω, δροσίζω), μελ. ψύξω, ἀορ. ἐψύξα, π. ἀορ. α. ἐψύχθην, π. ἀορ. β. ἐψύχην καὶ ἐψύχην (ποιητ. καὶ μτγν.) π. μελ. α. ψυχθήσομαι (μτγν.), π. μελ. β. ψυγήσομαι (ὥσ.). Παρ. ψῦχος, ψυγή, ψῦγμα, ψῦξις, ψυχρός, ψυκτός, ψυκτήρ, ψυκτικός.

Ω

Ὠδίνω (πόνους μεγάλους αἰσθάνομαι), μόν. ἐνεστ. ἀττ. οἱ δ' ἄλλοι χρόνοι τῶν μτγν. παρ. ὠδινον, μελ. ὠδινήσω, ἀορ. ὠδίνησα, π. ἀορ. ὠδινήθην, μ. ἀορ. ὠδινησάμην. Παρ. ὠδῖς, μτγν. ὠδίνησις, ὠδίνημα.

Ὠθέω - ὦ (σπρώχνω, ἀποκρούω), παρτ. σπᾶν. ὠθουν καὶ μετ' αὐξ. ἐώθουν, μελ. ὦσω, ἀορ. ἔωσα, παρκ. ἔωκα (μτγν.), ὑπερσ. ἐώκειν (ὥσ.), π. παρκ. ἔωσμαι, π. ἀορ. ἐώσθην, π. μελ. ὠσθήσομαι. Μέσ. ὠθοῦμαι, παρτ. δι-ωθούμην, μελ. ὠσομαι, ἀορ. ἐωσάμην. Παρ. ὠσις, ὠσμός (μτγν.), ὠστης, ὠστέος (μτγν.), ἀπ-ωστός.

Ὠνέομαι - οῦμαι (ἀγοράζω), ἀποθ. καὶ ἐνίοτε παθ. παρτ. ἐωνούμην, μελ. ὠνήσομαι, ἀορ. ἐπριάμην καὶ μὴ ἀττ. ὠνησάμην καὶ ἐωνησάμην, π. παρκ. καὶ ἀντι ἐνεργ. ἐώνημαι, ὑπερσ. καὶ ἀντι ἐνεργ. ἐωνήμην, π. ἀορ. ἐωνήθην. Παρ. ὠνή, ὠνησις, ὠνητός, ὠνητέος, ὠνητής.

Ὠρούομαι (οὐρλιάζω), ἀποθ. μέσ. καὶ μτγν. παρτ. ὠρούμην, ἀορ. ὠρουσάμην (μτγν.). Παρ. μτγν. ὠρυγή, ὠρυγμός, ὠρυγμα.

Ὠφελέω - ὦ (προξενῶ ὄφελος, βοηθῶ), παρτ. ὠφέλουν, μελ. ὠφελήσω, ἀορ. ὠφέλησα, παρκ. ὠφέληκα, ὑπερσ. ὠφελήκειν καὶ ὠφελήκη, π. παρκ. ὠφελήμαι, ὑπερσ. ὠφελήμην, π. ἀορ. ὠφελήθην, π. μελ. ὠφεληθήσομαι, μ. μελ. ἀντι παθ. ὠφελήσομαι. Παρ. ὠφέλεις, ὠφέλημα, ὠφέλησις, ὠφελητέος, ὠφέλιμος, ὠφελήσιμος.

—*—

ΑΝΩΜΑΛΑ ΟΝΟΜΑΤΑ

Α

Ἄγαθος, παραθετ. ἀμείνων ἀριστος, βελτίων βέλτιστος, κρείστων ἢ κρείττων κράτιστος, λῶων λῶστος, ἀφρη. ἀρετή.

Ἄδολεσχος, (φλύαρος), καὶ μτγν. ἀδόλεσχος, ἀφρη. ἀδολεσχία.

Ἄηδών, ἡ (τὸ ἀηδόνι), γεν. ἀηδόνας καὶ ἀηδοῦς (Σοφ.), δοτ. ἀηδόνι, αἰτ. ἀηδόνα καὶ ἀηδῶ (Σοφ.), κλ. ἀηδῶν καὶ ἀηδοῦ (Ἀριστοφ.).

Ἄηρ, ὁ (τὸ κατώτατον στρώμα τῆς ἀτμοσφαιρας), γεν. ἀέρος, δοτ. ἀέρι, αἰτ. ἀέρα, μόν. ἐν τῷ ἐνικῷ ἀριθμῷ.

Ἄθως ὁ (ὄρος τῆς Μακεδονίας ἐν τῇ Χαλκιδικῇ χερσονήσῳ), γεν. Ἄθω καὶ Ἄθωνος, δοτ. Ἄθω καὶ Ἄθωνι (μτγν.), αἰτ. Ἄθω καὶ Ἄθων, κλ. Ἄθω, ὁ κάτοικος Ἄθώτης καὶ Ἄθωίτης (μτγν.).

Αἰδώς, ἡ (φόβος ἐπὶ προσδοκίᾳ ψόγου, ἐντροπή), γεν. αἰδοῦς, δοτ. αἰδοῦ, αἰτ. αἰδῶ, κλ. αἰδοῖ, μόν. ἐν τῷ ἐνικῷ.

Αἰθήρ, ὁ (ὁ καθαρός καὶ ὑπὲρ τὴν ἀτμόσφαιραν ὑψηλότατος ἀήρ), γεν. αἰθέρος. δοτ. αἰθέρι, αἰτ. αἰθήρα, κλ. αἰθήρ, μόνον ἐν τῷ ἐνικῷ.

Ἄλγεινός (πρόξενος ἄλγους, λύπης), παραθετ. ἀλγεινότερος, ἀλγεινότατος, καὶ ποιητ. μᾶλλον ἀλγίων ἀλγιστος.

Ἄλες, οἱ (τὸ ἄλας), γεν. ἀλῶν, δοτ. ἀλί (μτγν.), αἰτ. ἄλας, μόνον ἐν τῷ πληθυντικῷ.

Ἄλως, ἡ (τὸ ἄλώνιον), γεν. τῆς ἄλω καὶ ἄλωος (μτγν.), δοτ. ἄλω καὶ ἄλωνι (μτγν.), αἰτ. ἄλω, ἄλων καὶ ἄλωνα (μτγν.). Ὁ δὲ πληθ. ἄλωνες, γεν. ἄλων, δοτ. ἄλωσιν, αἰτ. ἄλως εἶνε ἴδιος τῶν μεταγενεστέρων.

Ἄμνος· ἰδὲ Ἄρς.

Ἄναξ (ὁ βασιλεύς, καὶ ὁ βασιλόπαις παρὰ τοῖς ἀρχαίοις Κυπρίοις), θηλ. ἄνασσα (ἡ βασίλισσα, καὶ ἡ βασιλόπαις παρὰ τοῖς ἀρχαίοις Κυπρίοις), γεν. ἄνακτος, δοτ. ἄνακτι, αἰτ. ἄνακτα, κλ. ἄναξ, καὶ ἐπὶ θεῶν ἄνα.

Ἄνθρωπος, ὁ, γεν. ἄνδρός. δοτ. ἀνδρί, αἰτ. ἄνδρα, κλ. ἄνερ, δυϊκ. ὄν. καὶ αἰτ. ἄνδρε, γεν. καὶ δοτ. ἀνδροῖν, πληθ. ἄνδρες, γεν. ἀνδρῶν, δοτ. ἀνδράσιν. αἰτ. ἄνδρα, κλ. ἄνδρες.

Ἀπελλῆς ὁ, γεν. Ἀπελλοῦ, δοτ. Ἀπελλῆ, αἰτ. Ἀπελλῆν καὶ Ἀπελλῆ (μτγν.).

Ἀπόλλων ὁ, γεν. Ἀπόλλωνος, δοτ. Ἀπόλλωνι, αἰτ. Ἀπόλλωνα καὶ Ἀπόλλω, κλ. Ἀπολλων.

Ἄρης, ὁ, γεν. Ἄρεως (καὶ Ἄρεος πολλοὶ τῶν μεταγενεστέρων), δοτ. Ἄρει, αἰτ. Ἄρη καὶ Ἄρην, κλ. Ἄρες.

Ἄρς ἢ *ἀρίον*, ὁ (τὸ ἀρίον) ὄν. ἄρρητ. γεν. ἀρνός, δοτ. ἀρνί, αἰτ. ἄρνα, πληθ. ἄρνες, γεν. ἀρνῶν, δοτ. ἀρνάσιν, αἰτ. ἄρνας. Ὡς ὀνομαστικὴ αὐτοῦ εἶνε τὸ *ἀρνός*.

Ἀρχαιρεσίαι, ἡ, μόν. ἐν τῷ πληθυντικῷ εὐρίσκεται αἱ *ἀρχαιρεσίαι*, γεν. τῶν ἀρχαιρεσιῶν κτλ.

Ἄσπης, ὁ (τὸ ἄστρον), γεν. ἀστέρος, δοτ. ἀστέρι, αἰτ. ἀστέρα, πληθ. ἀστέρες, γεν. ἀστέρων, δοτ. ἀστράσιν, αἰτ. ἀστέρας.

B

Βλάβη, ἡ, γεν. βλάβης κτλ. καὶ τὸ βλάβος, γεν. βλάβους, ἕπερ δοκιμώτερον θεωρεῖται ἢ ἡ βλάβη.

Βούς, ὁ, ἡ, γεν. βός, δοτ. βοί, αἰτ. βοῦν, κλ. βοῦ, δυϊκ. ὄν. καὶ αἰτ. βός, γεν. καὶ δοτ. βοοῖν, πληθ. βόες, καὶ βοῦς (ἀττικῶτ.), γεν. βοῶν, δοτ. βουσί, αἰτ. βοῦς, κλ. βόες καὶ βοῦς.

Βράγχος, ὁ καὶ τὸ βράγχος (βραχνίσμα), γεν. βράγχους.

Γ

Γάλα, τό, γεν. γάλακτος, δοτ. γάλακτι, αἰτ. γάλα, πληθ. γάλακτα (Ἰπποκρ.), δοτ. γάλαξιν.

Γαστήρ, ἡ (κοιλίξ), γεν. γαστρός, δοτ. γαστρί, αἰτ. γαστέ-

ρα, πληθ. γαστέρες, γεν. γαστέρων, δοτ. γαστράσι και γαστήρσιν (Ἰπποκρ.), αἰτ. γαστέρας.

Γέλως, ὁ, γεν. γέλωτος, δοτ. γέλωτι, αἰτ. γέλωτα και γέλων (ἄττ. ποιητ.), πληθ. γέλωτες, [γεν. γελώτων, δοτ. γέλωσιν], αἰτ. γέλωτας.

Γέρας τὸ (βραβεῖον ἀρετῆς), γεν. γέρως (μτγν.) πληθ. γέρα, γεν. γερῶν (μτγν.), δοτ. γέρασιν.

Γῆ, ἡ, γεν. γῆς, δοτ. γῆ, αἰτ. γῆν, πληθ. ὄν. γαῖαι, γεν. γαιῶν, δοτ. γαίαις, αἰτ. γαίας.

Γῆρας, τό, γεν. γήρως, δοτ. γήρα.

Γόνυ, τὸ (γόνατον), γεν. γόνατος, δοτ. γόνατι, πληθ. γόναττα, γεν. γονάτων, δοτ. γόνασιν.

Γραῦς, ἡ (γραῖα), γεν. γραῖς, δοτ. γραί, αἰτ. γραῦν, κλ. γραῦ, πληθ. γραῖες και γραῦς (μὴ ἄττ.), γεν. γραῶν, δοτ. γραυσίν, αἰτ. γραῦς, κλ. γραῖες και γραῦς.

Γυνή, ἡ, γεν. γυναικός, δοτ. γυναικί, αἰτ. γυναῖκα, κλ. γύνκι, δυῖκ. ὄν. και αἰτ. γυαῖκε, γεν. και δοτ. γυναικοῦν, πληθ. γυναῖκες, γεν. γυναικῶν, δοτ. γυναϊζίν, αἰτ. γυναῖκας, κλ. γυναικας.

Δ

Δάκρυον, τό, γεν. δακρύου, δοτ. δακρύφ, πληθ. δάκρυα, γεν. δακρύων, δοτ. δάκρυσιν.

Δεῖτρα, ὁ, ἡ, τό, γεν. δεῖνος, δοτ. δεῖνι, αἰτ. δεῖνα, πληθ. ἄρτ. και θηλ. δεῖνες, γεν. δεῖνων, αἰτ. δεῖνας. Ἄλλὰ και ἀκλ. ὁ δεῖνα. τοῦ δεῖνα κτλ.

Δένδρον, τό, γεν. δένδρου, δοτ. δένδρω, πληθ. δένδρα, γεν. δένδρων, δοτ. δένδροις και δένδρεσιν.

Δεσμός, ὁ, πληθ. οἱ δεσμοὶ και τὰ δεσμά.

Δημήτηρ, ἡ, γεν. Δήμητρος, δοτ. Δήμητρι, αἰτ. Δήμητρα, κλ. Δήμητερ· ὁ δὲ τύπος ἡ Δήμητρα, γεν. Δημήτρας, δοτ. Δημήτρας, αἰτ. Δήμητραν εἶνε ἴδιος τῶν μεταγενεστέρων.

Διός· ἴδὲ Ζεύς.

Δίψα, ἡ, γεν. τῆς δίψης, και τὸ δίψος, γεν. τοῦ δίψους.

Δόρυ, τὸ, γεν. δόρατος, δοτ. δόρατι καὶ δορί (ποιητ.), πληθ. δόρατα, γεν. δοράτων, δοτ. δόρασιν.

Δρυμός, ὁ, πληθ. οἱ δρυμοὶ καὶ συχνότ. τὰ δρυμά.

Δυσμαί, αἱ, γεν. δυσμῶν, δοτ. δυσμαῖς, αἰτ. δυσμαίς, μόν. πληθ.

Ε

Ἔαρ, τὸ (ἄνοιξις), γεν. ἔαρος καὶ ἤρος, δοτ. ἔαρι καὶ ἤρι.

Ἐγγέλως, ἡ, γεν. ἐγγέλωος καὶ ἐγγέλεως (μτγν.), δοτ. ἐγγέλωι, αἰτ. ἔγγελον, πληθ. ἐγγέλεις, γεν. ἐγγέλεων, δοτ. ἐγγέλεσιν, αἰτ. ἐγγέλεις.

Εἰκόρ, ἡ, γεν. εἰκόνοος καὶ εἰκοῦς (ἄττ. ποιητ.), δοτ. εἰκόνη, αἰτ. εἰκόνη καὶ εἰκῶ (ἄττ. ποιητ.), πληθ. ὄν. εἰκόνας, γεν. εἰκόνων, δοτ. εἰκόσιν, αἰτ. εἰκόνας καὶ εἰκούς (ἄττ. ποιητ.).

Ἐτησίαι, οἱ, γεν. ἐτησίων, δοτ. ἐτησίαις, αἰτ. ἐτησίαις, μόν. πληθ.

Ζ

Ζεύς, ὁ, γεν. Διός, δοτ. Διί, αἰτ. Δία, κλ. Ζεῦ.

Ζυγός, ὁ καὶ ἡ, συνηθέστ. τὸ ζυγόν, πληθ. τὰ ζυγά.

Η

Ἥρωος, ὁ, γεν. ἥρωος, δοτ. ἥρων, αἰτ. ἥρωα καὶ ἥρω, πληθ. ἥρωες, γεν. ἥρώων, δοτ. ἥρωσιν, αἰτ. ἥρωας καὶ ἥρας.

Θ

Θαλίης, ὁ, γεν. Θάλωος, Θαλιῦ καὶ Θάλητος (μτγν.), δοτ. Θαλιῆ καὶ Θάλητι (μτγν.), αἰτ. Θαλήν καὶ Θάλητα (μτγν.).

Θεμέλιος, ὁ, πληθ. οἱ θεμέλιοι καὶ τὰ θεμέλια (μτγν.)

Θέμις, ἡ (τὸ δίκκιον), συνηθ. ἄκλ. ἀλλ' αἰτ. θέμις καὶ θέμιν. Ὡς κύριον δὲ ὄνομα ἔχει γεν. Θέμιδος καὶ Θέμιτος, δοτ. Θέμιδι, αἰτ. Θέμιν.

Θεσμός, ὁ, πληθ. οἱ θεσμοὶ καὶ τὰ θεσμὰ (ἄττ. ποιητ.).

Θραξί, ὁ, γεν. Θραξός, δοτ. Θραξί, αἰτ. Θραξκ, πληθ. Θραξκες, γεν. Θραξῶν, δοτ. Θραξίν, αἰτ. Θραξκας τὸ δὲ θηλ. αὐτοῦ εἶνε Θραξσα ἢ Θραξττα.

Θρίξ, ἡ, γεν. τριχός, δοτ. τριχί, αἰτ. τρίχα, πληθ. τρίχες, γεν. τριχῶν, δοτ. θριξίν, αἰτ. τρίχας.

Θουκυδίδης, ὁ, γεν. Θουκυδίδου κτλ. πληθ. Θουκυδίδαι.

Θυγάτηρ, ἡ, γεν. θυγατρός, δοτ. θυγατρί, αἰτ. θυγατέρα, κλ. θυγάτηρ, πληθ. θυγατέρες, γεν. θυγατέρων, δοτ. θυγατράσιν, αἰτ. θυγατέρας.

Θώς, ὁ, (τὸ τσακίλι), γεν. θωός, δοτ. θωί, αἰτ. θῶα, πληθ. ὄν. θῶες, γεν. θῶων, δοτ. θωσίν, αἰτ. θῶας.

I

Ἰδρώς, ὁ, γεν. ἰδρώτος, δοτ. ἰδρῶτι καὶ ἰδρῶ (ἐπικ.), αἰτ. ἰδρῶτις καὶ ἰδρῶ (ἐπικ.), πληθ. ἰδρῶτες, γεν. ἰδρώτων, αἰτ. ἰδρῶτας.

Ἰφικλῆς, ὁ, γεν. Ἰφικλέους, καὶ Ἰφικλος, γεν. Ἰφίκλου (ποιητ. καὶ μτγν.).

K

Κακίαθη, ἡ (μαγειρικὸν ἀγγεῖον, ἡ κατσαρόλα), γεν. κακιάθης, καὶ ὁ κάκκαθος, γεν. κακιάθου.

Κακός, παραθ. κακίων, καὶ κακώτερος (ἐπικ. καὶ μτγν.), κάκιστος, χείρων καὶ χειρότερος (μτγν.), χείριστος.

Καλός, παραθετ. καλλίων κάλλιστος.

Κάλως, ὁ (χονδρὸν σχοινίον πλοίου), γεν. κάλω, δοτ. κάλω, αἰτ. κάλων, πληθ. κάλω καὶ κάλωες (ποιητ.), γεν. κάλων, δοτ. κάλως καὶ κάλωσι (ποιητ.), αἰτ. κάλως καὶ κάλωας (ποιητ.).

Κλεις, ἡ, γεν. κλειδός, καὶ ἀρχ. ἀττ. κλής, γεν. κληιδός, δοτ. κλειδί, αἰτ. κλειῖν, κληιδά καὶ κλειῖδα (μτγν.), πληθ. ὄν. κλειῖδες καὶ κληιδες, δοτ. κλεισίν, ἀττ. κλειῖδας κληιδας καὶ κλεις.

Κοινωνός, ὁ, ἡ, γεν. κοινωνοῦ, δοτ. κοινωνῶ, αἰτ. κοινωνόν, πληθ. κοινωνοί καὶ κοινωνες, γεν. κοινωνῶν, δοτ. κοινωνοῖς, αἰτ. κοινωνοῦς καὶ κοινωνας.

Κρέας, τὸ, γεν. κρέως καὶ κρέατος (μτγν.), δοτ. κρέα καὶ

κρέατι (μτγν.), πληθ. κρέα και κρέατα (μτγν.), γεν. κρεῶν και κρεάτων (μτγν.), δοτ. κρέασιν.

Κρίνον, τό, γεν. κρίνου, δοτ. κρίνω, αἰτ. κρίνον, πληθ. κρίνα, γεν. κρίνων, δοτ. κρίνεσιν.

Κύων, ό, ή, γεν. κυνός, δοτ. κυνί, αἰτ. κύνα, κλ. κύον, πληθ. κύνες, γεν. κυνῶν, δοτ. κυσίν, αἰτ. κύνας.

Λ

Λαγώς, ό, γεν. λαγῶ, δοτ. λαγῶ, αἰτ. λαγών, πληθ. λαγῶ, γεν. λαγῶν, δοτ. λαγῶς, αἰτ. λαγώς.

Λύχνος, ό, πληθ. οἱ λύχνοι και τὰ λύχνα (ἀττ. ποιητ. και μτγν.).

Μ

Μακρός, παρθητ. μακρότερος μακρότατος (μτγν.), και μάλιστα (ποιητ.), μήκιστος.

Μάλη, ή, γεν. μάλης, μόν. εὐρίσκεται ἐν τῇ φράσει ὑπὸ μάλης.

Μάρτυς, ό και ή, γεν. μάρτυρος, δοτ. μάρτυρι, αἰτ. μάρτυρα, πληθ. μάρτυρες, γεν. μαρτύρων, δοτ. μάρτυσι, αἰτ. μάρτυρας.

Μέγας, ό, γεν. μεγάλου, δοτ. μεγάλῳ, αἰτ. μέγαν, πληθ. μεγάλοι κτλ. ὁμκλ. οὐδ. μέγα, γεν. μεγάλου, δοτ. μεγάλῳ, πληθ. μεγάλα κτλ. ὁμκλ. θηλ. μεγάλῃ, γεν. μεγάλῃς κτλ. ὁμκλ. Τούτου παρθητ. εἶνε μείζων μέγιστος.

Μήτηρ, ή, γεν. μητρός, δοτ. μητρί, αἰτ. μητέρα, κλ. μητερ, δύνκ. ὄν. και αἰτ. μητέρα, γεν. και δοτ. μητέρειν, πληθ. μητέρες, γεν. μητέρων, δοτ. μητέρασιν, αἰτ. μητέρας.

Μικρός και ἄρχ. ἀττ. σμικρός, παρθητ. μικρότερος και σμικρότερος μικρότατος και σμικρότατος.

Μίνως, ό, γεν. Μίνως και Μίνω, δοτ. Μίνωι και Μίνω, αἰτ. Μίνω Μίνων και Μίνωα (ποιητ. και μτγν.), πληθ. αἰτ. Μίνωα (μτγν.).

Μόσυν, ὁ (ξύλινος πύργος), γεν. μόσυνος, πληθ. μόσυνοι.

Μύλη, ἡ (μύλος), γεν. μύλης, καὶ ὁ μύλος (μτγν.).

N

Νάπη, ἡ (δασώδης κιλάς), γεν. νάπης, καὶ τὸ ράπος, γεν. τοῦ νάπου.

Ναῦλος, ὁ, καὶ τὸ ναῦλον, γεν. τοῦ ναύλου.

Ναῦς, ἡ, γεν. νεώς, δοτ. νηΐ, αἰτ. ναῦν, κλ. ναῦ, δυϊκ γεν. καὶ δοτ. νεοῖν, πληθ. νῆες καὶ ναῦς (μτγν.), γεν. νεῶν, δοτ. ναυσίν, αἰτ. ναῦς.

Νέωτα, αἰτ. μόν. ἐν τῇ φράσει ἐς νέωτα = τὸ ἐπόμενον ἔτος.

Νοῦς, ὁ, γεν. νοῦ καὶ νοός (μτγν.), δοτ. νῶ καὶ νοΐ (μτγν.), αἰτ. νοῦν καὶ νόα (μτγν.), πληθ. νοΐ καὶ νόες (μτγν.), (γεν. νῶν, δοτ. νοῖς), αἰτ. νοῦς καὶ νόας (μτγν.).

Νύξ, ἡ, γεν. νυκτός, δοτ. νυκτί, αἰτ. νύκτα, πληθ. νύκτες, γεν. νυκτῶν, δοτ. νυξίν, αἰτ. νύκτας.

Νῶτος, ὁ (ἡ ῥάχης) καὶ τὸ νῶτον, πληθ. μόν. τὰ νῶτα.

O

Οιδίπους, ὁ, γεν. Οιδίποδος καὶ Οιδίπου (ἄττ. τραγ.), δοτ. Οιδίποδι, αἰτ. Οιδίπουν καὶ Οιδίποδα, κλ. Οιδίπου, πληθ. ἄττ. ποιητ. Οιδίποδες, γεν. Οιδιπόδων.

Οἶς, ὁ, ἡ (πρόβατον), γεν. οἴος, δοτ. οἴτ, αἰτ. οἶν, πληθ. οἶες καὶ οἶς, γεν. οἶων, δοτ. οἰσίν, αἰτ. οἶς καὶ οἶας (μτγν.).

Ὀλίγος, παρχθετ. ὀλιγώτερος (μτγν.) ὀλιγίστος, μείων, ἐλάσσων ἢ ἐλάττων ἐλάχιστος,

Ὀραρ, τὸ (ὄνειρον), μόν. ἐν. ὄν. καὶ αἰτ. εὐρίσκεται.

Ὀνειρος, ὁ (ὄνειρον), γεν. ὄνειρου καὶ ὄνειρατος, δοτ. ὄνειρω καὶ ὄνειρατι, αἰτ. ὄνειρον, πληθ. ὄνειροι καὶ ὄνειρατα, γεν. ὄνειρων καὶ ὄνειράτων, δοτ. ὄνειροις καὶ ὄνειρασιν, αἰτ. ὄνειρους καὶ ὄνειρατα.

Ὀρνις, ὁ, ἡ (πιτηνόν), γεν. ὄρνιθος, δοτ. ὄρνιθι, αἰτ. ὄρνιθα καὶ ὄρνιν, κλ. ὄρνι, πληθ. ὄρνιθες καὶ ὄρνεις, γεν. ὄρνίθων καὶ

ὄρνεων, δοτ. ὄρνισιν, αἰτ. ὄρνιθας, ὄρνεις καὶ ὄρνις, κλ. ὄρνιθες καὶ ὄρνεις.

Ὅροφῆ, ἡ, γεν. ὄροφῆς, καὶ ὁ ὄροφος τοῦ ὄροφου.

Οὖς, τό, γεν. ὠτός, δοτ. ὠτί, αἰτ. οὖς, δούκ. ὄν. καὶ αἰτ. ὦτε, γεν. ὦτοι, πληθ. ὦτα, γεν. ὦτων, δοτ. ὠσίν.

Ὅφελος, τό, μόν. ἢ ἐν. ὄν. καὶ αἰτ. εὐχρηστ.

Π

Παῖς, ὁ, ἡ, γεν. παιδός, δοτ. παιδί, αἰτ. παῖδα, κλ. παῖ, δούκ. ὄν. καὶ αἰτ. παῖδε, (γεν. καὶ δοτ. παῖδοι), πληθ. παῖδες, γεν. παίδων, δοτ. παισίν, αἰτ. παῖδας, κλ. παῖδες.

Πᾶς, ὁ, γεν. παντός, δοτ. παντί, αἰτ. πάντα, κλ. πᾶς, πληθ. πάντες, γεν. πάντων, δοτ. πᾶσιν, αἰτ. πάντας, κλ. πάντες Οὕτω καὶ τὸ οὐδ. πᾶν, γεν. παντός, δοτ. παντί, πληθ. πάντα, γεν. πάντων, δοτ. πᾶσιν.

Πατήρ, ὁ, γεν. πατρός, δοτ. πατρί, αἰτ. πατέρα, κλ. πάτερ, δούκ. ὄν. καὶ αἰτ. πατέρα, γεν. καὶ δοτ. πατέροι, πληθ. πατέρες, γεν. πατέρων, δοτ. πατέσιν, αἰτ. πατέρας, κλ. πατέρες.

Πέπων, ὁ (ὄριμος) καὶ πέπειρος (μὴ ἄττ.), παραθետ. πεπαίτερος πεπαίτατος (τρυχ. καὶ μτην.).

Πλάνη, ἡ, γεν. πλάνης, καὶ ὁ πλάνος τοῦ πλάνου.

Πλευρά, ἡ, καὶ συνηθέστ. πληθ. αἰ πλευραί, οὐδ. τὸ πλευρόν καὶ συνηθέστ. πληθ. τὰ πλευρά.

Πλέως, ὁ (γεμᾶτος), θηλ. πλέα, οὐδ. πλέων, γεν. πλέω κτλ. πληθ. οὐδ. ὄν. πλέα (ἐξ οὐδ. ἐν. πλέον), καὶ ἐν συνθέσει ἀνά-πλεως, ἔμ-πλεως, οὐδ. ἀνά-πλεων, πληθ. ἀνά-πλεω (καὶ ἀνά-πλεα).

Πλησιόν, ὁ, ἡ, τό, ἄκλ. παραθետ. πλησιαιότερος πλησιαιέτατος καὶ πλησιέστερος πλησιέστατος (μτην.).

Πνύξ, ἡ (ἢ ῥίζ. πυκ- προσλήψει γ ἐν τῇ ὄν. πυκ, ὁ μεταξὺ τοῦ λόφου τῶν Νυμφῶν καὶ τοῦ λόφου τῶν Μουσῶν βραχύδης λόφος, ἔπου ἡκκλησίαζον οἱ Ἀθηναῖοι), γεν. Πυκνός, δοτ. Πυκνί, αἰτ. Πύκνα· ὁ δὲ τύπος Πνύξ, γεν. Πνυκός, δοτ. Πνυκί, αἰτ. Πνύκα εἶνε ἴδιος τῶν μεταγενεστέρων.

Πολύς, ὁ, γεν. πολλοῦ, δοτ. πολλῶ, αἰτ. πολύν, κλ. πολύ, τὸ δὲ δυν. καὶ πληθ. μετὰ δύο λ κατὰ τὴν δευτέραν κλίσιν, ὡς καὶ τὸ οὐδ. πολὺ, γεν. πολλοῦ, δοτ. πολλῶ, αἰτ. πολύ, τὸ δὲ θηλ. πολλὴ ἔπην μετὰ δύο λ κατὰ τὴν πρώτην. Τούτου παραθετ. εἶνε πλείων πλεῖστος.

Ποσειδῶν, ὁ, γεν. Ποσειδῶνος, δοτ. Ποσειδῶνι, αἰτ. Ποσειδῶνα καὶ Ποσειδῶ, κλ. Πόσειδον, πληθ. Ποσειδῶνες.

Πρᾶος, ὁ, γεν. πρᾶου κτλ. ὁμακλ. πληθ. πρᾶοι καὶ πρᾶεις, γεν. πρᾶων καὶ πρᾶεων, δοτ. πρᾶοις καὶ πρᾶέσιν, αἰτ. πρᾶους καὶ πρᾶεις, οὐδ. τὸ πρᾶον, γεν. πρᾶου, δοτ. πρᾶῶ, πληθ. πρᾶέα, γεν. πρᾶέων, δοτ. πρᾶέσι, τὸ δὲ θηλ. πρᾶεῖα, γεν. πρᾶεῖαι, δοτ. πρᾶεῖα κτλ. ὁμακλ. Τούτου παραθετ. πρᾶύτερος πρᾶότατος, παρὰ δὲ Πολυθ. καὶ πρᾶύτερος πρᾶύτατος ἐκ θετ. πρᾶυς.

Πρεσβευτής, ὁ, γεν. πρεσβευτοῦ καὶ πρέσβεως (Ἀριστοφ.), δοτ. πρεσβευτῆ, αἰτ. πρεσβευτήν, κλ. πρεσβευτά, πληθ. πρέσβεις καὶ σπαν. πρεσβευταί, γεν. πρέσβεων καὶ σπαν. πρεσβευτῶν, δοτ. πρέσβεσι καὶ σπαν. πρεσβευταῖς, αἰτ. πρέσβεις καὶ σπαν. πρεσβευτάς.

Πρέσβυς καὶ *πρεσβύτης*, ὁ (γέρον), γεν. πρεσβύτου, δοτ. πρεσβύτη, αἰτ. πρέσβυν καὶ πρεσβύτην, κλ. πρέσβυ καὶ πρεσβύτα, πληθ. πρεσβῦται κτλ. ὁμακλ. Τούτου παραθετ. πρεσβύτερος πρεσβύτατος, καὶ πρέσβιστος (Λίσχυλ.).

Πῦρ, τό, γεν. πυρός, δοτ. πυρί, πληθ. πυρά, γεν. πυρῶν, δοτ. πρῶϊς, αἰτ. πυρά.

Σ

Σέβας, τό, μίν. ἐν τῇ ἐν. ὄν. καὶ αἰτ. εὐχρ.

Σῆς, ὁ (σκόρος), γεν. σέος καὶ σητός (μτγν.), πληθ. σέες καὶ σῆτες (μτγν.), γεν. σέων καὶ σητῶν (μτγν.), αἰτ. σέας, σῆς, σεῖ καὶ σῆτας (μτγν.).

Σίτας, ὁ (σιτάρι), γεν. σίτου, δοτ. σίτω, αἰτ. σῖτον, πληθ. τὰ σῖτα, γεν. σῖτων, δοτ. σῖτοις.

Σκότος, ὁ, γεν. σκότου, δοτ. σκότω, αἰτ. σκότον, καὶ τὸ σκότο, γεν. σκότους, δοτ. σκότει.

Σκύφος, ὁ (ποτήριον), γεν. τοῦ σκύφου, καὶ τὸ σκύφος τοῦ σκύφους.

Σκῶρ, ὁ γεν. σκατὸς καὶ σκάτους (μ.τ.γν.), δοτ. σκατί.

Στάδιον, τό, γεν. σταδίου, πληθ. τὰ στάδια καὶ συνηθέστ. οἱ στάδιοι.

Σταθμός, ὁ, γεν. σταθμοῦ, δοτ. σταθμῶ, αἰτ. σταθμόν, πληθ. οἱ σταθμοὶ καὶ τὰ σταθμὰ (ἢ ζυγαρελά).

Στέαρ, τό, γεν. στητὸς, δοτ. στητί.

Σῶος καὶ σῶς, ὁ, γεν. σώου, δοτ. σώφ, αἰτ. σῶον καὶ σῶν, πληθ. σῶοι γεν. σώων δοτ. σώοις, αἰτ. σώους καὶ σῶς, οὐδ. τὸ σῶον καὶ σῶν, γεν. σώου, δοτ. σώφ, πληθ. σῶα καὶ σᾶ, γεν. σώων, δοτ. σώοις, καὶ ἡ σώα καὶ σῶς, γεν. σώας, δοτ. σώα, αἰτ. σώων καὶ σῶν, πληθ. σῶαι, γεν. σώων, δοτ. σώαις, αἰτ. σώας.

T

Tār ἢ *tār*, μόνον ἐν τῇ κλ. ᾧ τὰν = ᾧ φίλε.

Τάριχος, ὁ, γεν. ταρίχου, καὶ τὸ τάριχος, γεν. τοῦ ταρίχους.

Ταῶς, ὁ (τὸ παχῶνι), γεν. ταῶ καὶ ταῶνος, δοτ. ταῶ καὶ ταῶνι, αἰτ. ταῶν καὶ ταῶνα, πληθ. ταῶ καὶ ταῶνες, γεν. ταῶν καὶ ταῶνων, δοτ. ταῶς καὶ ταῶσιν, αἰτ. ταῶς καὶ ταῶνας.

Τίγρις, ἡ (τὸ θηρίον ἢ τίγρις), γεν. τίγριος καὶ τίγριος (μ.τ.γν.), δοτ. τίγριδι, αἰτ. τίγριν, πληθ. τίγρεις, γεν. τίγρεων κτλ.

Υ

Υἷδωρ, τό, γεν. υἷδατος, δοτ. υἷδατι, πληθ. υἷδατα κτλ.

Υἷος, ὁ, γεν. υἱοῦ καὶ υἱέος, δοτ. υἱῶ καὶ υἱεῖ, αἰτ. υἱόν καὶ υἱέα, κλ. υἱέ, δυῖκ. ὄν. καὶ αἰτ. υἱῶ καὶ υἱέε, γεν. καὶ δοτ. υἱοῦν καὶ υἱέοιν, πληθ. υἱοὶ καὶ υἱεῖς, γεν. υἱών καὶ υἱέων, δοτ. υἱοῖς καὶ υἱεῖσιν, αἰτ. υἱοὺς καὶ υἱεῖς.

Υἷπαρ, τό (ὄρατῆ ἐμφάνισις ἐν κατκαστάσει ἐγρηγόρσεως) μόν. ἐν τῇ ἐν. ὄν. καὶ αἰτ. εὔχρ.

Φ

Φρέαρ, τὸ (πηγάδι), γεν. φρέατος, καὶ φρητός, δοτ. φρέατι
 πληθ. φρέαττα, γεν. φρεάτων, δοτ. φρέασι.

Φροῦδος, (μάτζιος), φροῦδη, φροῦδοϛ, πληθ. φροῦδοι, φροῦ-
 δι, φροῦδα, μόν. ἐν τῇ ὄν. τοῦ ἐν. καὶ πληθ. εὐρίσκεται.

Χ

Χάρις, ἡ, γεν. χάριτος, δοτ. χάριτι, αἰτ. χάριν καὶ χάριτα
 (μτγν.), πληθ. χάριτες, γεν. χαρίτων, δοτ. χάρισιν, αἰτ. χάριτας.

Χαλιρός, ὁ, γεν. χχλινοῦ, πληθ. οἱ χαλινοὶ καὶ τὰ χαλινά
 (μτγν. ποιητ. καὶ πεζ.).

Χεῖρ, ἡ, γεν. χειρός, δοτ. χειρί, αἰτ. χεῖρα, κλ. χεῖρ, δὺικ.
 ὄν. καὶ αἰτ. χεῖρε, γεν. καὶ δοτ. χεροῦν, πληθ. χεῖρες, γεν. χει-
 ρῶν, δοτ. χερσίν, αἰτ. χεῖρας.

Χοῆς καὶ *χοῆς*, ὁ (μέτρον βευστῶν), γεν. χοῶς, καὶ χοός, δοτ.
 χοῖ, αἰτ. χοῦν καὶ χοῶ, πληθ. χόες, γεν. χοῶν, δοτ. χουσί καὶ
 χοῦσιν, αἰτ. χόας καὶ χοῶς.

Χοῦς, ὁ καὶ σπκν. ἡ (χῶμα), γεν. χοῦ, καὶ χοός (ἀμφότ.
 μτγν.), δοτ. χῶ (ἔνευ μαρτυρ.), αἰτ. χοῦν.

Χρεῶν, τό, ἄκλ. τιθέμενον καὶ ἀντί γενικῆς παρ' Εὐριπίδῃ.

Χρέως, τὸ (χρέος), κατὰ τοὺς ἀττικιστὰς εἶνε ἄκλ. τι-
 θέμενον οὕτω καὶ ἀντί γενικῆς καὶ αἰτιατικῆς, ἄλλως δ' ἀνα-
 πληροῦνται αἱ ἄλλαι αὐτοῦ πτώσεις ἐκ τοῦ χρέος, γεν. χρέους,
 πληθ. χρέα, γεν. χρεῶν.

Χρώς, ὁ (δέρμα), γεν. χρωτός, δοτ. χρωτί καὶ χρῶ, αἰτ.
 χρῶττα καὶ χρῶ (ποιητ.), πληθ. χρῶτες, αἰτ. χρῶτας (μτγν.)

Φ

... τοῦ ἀδελφοῦ καὶ ἀδελφῆς ...
... ἀδελφῶν καὶ ἀδελφῶν ...
... ἀδελφῶν καὶ ἀδελφῶν ...

Χ

... ἀδελφῶν καὶ ἀδελφῶν ...
... ἀδελφῶν καὶ ἀδελφῶν ...
... ἀδελφῶν καὶ ἀδελφῶν ...

... ἀδελφῶν καὶ ἀδελφῶν ...
... ἀδελφῶν καὶ ἀδελφῶν ...
... ἀδελφῶν καὶ ἀδελφῶν ...

... ἀδελφῶν καὶ ἀδελφῶν ...
... ἀδελφῶν καὶ ἀδελφῶν ...
... ἀδελφῶν καὶ ἀδελφῶν ...

... ἀδελφῶν καὶ ἀδελφῶν ...
... ἀδελφῶν καὶ ἀδελφῶν ...
... ἀδελφῶν καὶ ἀδελφῶν ...

... ἀδελφῶν καὶ ἀδελφῶν ...
... ἀδελφῶν καὶ ἀδελφῶν ...
... ἀδελφῶν καὶ ἀδελφῶν ...

Τιμᾶται δραχ. . . . . 2.
